

నజన క్లబ్బు

యువ

రివబ్బి కూరు మూర్తి
నాటి

లిపి పాప
తొలగించు

ఈ శ్వరుడు

ధం

ధం

నానా నానా

చతురు

వైది హామయ

రు ద్రు

నమన వాగ్మ

నామన వాగ్మ

అమోన వాగ్మ

వి నారమ కుడు

సంగళ

మొపు

అడం

I

1000

II

2/155

అంజలి అంజలి

శ్రీ హృత్ లా రి

వీరబ్రహ్మగారి

శ్రీ చరిత్ర

శ్రీ రఘు

155

కాలజ్ఞాన సహిత శ్రీ పాతులూరి

TPLE/01B250

విరబ్రహ్మంగారి

జీవితచరిత్ర

(హతయోగసహితము)

1787

ప్రకాశకులు:

విశ్వవిజ్ఞానము

63. కృష్ణప్పనాయకర్ గిరిమండలి.

తపాలపుష్పెనెం74. మదరాసు. 1.

రిజిష్టరు కాపీరైట్

※

[వెల 4-00

IV

క-వ కూర్పు,

7,000 కాళ్ళి

ఫిబ్రవరి, 1962

గ్రంథకర్త:

పద్మాదివీరాజువిద్వాంఠి

ఆనంధ భారతి పబ్లికేషన్, మద్రాసు-1.

తొలి పలుకు

శ్రీ పోతులూరి వీరబ్రహ్మాంగారి పేరు విని వారుండును. వీరు చెప్పిన కాలజ్ఞానము లోక ప్రసిద్ధమైనది. భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగునో తెలుపునట్టిది కాలజ్ఞాన మనబడును. కొట్టి కాలజ్ఞానమును శ్రీ వీరబ్రహ్మాంగారు తత్వములరూపమున ప్రపంచమునకు వెల్లడిచేసిరి. వీరిచే చెప్పబడిన కాలజ్ఞాన తత్వములు నేటికిని ప్రతివారును తరచుగ పాడుచుందురు. భవిష్యత్తులో ప్రపంచమున ఏమి జరుగునో, యీ మహానుభావుడు తత్వముల రూపమున అజ్ఞానతిమిరమునబడి కొట్టుకొనుచున్న ప్రజలకు తేట తెల్లము గావించెను.

బ్రహ్మాంగారు తమ కాలజ్ఞానములో ఏమి చెప్పిరో... కీర్తి గనే నేడు ప్రపంచమున తూచ తప్పక జరుగుచుండుట గొప్ప ఆశ్చర్యము. అందువలననే వీరికిట్టి శాశ్వతకీర్తి లభించినది. శ్రీ బ్రహ్మాంగారి వాక్యములు బ్రహ్మవాక్యములవలె జరుగుచున్నవి.

భూతభవిష్య ద్వర్తమానములు కరతలామకములైన యీ యోగిపుంగవుని జీతము తెలుసుకొన దగినది. భవిష్యత్తును తెలుపుటయేగాక, భగవంతునియందు ప్రపంచ భక్తి విశ్వాసములు కలుగునట్లు, తనజీవితములో, నీ మహాపురుషుడు ప్రజలకు అనేక మహిమలు చూపించెను. ఈ మహాపురుషుని శక్తి సామర్థ్యములు వర్ణనా తీతములు.

ఈయన విశ్వబ్రాహ్మణ కులమునందు జన్మించెను. అందువలననే విశ్వబ్రాహ్మణులు వీరిని తమ పరమదైవముగ భావించి పూజించుచున్నారు. వీరిచరిత్ర చూచినయెడల ఒక్క

విశ్వబ్రాహ్మణుల కేగాక సమస్తజనులకును పూజార్హుడనియే
 బోధపడును ఈ కవలములు వృత్తి సౌకర్యమునకై ఏర్పడిన
 మానవ కల్పితములేగాని వేదగాదు. ప్రపంచమునందలి ప్రాణి
 కోటి కంతటికిని భగవంతు డొక్కడే యని గ్రహించుట వివేక
 దాయకము, బ్రహ్మాంగరి జీవితముచూచినచో వీగుసామాన్య
 మానవులు కారనియు, కేవలము భగవదంశ సంభూతులనియు
 తెల్లముగు చున్నది.

ప్రపంచమునందు అధర్మము పెచ్చుపెరిగి ప్రజలు
 ధర్మములను విడనాడి సంచరించు కాలములలో, ప్రతియుగము
 నందును భగవంతుడు అవతరించి దుష్టులను సంహరించి, శిష్టు
 లను రక్షించుచు, తిరిగి ధర్మమును సంస్థాపించుచుండునని ధర్మ
 శాస్త్రములు తెలుపుచున్నవి గదా!

ఆరీతిగనే, ప్రజలు ధర్మబ్రాహ్మ్యలై సంచరించుచుండుట
 వలనను భూభారము అధికమగుటవలనను గ్రహించి మరల
 భూమండలమున ధర్మమును సంస్థాపించు నిమిత్తమై శ్రీ మహా
 విష్ణువే యీ ప్రపంచమున అవతరించెనని చెప్పుదురు.

శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వాములవారు ఆరీతిగ భూమండల
 మున అవతరించి, అవినీతిపరులై యజ్ఞనాంధకూపంబునబడి,
 సదాచారములను విడనాడి, పాపకృత్యంబులం గవించుచు
 సంచరించుచున్న ప్రజలకు తన మహిమలు చూపించి, బ్రహ్మ
 జ్ఞానోపదేశము గావించి, పాపనులుగజేసి, స్థాపించెనని చెప్పు
 దురు.

వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వాములవారు అవతరించిన కాలమున
 మహాదేశమునందు మహమ్మదీయ పరిపాలన వ్యాపించి

యుండెను. అత్తరి ప్రజలు భగవంతుని మరచి నాస్తికులై.
 కురాచార వర్తననై, దురభ్యాసములకు లోతై సంచరించి
 నుండటం గాంచి భగవంతుడే శ్రీ వీరబ్రహ్మాండ స్వామి
 మాపమున అవతరించి ప్రజలకు జ్ఞానోపదేశము గావించెనని
 చెప్పుదురు.

వీరబ్రహ్మాండాదు నివసించెడి వర్ణకుటీరమండలి వేష
 చెట్టుయొక్క ఆకును నమిలిన మాధుర్యముగ నుండెడిదట.
 బ్రహ్మాండాదు తమ కాలజ్ఞానతత్వములతో నేమిచెప్పిరో. అపి
 యన్నియు నేటికిని వేదవాక్యములై దృష్టాంతముగ కనపడు
 చున్నవి. వీరు నోట ఏ పలుకు పలికిన, నదియే వేదవాక్యము
 వలె జరుగునట! వీరి జీవసమాధిపై నీరుతైలముగ కలిగెడిదట.
 అట్టి దివ్యపురుషుని చరిత్ర విశేషములు ప్రతివాడును తెలుసు
 కొనదగినవి.

శ్రీ స్వాములవారి వంశపారంపర్యములోని వారే నేటి
 కిని మతాధిపత్యమును, ప్రతి సంవత్సరమును గొప్ప ఉత్సవ
 ములును, సమారాధనలును జరుపుచున్నారు. తనయందు
 భక్తివిశ్వాసములు కలిగి పూజించువారు సకల కష్టములు
 తొలగి, సకల సంపదలతో తులదూగుదురని కాలజ్ఞానముతో
 శ్రీ స్వాములవారు తెలిపియుండిరి. వీరి మతమునందు ప్రతి సా
 వత్సరము జరుగుచుండెడి యుత్సవాదులకు నన్ని మతముల
 వారును వచ్చి, ఉత్సవాదుల పాల్గొని జరిగించుచున్నారు.

గృహస్థాశ్రమ ధర్మమునందే యుండి, యోగనిష్ఠాగరి
 ఘృడై, బ్రహ్మజ్ఞానము నుపదేశించిన యోగసిద్ధుడీస్వాముల
 వారేయని మనము గ్రహింపవలసి యున్నది. వీరబ్రహ్మాండాదు

మొదటనొక వల్లెటూర సక్రంగిగ నుండి, ఆ యూరి రైతు
 లకు జ్ఞానోపదేశము చేయుటకు మొదలుపెట్టిరి. వక్రంగియగు
 బ్రహ్మమా! మనకు జ్ఞానోపదేశము చేయవది? అని మొదట
 వీరి ననేకరీతుల విమర్శించుచు, ప్రతిబంధకములను గావించెడి
 వారు. చివరకు వీరిమాహాత్మ్యమును తెలుసుకొని చాలమంది
 వీరికి శిష్యులై భక్తిశ్రద్ధలతో పూజింప దొడంగిరి. చివరకు ఆ
 కాలమునందలి మహాస్ముదీయ ప్రభువులుకూడ వీరిమాహాత్మ్య
 ములను తెలుసుకొని, బ్రహ్మాంగారి యందుభక్తి శ్రద్ధలతో
 స్పృహచరించు చుండెడివారు.

భక్తులై నవారందరును “మాఘకార్తీక వైశాఖ మాస
 ములయందు శ్రీ పోతులూరి వీరబ్రహ్మాంగారిచే చెప్పబడిన
 కాలజ్ఞాన తత్త్వములను, నాయా మాసాంతరములవరకు పురా
 ణంబుల రీతిగ చదువు వారలకును, శిష్యులకును వారలకును,
 వినువాగలకును తప్పక సాయుజ్యపదవి లభించు”నని స్వాముల
 వారి ఆజ్ఞ కనుక సర్వజనులును శ్రీస్వాముల వారి ఆజ్ఞకు
 బద్ధులై యామామాసములలో కాలజ్ఞాన తత్త్వములను పఠిం
 చుచు సౌఖ్యముల బొందిరని విజ్ఞాపన.

త్రైకృష్ణభగవానుడు ద్వాపరాంతమున ప్రజోత్పత్తి
 నామ సంవత్సర ఆశ్వయుజ బ॥ ౧౦ దినంబున నిర్యాణం
 బయ్యెను. ఆదినముననే కలియుగము ప్రవేశ మయ్యెను.
 కలియుగము పంచమహాపాతకయుగం బని చెప్పబడియున్నది.
 అట్టి యీ యుగములో ముందేమి జరుగునో, బ్రహ్మాంగారు
 కాలజ్ఞాన తత్త్వములలో స్పష్టముగ చెప్పియున్నారు. కనుక
 ప్రతి వారును కాలజ్ఞానమును చదివి ప్రపంచముయొక్క
 సుఖసంకడలను తెలుసు కొందురని విజ్ఞాపన. నేడు ప్రపంచ

చమున జరుగుచున్న విపరీతము లన్నియు, నీవిధముగ జరుగు
నని, బ్రహ్మాంగారు ముందే తెలిపి యున్నారు. అట్టి దృష్టాం
తములనుబట్టి యికముందుకూడ బ్రహ్మాంగారు కాలజ్ఞాన
ములో చెప్పినట్లే జరుగునని తోచుచున్నది.

అట్టి యీ మహాపురుషుని జీవితచరిత్రయు, ఆయన
చూపించిన మహిమలు, జ్ఞానోపదేశములు, కాలజ్ఞానము
మొదలగు సమస్త విషయములు నీ గ్రంథమున విపులముగ
వ్రాయబడెను.

బ్రహ్మాంగారు తనజీవిత మంతయు ప్రజలకు జ్ఞానోప
దేశము గావించి, అంత్యమున జీవసమాధి నొందగా, అచ్చటి
ప్రజలు ఆయనకు ఒక మఠమును నిర్మించి, నిత్యమును పూజలు,
సమారాధనలు వార్షికోత్సవములు మొదలగునవి జరుపుచు
డిరి. ఆమఠమునకు నేటికిని వారి సంతతివారే ఆధిపత్యము
వహించి నడుపుచున్నారు. ఆ మఠము కడపజిల్లాలో బద్వేలు
తాలుకాలో బద్వేలుకు సుమారు పదునైదు మైళ్లదూరము
లోనున్న 'కండిమల్లయపల్లి' అను గ్రామమున నున్నది. భక్తు
లనేకులు ప్రతిదినము బ్రహ్మాంగారి మఠమునకు నివిధప్రాంత
ముల నుండి గురుదేవుడు చూడఁడు ఆమఠములన్నియు నీ
గ్రంథమున పొందు పరుపబడి యున్నవి.

ఇట్లు నిధేయుడు.

వడ్డాదిపీఠరాజు

చిత్ర పట సూచిక

వరుస సంఖ్య.

పుట సంఖ్య.

1	షట్ చక్రము	152
2	పద్మాసనము	292
3	సిద్ధాసనము	294
4	స్వస్తికాసనము	295
5	సుఖాసనము	297
6	సింహాసనము	300
7	భద్రాసనము	301
8	పశ్చిమతానాసనము	302
9	గోమూఖాసనము	304
10	మత్స్యాసనము	305
11	మయూరాసనము	308
12	వీరాసనము	309
13	ధనురాసనము	310
14	కుక్కుటాసనము	312
15	శీరాసనము	313

పరుస సంఖ్య.

పుట సంఖ్య.

16	శీర్షాసనము (తృతీయస్థితి)	316
17	శీర్షాసనము (చతుర్థస్థితి)	317
18	ఉత్తాన కూర్మాసనము	320
19	కూర్మాసనము	321
20	శవాసనము	322
21	యోగముద్ర	323
22	ఉద్యాన బంధము	324
23	వృశ్చికాసనము	326
24	చక్రాసనము	327
25	సర్వాంగాసనము.	330

చి త్ర ప ట సూ చి క

స మా స్త ము.

విషయ సూచిక

పాద సంఖ్య.

పుట సంఖ్య.

1 శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామిలవారి వంశవృక్షము.	16
ప్రథమ ప్రకరణము	
2 సృష్టివిధానము	17
3 సంచముఖ వివరణ	18
4 భూదేవి తనకన్యమును విష్ణుమూర్తి తోడ మొరబెట్టుకొనుట	19
5 పాపభూయిష్టబగు కలియుగంబున మానవు లుగ ఉద్భవించి ప్రజలకు జ్ఞానోపదేశము చేయుటకు పంచబ్రహ్మలు ఆలోచించుట	21
6 నందికొండ యనుగ్రామమునది పాపాఘ్ని మతమునకు అధ్యక్షుడైన యనమదల వీర భోజ యాచార్యులు	23
7 పాపాఘ్ని మతమునకు ఒక సాధుపుంగవు డయదెంచుట	24
8 శ్రీ వీరబ్రహ్మంగారి జననము	28
9 అత్రిమహాముని పరమేశ్వరాంశసంభూతుండైన వీరంబొట్లయ్యను వీరభోజ యాచార్యుల కును వీరపాపమాంబకుదు పెంచుకొనుమని యొసంగుట	34
10 శ్రీ వీర బ్రహ్మంగారి బాల్యము	36

వరుస సంఖ్య.

పుట సంఖ్య.

- 11 వీరంబొట్లయ్య తన పెంపుడు తల్లికి జ్ఞానోప
దేశము చేయుట 37
- 12 వీరంబొట్లయ్య తల్లికి పింఛోత్పత్తి క్రమంబును
తెలుపుట 33
- 13 వీరంబొట్లయ్య తల్లికి తారకోపదేశము గావించుట 42
- 14 వీరంబొట్లయ్య తల్లికి విశ్వరూప సందర్శనంబు
గావించుట 44
- 15 విశ్వబ్రాహ్మణులు 45
- 16 బ్రాహ్మణులు పూజింపబడుటకు కారణము 49
- ద్వితీయ ప్రకరణము
- 17 వీరంబొట్లయ్య తీర్థయాత్రలు గావించుచు హరి
హరపురంబు చేరుట 51
- 18 ఈశ్వరాంశ సంభూతుండగు ఆనంద భైరవ
యోగి అరణ్యమునకు వేటకై పోవుట 52
- 19 గోహత్యా పాపపరిహారంబునకై ఆనందభైరవ
యోగి తీర్థయాత్రలు గావించుట 52
- 20 వీరప్పయాచార్యులు ఆనందభైరవయోగిని గో
హత్యా పాపపరిహారంబునకై మహమ్మ
దీయ వంశంబునందు జన్మింపమని శాపం
బొసంగుట 54
- 21 వీరప్పయాచార్యులు బనగానపల్లిలో గోపాలకుం
డగుట 55
- 22 అచ్చమ్మగారు వీరప్పయ్యగారి మహాత్ము నెరింగి
ప్రస్తుతించుట 60

23 వీరప్పయ్యగారు యాగంటి తేత్రమున అచ్చమ్మ
గారికి జ్ఞానోపదేశంబు గావించుట 61

24 వీరప్పయ్యచాద్యులవారు అచ్చమ్మగారికి కాల
జ్ఞానము తెలుపుట 63

25 చింతచెట్టుయొక్క మాహాత్మ్యము
తృతీయ ప్రకరణము 67

26 ఈశ్వరాంశ సంభూతుండైన అన్నాజయ్యగారు
వీరప్పయ్యచాద్యుల వారిని కలుసుకొనుట 68

27 వీరప్పయ్యచాద్యుల వారు అన్నాజయ్యకు కాల
జ్ఞానరహస్యములు దెలిపి, జ్ఞానోపదేశంబు
గావించుట 70

28 వీరప్పయ్యచాద్యులవారు అచ్చమ్మగారి కుమారు
నకు అంధత్వము పోగొట్టుట 73

29 బ్రహ్మనందరెడ్డికి స్వామి అనుగ్రహముచేత
నేత్రములు వచ్చినవని తెలుసుకొని బస
గానపల్లెలోని వారందరు స్వాములవారికి
భక్తులగుట 75

30 బసగానపల్లెనవాబు స్వాములవారిని పరీక్షించుట 77

31 బసగానపల్లె నవాబునకు వీరప్పయ్యచాద్యులు
కాలజ్ఞానంబును తెలుపుట 79

చతుర్థ ప్రకరణము

32 పోలేరమ్మచే బ్రహ్మగారు నిష్ఠుడు తెప్పించుట 82

33 గోవిందమ్మ జనన వృత్తాంతము 86

- 36 శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వాములవారు పెదకొమర్ల
గ్రామంబునకు నెరుదెంచుట 87
- 37 మృశుండైన ఒక రెడ్డిని వీరబ్రహ్మాంగారు బ్రతి
కించుట 88
- 38 స్వాములవారి మాహాత్మ్యముచే నొక తులరి
మరణించి మరల స్వామి యనుగ్రహం
బుచే నజీవుండగుట 89
- 39 వీరబ్రహ్మాంగారు పెదకొమర్ల గ్రామపాసులకు
కాలజ్ఞానమును తెలుపుట 90
- 40 శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వాములవారు గోవిందమ్మ
తల్లికి స్వప్నములో కనబడి సోదె
చెప్పట 95
- 41 సన్యాసి నేపంబుసనున్న వీరబ్రహ్మ కేవలము
భగవదంతసంభూతుడే యని
గోవిందమ్మ తల్లిదండ్రులకు నచ్చ
చెప్పట. 98
- 42 స్వాములవారు “రాగసంకటి ముద్దను” పంచ
శక్తి పరమాన్నములుగ మార్చుట. 100
- 43 శ్రీ వీరబ్రహ్మాంగారు గోవిందమ్మతో కలిసి
తీర్థ యాత్రలు సేయుట 102
- 44 శ్రీ వీరబ్రహ్మాంగారికి సంతానము కలుగుట 104
- 45 శ్రీ సిద్ధియ్య జనన వృత్తాంతము 105
- 46 సిద్ధియ్యగారు బ్రహ్మగారి యొద్దకు వచ్చుట 106

పయస సంఖ్య.

పుట సంఖ్య.

పంచమ ప్రతిరణము.

45 స్వాములవారి పుత్రులు సిద్ధయ్యను దూషిం
చుట, స్వాములవారు కుమారులకు నడివి
బోధించుట

108

46 సిద్ధయ్య కనుపించ నందున తల్లిదండ్రులు
విచారించుట

110

47 సిద్ధయ్య యింటికి రాసని తండ్రి కెరింగించుట

112

48 సిద్ధయ్య తండ్రికి విరక్తిమార్గమును చెప్పుట,
పీచు సాహేబు తన కుమారుని శ్రీ వీర
బ్రహ్మాండ స్వాముల వారికి అప్పగించి
గృహంబున కేగుట

115

49 శ్రీ స్వాములవారు సిద్ధయ్యను పరీక్షించుట

117

50 బ్రహ్మాంగారు సిద్ధయ్యకు బ్రహ్మోపదేశము
గావించుట

113

51 స్వాములవారు నిజశిష్య గురుస్వభావంబు
లెరిగించుట

121

52 శ్రీ స్వాములవారు సిద్ధయ్యకు జన్మపాపనమును
గురించి తెలుపుట

123

53 బ్రహ్మాంగారు సిద్ధయ్యకు పంచముద్రలను
జూచు విధానము తెలుపుట

124

54 బ్రహ్మాంగారి ఉత్తరదేశ సంచారము

125

55 హైదరాబాదు నవాబు స్వాములవారిని అహ్వా
నించుట

128

వరుస సంఖ్య.

పుట సంఖ్య.

56 స్వాములవారు నవాబు పంపిన ముచ్చిసిటిచే
దీపము వెలిగించుట 1:9

57 హైదరాబాదు నవాబునకు శ్రీ వీరబ్రహ్మం
గారు కాలజ్ఞానము తెలుపుట 1:11

షష్ఠ ప్రకరణము

58 శ్రీ వీరబ్రహ్మంగారు సిద్ధయ్యపై అసూయ
వహించిన శిష్యులకు గర్వభంగము
గావించుట 1:31

59 బ్రహ్మంగారు కుప్టు వ్యాధిచే బాధపడుచున్న
నొక బ్రాహ్మణునికి కుప్టు వ్యాధిని
పోగొట్టుట 1:37

60 బ్రహ్మంగారు కందిమల్లయ్య పల్లెపై చేరిన
పిదప శిష్యులకు జన్మరాహిత్యంబును
తెలుపుట 1:40

61 నవాబు సిద్ధయ్యను ప్రశ్నించుట 1:41

62 సిద్ధయ్య కడప నవాబునకు తన శక్తిని చూపుట

సప్తమ ప్రకరణము

63 సిద్ధయ్యకు బ్రహ్మంగారు సాంఖ్యయోగమును
బోధించుట 1:45

64 ఘటవిమర్శ 1:51

65 బ్రహ్మంగారు సిద్ధయ్యకు షట్చక్ర నవచక్ర
విషయంబులను చెబుపుట 1:52

66 షట్చక్ర విధానము 1:53

పతుస సంఖ్య.

పుట సంఖ్య.

- 67 స్వాములవారు తేలిపిన పట్చక్ర నిరూపణను
మాదిగ కక్కయ్య గోడ చాటుననుండి
విని, తన భార్య గర్భమును చీల్చి అందు
దేవతలు కనబడనందున విచారించుట 151
- 68 స్వాములవారు కక్కయ్య భార్యను బ్రతికించి,
అవనికి దేవతలను చూపించుట 161

అష్టమ ప్రకరణము

- 69 బ్రహ్మంగారు కాగుచున్న లోహమును దాహ
ముగ త్రాగుట 164
- 70 నంద్యాల గ్రామమందలి విశ్వబ్రాహ్మణులు
స్వాములవారిని అగౌరవముగ చూచుట 166
- 71 బ్రహ్మంగారు నంద్యాలలో పంచానన విశ్వ
బ్రాహ్మణులకు తోవ దేశము చేయుట 169
- 72 బ్రహ్మంగారు నంద్యాలయందు విశ్వబ్రాహ్మ
ణులకు సృష్టిక్రమమును తెలుపుట 171
- 73 స్వాములవారు నంద్యాలయందలి పంచాననము
వారికి సృష్టిరహస్యమును తెలుపుట 174
- 74 బ్రహ్మంగారు అహోబిలక్షేత్రమునకు జెళ్లుట 181
- 75 బ్రహ్మంగారు కడపజిల్లా మార్గ మధ్య
మున ఒక బ్రహ్మరాక్షసికి గర్వభంగము
గావించుట 182
- 76 కడపనవాసులకు బ్రహ్మంగారు తన మహిమను
చూపించుట 186

వరుస సంఖ్య.

పుట సంఖ్య.

- 77 నవాబు తనయొద్దనున్న చూడిగుట్టము గర్భ
మునందలి శిశువు అడదోమగదో చెప్ప
మని స్వాములవానిని ప్రశ్నించుట 180
- 78 బ్రహ్మాంగారు కడపనవాబునకు కాలజ్ఞాన
రహస్యంబుల దెలుపుట 192
- 79 బ్రహ్మాంగారిపై తొమ్మిండుగురు దొంగలు
పడుట 194
- 80 బ్రహ్మాంగారు దొంగలను తలలు పైకెత్తలే
రుండునట్లు చేయుట 196

దశమ ప్రకరణము

- 81 బ్రహ్మాంగారు పుష్పగిరి అగ్రహారము చేరుట 198
- 82 బ్రహ్మాంగారికిని పుష్పగిరి అగ్రహారీకులకును వర్ణ
వీవక్షతను గురించి జరిగిన సంభాషణ 199
- 83 బ్రహ్మాంగారు చాతుర్వర్ణ్యములు లేవనటు 201
- 84 బ్రహ్మాంగారు అన్ని జాతుల వారికిని వేదా
ధ్యయనాధికారము కలదని తెలుపుట 202
- 85 బ్రహ్మాంగారి మహిమచే పుష్పగిరి అగ్రహారము
తగుల బడుచున్నట్లు బ్రాహ్మణులకు కన
బడుట 203
- 86 స్వాములవాడు పుష్పగిరి అగ్రహారీకులకు కాల
జ్ఞానమును చదివి వినిపించుట 210
- 87 స్వాములవాడు సిద్ధయ్యకు ఆత్మలక్ష్యమును బో
ధించుట 212

వరుస సంఖ్య.

పుట సంఖ్య.

- 88 బ్రహ్మంగారు సిద్ధయ్యకు ధర్మోపదేశము
గావించుట 213
- 89 బ్రహ్మంగారు జశ్చిమదేశీయులైన పంచానన
ము వారికి కాలజ్ఞానోపదేశము చేయుట 214
- 90 బ్రహ్మంగారి మఠమునకు దొంగలు కన్నము
వేయుట 216

ఏకాదశ ప్రకరణము

- 91 శ్రీ వీరబ్రహ్మంగారు గోవింద యాచార్యులకు
సంసార విషయంబుల దెలుపుట 221
- 92 స్వాములవారు హంస స్వరూప బైన స్వర
విధానమును తెలుపుట 223
- 93 బ్రహ్మంగారు స్వరోదయ, సంవత్సర, మాస
వార ఘోషములను స్వరజ్ఞానములను బట్టి
తెలుసుకొను విధానం బెరింగించుట 225
- 94 స్వాములవారు సిద్ధయ్యకు మరణకాలమును
తెలుసుకొను విధానం బెరింగించుట 228
- 95 ఛాగూపురుష లక్షణములు 229
- 96 బ్రహ్మంగారు తానదివరలో అవతరించిన
తొమ్మిది అవతార విశేషంబులను సిద్ధ
య్యకు తెలుపుట 231
- 97 గోవిందమ్మగారు పోలేరమ్మకు పొంగలిచేయుట 233
- 98 శ్రీ వీరవర బ్రహ్మ కపచము 238
- 99 శ్రీ పోతులూరి వీరబ్రహ్మంగారు శిష్యులకు
బోధించిన మూలమంత్రము 240

వరుస సంఖ్య.

పుట సంఖ్య.

- 100 శ్రీ వీరబ్రహ్మంగారు గోవిందయాచార్యులకు
పట్టాభిషేకము చేయుట 242
- 101 బ్రహ్మంగారు సమాధిచుండుట 244
- 102 బ్రహ్మంగారు సమాధిచుందు ప్రవేశించుటకు
ముందు భక్తులకు కాలజ్ఞానమును వినిపిం
చుట 246
- 103 తానులేచప్పుడు బ్రహ్మంగారు సమాధిని
ప్రవేశించిరని విని సిద్ధయ్య అరణ్యము
లో ఘోరముగ విచారించుట 251

ద్వాదశ ప్రకరణము

- 104 సిద్ధయ్య కందిమల్లయ్యపల్లెకు చేరుట 256
- 105 సిద్ధయ్య సమాధిని చూచి దుఃఖించుట 259
- 106 బ్రహ్మంగారు సమాధిచుండి బయటకు వచ్చుట 262
- 107 బ్రహ్మంగారు సిద్ధయ్యకు జ్ఞానోపదేశము
గావించుట 263
- 108 బ్రహ్మంగారు సిద్ధయ్యకు దివ్యద్రిష్టి నిచ్చి
పశ్యదూప సందర్శనము గావించుట
సిద్ధయ్య బ్రహ్మంగారిని స్తుతించుట 264
- 109 బ్రహ్మంగారు సిద్ధయ్యకు 'ఎఱుక-పరిపూర్ణ
ము'లను గురించి బోధించుట 265
- 110 బ్రహ్మంగారు తన పాదములను, యోగదండము
చేతిబెత్తము, శిఖామూర్తికయు సిద్ధయ్య
కొనంగుట 268

వరుస సంఖ్య.

12 సంఖ్య.

త్రయోదశ ప్రకరణము

- 111 గోవిందమ్మగారు వనిపెంట, ముసేషడుగు విశ్వ
బ్రాహ్మణులను శపించుట 272
- 112 పోతులూర యాచాద్యులు సమాధిని పగులగొట్టి
చూచుట, సమాధిని పగులగొట్టినందులకు
బ్రహ్మాంగారు కుమారుని శపించుట 275
- 113 పోతులూర యాచాద్యులు తపంబాచరింప బోవుట 277
- 114 సిద్ధయ్యగారి మహిమచే నర్పదప్తుడై మరణిం
చిన తిమ్మారెడ్డి బ్రతుకుట 279
- 115 సిద్ధయ్యగారు గోవిందశాస్త్రికి బ్రహ్మోపదేశంబు
గావించుట 281
- 116 సిద్ధయ్యగారి మహిమలు 282

చతుర్దశ ప్రకరణము

- 117 హఠయోగము ... 286
- 118 పద్మాసనము ... 292
- 119 సిద్ధాసనము ... 293
- 120 స్వస్తికాసనము ... 296
- 121 సుఖాసనము ... 297
- 122 పద్మ, సిద్ధ, స్వస్తికాసనములని ప్రయోజనము 299
- 123 సింహాసనము ... 300
- 124 భద్రాసనము ... 301
- 125 పశ్చిమతానాసనము ... 302
- 126 గోముఖాసనము ... 304

శ్రీమద్భక్తవ్యంభరము

ప్రతిభాకాంక్షులవారి భార్య గోవిందమ్మగారు

1. పుష్కరికముచూడవచ్చును, 2. సోవిందరూచూర్కన్యామఠము, 3. పోతులూరి ఆచార్యస్వామి,

4. శివరాత్రి మూర్తి ఆచార్యస్వామి, పి. ఓంకార ఆచార్యస్వామి
పాఠశాల ప్రెసిడెంట్ గారు-భక్త-విద్యులాలాచార్యస్వామి దేవ

పెళ్ళగొండ నామకారు.

16

[illegible]

செவ்வாய்க்கிழமை

భక్తానికే అధ్యక్షులవారు

[illegible]

అంతా

४५०६७८९१०११२१३१४१५१६१७१८१९२०

ప్రస్తుతము, ప్రజగదురు జిరాఫ్ట్ పత్రానికి క్షుత అక్కర్లేదు. అక్కర్లేదు.

శ్రీ రస్తు

21/55

శ్రీ పోతులూరి

వీరబ్రహ్మంగారి జీవిత చరిత్ర

కాలజ్ఞానసహితము

—*—

ప్రథమ ప్రకరణము

కథాప్రారంభము

సృష్టివిధానము

ఓం విశ్వకర్మా విశాం వతి స్సనః

పశూన్పాతు సోఽష్టాన్ పాతు తస్మై నమః

శ్లో॥ నభూమి ర్నజతం చైవ నతేజో నచ వాయవః

నచ విష్ణు ర్నచబ్రహ్మ నచ నక్షత్రతారకాః

సర్వంశూన్యంనిరాకంబం స్వయంభూ విశ్వకర్మణః॥

పంచభూతములగు భూమి, ఆకాశము, వాయువు, జలము, అగ్నియును ; త్రిమూర్తులైన బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులును ; ఇంద్రాది దేవతలును ; రవ్యాది గ్రహములును ; అశ్వినాది నక్షత్రంబులును లేని కాలమున విశ్వకర్మ 'స్వయంభూ' రూపంబును ధరించియుండిన వాడు, కృతయుగ ప్రారంభమున సద్యోజాత, వామదేవ, అఘోర, తత్పురుష. ఈశాన యని పిలువబడు పంచముఖంబులు కలిగి విలసిల్లెను,

పంచముఖ వివరణ

శ్లో॥ మనుం పూర్వముఖం చైవ మయాఖ్యం దక్షిణం ముఖం
త్వష్టాఘోరముఖం చైవ ఏవం జన్మక్రమం క్రమాత్॥

పైన చెప్పబడిన యట్టి పంచముఖములలో, తూర్పు ముఖంబైన సద్యోజాతంబున మనువు విశ్వకర్మయను ఈశ్వరుడు ఉద్భవించి, సృష్టికార్యంబులకు కర్తయై కైలాసంబున విలసిల్లుచుండెను. వామదేవంబైన దక్షిణముఖంబున మయా విశ్వబ్రహ్మయను విష్ణుమూర్తి ఉద్భవించి 'స్థితి' కృత్యంబు అతిరళంబుగ సాగించుచు, వైకుంఠంబున చెన్నొందుచుండు; పశ్చిమముననుండు అఘోరంబను ముఖంబున త్వష్టప్రజాపతీయగు బ్రహ్మదేవుండు ఉద్భవించి 'లయ' కారకుండై సత్యలోకంబున నివాసంబు గావించుకొని యుండెను; ఉత్తరదిగ్భాగముగ నుండు తత్పురుషం బనంబరగు ముఖంబున 'శిల్ప బ్రహ్మ' యను ఇంద్రుండు ఉద్భవించి ఇంద్రలోకంబున నుండును; విశ్వజ్ఞబ్రహ్మ యనంబరగు సూర్యదేవుండు సూర్యలోకంబున నుండును. ఈరీతిగ పంచవిధ బ్రహ్మలును ఋగ్యజుస్సామాధర్వణ వేదంబులనడిచతుర్వేదంబులను కల్పించుకొని, తదుక్తంబుగా చతుర్థశభువనంబులను పాలనంబు గావించుచున్నారు. ఆవిధంబుగ కృత, త్రేతా, ద్వాపరయుగంబులు క్రమంబున పాలనంబు గావించిరి. కలియుగంబు ప్రవేశమైనది. కలియుగంబున మానవులు దురాచార ప్రవర్తనలై మత్తుపదాత్థముల సేవించుచు, మదోన్మత్తులై, వావివరుసలు దక్కి ప్రవర్తింపసాగిరి. భూలోకంబున ఆవిధముగ కలియుగము ప్రారంభించినది మొదలు

ధర్మము క్రమముగ నశింపసాగెను. ప్రజలు జ్ఞానశూన్యలై అజ్ఞానాంధ కారంబునం బడి సంచరించుచు, అనేక శుష్కార్యము లాచరించుచు, సాధుజనుల హింసింపసాగిరి.

అత్తరి సాధుజనులు ఆపాపాత్ములు పెట్టుచున్న బాధలను భరింపలేక “ఓనిర్హేతుకజాయమాన కడుణాకటాక్షా! ఆపద్బాంధవా! మ మ్మీశస్థముల శారినుండి రక్షింపవే” యని పరమేశ్వరుని తలంచుచు మొరలిడసాగిరి. ప్రపంచమున సత్యము నశించెను. ధనకాంక్ష మితిమీరినది. భగవన్నామ స్మరణ విషతుల్యంబయ్యె. పతివ్రతలు అరుదైరి. భూసురులు వేదబాహ్యులైరి. స్త్రీలు బాల్యముననే సంతానవతు లగుచుండిరి. పాపము అతిశయించెను.

భూదేవి తనకష్టమును విష్ణుమూర్తితో మొరపెట్టుకొనుట

ప్రపంచమున ఆవిధముగ పాపాత్ము లధిక కాగుటవలన భూభారం బధికం బయ్యెను. అత భూదేవి పాపభారమును భరింపలేక దుఃఖించుచు వైకుంఠముననున్న విష్ణుమూర్తికడకు నేగి “సకల లోకరక్షకా! శిష్టజన పరిపాలా! భూలోకంబున ధర్మము నశించుచున్నది. పాపాత్ములు విజృంభించుచున్నారు. చక్షు స్సముద్రములును, కులపర్వతంబులు మొదలగునవి యెన్నియైనను భరించగలనుగాని, ఒక్క పాపాత్ముని భరించుట కష్టము నేనిక భూభారమును భరించ లేకున్నాను. రక్షింపవే” యని దీనాలాపంబు లాడుచున్న భూదేవింగాంచి, విష్ణుమూర్తి ‘ఓభూదేవీ! నీవింతమాత్రమునకే విచారించుట శోచనీయము. ఇంకను కలియుగంబు ఆరంభమై ఎంతోకాలము

కాలేమకదా! కలియుగమున ప్రథమ పాదమే కదా జరుగుచున్నది! ఇంకను ముందెన్ని యో విపరీతంబులు జరుగనున్నవి, అప్పు డెట్లు భరింప గలవు. కృష్ణావతార సమాప్తముతో ద్వాపరయుగాంత్యము జరిగి ఎంతో కాలము కాలేదే!” అని పలుకుచున్న దేవాది దేవునిం గాంచి, భూమాత “ఆప్తబంధవా! పంచపాండవుల పరిపాల నానంతరమున కలియుగ ప్రవేశమున పాండవ మధ్యముండైన అర్జునుని పుత్రుడగు పరీక్షిత్తుహారాజు భూచక్రంబును! ధర్మము నాలుగుపాదముల నడిపి పరిపాలించెను. ఆయన కాలంబుననే యికప్రపంచమున అధర్మము వృద్ధిగాంచునని ధర్మదేవత గోరూపంబును చాల్చి యొకటిపాదములపై నిలువబడి కంటతడి పెటుచున్న సమయమున శూద్రరూపంబున కలిపురుషుండుగోమాతను కాలితో చన్నెను.

పరీక్షిత్తుహారాజు ననంతరము అతని పుత్రుండు జనమేజయుండును, తరువాత వారిసంతతివారు కూడ ధర్మమును తప్పకయే పరిపాలనంబు గావించిరి. ఆరీతిగ కలియుగ ప్రవేశము లగాయితు 3000 సంవత్సరములు జరిగిన పిమ్మట విశ్రమార్కుండు కూడ భూపలయంబును ధర్మము నాలుగు పాదములు నడచునట్లు పరిపాలించెను. శాలివాహన పరిపాలనంబు కూడ ధర్మముగనే జరిగెను. అనంతరము హరిహర రాయలు ఆనెగొందె సింహాసనము నధిష్టించి, తుంగభద్రా నదీతీరమున విజయనగరమును నిర్మించి, ఆనగరమును రాజధానిగ చేసుకొని మహావైభవముగ పరిపాలించెను.

అనంతరము రెండవ హరిహర రాయలును, అట్లుపై బుక్కరాయలును, పిమ్మట గండరాయలు, వీరరాయలు,

మల్లికార్జునరాయలు క్రమముగ పరిపాలనంబు సల్పిరి. పిదప పరిపాలన క్షత్రియుల హస్తగతమైనది. సాళువసింగరాయలు, నరసరాయలు, అచ్యుతరాయలు, తిమ్మరాజు, సదాశివరాయలు, రామరాజు అనువారలు భూపతులై క్రమముగ పరిపాలనంబు సాగించిరి. వారికాలములో కూడ ధర్మము కొంతసరకు నడచెను, రామరాజుతో విజయనగరసామ్రాజ్యము అంతరించెను. పిమ్మట శ్రీరంగరాయలు 14 సం. లును, వేంకటపతిరాయలు 25 సం. లును, రామదేవరాయలు 15 సం. లును పరిపాలించిరి వీరికాలములో కూడ ప్రజలు ధర్మమార్గమును తప్పక సంచరించిరి. నేడు తురుష్క పరిపాలన వ్యాపించినది. నేనిక నీ పాపాత్ములను భరింపలేక పోవుచున్నాను. భక్తవరదా కావవే" యని విచారించుచున్న భూదేవిని నూరడించి పంపివేసెను.

పాపభూయిష్టంబగు కలియుగంబున మానవులుగ

ఉద్భవించి ప్రజలకు జ్ఞానోపదేశము చేయుటకు

పంచబ్రహ్మలు ఆలోచించుట

అనంతరము ఆదిమధ్యాంత రహితుండును, చతుర్దశ భువనాధిపుండును, సకల లోకారాధ్యుండును, పురాణపురుషుండును, వేదవేద్యుండును, దీనజనవత్సలుండును, అఖిలాండ కోటి బ్రహ్మాండనాయకుండును అగు విష్ణుమూర్తి తనమనంబున చతుర్బ్రహ్మలం దలంచినంతి, వారలకు దెంచి, తమ్ము రావింప కితంబేమి యని యడుగ "ఓసుర పూజ్యులారా! భూలోకంబున బడుగుచున్న విశేషంబులు మీర తెరింగివవి

యేకదా! అజ్ఞానులై, అనాచార ప్రవర్తనలై యున్న మానవులకు జ్ఞానోపదేశంబు గావించి, ధర్మమును నెఱకొల్పి, భూభారమును మాన్పవలసియున్నది. 'ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగేయుగే' అను న్యాయానుసారంబుగ దుష్ట సంహారంబును, శిష్టజన రక్షణంబును గావించుటకు ప్రతి యుగమునందును అవతరించవలసియే యున్నదికదా! ప్రస్తుతము భూలోకమున కలియుగంబు జరుగుచున్నది. ఇయ్యది పంచమహా పాతకయుగంబు గావున, మనము దేవరూపము లతోగాక మనుష్యరూపంబులతో అవతరించ వలసియున్నది. 'ఓ శంకరా! నీవు భూలోకంబున కాశీపురంబున విజయసింగను నొక క్షత్రియునిఁ బ 'ఆనందభైరవయోగి' అను నామంబున జన్మించి, జనకమహారాజువలె రాజయోగివై రాజ్యము పాలించుచుండుము. "ఓబ్రహ్మదేవా! నీవు విశ్వబ్రాహ్మణులంబున విశ్వాత్మకుడు. మాయామేయి అను దంపతులకు జన్మించి 'బ్రహ్మనందుండు, అన్నాజయ్య' అను నామంబులు గలిగి పుణ్యక్షేత్రముల దిరుగుచు ప్రజలకు జ్ఞానోపదేశము గావించుచుండుము. నేను బ్రహ్మాండపురమున పరిపూర్ణ ఆచార్యులకును, ప్రకృతాంబకు జన్మించి 'వీరంభొట్లయ్య, వీరప్పయ్య, వీరబ్రహ్మం' అను గామత్రయంబుచే స్థాపిత్రయములయందుండి, ప్రజలకు జ్ఞానోపదేశంబు గావించుచు, హరిహర పురమున ఆనందాశ్రమమును నిర్మించుకొని సూర్యోపాసనా పరుండనైయుండెద. ఇది మన కర్తవ్యము. ఇకమీది మీమీ నివాసంబులకుంజని కర్తవ్య మాలోచింపుడు. దురాచారముల పాలగుచున్న ప్రజలను రక్షించి, భూదేవియొక్క కోరికను మన్నింపవలసి యున్నది." అని వారలనెల్ల వీడ్చి-

లిపి తాను నొంటరిగ గూర్చుండి భవిష్యత్కార్య క్రమమును గూర్చి ఆలోచింప దొడంగెను.

కాలమానంబును బట్టి పరిస్థితులు క్షణక్షణంబును మారుచుండును. లయకాలము లగ్నంబుల నెట్టుకొని, శ్రవణచమును పైకి నెట్టుచు పరుగిడి వచ్చుచున్నది.

నందికొండయను గ్రామమందలి పాపాఘ్ని

మఠమునకు అధ్యక్షుడైన యనమదల

వీరభోజ యాచార్యులు

సర్వసంపదల కాలవాలమై, సకల సర్వశ్యామలమై ఆంధ్ర దేశం బనంబరగు 'త్రిలింగ దేశంబున' పుణ్యభూమియై యల రాగు గుంటూరు మండలమున 'నందికొండ'యను గ్రామంబు కలదు. ఆ గ్రామంబున 'పాపాఘ్నిమఠం' బను నొకమఠంబు విలసిల్లుచుండెను. ఆమఠంబునకు నిరంతర హరిచరణావీధ సేవాతత్పరుడు, సదాచార సంపన్నుండును, నిత్యసత్యవ్రతుండును, సకలసద్గుణ సంపన్నుండునునై విశ్వబ్రాహ్మణ కులము నందు జన్మించినట్టి 'యనమదల వీరభోజ యాచార్యులు' అను నొక పుణ్యపురుషుండు అధ్యక్షుడై స్రజలకు నిరంతరము జ్ఞానోపదేశము గావించుచు, తాను తరించుటయేగాక శ్రావణోత్తికి తరణో పాయమును బోధించుచు కాలము గడపుచుండెను.

అట్టి సచ్చరితునకు, భూతదయాతత్పరునకు తనపుణ్య నశంబున సాధ్యలలామయు, సీతాదుంధలీసమాన మహాపతి వ్రతయు, సదాచారసంపన్ను రాలును, ధానధర్మ పరోప

కారాది సద్గుణ సంపన్ను రాలును, నిరంతరముకుండ పాదార వింగ సేవితరు రాలును, భూతదయా తత్పరు రాలును నైనట్టి 'వీరపాపమాంబ' యనునొక వనితా శిరోమణి వీరభోజ యాచార్యులకు ధర్మపత్నియై యొప్పుచుండెను. ఆపుణ్యదం పతు లిరువురును 'పాపాఘ్ని' మతంబున నివసించుచు, నిహ లోక శాఖ్యములయందు తమ మనంబుల బోసీయక సర్వకాల సర్వావస్థలయందును ఈశ్వరధ్యాన తత్పరులై, తమ్ముజూడ వచ్చినవారికి జ్ఞానోపదేశంబు గావించుచు, భక్తులర్పించుకాను కలతో జీవితముల గడపుకొనుచుండిరి. కాని కారణంబెట్టిదో గాని పారికి సంతానము గలుగలేదు. సంతానములేదను విచారము వీరభోజ యాచార్యున కిసుమంత యైనను లేదు. వీర పాపమాంబకు మాత్రము తనకు పుత్రసంతానము కలుగలేదని విచారముగనే యుండెను. 'అపుత్రస్య గతిర్నాస్తి' అను విషయము ఆమె హృదయమును వేధించుచుండెను. తనకు పుత్ర సంతానమును గలుగ జేయుమని భగవంతుని అనేక రీతుల బ్రార్థించుచు, పుత్రార్థియై ఎవ రేవ్రతములు జెప్పిన, వాని నన్నిటిని భక్తి శ్రద్ధలతో యథావిధి నాచరించుచుండెను.

పాపాఘ్ని మతమునకు ఒకసాధు పుంగవు డరుదెంచుట

ఇట్లుండ నొకదినమున వీరభోజయాచార్యులు మతంబున లేని సమయంబున సాధువేషంబున దివ్యమంగళ విగ్రహుం డగు మహాత్ముండొకడు మతంబునకు నరుదెంచెను. ఆ మహాత్మునిగాంచి, సహజసద్గుణరాశి యగు నాపరమసాధ్వీ లలామ సంతసించి, మునిపుంగవునకు నెదురేగి నమస్క-

రించి “మహాత్మా! మీరెవ్వరో నాకు తెలియదు గాని, మీ రూపవిశేషంబులంబట్టి, ఎవ్వరో మహానుభావులవలె గనిపించుచున్నాడు. తమ దర్శన భాగ్యంబుచే నాజన్మ తరించెను. నేను సుదినము” అని పలుకుచు, ఉచితాన నంబున గూర్చుండ నియోగించి, అర్ఘ్యపాద్యంబు లొసంగి “ముని పుంగవా! మార్గా యానంబుచే బడలిక చెందినట్లు కనబడుచున్నాడు. బీదరాలనైన నాచేనొసంగు అతిధ్యమును స్వీకరించి నన్నానందింప జేయవే” అని వేడగా, ఆ యోగి పుంగవుండును సంతసించి, దివ్యదృష్టిని చూచి “యో పుణ్యవతీ! నీవు మాయందు జూపిన గౌరవమునకు నెంతయు సంతోషము, కాని నాకొక వ్రతముగలదు. పుత్రసంతానము లేనివా రొసంగు నాతిధ్యమును స్వీకరింప రాదని మునిపుంగవులు చెప్పియున్నాడు. చూడగా నీకు సంతానము లేనట్లు కనబడుచున్నది. కావున నీవొసంగు నాతిధ్యము స్వీకరింప వీలులేదు. నాదారిం బోయెద” నని చెప్పిన విని, వీరపాప మాంబ తన మనంబున విచారించి, మునిశ్రేష్ఠునకు సాష్టాంగ దండప్రణామంబు లాచరించి లేదినిలిచి “మహాత్మా! నాకు సంతానము లేనిమాట యథార్థమే పుత్రకామార్థమైన అనేక వ్రతంబులొనరించితిని. ఎన్నినోములునోచినను ఈశ్వరునకు మాపై కరుణ కలుగలేదు. పుత్రసంతానము కలుగుటకు మాకేదేని తరణోపాయముం దెలిపి, మమ్మలను కృతార్థులను చేయుడు” అని దీనాలాపంబు లాడుచున్న సరమ సాధ్వియగు నీర పాపమాంబను గాంచి, మునిచంద్రుడు ఆలోచించి, తలయూచి “తల్లీ! మీకిక సంతానము కలుగు యోగము కాన్పించుట లేదు. కాని సర్వేశ్వరుని కరుణాకటాక్షముచే నొకముని పుంగవుని

వలన నొక బాలుడు లభించును. ఆ బాలకుండు సామాన్యుడు కాదు. కేవలము పరమేశ్వరావతారమని గ్రహింపవలయును. మీరు కొలది దినములలో తీర్థయాత్రకై పోవు యోగము కలదు. తీర్థయాత్రలు సాగించి తిరిగి యింటికి వచ్చునప్పుడు, మార్గమధ్యంబున సరస్వతీ నదీతీరమున మీకొక మునీశ్వరుని యాశ్రమం బొకటి గాన్పించును. ఆ యాశ్రమము నందుగల మునివద్యుని వలన మీ కాబాలుడు లభించును. అందుచే నిక విచారమును వదలి సుఖంబుండు”డని చెప్పి, ఆశీర్వాదించి తన దారిని వెడలిపోయెను. ఆమాటలు వినినదై వీరపాపమాంబ అపరిమితానంద భరితురై సంతోషించుచు, ఆమహాత్ము డెవ్వరో, తమకు పుత్రభిక్ష పెట్టవచ్చిన పరబ్రహ్మస్వరూపుడే యని తలంచుచుండెను.

అంతలో వీరభోజయాచార్యులు మఠంబున కరుదెంచుటను వీరపాపమాంబ చూచి హృదయయార్గత ఆనందంబు ముఖంబున తాండవింప పతికి నెదురే, లోనికిందీసుకొనివచ్చి సపర్యలుగావించి, మార్గాయాసంబు తగ్గినపిదప జరిగినయు దంతంబుతయు పూసగ్రుచ్చినట్లు భర్తకుం దెలిపెను.

వీరపాపమాంబ చెప్పినదంతయు నావధానంబుగ విని, వీరభోజ యాచార్యుండు “దేవీ! నీవింకను అజ్ఞానమునందే పడి కొట్టుకొనుచున్నట్లు కనబడుచున్నది. 23 వేళ నా సాధు పుంగవుడు చెప్పినట్లు మన కొక బాలుడు లభించెనే యను కొనుము. అందువలన మనకు మోక్షము లభించునా? ఆశయే అనేక కష్టములకు దారితీయున దని గ్రహింపుము. ఆశను వదలిన వారికి నెట్టి చింతయులేదు. సంతానముపై నీ కింత

ఆశ ఎందులకు? నీవట్టి ఆశను విడనాడినప్పుడే నీకు నిజమైన సౌఖ్యము కలదు. సంతానము కలుగువరకు కలుగలేదను విచారము; కలిగినపిదప ఆ సంతానమును గురించి అనేక చింతలు నుద్భవిల్లును. కనుక యథార్థమును గ్రహించి, నీ వట్టి కోరికను విడనాడి సుఖంబుండు" మని చెప్పి, భార్యను మందలించి ఊరకుండెను. తీర్థయాత్రకు బయలుదేరి వెళ్లుద మని భార్య నిరంతరము తన్ను వేధించుచున్నను, వీరభోజ యాచార్యుండు ఆమె మాటలు పెడచెవిని పెట్టుచుండెను. వీరపాపమాంబమాత్రము తనమనోభీష్టము నెరవేరక పోవుటంజేసి, విచారాయత్త చిత్తంబుతో పడినిజేరి "నాధా! ఆ సాధుపుంగవుడు చెప్పిన మాటలు అసత్యములు గావని నా మనంబునకు తోచుచున్నవి. ఆమహానీయు డగుదెంచిన నాట నుండియు నా వామనేత్రంబు అదరుచున్నది. శుభస్వప్నంబు లెన్నియో కలుగుచున్నవి; శుభశకునంబు లెన్నియో గానంబడుచున్నవి. ఆ మహానీయుని మాటలు రిత్తయవునే? కాన వైశంబ బయలుదేరి మనము తీర్థయాత్రకు బోవుదము" అని తనపట్టు వడలక భర్తను బ్రతిమాలుచునే యుండెను.

ఇట్లుండ నొక నాటిరాత్రి పరమేశ్వరుడు వీరభోజ యాచార్యునకు స్వప్నములో సాధురూపంబువ గానంబడి "వత్సా! నీ ధర్మచిత్తు మాటలు పెడచెవిని పెట్టకము. తీర్థ యాత్రలు సేవించుటకై వెంటనే బయలుదేరి వెళ్లుము. మార్గ మధ్యంబున మీకొక గుమూల్యంబైన నిత్యంబు ప్రాప్తిం చును; అద్దానివలన మీ జన్మంబులు సార్థకంబు లగును. నీ పత్ని మహా పతివ్రత, ఆమె యాప్తితార్థంబు నెరవేర్చు కేవలము శ్రీమద్విరాడ్విశ్వ కర్మయే ఆమెకు పుత్రుం డగుటకు

నిశ్చయించుకొనెను. నామాటలు అసత్యములుగావు, లెమ్ము. వేగమే ప్రయాణమై వెడలుము' అని చెప్పి అదృశ్యుండాయెను. వెంటనే వీరభోజనూచార్యుడు నిద్రనుండి మేలుకొని, భార్యయగు వీరపాపమాంబను నిద్రనుండిలేపి, స్వప్నవృత్తాంబును ఆమెకు నెరింగించి "దేవీ! నీవు ప్రతిదినము చెప్పుచున్న నువ్విమో అనుకొంటిని. ఇందేదియో గొప్ప విశేషంబున్నట్లు తోచుచున్నది. ఇక మనము ఆలస్యము చేయదగదు. మన మెన్నడును నేరికిని అపచారము చేసినవారము కాముకదా! మనకెట్టి యశృతంబును జరుగదనియే తోచుచున్నది. మనలను రక్షించు భారము ఆపరమేశ్వరునిదే. సూర్యోదయమునకు పూర్వమే మనము బయలుదేరి తీర్థయాత్రలు సేవించుటకై పోదము, ఈవత్సరమంతయు భరతఖండమునగల తీర్థములను సేవించుచు, వత్సరాంతమునకు తిరిగి మఠంబునకు జేరుదము. మనము తిరిగినప్పుడెవరకు మనశిష్యులు ఈ మఠమును జూచుచుందు"రని చెప్పగా విని వీరపాపమాంబ నేటికి తన మనోభీష్టము నెరవేరినదిగదాయని ఆనందించుచు, ప్రక్కనుండిలేచి కాలకృష్ణాంబుల దీర్చుకొని ప్రయాణమునకు గావలసిన వస్తువుల నన్నిటని మూటగట్టుకొని సిద్ధంబయ్యెను. ఆవిధముగ ఆపుణ్యదంపతు లిరువురు కాశీ, రామేశ్వరాది సకల పుణ్యతీర్థములను సేవింపవలయునను కుతూహలముతో పయనంబై వెడలిరి.

శ్రీ వీరబ్రహ్మంగారి జననము

సకలసంపదల కాలవాలమై, సాధు సజ్జన నివాసయోగ్యంబై యొప్పు బ్రహ్మాండపురం బను నొకపురవరంబు

గలదు. ఆపురంబున సకల పురాణేతిహాస పారంగతుండును, సకలవేదాంత వేదియు. పరిశుద్ధాత్ముండును, నిరాడంబర జీవితండును, ఆశారహితుండును, సదాచార సంపన్నుండును, భూతదయా తత్పరుండునునై పరిపూర్ణాచార్య స్వాములనెను నామంబుతో నొక యుత్తమ పురుషుడు విశ్వ బ్రాహ్మణవంశ సంజాతుడై యొప్పురుచుండెను. లోకధర్మము సారముగ పరిపూర్ణా చార్యుండు ప్రకృతాంబయను సాధ్వీలలామను వివాహంబాడి, తామరాకుపై నీటిబిందువువలె ప్రపంచ విష యములం దగులక జీవయాత్రను గడపుచుండెను. ఈ దంపతులకు గూడ సంతానంబు లేదయ్యె ప్రకృతాంబ తనకు సంతానము కలుగలేదని విచారించుచు కాశీవిశ్వేశ్వరుని బూజించిన సంతానప్రాప్తి కలుగునని పెద్దలవలన విని, భర్త యగు పరిపూర్ణాచార్య స్వాములకు నచ్చచెప్పి, యిక శుభ దినంబున భర్తతోగలసి బయలుదేరి మార్గసుధ్యంబున గతి పుణ్యక్షేత్రములను సేవించుచు, కతిపయ దినంబులకు కాశీ క్షేత్రంబును జేరెను.

ఆ విధంబుగ నాదంపతు లిరువురును కాశీక్షేత్రంబును జేరి గంగానదియందు స్నానం బాచరించి కాశీవిశ్వేశ్వరుని సందర్శించి “ఓ సర్వేశ్వరా! సకలలోకాధారా! శ్రుష్టిస్థితిలయ కారకా! పాపనాశనా! భక్తాభీష్ట ప్రదాయకా! పురాణ పురుషా! భక్తవరదా! స్వామీ! మాప్రార్థన నాలింపుము. భక్తవత్సలా! పుత్రసంతానా పేక్షతో నీదరి జేరితిమి. మా మొర లాలకించి నీవే మాకు పుత్రుడుగ జన్మించి, మా కోరిక దీర్చి మమ్ముల నుద్దరింపుమా” యని ప్రార్థించిరి. వారారీతిగ నిత్యము విశ్వేశ్వరునికి పూజలు గావించుచు “సంతానము

కలుగునందాక నీపాదపద్మములు వదలక కాశీపట్టణముందే
మాజీవిణవిశేషంబుల గడపుదుమని, స్థిరచిత్తులై యందే నివ
సించుచుండిరి.

ఆదంపతుల నిశ్చలభక్తికి పరమేశ్వరుడు మెచ్చి, ఒక
నాటిరాత్రి ఆపతివ్రతాశిరోమణికి స్వప్నంబున గాన్పించి 'ఓ
సాధ్వీ! మీభక్తికి మెచ్చితిని, మీసంకల్పంబు తప్పక నెర
వేరును. నేనే నీగర్భంబున జన్మింతును. కాని నేను జన్మించిన
వెంటనే నీభర్త యీప్రపంచమును వదలును. నీవందుకు విచా
రింపవలదు, ఇది కాలచక్రము. ప్రపంచమున ప్రాణులు
పుట్టుచు జచ్చుచుండును. ఇది ప్రకృతి స్వభావము; పుట్టుట
జచ్చుట యనుగది దేహంబునకేగాని ప్రాణికి కాదు. నీవట్టి
ప్రకృతి సంబంధమైన విషయంబులలోబడి విచారింప వలదు'
అనిచెప్పి యదృశ్యుండాడెను. అంత నామె నిద్రనుండి
మేల్కొంచి తనగర్భమున పరమేశ్వరుడే జన్మింప నున్నందుకు
నానందించి, భర్తృవియోగమునకు విచారించి, నిద్రించుచున్న
భర్తనులేపి తన స్వప్నవృత్తాంతంబంతయు పూసగ్రుచ్చినట్లు
పరిపూర్ణాచార్యునకు నెరిగించెను. అంత పరిపూర్ణాచార్యుడు
'దేవీ! నీటికి పరమేశ్వరునకు మనపై కృపగలిగి నందుకు
చాల సంతోషము. ఈప్రతిభయు నెరవేరినదిగదా! నా
కదియే ఆనందము. నాకై విచారింప వినిలేదు. ప్రపంచమున
జన్మించినపిదప నెప్పుడో యొకప్పుడు మరణము తప్పదు. ఇక
నేను బ్రతికియు చేయవలసిన దేదియులేదు గదా! ఈప్రపంచ
మున నెంతకాలము జీవించినను, నెన్నికష్టముల ననుభవించు
చున్నను నింకను బ్రతుకవలయు ననియే కోరుచుందురు.
కాని నాకట్టి యభిలాష లేకమాత్రమైనను లేదు. పరమేశ్వర

సాన్నిధ్యమును బొందుటే నాలక్ష్యము. కనుక నీవు నాకై విచారింపక పరమేశ్వర ప్రసాదితంబైన పుత్రుని కాపాడుచు సుఖంబుగ నుండు"మని భార్య నోదార్చెను. వా రావిధముగ కాశీవిశ్వేశ్వరుని సేవించుకొనుచు కాశీపురమందే యుండిరి.

ఇట్లుండ నొకదినమున రాత్రి ప్రకృతాంబ భోజనము చేసి పరుండియుండ నాగదిలో నామెకు ఒకజ్యోతి కనబడ జొచ్చెను. 'ఇది యేదియో వింతగా నున్నదే'యని ఆమె ఆశ్చర్యపడు చుండగా, ఆమెకు ఒకవిధమైన మైకము కళ్ళ పరుండెను. ఆజ్యోతి క్రమముగ ఆమెను సమీపించి ఆమెలో తీనమైపోయెను. తెల్లవాడువరికు నామె యావిధముగ తెలివితప్పి నిద్రించి, ఉదయమున మేల్కొంచి ఆనందముతో భర్త కావితయ మెరింగించెను.

తదుపరి ఆమె గర్భము దాల్చెను. నవమాసములునిండు వరకు ఖారాతీగనే కాశీపురమందే యుండిరి. అనంతరము తనుస్వస్థులమైన బ్రహ్మాండపురమునకు బోవలయునను తలంపుతో నా దంపతు లటనుండి బయలుదేరి పోవుచుండగా, సరస్వతీ నదీ తీరమును చేరుసరికి, ప్రకృతాంబా మహాదేవికి ప్రసవ చిహ్నములు ప్రారంభమై, బాలార్కకోటి ప్రకాశవిలసితుండైన ఒక బాలుండుద్భవించెను. ఆబాలుడే మన వీర బ్రహ్మము, జగదుద్ధారణకై యవతరించిన కేవల పరమేశ్వరావతారము.

ధర్మసంస్థాపనార్థమై యీ ప్రపంచమున భగవానుడైన శ్రీవీరబ్రహ్మాండస్వామి జన్మించుటకు పూర్వముతూర్పుదిక్కున గొప్ప తేజోవంతమైన యొకనక్షత్రంబు పుట్టెను.

అనక్షత్రంబునుగాంచి జనులు ప్రపంచమున కేదోకీడు మూఢ
నున్నదని భయపడ సాగిరి. మహామును లానక్షత్రంబును
గాంచి, ధర్మసంస్థాపనాథమై భగవంతుడు భూషండలమున
నవతరించె నని ఆనందింపసాగిరి. ప్రకృతాంబ ప్రసవించిన
మరుచటి దినమే పరిపూర్ణాచార్యులవా రీప్రపంచమును వీక్షి
శివ సాయుజ్యమును పొందిరి.

స్వప్నమున గాన్పించి పరమేశ్వరుడు చెప్పిన రీతిగనే
తనభర్త యసువుల బాసెగదాయసి, మహాక్షేత్రంబుచే తుం
గుచు, భర్తలేని జీవనము నాకేటికని తలపోసి, తానునుభర్త
కనుసరించి యీప్రకృతి ప్రపంచమును వదల నిశ్చయించుకొని
శేకశేక కలిగిన యీబిడ్డ నెవ్వరు కాపాడుదు రనిన విగు
లుచే నేమియుతోచక ఆశిశువును నొడిలో నిడుకొని, సరస్వతీ
నదీతీరంబున నొక వృక్షచ్ఛాయను గూర్చొని విచారించు
చుండెను.

అంతలో నాసమీపమున నాశ్రమమును గావించుకొని
తపోనిష్ఠా గరిష్ఠుడై నేకాంతంబుగ కాలంబు గడుపుచున్న
అత్రిమహాముని స్నానం బాచరింప సరస్వతీనదీ తీరంబునకు
వచ్చి, తత్తీరంబున ప్రకృతాంబను గాంచి, అట్టి నిర్జన ప్రదేశ
శంబున నాస్త్రీయుండుటకు కారణం బెట్టిదో యారయ నెంచి
ఆమెంగాంచి “తల్లీ ! నీవెవ్వరెవు? ఇట్లొంటరిగ నీ నదీ
తీరమున గూర్చొని విచారించుటకు కారణమేమి? నీయొడిలో
నున్న శిశువెవ్వడు? భయమునొందక నీయుదంతం బంతయు
తెలుపుము. తప్పక నీకు కావలసిన సహాయంబు చేసెద” నని
పలుకుచున్న మునివర్యుని పలుకు లాలకించి చెదరినశూద
యంబును డిట్టపరచుకొని, ప్రకృతాంబ ఆమునిశ్రేష్ఠునకు

దండప్రణామంబులాచరించి, “మునివర్యామీదనన్ను రక్షింప వచ్చిన పరమేశ్వరునివలె కనబడు చున్నారు. తేకున్న నిజమహావిద్యా మధ్యమన తమవంటి మహనీయుల దర్శన భాగ్యమెట్లు లభించును?” అని అనేకరీతుల స్తుతించి, తన చర్చితామూలాగ్రముగ నామనివద్యన కెరిగించి “నమోనభావా! నేనీ ప్రపంచమును వదలిన నీ బాలుని కాపాడు వారెవ్వరూ? యని, విచారించు చుంటిని. అంతలో పరమేశ్వరుడు మిమ్ముల నిక్కడకు బంపెను. చూడగ నిదియంతయు నీశ్వర సంతల్పంబువలె గన్పడు చున్నది. ఇది యీపసికూనను రక్షించు భారము మీమీదనే పెంచుచున్నాను. పతిలేని జీవనంబు నేకొల్లను, నేరుడు నాభర్తవలెనే పరమేశ్వర సాన్నిధ్యంబును చేరుడు”నని చెప్పుచు నిరుపమాన తేజోవిలాసం బులచే చెన్నందు అబ్బాలకునిమనిచాద్రునిహస్తంబులబెట్టి మూలమాటాడగ పద్మాసనంబు వేసుకొని కూర్చుండి పవనంబును బంధించి పదాధారంబుల భేధించి ప్రాణవాయువును సహస్రారంబు నగుకేర్చి శివజీవైక్యసంధానంబుం బొందెను.

అనంతర మాయత్రిమృనీంద్రుడు అబ్బాలుని గాంచి సకల సాముద్రిక లక్షణ లక్ష్మీకుండలమును యుడుట నారసి, యీత డెవ్వరో జగదుద్ధారణకై యవతరించిన దేవతా మూర్తియేగాని వేరుగాదని స్థిరపరచుకొని, తన కట్టి మహాసభావుని కాపాడు భాగ్యము లభించి నందుల కె. తయు నానందించుచు, నెత్తుకొని తన ఆశ్రయంబునకు కొనివచ్చి ఉమ్మెల నేర్పరచి. యందుండి వీరంబొట్లమ్యయని నామకరణంబు జేసి పెంచుచుండెను.

అత్రిమహాముని పరమేశ్వరాంశ సంభూతుడైన వీరం
బొట్లయ్యను విరభోజయాచార్యులకును, వీరపాపమాంబకును
పెంచుకొనుచు యొసంగుట

శ్రీ వీరభోజయాచార్యుండు విజనత్రయైవ వీరపాపమాంబ
గృహింబుగ తీర్థయాత్రలు సేపించుటకై యిల్లు బయలుదేరి
పరమేశ్వరుని ధ్యానించుచు, భరతఖండంబునం గల పుణ్య
క్షేత్రంబులెల్ల సేపించుచు, శిరిగిరిగి ఎట్టకేలకు సరస్వతీ నదీ
తీరంబునకు జేరిరి. వీరభోజ యాచార్యుండు దర్శనంగల ఆశ్ర
మముగాంచి, వీరపాపమాంబతో “దేవీ! చూడుము. ఆకన
బయలుదేరి యొక ఆశ్రమమువలె నున్నది. మనమక్కడకుం
బోయి యందెవ్వరైన నున్నచో నీ దినంబు నందేయుండి
గ్రామమునను దీర్చుకొని, లేపు ఉదయమే బయలుదేరి
పోవు” మని చెప్పి, భార్యను వెంటబెట్టుకొని ఆ యాశ్రమ
మునకుం జరిగెను. అందెవ్వరో యొక మహానుభావుండు తన
దృష్టిని గానీకాగ్రంబున నీటిపై, లేచి పూజకముల బంధించి
నీకా కర్మక్షుణ్ణి తన నిష్ఠ యందుండుట గానంబడియెను. వీర
భోజుడు దృఢముగా నున్నదిగాంచి తపోధంగము చేయ
రానని తలచి, అనుని తపస్సు చాలించి తన్ను చూచువరికు
నమస్కరించుచు నందే నిలువబడి యుండెను. కొంతతడవునకు
నవీరపాపమాంబ తపస్సు చాలించి తనయెదుటనున్న వీరభో
జయాచార్యుని, వీరపాపమాంబను గాంచి “బిడ్డలాటా! మీ
రెవ్వరు? ఇట్లు విజన ప్రదేశంబుల గ్రమ్మించు మాయాశ్ర
మమునకు రావలెననియెడగ, వీరభోజయాచార్యుడు
“స్వామీ! మేము నందరికొండ గ్రామవాసులము. వీరపాపమాంబ

బునగల పాపాఘ్ని మరమునందుండి పరమేశ్వరునకు పూజా
దులు గావించుచు ఆ పరమేశ్వర సేవా తత్పరులమై కాలము
గడపుకొనుచున్నారము. పరమేశ్వరానుగ్రహంబు వేమిం జేసి
మాకు సంతానము కలుగలేదు. తీర్థయాత్రలు గావించిన
సంతానము కలుగు నని, తమవంటి మహానుభావులు చెప్పిరి,
దానంజేసి పుత్రసంతానార్థమై యెచ్చటెచ్చట తీర్థ
యాత్రలు గలవో, యనియన్నియు సేవించు నీ దేశం
బును ఆ దేశంబును అనక తిరిగితిరిగి నేటికి నిక్కడకు
చేరితిమి. మా పుణ్యవశంబుచే మాకు తమ దర్శనభాగ్యము
లభించినది. నేడొక మహాసుదినము" అని. వినయ ముట్టి
పడం బలుకుచున్న వీరభోజయాచార్యుల పలుకులు ముని
శ్రేష్ఠుండు విని, శిరంబు పైకెత్తి ఆనందించి. (పలుకులు
కించి, పంకించి, చిరునగవు ముఖానవిందమైన తాళ
వింప మునివరేణ్యుండు పాపాఘ్ని మఠాధిపతిగాంచి "ఆచార్య
శ్రేష్ఠమా! మీ చరితంబు నివిన నిజాకు పుణ్యశీలురవరే
గాన్పించు చున్నారు. మీయభీష్టంబు సెరవేర్చి దలచియే
కాబోలు పరమేశ్వరుండు మిమ్ముల మా యాశ్రమంబునను
గొని తేచ్చెను. మీ దుష్టతులు మా ఆశ్రమంబున
రెండు మూడు దినంబులుండి పోవలసిన"దని చెప్పిన, వారకు
అందుల కియ్యకొని యాశ్రమమునందే గురు జీరి. అప్పుడు
అత్రిమహాముని తనయొద్దనున్న శిశువును పెంచుట కాదంబ
తులు తగినవారని తలంచి వారితో "ఓ సాధుశీలాలారా!
నాయొద్ద ఒక శిశువుకలది. నేను సన్యాసిని కదా! అందుచే
నాశిశువునకు తగిన యాపచారంబులు జరుగుట కష్టము. మీ
రును పుత్రసంతానము కావలయునని అభిలాషతో నిన్నును,

కనుక మీరీ శిశువును, తీసుకొనిపోయి పెంచుకొను". దని
యిచ్చి, తన కాశీశు పిల్లలభించి నదియు తెలిపి. ఆశిశువు
సామాన్యము గాడనియు, శిశువు యొక్క తేజోరూపాదుల
బట్టి నాలోచింప లోకోద్ధరణకై యవతరించిన కేవల పరమేశ్వ
రావతారమే యని తోచుచున్న దనియు, కనుక నుచిశరీరము
పెంచుకొనుడనియు, తా నాశిశువునకు 'వీరబ్రహ్మ' మనుచేరు
పెట్టితి ననియు, మొదలగు విషయములన్నియు వారికి సవిస్త
రంబుగ బెల్లపి, వారిచేతులలో నాబిడ్డను పెట్టి, యూర్యదించి
పంపెను.

శ్రీ వీరబ్రహ్మంగారి బాల్యము

శ్రీ వీరభోజయాచార్య వంశమును బాలార్కణ్యుని
తేజోవిరాజితుండైనట్టి ఆ బాలునిను పరమేశ్వ రానుగ్రహము
బుచే లభించినందులకు నానందించుచు, పేదకు మహాభాగ్యంబు
లభించిన చందంబున నమంచానందంబు నొందుచు, శ్రద్ధా
భక్తు లుట్టిపడ ప్రేమతో పెంచుకొనుచుండిరి. ఆ బాలుండును
శుక్లపక్ష చంద్రునివలె దినదినప్రవర్ధమానుండై పంచాబ్దముల
వాడయ్యెను. అంత నాదంపతులు వీరబ్రహ్మమునకు అక్షరా
భ్యాసము గావించిరి. ఆ బాలుండును పిన్న తనంబుననే సద్గు
రూపదేశము నొందినట్లుగ పద్మాసనము వేసికొని గూర్చి
నుచు మౌనముగను యుండెడివాడు. వీరభోజ్యయ్య పద్మ
నాలుగు సంవత్సరముల ప్రాయము వచ్చునకి సకల శాస్త్రం
బులు చదివిన వాడయ్యెను.

అంతలో వీరభోజయాచార్యుండుజీవబ్రహ్మైశ్వరసిద్ధిసొం
దెను. వీరపాపమాంబయు భర్తృవిడవొగంబునకు విచారిం

చుచు, తానును భర్తను ననుసరించి యీలోకంబును వీడ వలయునని తలంచెను. కాని లేక లేక తనుకులభించిన కాలిందు నిరాధానం డగునని తలంచి విచారముతో కాలము గడుపు పుండెను.

వీరబొట్లయ్య తనపెంపుడు తల్లికి జ్ఞానోపదేశము చేయుట

తన తండ్రి వియోగంబునకై రేయిబవల్లి ఒకే విధం బుగ విచారించుచున్న తన తల్లియగు వీరపాపమాంబను గాంచి “తల్లీ! నీవిచారమును చూడగా నాకు ఆశ్చర్యము కలుగుచున్నది. జ్ఞానమార్గము నవలంబించి జీవించుచున్న నీవే, యీరీతిగ ప్రపంచవిషయములం దగిలి విచారించుట తగునా? అమ్మా! అజ్ఞానమును వదిలి సుఖముగ నుండుము. మానవుల కీజన్మములు తమపూర్వజన్మ పాపవశంబుచే కలుగుచుండును. ఋణానందమునలన భార్య, పిల్లలు, బంధువులు నెర్పడుచుండును. ఈశ్వరములు అజ్ఞాత్వతంబు లని ప్రహేంపుము. అజ్ఞాతులైన మనుష్యులు శరీరము నిత్య మైందనియు, సంసారము శాశ్వతమైనదనియు చూచుచును మాయలోబడి కొట్టుకొనుచుండును. విప్లవ పరిణామములు న్యాయమా? నీవు, నేను అచుభ్రాంతిని విడనాడము. ఈ జీవులన్నియు నెప్పుడో యొకప్పుడు పరమేశ్వరునియందులైన ముగానాకిరవే. మానవుడు తన్నుతానెరుంగక అజ్ఞాన మునకు లోనై భ్రాంతిచే శరీరమే తానని భావించును. జరా మరణంబులకు లోనై భవపాశములకు కట్టువడి బాధపడు చుండును. శరీరము సరములు, కండరములు, రక్తము ఎము

కలు మొదలగు వానితో నేర్పడియున్నది. ఉదరమునందుం
డెడి తిత్తులు నలమూత్రములతో నిండియుండి మిగుల
హేయములై యుండును నేజెప్పెడిమాటలయందలి సారమును
గ్రహించుము. నీక విచారమును వదిలి హరినామ స్మరణ
జేయుచు తరించు మార్గము నవలంబింపుము. నాకు దేశాట
నంబు గావించుచు నకల పుణ్యక్షేత్రంబులు సేవించ వలయు
నను సంకల్పంబు కలిగినది. నాకీక సెలవొసంగి ఆశీర్వాదించి
పంపు మని తెలిపిన వీరిచావచూంబ “బిడ్డా! నీతండ్రి గతించి
నను నిన్ను జూచుచు నెట్లాదిననులు గడుపుకొనుచున్నాను.
గోడుచుట్టుతై రోకటిపోటన్నట్లు నీవు తీర్థయాత్ర కేగుచు
నన్న, నాకీక యీజీవితమేల, యీమరంబును జూచుకొనుచు
నిందే యుండెద ననుకొంటి”నని మరింత విచారాంబుధితో
మునింగియున్న తల్లింగాంచి, వీరంబొట్లయ్య “తల్లీ! నేజెప్ప
జోవు పిండోత్పత్తి క్రమంబును వినుము.

వీరంబొట్లయ్య తల్లికి పిండోత్పత్తి క్రమంబును తెల్పుపుట

“శ్రుతి? - అన్నా న్నేదో జాయనే, మేదాన్మానః,
మాంసాద్రక్తః, రక్తాద్రేతః, రేతసో మోహః శుక్లశోణితా
దానర్థతే గర్భః, స్త్రీరేతోతిరిక్తాత్ స్త్రీభవతి, పురుష
రేతోతిరిక్తాత్పురుషోభవతి. ఉభయోర్భజతుల్యాన్న పుంసో
భవతి, వ్యాకులిత మనసాః, ఖంజా, కుశ్లా వాననాది రూపా
భవతి, ఏకరాత్రేణ స్థలితంభవతి పంచరాత్రేణ బుద్బదం
భవతి. మాసేనశిరః, మాసద్వయేన కరపాదాదయః,
షష్ఠా వంఘ్రయః స్కంధయ శ్చక్షూంషి, సప్తమే మాసి
జీవోభవతి, నవమాప్తమయోర్జన్మాంతరస్మృతిర్భవతి, యది

యోన్యా ప్రముచ్యేత తంప్రమధ్యే మహేశ్వరం; యని
యోన్యాం ప్రముచ్యేతయోగం, సాంఖ్యం సమాశ్రయే, నానా
యోనిసహస్రాణి జాతాని వివిధాసచ, భుక్తాశ్చ వివిధాహారం
శ్రీతాశ్చ వివిధాస్తనాః, ఏకందుఃఖం సమాశ్రిప్తం వైష్ణవీ
మాయా అవిశేషభూ మా పతతి.

“తల్లీ! మనము భుజించు నాహారము మూడుభాగ
ములుగ నున్నది. కంటికి కనబడునది స్థూలమనియు, దాని
యందిమిడి యుండు జిహ్వకు దానిని కలిగించు రసము సూక్ష్మ
మనియు, నందుగల సత్త్వపు అణుపనియు చేప్పబడుచుండును.
మనము భుజించు నాహారము శరీరమునకు మదమును,
బుద్ధికి నాలోచనాశక్తియు, శరీరమునకు చేష్టాశక్తియు, మన
స్సునకు దాగ్ధ్యమును కలుగజేయు చుండును. వీనియందు
మదము అధికమైనప్పుడు పురుషునకు శుక్లమును, స్త్రీకి
శోణితమును నేర్పడి, భార్యాభర్తలు ఋతుకాలములో
సంపర్కము కలిగినసమయమందు శుక్లము అధికమైనప్పుడు
పురుషుండును, శోణితము అధికముగనున్న స్త్రీయు, రెం
డును సమముగనున్న నపుంసకుండును కలుగును. ఒకవర్షా
యము సంభోగించి, తృప్తితీరక మరల వెంటనే సంభోగము
చేసినయెడల, శుక్లశోణితముల ఎక్కువ తక్కువల ననుసరించి
ఒకపురుషుడు ఒక స్త్రీగాని, యిరువురు పురుషులుగాని లేక
యిరువురు స్త్రీలుగాని కలుగుచుందురు. అదియునుగాక
కొందరు స్త్రీలుగా యోనికమలమందు పొరలుండి, శుక్ల మా
పొరలందు శోణితముతో గలసి కవలపిల్లలుగ కలుగు
చుందురు. కుక్కలు, పిల్లులు, పందులు, మొదలగు జంతువు

లకు యోనికమలములయందు పొరలుండుట వలన కే మూడు లేక నాలుగు పిల్లలు కలుగుచుండును.

మరియు స్త్రీస్నానముచేసినది లగాముతు పదునారు దినములవరకు ఋతుకాల మనబడును. ఈ ఋతుకాలము నందలి మొదటిమూడు, నాలుగుదినములు సంభోగమునకు నిషేధములు. ఈనిషేధదినములలో నాల్గవ దినమున రతి సల్పిన పిచ్చివాండ్రును, అనాచారవంతులును కలుగుదురు. ఋతుకాలములో బేసి దినములయందు రతినలిపిన పురుషుండు కలుగును. పగలు రతినలిపిన యెడల బలహీనుండును, అనారోగ్యవంతుడును; అల్పాయుర్దాయము కలవాడును, గురూచారవంతుడును జన్మించును. సరిదినములయందు పిండోచ్ఛ్ఛిత్తి కలిగిన స్త్రీ జన్మించును. రతినలుపదలంచు రాత్రులయందు బలమైన పవార్థములను భుజించి, శాస్త్రోక్తముగ రతినలిపిన యెడల మంచి సంతానము కలుగును. స్త్రీయోనికములములో కుక్లము జారినదీన తరువాత అయిదు దినములవరకు నీటిపై బుగ్గవలె తేలియుండును. పదిదినములపై గడ్డకట్టి కొద్దగ్రుడ్డు కంటే కొంచెము చిన్నదిగ నగును. ఒక నెలకు పిండము పట్టి పడి కరస్సు వర్పడును. రెండవ నెలలో అవయవములును, మూడవ నెలలో కడుపును, నాల్గవ నెలలో నిరుపార్శ్వములును అయిదవ నెలలో పాదములును ప్రేళ్లును నేర్పడును. ఆరవ నెలయందు ముక్కు, చెవులు, నేత్రములు మొదలగు జ్ఞానేంద్రియములు నేర్పడును. ఏడవ మూసమున జీవుడు ప్రవేశించును. నాభిలగాయితు బ్రహ్మరంధ్రమువరకు వెనుక భాగమున నొకనాడి యుండును. ఎనిమిది, తొమ్మిదవ నెలలలో పూర్వజన్మ జ్ఞానము కలిగి భూమిమీద పడువరకు

మలమూత్ర స్థానమైన గర్భశూనండుండి “అయ్యో! పూర్వ జన్మమున కొంచెమైనను పుణ్యము చేసుకొనలేక పోయితిని గదా! యని విచారించుచుండును. అజ్ఞానముచే సంపరించి యెన్నియో దుష్కార్యములను చేసియున్నాను. ఇక నీనరక కూపమునుండి బయట పడినపిదప జ్ఞానమును తెచ్చుకొని, ప్రపంచవిషయములలో తగులక విష్ణుసాయజ్యంబును బొంత గట్టి స్రయత్నంబు గావించునని తలంచుచుండును. పిదప పిండము అఘోముఖమై తల్లికి ప్రసవవేళన గలిగించుచు, తల్లి యొక్క అపానవాయువు ప్రసారశూవలనను, పిండముయొక్క ప్రాణవాయుప్రసరము వలనను బయటపడును. అప్పుడు శిశువు పూర్వజ్ఞానమును మరచి ‘కావు’ కావుమని దోడ్చుచుండును.

అనంతర మాశిశువు పెరిగి, పెద్దదై ప్రపంచ విషయంబులందఱి జీవించుచు, ససారసాసారమునబడి యాదులాడును, ఈశ్వరభ్యానముగావింప లేకలేక, ద్రవ్యపేక్షచే ననేక పాపకార్యంబు లొనరించుచు, కాలముగది గడుపుచుండి వృద్ధత్వంబావహించిన పిదప, పరిచర్యలు చేయువారలు గానంబడిక విలపించుచు, చివరకు యమదూతలువచ్చి, వారు పెట్టుబాధలను భరించలేక, జీవుండు దుఃఖపడుచుండును. కావున తల్లీ! నీవిట్టి అజ్ఞానాంబుధినిపడి నీదులాడక, పాంచభౌతికంబైన నీదేహంబుపై నుమకారంబుజారవ్రోలి, అట్టి ప్రదాయకుండగు ననంతుని సదాధ్యాసించుచుండుము” అని తేనె లుట్టిపడునట్లుగ పలుకుచున్న యెందునో వ్రాసు భాషణంబులచిని అమంజానందకండలిత హృదయార విండమై ఆనంద ముబ్బొంగ వీర పాపశూంబ, “తనయా! నీనుడు

వులు నాకపరిమితానందమును కలిగించినవి. నాకు జ్ఞానోపదేశముగావించితివి. బాలుండవైన నీకిట్టి జ్ఞానంబు ఎట్లు కలిగెనో, నాకు బోధపడుచుండుటలేదు” అని పలుకుచున్న మాతృదేవతకు వీరంభోట్లయ్య మరియు, నీ విధంబుగ చెప్పందొడంగెను.

వీరంభోట్లయ్య తల్లికి తారకోపదేశము గావించుట

“అమ్మీ! వాపాఘ్ని మరణంబునకు మతాధిపతియై శిష్యులతోటికిని, ప్రజాకోటికిని జ్ఞానోపదేశంబు చేసెడి మాతండ్రియైన వీరభాజనూచార్యులకు ధర్మపత్ని వయ్యను. నీవు ప్రపంచ బంధములందలి యింకను నజ్ఞానాంబుధి నోలలాడుచుండుట నాకెంతయు నాశ్చర్యము కలిగించుచున్నది. తక్కువ గల మానవకోటికి జ్ఞానోపదేశము చేయజాలు నీవే యిట్లు పరిపించుచుండ మిగిలిన ప్రజలనూట వేరు చెప్పనపసరము లేదుగదా! నన్ను మతాధిపతిగా జేసి సంతోషింప దలంచుచున్నావు. నీకోరికలు ప్రపంచ సంబంధమైనవి. మానవులు మాయచేత కలువడి, తాము చూచుచుండగానే దారాపుత్రాదులు నాశించినను, తమకుమాత్రము భయములేదని తెలంచుచు కాలమాతయున్యధముగ గడిపి, తుదకాయమునిపాలబడి, పాపాన్మోలై పుట్టుచు జచ్చుచుండురు.

“అమ్మీ! నీకు పరబ్రహ్మంబు నెరుంగుటకు అతిరహస్యమైన యొక యోగమార్గంబును దెల్పెదను వినుచు. స్థిరచిత్తంబుతో పద్మాసనంబు వేసుకొని గూర్చుండి, వాయువేగంబుకంటెను నతివేగంబుగ చలించెడి మళంబును కదలనీయక, కన్నులుమూసికొని, మనస్సును ఈశ్వరునియందు

అయంబు గావింపవలయును. అవిధంబుగ జేసిన నీకు చిన్మయ స్వరూపుండు గాననగును. అదియే అణువు. అట్టి అణువు నంచే కోటిసూర్యప్రకాశంబగు జ్యోతి పుట్టును. సకలలోకం

బును దానియందే పుట్టి. దానియందే లయమగుచుండును.

ఆ జ్యోతియే శుద్ధ స్పటిక పరిపూర్ణ పరమపద మనబడును.

పిదప సజ్జానం బనబడు నువ్వులను పరమేశ్వర నామోచ్చా

రణ యనంబడెడి కల్పంబునందువైచి మర్దనంబు గావించి,

వాటినుండి జ్ఞానమనెడు నూనెనుదీసి, నేత్రంబు లనియెడుప్రమి

దలలో నాచమురునుబోసి, చిత్తభ్రాంతియను వత్తిని నా

చమురునందుంచి, నిర్వికారం బనునగ్నిహోత్రంబుచే నా

వత్తిని వెలిగించి, కోట సూర్యసమానతేజో వంతంబైన

అనిర్వికారమనెడి జ్యోతియందు మనస్సును లయంబుగావించి,

స్థిరంబైన యానందాబ్ధిని ముసింగి తరించుము. ఇంతకు మించిన

తరణోపాయంబు వేరొకటి లేదని పలుకుచున్నతనయుని

మాటలుచిని, అశ్చర్యపడుచున్నలో "ఈతెడు నాకు పుత్రుండను

భ్రనుచే నుంటిని. ఆలోచింపగానిందేదియోరహస్యంబున్నట్లు

తోచుచున్నది. ఈబిడ్డను నాకొసంగి పెంచుకొనుమని యిచ్చి

సప్పుడే యీతడు భగవదంశ సంభూతుడే కాని, సామా

న్యకు కాడని అత్రిమునీంద్రుడుపల్కెను. నాపూర్వ జన్మపుణ్య

ఫలంబుచే నీ మహానుభావుడు నాకు తనయుడుగ నటించు

చున్నాడు." అని వీర సాపమాంబ తనమనంబున నాలో

చించి వీరభొట్లయ్యతో "తనయా! నీపలుకులు నాకత్యా

శ్చర్యమును కలిగించుచున్నవి, పుత్రభ్రాంతిలోపడి నిన్ను

గ్రహించలేక కాలవంతయు వృథాచేసుకొంటిని. నీనుడువు

లాలకించినచో, నీవెవరినో ప్రపంచము నుద్ధరింప నవతరిం

చిన మహానుభావుండవువోతె గావ్వుడుచున్నావు. నీవుమాతన
యుడవై నందులకు మాజన్మము తరించెను. నీనిజవృత్తాంతంబు
పెలిపి, నన్ను కృతార్థురాలిని జేయవే"యని యనేక భంగుల
దీనాలాంబులాడుచున్న తల్లిని గాంచి యిట్లనియె.

వీరభౌట్లయ్య తల్లికి విశ్వరూప సందర్శనంబు గావించుట

“తల్లీ! త్రుష్టపట్టినక త్తిని సానపెట్టినట్లుగ మనస్సును
నెప్పటి కప్పుడు నిర్మలంబుగా నుంచుకొనవలయును. మరియు
నీకు పరివ్రాజ్ఞ బోధ గావించెద వినుము. నేత్రక వాటంబులను
మానుకొని, లక్ష్మ్యంబును సాధించి, దీపమువలె కదలు
చుండెడి మనస్సును చలించకుండునట్లు చేసి, సర్వావస్థల
యందును సచ్చిదానంద స్వరూపుండు తప్ప వేరులేని యను
కొనుచు, బాహ్యప్రపంచంబును మాయగా భావించుచు,
సర్వంబును పరబ్రహ్మస్వరూపంబని గ్రహించ వలయును.
అవిధముగ పరబ్రహ్మరూపమును గుర్తించగలిగిన పారే
ముక్తిని పొందగలుగుదురు.” అని చెప్పుచున్న తనయుని
గాంచి వీరపాపమాంబు “తండ్రీ! అజ్ఞానంబుచే నజపరకు
నీవు సామాన్యుడవే యనుభ్రాంతితో నుంటిని. కటాక్షించి
నన్ను నిభక్తురాలిగ కటాక్షింపవే”యని కండ్లు మూసుకొని
ప్రస్తుతించుచున్న వీరపాపమాంబుపై కరుణించి, వీరభౌట్లయ్య
తన నిజస్వరూపంబును జూపడలంచి, విశ్వరూపంబుచూపి
వేయివీరంబులును, వేయినాసికలును, వేయిస్త్రీలును,
వేయిచెవులును, వేయిచాలులును, వేయిచేతులును, వేయి
పాదంబులును కలిగి సమస్తలోకంబులు తానయై, పాతాళ
లోకంబు పాదంబులుగను, సత్యలోకంబు మస్తకంబుగను,

మర్త్యలోకంబు శరీరంబుగను, సూర్యచంద్రులు నేత్రంబులు
గను, దిక్కులు చెవులు గను, నాళికారంధ్రంబు నభ్యంత్ర
ద్వారంబుగను, వరుణదేవుండు నాలుకగను, చతుస్సముద్రం
బులు ఉదరంబుగను, మహానదులు నాడులుగను, మహావృక్ష
ములు రోమంబుగను, అస్థికలు పర్వతంబులుగను, కేశములు
మేఘములుగను, వాయుదేవుండు ప్రాణంబుగను, ఇంద్రుని
దేవతలు కరంబులుగను, బ్రహ్మ గుహ్యంబుగను, శుక్లము
న్యాయముగను వీపు ధర్మసభామండపముగను, దంతములు
యశుధర్మరాజుగను, హింద్రియంబు నగ్నిదేవుండుగను, ఈ
రీతిగ సకలంబును తానయై, యితరంబెమియు లేక సర్వ
ప్రపూజ్యుడై నిబిడీకృతమై ఆ సాధ్వీలూనుకు గానంబడియె.

ఆ పరమపావని ఆవిశ్వరూప సందర్శనంబుం జేసివెరగు
పడి, నేత్రంబులం దెరువజాలక “తండ్రీ! లోకరక్షకా!
చతుర్దశభువనంబులు నీయందే యిమిడియున్నవి. అజ్ఞానాంధ
కారంబుచే నింతవరకు నిన్ను గ్రహించలేక పోయితిని. ఇక
నీ విశ్వరూపంబు చాలించి నన్ను కటాక్షింపు”మని యనేక
రీతుల బ్రస్తుతించుచున్న తల్లినిగాంచి, జాలినొంది, వీరం
భొట్లయ్య విశ్వరూపంబు చాలించి, సామాన్యరూపముధరించి
తల్లికన్నులను తనచేతులతో తుడిచి తల్లీ! ఇకనైనను నీ
యజ్ఞానాంధకారమును వీడు”మనిన వీరపాపమాంబ వీరం
భొట్లయ్యతో “తండ్రీ! నీ విశ్వరూప సందర్శనంబుచే నాజన్మ
ము తరించినది. నన్ను కటాక్షించి యీ జనన మరణప్రవా
హము నుండి తప్పింపవే”యని చేతులు జోడించి తనయెదుట
నిలువంబడియున్న తల్లిని గాంచి వీరంభొట్లయ్య “జననీ! నీవు

నీవు మహాపతిఃసత్య గావుననే హరిహరాదులకు కూక నసా
ధ్యంబైన నా నిదన్వయాపంబు చూక గలిగితివి. నీదీపితింబు
సార్థకంబయ్యె. ఇక నీప్రపంచభ్రాంతిని వదిలి, ప్రజలకు జ్ఞానో
పదేశంబు గావింపుచు నీపాపాఘ్ని మరంబునందే యుండుము.
నన్నాశీర్వాదించి నెలవొసంగి పంపుము.” అని వలుకచున్న
తనయుని నుడువాలకించి రానందించి కొగలించుకొని, పుత్ర
గాత్ర పరిష్కంగసుఖంబును పొంది వీరపాదమాంబ “తండ్రి!
లోకరక్షకా! నన్నాశీర్వాదించుటకును, నెలవొసంగి పంపుట
కును నియమింప, నేనెంతటి దానిను? అయినను
లోకాచారంబురీతిగ నడుగుచుంటిని గాన, సర్వపుత్ర జయము
కలుగునట్లు ఆశీర్వాదించుచున్నాను. నీవుపోయి సకలతీర్థయా
త్రలు పెరి సుఖంబుగా రమ్ము. తండ్రి నాకొక సందేశము
కలదు. దేవబ్రాహ్మణులమైన మనవర్ణంబు కలియుగంబున
పూజ్యత కోల్పోవుటకు కారణం బెట్టితి? బ్రాహ్మణులకు
సెప్పితి నెండి యీ పూజ్యంతే లభించె? ఈ విషయంబు నవిస్త
రంబున నాకెరిగించి, యిక నీయిష్టానుసార మేగు”మన వీరం
భొల్లుయ్యి యిట్లుచి చెప్పినొడంగెను.

విశ్వ బ్రాహ్మణులు

తల్లీ! పంచబ్రాహ్మణ పంశమునందు జన్మించి దేవ
బ్రాహ్మణులనంజరగు విశ్వబ్రాహ్మణులకు ఈ కలియుగం
బున నయిదువేల సంవత్సరములనుండి మాత్రమే పూజ్యత
తగ్గించది. మరియు విశ్వబ్రాహ్మణులను ‘పంచాశన’ము వారన
నామంతరముకూడ కలదు. పంచ అనగ అయిన-అననము

అనగా ముఖము. పంచానను డెసగా నయిదుముఖములు కలవాడని భావము. ప్రపంచమంతయు పంచభూతములచే నిండియున్నదికదా! ఈ జగత్తును సృష్టించిన శిల్పియొక్క ముఖములనుండియే యీ పంచభూతము లేర్పడినవి అనగా జగత్ శిల్పియొక్క అయిదు ముఖములే యీ పంచభూతము లని అర్థము కనుక. సృష్టికర్తను పంచానను డనియూ, విశ్వకర్మయనియు చెప్పుచుండురు.

ఇక పంచభూతముమును వివరించుచున్నాను. వినుము (1) జ్ఞానబోజుద్ధి చీత్తాహం కారములు ఆకాశపంచకము లనబడును. (2) సమానవ్యానో దానప్రాణా పానములు వాయుపంచకము లనబడును. (3) శ్రోత్రచక్షు ర్వక్రజహ్ను ఘ్రాణంబులను నయిదును నగ్ని పంచకము లనబడును. (4) శబ్ద స్పర్శరూప రసగంధంబు లనియెడు నయిదును జలపంచకము లనబడును. (5) వాక్పాణి పాద గుర గుహ్యము లనియిది నయిదును దృశ్యపంచకము లనబడును. ఈరీతికి పృథ్వీప్రవే తేజోవాయు రాకాశంబు లనియెడు నయిదుభూతములను నియవదియైకా తత్త్వంబునతో చెన్నించుచుండును. ఈ పంచ భూతాత్మకమైన యిరువదియైదు తత్త్వములను నిధిగల వారే విశ్వబ్రాహ్మణులు. వీరలే పంచాననము పొంది స్వచ్ఛులై నిలసింపబడుచుండురు. వీరే దేవబ్రాహ్మణు లనకూడ విలువయు చుండురు.

మరియు కలిపురుషుని మాయవలన సోలీయుగమున బరుగుచున్న విపరీతంబులవలన పంచబ్రహ్మల వశమవచ్చిన విశ్వబ్రాహ్మణులకు పూజ్యత దినదినము కలుగుచున్నది.

శ్లో॥ కృతే యుగేమనశ్శుద్ధిః । త్రేతాయాందృప్తిరూషకం •

ద్వాపరే మాత్రసామర్థ్యం । కలియుగే కరసాధనం॥

అని చెప్పబడిననిధముగ కృతయుగములో సంకల్ప మాత్రము చేతను, త్రేతాయుగంబున దృష్టి శక్తిచేతను, ద్వాపరంబున మాత్రశక్తివలనను కార్యములు నెరవేర్పబడు చుండెడివి. కాని యీ కలియుగంబున నీక్రింది శక్తులన్నియు శ్రవణముగ నశించి “కరసాధన” అనగా ప్రతినినియు చేయుటతోనే చేసుకొనవలసి యున్నది. అంతిగనే. అనగా సంకల్పమాత్రము చేతనే గడచిన యిదివదియేనిమిది మహాయుగంబు లందును ప్రపంచస్మృతి, పోషక, లయంబులు శ్రీ విరాడ్విశ్వకర్మ వలనను పంచబ్రహ్మలవలనను, పదునాల్గు మనులవలనను జరుపబడెను.

శ్లో॥ మనూనాంలోహ కర్మాణి, మయానాందాదు కర్మాణి

త్వష్టాకాన్ముక కర్మాణి, శిలాకారంతు శిల్పినః

విశ్వజ్ఞా స్వర్ణ కర్మాణి, పంచబ్రహ్మమయంజగత్.

కలియుగములో అయిదువేల సంగత్సకముల వరకు ఇనుపపనిమను సంతతివాదును, కట్టపని మనుసంతతివాదును, లోహపుపనులు త్వష్టసంతతివాదును, శిలావిగ్రహములు శిల్ప సంతతివాదును, బంగారపునగలు విశ్వజ్ఞ సంతతివాదును చేయుచుందురు. అపిమ్మట విశ్వబ్రాహ్మణులు మరల పూజింపబడుదురు. మరలవిశ్వబ్రాహ్మణులే పోరోహిత్యము మొదలగునవి జరిపించుకాలము వచ్చును.

ఇక బ్రాహ్మణుల విషయము చెప్పుచున్నచు, వీనుము.

బ్రాహ్మణులు పూజింపబడుటకు కారణము

బ్రాహ్మణులు ఎప్పటినుండి పూజింపబడుచున్నారో చెప్పెదను వినుము.

శృంగి: “వ్యాసో లుబ్ధక సంభూతో వసిష్ఠో ఊర్వశీ సుతః” శ్రీకృష్ణభగవానుడు భూలోకమున తన యవతారము చాలించినంతనే ద్వాపరయుగము అంత్యమయి కలియుగము ప్రారంభమయ్యె. కలియుగము ప్రవేశమైన పిమ్మట లుబ్ధక సంభూతుండగు వ్యాసులవారు బయలుదేరి మనువిశ్వబ్రహ్మ సంభూతుడైన ఒక మహాత్ముని వద్దకజని పొడెంగు సంవత్సరములు శ్రద్ధాభక్తులతో శుశ్రూషచేసి సకల వేదవేదాంగ శ్రుతిస్మృతి పురాణేతిహాసంబు లన్నియు సాకల్యంబుగ నభ్యసించి, ఆయనవద్ద మంత్రోపదేశంబును పొంది, అసమాన తేజోవిరాజితుడై సకల వేదవేదాంగములందును శ్రుతిస్మృతి పురాణేతిహాసము లందును తన “విప్రు” లను మాత్రమే పూజింపవలయునని సందర్భానుసారముగ సమస్తము విప్రుల దే యనియు, విప్రులను మాత్రమే పూజింపవలయు ననియు పోరోహిత్యాదులు జరిపించవలసినవారు విప్రులే యనియు, శాస్త్రపఠనార్హులు విప్రులుమాత్రమే యనియు “బ్రహ్మజ్ఞానంతు బ్రాహ్మణః” బ్రాహ్మణులు మాత్రమే బ్రహ్మజ్ఞానము కలవారనియు తాదామారు గావించి ప్రాసుకొనెను. అందువలన తదాదిగ నేటివరకు బ్రాహ్మణులు మాత్రమే పూజింపబడుచున్నారు. అనంతరము వ్యాసుండుతన|అధీష్టయు నెరవేర్చుకొన దలంచి నిష్ఠాగరిష్ఠుడై తపంబాచరింప నారంభించెను. వ్యాసుల వారికి గురువైన మహనీయుడు తన

శిష్యుని నిశ్చలబుద్ధికి మెచ్చి “పత్నా! నీవీంత నిష్ఠాగరిష్ఠుండవై తపఃబాచరింప కతంబేమి? నీకేదియైన యీప్సితార్థంబు గల దేని నంతో చెప్పుము. తప్పక నీకోరిక నెరవేరుపట్లు చేసెద నని” పలుకుచున్న తన గురువరేణ్యుని గాంచి, ఆనందించి, వ్యాసుండు “తండ్రీ! నాకెట్టి కోరికయు లేదుగాని బహు కాలంబు తమకు శుశ్రూష గావించితిని. నేనువ్రాసిన సకల శాస్త్రపురాణేతిహాసములు కలియుగంబున పూజింపబడుటయే నా కోరిక” అనిచెప్పెను. అనంతరము విప్రులనే పూజింపవల యునని వ్రాసిన శ్రుతిస్మృతి పురాణేతిహాసంబుల నన్నిటిం గాంచి, అయినను వరం బిచ్చెదనని వాగ్ధానంబు చేసిన వాడగుటచే గురూత్తముడు మారుపలుక లేక “వ్యాసప్రోక్షం మయాదత్తం విప్రా స్సర్వత్రపూజితాః, కతా పంచసహస్రాణి జానతే వర్ణ సంకరః” అని తనవరమును సాధ్యమైనంతవరకు మాఱెను. అనగా, కలియుగమునందు అయిదువేల సంవత్సర ములవరకు విప్రులు సర్వత్ర పూజింప బడుదురు. అటు పిమ్మట వర్ణసంకరము జరుగును. వ్యాసమహర్షి వరంబువలన నా విధముగ నీదశవిధ విప్రులగు ద్విజులు నేడు కలియుగం బున పూజింపబడు చున్నారని తనతల్లికిందెలిపి, సమ్మతింప జేసి, ఆమెచే నాశీర్వాదంబుల గైకొని వీరంబొట్లయ్య భరత ఖండంబునం గల తీర్థయాత్రలనెల్ల సేవింప పాపాఘ్ని ముఖంబునుండి బయలుదేరి వెడలెను. మరియు తాను వీరభోగ వసంతరాయుడను నామంబుతో మరల నవతరించి దుష్టనిగ్ర హంబును, శిష్టజన సంరక్షణంబును గావించుననియు, తానీ జన్మలో ప్రజలకు తనమహిమలుచూపి, జ్ఞానోపదేశంబు మాత్రమే గావించుననియు చెప్పి. తల్లి నాపాపాఘ్నిమరంబు

నందేయుండి ప్రజలకు జ్ఞానోపదేశము చేయుచుండుమని చెప్పి,
కాషాయ వస్త్రంబుల ధరించి వెడలిపోయెను.

ప్రథమ ప్రకరము సమాప్తము.

ద్వితీయ ప్రకరణము

వీరంభొట్లయ్య తీర్థయాత్రలు గావించుచు హరిహర
పురంబు చేరుట

కేవలము శ్రీమన్నారాయణావతారం డైన వీరం
భొట్లయ్య ఆవిధము తల్లియొక అనన్య పొంది, పాపాఘ్ని
మతమునుండి బయలుదేరి, కాషాయవస్త్రంబులును, దండ
కమండలములును ధరించి, మెడయందు రుద్రాక్షమాలలు
అలంకరించుకొని, శరీరంబంతయు విభూతి నలదుకొని బయలు
దేరి శ్రీశైలము - కాశీ - ప్రయాగ - బ్రహ్మక పాలము-శ్రీ
తంగము - కంచి - కాళహస్తి - రామేశ్వరము మొదలగా
గల పుణ్యక్షేత్రంబుల నెల్ల సేవించుచు, నాయాక్షత్రముల
నద్వైతంబును బోధించుచు, బ్రహ్మోపాసనాపరుండై చివరకు
హరిహర పురం బను నొక గ్రామంబుచేరి అందొక నిర్జన
ప్రదేశంబున నొక తటాకము నొడ్డున వృక్షము క్రింద
కూర్చొని. నిశ్చలభక్తితో తపస్సు గావించు చు-నెను.

ఈశ్వరాంశ సంభూతుండగు ఆనందభైరవయోగి
అరణ్యమునకు వేటకై పోవుట

విష్ణుమూర్తియొక్క కోరిక ప్రకారము శ్రీశంకరులవారు కాశీరాజ్యమును పరిపాలించురాజునకు పుత్రుడై జన్మించి, ఆనందభైరవయోగియను నామంబుచే వెలయుచుండెను. కాలక్రమంబున ఆనందభైరవయోగి పెరిగి పెద్దవాడై యొక దినమున కాశీ పట్టణంబునుండి బయలుదేరి వినోదార్థమై వన్యమృగములను నేటాడ సమీపా రణ్యంబులకుం జనెను.

శ్రీ ౧ / - - - - -

ఆ విధముగ నరణ్యమునకు వేటకై వచ్చి అందుగల శరభశార్దుల మత్తేభాదులంబట్టి చంపుచు, నరణ్యంబెల్ల కలియ దిరుగుచు, నొక గోవు బాగుగ కనవుమేసి సమీపంబునంగల సెలయేటిలో నీకుద్రావుచున్న సమయంబున, నా గోవు నొక పెద్ద పులింగాంచి లంఘించి దాని పై బడవలయునని నొక పొదచాటున డాగి సమయమునకై నిరీక్షించుచుండట నానందభైరవయోగి కనులారగాంచి, గోవును రక్షించవలయునని సంకల్పించుకొని, వింటబాణమును సంధించి తొందరగ పులిపై గురిపెట్టి కొట్టగా, నదిగుఱితప్పి గోవునకుండగుల నది 'అంబా' యని యఱచుచు నేలపై బడి, గిరగిర కొట్టుకొని ప్రాణంబుల వదలెను. పులియది యంతయు గాంచి వెరగంది పారిపోయెను.

గోహత్యా పాపపరిహారంబునకై ఆనందభైరవయోగి
తీర్థయాత్రలు గావించుట

ఆనందభైరవయోగి ఆదృశ్యమునుగాంచి, నిష్కారణముగ గోహత్యాపాతకము సంభవించినందులకు విచారించుచు

గోవుదగ్గరకుం జని, అది యశువుల బాయుట గమనించి, చేయునదిలేక యీ గోహత్యాపాప నేవిధముగ పోగొట్టుకొన గలుగుదునని ఆలోచించి “తీర్థయాత్రలు సేవించిన గోహత్యాపాతకము పోవు”నని మున్నొకతరి భూసురోత్తముం దొకడు చెప్పుచుండగా వినినవాడగుటచే, నానుడుల స్ఫురణకు దెచ్చుకొని, తనతోవచ్చిన పరివారంబును తన నగరంబునకు పంపివేసి, ధనుర్బాణములను త్యజించి, కాషాయాంబరములధరించి, యిది యంతయు నీశ్వర విలాసము తప్ప వేరుగాదని తలపోయుచు, సకల తీర్థయాత్రలు సేవించిననే గాని తాను తిరిగి విజయనగరంబునకు రానని, తన తండ్రికి కబురు చేసి, తానా యరణ్యమునుండియే బయలుదేరి తీర్థయాత్రలు చేయుటకై పడలెను.

ఆనందభైరవయోగి ఆవిధముగ తీర్థయాత్రలు సేయుటకై బయలుదేరి, యిలగల పుణ్యక్షేత్రంబులెల్ల సేవించుచు నందందుగల మునీంద్రుల నెల్ల దర్శించుచు, వారుచెప్పిన జ్ఞానోపదేశంబుల వినుచు ఆరీతిగ తిగితిరిగి చివరకు హరిహర పురంబు చేరెను. ఆపురంబునగల విశేషంబుల నాగయుచు, నందొక నిర్జన ప్రదేశంబున మానముదాల్చి తపస్సుగావించుచున్న వీరంభొట్లయ్యను గాంచి “ఈ సాధుపుంగవుని చూడ విశేష తేజోసంపన్నుడుగ గాన్పించు చున్నాడు. ఈయన యెవ్వరో మహానుభావుండై యుండనోపు నేనిదివర కెందరనో మునులను గాంచియున్నాడను. కాని యాయనను గాంచినది మొదలు ఏలొకో నామనంబు ఆనందంబు నందుచున్నదిలయి; నను నిందు తప్పేమియున్నది? పలుకరించి చూచెద, నేజేసిన

గోహత్యా పాతకంబునకు నీ మహానుభావుం డేమైన విముక్తి మార్గంబు తెల్పునేమో" యని తన మనంబున నాలోచించి నిశ్చయించుకొని, తపస్సుచేయుచున్న వారికి భంగము కలుగ జేయరాదని, వీరభొట్లయ్య దగ్గరజేరి సమస్కరించుచు కూర్చుండెను.

వీరప్పయాచార్యులు ఆనందభైరవయోగిని గోహత్యా పాపపరిహారంబునకై మహమ్మదీయ వంశంబునందు

జన్మింపు మని శాపం బొసంగుట

వీరప్ప యాచార్యులు తపస్సుచాలించి సేత్రంబులు విప్పిచూచుసరికి తనముందెవ్వరో ఒకనూతనవ్యక్తి గూర్చుండ గాంచి "నాయనా! నీ వెవ్వరవు? నిన్నుంగ్రాంచ నేదో విచారంబుతో నున్నట్లు కాన్పించుచున్నావు. కారణంబేమి? నీ వృత్తాంతం బెరిగింపు"మని యడుగ, ఆనందభైరవయోగి 'మహాత్మా! నేను కాశీరాజు పుత్రుండను, వేటకై యడవికి బోయి, నీరంబుద్రాగుచున్న గోవుపై లంఘించి పులియొకటి చంపనుండట గాంచి, ఆపులిని చంపవలయు నని బాణంబు వదిల నది గురితప్పి గోవునకుం తగులుటచే, నాగోవు వెంటనే మరణించెను. ఆగోహత్యాపాతకంబును బోగొట్టుకొనుట యెట్లాయని విచారించుచు తిరిగి గృహంబునకు బోక తీర్థ యాత్రల సేవించుచు, నేటి కీపురంబుజేరి, యిందు మిమ్ములను గాంచితిని. చూడగా నేగాంచిన గోహత్యాపాతకంబునకు విముక్తిమార్గంబు దెల్పు మీరు సమర్థులని నాహృదయంబు నకు దోచినది. కాన నాపై ననుగ్రహముంచి, నేజేసిన పాపం బునకు పరిహారమార్గం బేదైన నున్న తెలుప వేడుచున్నా'

నని పినయనిధేయత లుట్టిపడ పలుకుచున్న ఆనందభైరవ
యోగిని గాంచి, వీరప్రయాచాద్యులు దివ్య దృష్టిం జూచి,
అతండు శంకరుడే యని గ్రహించి “అయ్యా! మానవశరీరం
జున నుండుటంజేసి, నీవిషయంబు నీవు దెలియుచుండుటజేను.
నీవు కేవలముకై లాసగిరియందుండు శంకరుండవు. నేను వైకుం
ఠంబుననుండు శ్రీ మహావిష్ణువను. ఇక ‘బ్రహ్మ’ అన్నాజయ్య,
బ్రహ్మనందులను నామంబులతో నీ భూలోకంబున జన్మించి,
సన్యాసియై యున్నాడు. భూలోకంబున నీ విధముగ మనము
మువ్వరము ధర్మమును స్థాపించు నిమిత్తమై జన్మించి యున్నా
రము. నీవు శంక రాంశ చే జన్మించినను, మానవ యోనియందు
జన్మించుటవలన లోకధర్మము ననుసరించి గోహత్యాపాత
కంబు ననుభవించ వలసియున్నది. అందుచే నీవు తురుష్కుం
డవై జన్మింపుము. ఇది నీస్వయంకృతాపరాధము. తురుష్కుం
డవై జన్మించినను నాకు శిష్యుడవై, బ్రహ్మజ్ఞానముకలవాడవై
ప్రజాపరిపాలకుడవై ప్రసిద్ధి గాంచెదవు. దానితో నీవొనరిం
చిన గోహత్యా పాతకంబు హరించును. మరియు నీగోహత్యా
పాపంబు సర్వంబును హరించుటకు నీకొక మహామంత్రం బుపడే
శంబు గావించును” అని చెప్పి, ఆమంత్రము నీ విధముగ చెప్పు
నారంభించెను. “ఆస్య శ్రీ వీర బ్రహ్మేంద్ర మహామంత్రస్య
సిద్ధి యోగీశ్వరో ఋషిః, పాక్తి శ్చందః పరంజ్యోతి విమల
రూపిణీ పరమేశ్వరీ దేవతా” “ఓం అం బీజం. ఓం హ్రీం
శక్తిః, ఓం క్రిం కీలకం; మమ ధర్మార్థ కామమోక్ష చతు
ర్విధపురుషార్థ సిద్ధ్యర్థం జపే వినియోగ :— కరన్యాశయే
కుర్యాత్.

ఓం అంగుష్ఠాభ్యాం నమః - ఐంతర్జన్మభ్యాం నమః - సౌం
 అనామికాభ్యాం నమః - క్రీం కనిష్ఠికాభ్యాం నమః - శ్రీం
 కరతల కరపృష్ఠాభ్యాం నమః - వవం హృదయాదిన్యాసః -
 ఓం హృదయాయ నమః - ఐం శిరసేస్వాహా - క్లీం శిఖాయై
 వౌషట్ - సౌం కవచాయ హుః - హ్రీం నేత్రత్రయాయ వౌ
 షట్ - శ్రీం అస్త్రాయ భో - భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః”

అను నీ మంత్రమును సదా పఠించుచుండుము. మరియు,
 నీకు ద్వాదశీ మహామంత్రమును కూడ చెప్పుచున్నాను, విను
 ము. ఓం హ్రీం క్లీం శ్రీం శివాయ బ్రహ్మణే నమః అనెడి
 ద్వాదశాక్షరీ మహామంత్రమును నిత్యము జపించుచున్న
 యెడల సకలపాపంబులు పరిహారంబులగును. మోక్షప్రాప్తి
 కలుగును. మనస్సు, వాయువును ఏకముగావించి, దశవిధ
 నాదంబులు వీనుచున్నయెడల పరబ్రహ్మ స్వరూపమును
 చూడనగును. ఈ మహామంత్రమును నీవు సదా జపించుచు
 భక్తులకుగూడ బోధించుము. ఇక నీ నిజనగరంబైన కాశీనగ
 రంబున కేగుము” అని తెల్పిన, ఆనందభైరవయోగి వీరప్ప
 యాచార్యులకు సాష్టాంగ నమస్కారంబు గావించి అనేకవిధం
 బుల బ్రస్తుతించి, హరిహర పురంబునుండి బయలుదేరి మార్గ
 మధ్యంబున గల సింహాచలాది పుణ్యక్షేత్రంబుల సేవించుచు,
 కొలది దినంబులకు నిజనివాసంబైన కాశీ పట్టణంబుం జేరెను.

వీరప్ప యాచార్యులు బనగానపల్లిలో గోపాలకుండగుట

కొలది దినముల తరువాత వీరప్ప యాచార్యులు హరి
 హరపురంబు నుండి బయలుదేరి మహానంది హంపి అహా

బిలము మొదలగు తే తంబుల సేవించుచు నీ గ్రామము నా గ్రామము ననక దేశంబెల్ల తిరుగుచు, నొకనాటి సాయం కాలమునకు బనగాన పల్లియను గ్రామము చేరి, తాను విశ్రమింప నడిమైన తాపెందును గానక, గ్రామమెల్లతిరిగి చివరికు గరిమరెడ్డి అచ్చమ్మగారు అను ఒక భక్తురాలి యింటి అరుగుపై పరుండి యుండెను.

మరునాడుదయమున అచ్చమ్మగారు గుమ్మము తుడుచుటకై బయటకువచ్చి అరుగుమీద కూర్చొని యున్న వీరప్ప యాచార్యులను జూచి “మనిషిచూడ పిచ్చివానివలె నున్నాడు, ముఖమున బ్రహ్మతేజం బుట్టి పడుచున్నది” అని తలచి “నాయనా! నీ వెవ్వరవు? ఇటు కెందులకు వచ్చితి”వని అడుగ, అచ్చమ్మగారిని చూచి వీరప్ప యాచార్యులు “తల్లీ! నన్ను పలుకరింప నెవరికిని అవసరము లేక పోయినది. నీవు మాత్రము పలుకరించితివి. నా విషయము నీకేల? అయినను నడిగితివిగాన, చెప్పుచుంటిని వినుము. నాకు ఒక యూరనునదిలేదు. అన్ని గ్రామములునునావే; నాకెవ్వరును దిక్కులేదు, ఒంటివాడను, దిక్కులేనివారిని గురించియే విచారించుచుచుందును. ఇక్కడకు రాకతంబేమని యడిగితివి? నాకు ఒక చోటని ఏమిటి? ఎల్ల దేశంబులను తిరుగుచుందును. కాని మీవంటి వారికి సేవచేసి జీవించుచుందును.” అని, చెప్పుచున్న వీరప్ప యాచార్యుల పలుకులు విని అచ్చమ్మగారు “సాపము, ఎవ్వరో పిచ్చివానివలె నున్నా”డని తనలో తాననుకొని, వారితో “ఓయీ! పోనిమ్ము. నీ వెవ్వరివైనను నాకు అవసరములేదు. నీకు అంతగ నెవరును దిక్కు లేనిచో మా యింట నుండుము. నీకు వేళకు నింతభోజనము, కట్టబట్ట

లును నిచ్చుచుందును. మాకు పశువులు గలవు. వాటిని ప్రతిదినము గ్రామమునకు సమీపముననే యున్న కొండదగ్గరకు తోలుకొనిపోయి, మేపి, తోలుకొనివచ్చు చుండు"మన విని వీరప్పయాచార్యులు "అమ్మా! ఇక నాకు కావలసిన దేమాన్నది. కడుపునకు కూడును, కట్టగుడ్డయు నిచ్చెది ననుచుంటివిగదా! చాలసాగోషము. ఇక నేనెందు బోవుటకును అవసరములేదు, మీయాలమందల గాయుచు మీగృహమునే కనిపెట్టుకొని యుండు"నని చెప్పి, అచ్చమ్మగారి గృహమందే యుండెను.

వీరప్పయాచార్యులు తనశృహంబునకు వచ్చినది లగాయితు అచ్చమ్మగారికి ప్రతిదినము శుభసూచకములైన స్వప్నములు అనేకములు వచ్చుచుండెను ఎందుచూచినను శుభశకునంబులే గానంబడ జొచ్చెను. ఒకనాడు అచ్చమ్మగారు ఒంటరిగా కూర్చొని తనలో "ఈతడు మొదట నరుగుపై కూర్చొనియుండగ, నీవెవ్వరవని యడుగగా, చెప్పినజవాబులు చూడ నాకాశ్చర్యమును గలిగించుచున్నవి. ఈతని వచనంబులు రెండర్థంబులగుచున్నవి. ఏమియు తోచకున్న"దని తలంచెను.

వీరప్పయాచార్యులు ప్రతిదినము అచ్చమ్మగారి పశువులను సమీపభూములకు దోలుకొనిపోయి వాటినిన్నిటి నొకచోట నిలిపి ఆపశువుల మంద చుట్టును నొక గీటుగీసి, తానా సమీపముననున్న రసాలముకడకు బోవగా ఆచెట్టుశేలకు తాకు నట్లు వంగగా, మన ఆచార్యులు తనకు కావలసిన రసాలములు గోసుకొని కడుపార భుజించెడివాడు. అనంతర మా రసాల మెప్పటియట్లు నిలువబడును.

వీరప్పయాచార్యుల ఆవిధముగ ప్రతిదినమును రసాల
ముల దినుచు సమీపమునగల నొక కొండయందున్న
గుహలో కూర్చొని, తాటియాకులపై ముండ్లనుపయోగించి
యేదియో వ్రాయుచుండెడివాడు. పాఠకమహాశయా! వీరప్ప
యాచార్యులు ఆవిధముగ కొండగుహలో కూర్చొని
వ్రాసిన గ్రంథమే కాలజ్ఞానము. ప్రపంచము యొక్క భవి
ష్యత్తు సంతయు నీ గ్రంథములో వ్రాయబడెను. అచ్చమ్మ
గారు ప్రతిదినమును అన్నమును మాటగట్టి వీరప్పయ్యకు
గోవును గాచుటకు పోవునప్పు డిచ్చుచుండెడిది. ఆ యన్న
పుమూటను ప్రతిదినము నొక పాతరయందు వైచుచుండెడి
వాడు. మరియు తాను వ్రాసిన కాలజ్ఞానమును అచ్చమ్మగారి
యింటి ప్రక్కన నొక పాతరయందు వైచుచు, నది యెవ్వరికిని
కాన్పించకుండు నట్లు నొక రాజబండ నాపాతరపై మూత
పెట్టిడివాడు. వీరప్పయాచార్యులు కాయుచున్న మందలోని
పశువులన్నియు, ఒక దినముకంటె మరియొక దినము బలిసి
వృద్ధియై పుష్టిగ నుండెడివి. మిగిలిన పశులకాపరులు తమ
పశువులను భూములన్నియు క్రిప్పి యెంతమేపినను, అవి
యన్నియు నెప్పటియట్లు బక్కచిక్కియే యుండెడివి.

ఒక దినమున నాగ్రామస్థులు ఆ దారిని బోవుచు నొక చో
కట్టకట్టినట్లు గుంపుగానున్న గోవులను జూచి. ఆగోవులెవ్వ
రినో యని, వాటిదగ్గరకు బోయి చూడగా నవియన్నియు
కదలక నెమరువేయుచు నట్లే నిలునబడియుండెను. వాటిని
గ్రామములోనికి తోలుకొనిపోవుద మని ప్రయత్నించిన నవి
కదలవా యెను. తరువాత వా రాపశులమందచుట్టును గీయ

బడిన గీటుదాటి లోపలకు బోవ, వానికి నేత్రములు కనబడలేదు. వారందులకు భయపడి గోవులకు దూరముగ బోదమను ఆలోచన గలిగి మరల నా గీటుదాటి బయటకు వచ్చిన వెంటనే, వారినేత్రంబు లెప్పటియట్లు కనబడ నారంభించెను. పశువులు మాత్రము కదలక మెదలక యట్లే నిలువబడియుండెను. ఆపశువులు అచ్చమ్మగారివిగదా! ఆమె కీవిషయము తెలుపుదుమని. యూరిలోనికింబోయి ఆమె కీవిషయంబెరింగింప, నామెయు నాశ్చర్యపడి స్వయముగ తా నావిషయమును పరీక్షింపవలయు నని పశువుల యొద్దకుం బనెను.

అచ్చమ్మగారు వీరప్పయ్యగారి మహాత్ము

నెరింగి ప్రస్తుతించుట

అచ్చమ్మగారు వెంటనే పశువులున్న చోటికిం బోయి, ఆయూరివారు చెప్పినవిషయ మెంతిపరకు యథార్థమో పరీక్షింపవలయు నని చూడగా, వారుచెప్పినట్లు ఆ గోవులన్నియు గీటులోపలనే యుండెను. తరువాత వీరప్పయ్య యెచ్చటనుండెనో చూడవలయు నని, ఆ పరిసరప్రాంతముల వెదకుచు, అచ్చమ్మగారు కొండగుహయొద్దకుం బోయి చూడగా, గుహయంతయు దేదీప్యమానమై పట్టపగలుగ నుండెను. అందు వీరప్పయాచార్యులు కూర్చొని యేదియో వ్రాసుకొనుచుండుట చూచి. పలుకరించివ నేమి ప్రమాదమున సంభవించునో యని, వెంటనే వెనుకకు మరలి యింటికిం బోయెను.

సాయంకాలమగు సరికి వీరప్పయాచార్యు లెప్పటియట్ల వ్రాత ముగించుకొని, ఆలమందనుదోలుకొని గృహంబు

నకు వచ్చిన వెంటనే, అచ్చమ్మగారు వీరప్పయాచార్యులకు సాష్టాంగ నమస్కారంబు గావించి “మహాత్మా! నాతప్పులు తమించి, నన్ను రక్షింపుము. ఇంతవరకు నీవెవ్వరివో తెలుసుకొనలేక చేసిన యపరాధము తమింపు”మని వేడ “అల్లీ! నన్ను నీవంతగా బ్రతిమాలవలసిన యనసరమేమున్నది? నీవు నాకొనరించిన యపచారమేదియునులేదే! దిక్కులేనివాడ నని తెల్పినంతనే, నన్ను ఆడరించి పోషించుచుంటివిగాదా! అదియునుగాక నిన్ను రక్షింప నే నెంతటివాడను? నీవో ధనికురాలవు. నీయొద్ద సేవకావృత్తి చేసుకొని జీవించుచున్న నేను నిన్ను రక్షించుట! నీ మాటలు కడుంగడు విపరీతంబులై తోచుచున్నవి” అని విని ‘మహాప్రభూ! జగన్నాటక సూత్రధారి! అజ్ఞానినైన నన్నింకను పరీక్షింప న్యాయమా! అబలను! ఈజరామరణప్రవాహంబునం బడి యీదులాడుచున్న మాధురాలనైననాకు జ్ఞానోపదేశంబు గావించి తరింపజేయవా?” అని బహుభంగుల దీనాలాపంబు లాడుచున్న భక్తురాలిం గాంచి, భక్తవరదుండు గావున “అమ్మా! నన్నింతగా వేడనవసరములేదు. అయినను నీవు కోరినట్లు నీకు తప్పక జ్ఞానోపదేశంబు గావించెదను. కాని యిది తగిన స్థలముగాదు. రేపే మనము బయలుదేరి యా గంటి క్షేత్రంబునకు బోవుదము. నీకక్కడ జ్ఞానోపదేశంబు గావించి, సందేహంబులనెల్ల దీర్చెద”నని పల్కెను.

వీరప్పయ్యగారు యాగంటి క్షేత్రమున అచ్చమ్మగారికి

జ్ఞానోపదేశంబు గావించుట

మరుచటిదినమున సూర్యోదయమునకు పూర్వమే వీరప్పయాచార్యుల వారును, అచ్చమ్మగారును కలసి యాగంటి

క్షేత్రమునకు పయనమై పోయిరి. అచ్చట యాగంటిశ్వరుని సేవించి, దాపున నేయున్న నొకకొండపైకెక్కి, నిర్జన ప్రదేశంబున గూర్చుండిరి. అనంతరము అచ్చుచ్చుగాదు వీరప్ప యాచార్యుల వారిపాదంబులకు నమస్కరించి “స్వామీ! నాకు బ్రహ్మజ్ఞానోపదేశంబు గావించి, యీ జన్మ తరించు సాధనోపాయంబు తెల్పుచూ” యనివేడ, వీరప్ప యాచార్యులు ఆమెతో “తల్లి! నీవు పరమసాధివి, నీవు పూర్వ జన్మము నందు గావించిన తపః ఫలితంబువలన నేను నీ గృహంబు నందు సేవకుండ నైతిని. నీవు ధన్యురాలవైతిని. మహాపతి వ్రతపుగావున నన్ను తెలుసుకొన గలిగితివి. నీభక్తివిశేషంబుల కెంతయు నానందించితిని. “ఓం నమశ్శివాయ” అను పంచాక్షరీ మంత్రంబును జపించుచుండుము. నీకు తప్పక మోక్షము లభించును. “ఓం” అను శబ్దమునుండియే యీ ప్రకృతి ప్రపంచమంతయు నుద్భవించినది. ‘ఓం’ అను ప్రణవశబ్దము నుండి అకాశమును, దానినుండి వాయువును, చాయువునుండి యగ్నియు, నగ్నినుండి తేజమును పుట్టెను. మరియు జలము నుండి పృథ్వియు, దానినుండి ఓషధులును, ఓషధులవలన పరిచభూతాత్మకంబగు జలభూచరాదులైన యెనుబడినాలుగు లక్షలరూపభేదంబులు గలిగిన ప్రాణులును జన్మించెను. అట్టి ప్రాణికోటియందు మానవజన్మమే శ్రేష్ఠమైనది. ఈ జన్మ యందే ప్రాణి తరించుటకు ప్రయత్నములుగావింపవలయును. ఆత్మజ్ఞానసంపన్నులు తమ శీలాదులచే పరమేశ్వరునిలో లీనంబగుచుండుదురు. ఆరీతిగ పరమేశ్వరసాన్నిధ్యమును బొందుటకు మార్గము పంచాక్షరీ మంత్రము దప్ప వేరొకటిలేదు. ‘ఓం’ అను ఓంకారశబ్దమునుండి పుట్టిన యీ ప్రపంచము, న-అన

లేని కాలమున, మ-యన ప్రకాశకుండైన పరబ్రహ్మస్వరూప మొక్కటియే కలదు. అట్టిపరబ్రహ్మ స్వరూపమే 'శివం' అన శాశ్వతమైనదని యెఱుంగుము. మరియు "ఓం హ్రీం క్లీం శ్రీః శివాయ బ్రహ్మణే నమః" అను ద్వాదశాక్షర మంత్రము మొక్క ప్రభావము అనంతమైనది. అందుచే నీ ద్వాదశాక్షరీ మహామంత్రమును గూడ నిశ్చలభక్తితో స్మరించుచుండుము. దానివలన నీజన్మ తప్పక తరించు"నని, చెప్పుచున్న ఆచార్యులతో అచ్చమ్మగారు "మహాత్మా! బనగానపల్లి దగ్గర కొండ గుహలో కూర్చుని తాము వ్రాసిన గ్రంథ రహస్యములను గూడ తెలుప గోరుచున్నా"నని వేడగా, ఆయన అచ్చమ్మగారితో "తల్లీ! నేనా గుహలో కూర్చుని వ్రాసిన గ్రంథము కాలజ్ఞానము. అందలి విషయంబులు దేశరహస్యంబులు. భవిష్యత్కాలము నందలి విషయంబు లన్నియు నల్పజ్ఞానసంపన్నులైన యీ కలియుగము నందలి మానవులు తెలుసుకొనునట్లుగ వ్రాసితిని. నీవును బ్రహ్మజ్ఞాన సంపన్ను రాలవుగావున, నీ కాగ్రంథ రహస్యంబుల వెల్లడించు చున్నాను" అని ఆమె కీవిధంబున చెప్పదొడంగెను.

వీరప్పయాచార్యులవారు అచ్చమ్మగారికి
కాలజ్ఞానము తెలుపుట

"మాతా! కాలజ్ఞాన గ్రంథరహస్యంబులను దెలుపుచున్నాను. శ్రద్ధగ వినుము.

శ్లో॥ కతా పాపిని సంప్రాప్తే ధర్మభ్రష్టో భవిష్యతి ।

యాతే త్వద్విశహస్రాణాం పంచకే పాపినో జనాః ।

చండాలంప్రచురం యాంతి యాఁతిబ్రహ్మతీష్ఠోబః ముద్ధిభంకో
ద్విజాతీనాం నేవకర్మాది సంక్షయః॥

శ్లో॥ ప్రభవ పార్థివమధ్యేషు బహుప్రళయ నిశ్చయమ్,
అనంతరే అనంత్యనుధ్యే.....ర క్తపాతౌ రణరంగ
భూమే, భీభత్సా ప్రపంచస్థితిః॥

శ్లో॥ కతా త్వబ్ధ సహస్రాణి యావత్పంచ గతానిచ?
ధర్మోనష్టః కర్మనష్టో జాతో భూద్వర్ణ సంకరః॥

శ్లో॥ బహూన్యదృష్ట పూర్వాణి శిల్పాని వివిధానిచ,
చతుర్దశాబ్ద దుర్భిక్షం మహామారి సముద్భవం॥

శ్లో॥ అసత్యం పక్ష పాతంచ నిర్మలాత్మంచ వంచకః ।
జ్ఞానద్రోహీ శ్రుతిద్రోహీ యేతేబ్రహ్మంచపాతకః ॥

శ్లో॥ శాస్త్రాశ్చ పార్థివాశ్చ శిష్టాచార వినాశసం,
సూర్యాదిగ్రహ గోళానాం గతివైషమ్య సంభవః॥
గంగా మహత్య హనిశ్చ శూద్రోపనయనాదికం ।
కుండగోళక సంతానం మద్యమాంస పరిగ్రహం ।
శివ కేశవనిందాచ శ్రద్ధాదీనాం విపర్యయః॥

శ్లో॥ ఆచార్యగురు ధిక్కారం పురోహిత వివర్జనం!
పరినిందా పరస్వత్వం పరదారాపరిగ్రహః
స్త్రీణాంపునర్వి వాహశ్చ శూద్రాసన్యాసలక్షణం ।
దేవతామహిమాలోపో వేదాధ్యయన లక్షణం
వర్ధతామంత్రి తంత్రాణామదవాద దురగ్రహః ।
సముద్రయానం విప్రాణాం కలిదోషాద్భ వివృతిః॥

ఈ కలియుగంబున 480% సంవత్సరములు గడచిన
పిమ్మట ధర్మమునశించును. ధర్మదేవత భూలోకమునందు
పుణ్యస్థలములో మాత్రమే యుండును. అసత్యము వృద్ధి
యగును. పక్షపాతము హెచ్చును. జ్ఞానశూన్యులు, శ్రుతి
స్మరణములు జన్మింతురు. పంచమహాపాతకములు వృద్ధియగును.
శిష్టాచారములు అడుగంటును. సూర్యాది గ్రహములు
గతులు తప్పను. ప్రజలలో కలహములు సంభవించి ఒకరి
నొకరు కొట్టుకొని చచ్చుదు. గంగానదీ మహాత్వము నశించును.
శూద్రులు ఉపనయనాదులు చేసుకొందురు. శివ కేశవులు
నిందింపబడుదురు. పరదారాపహరణము వృద్ధి యగును.
స్త్రీలు పునర్వివాహము చేసుకొందురు. శూద్రులు సన్యాసలక్ష
ణములు కలిగియుందురు. దేవతలయందు మహిమ నశించును.
మంత్రతంత్రములలో శక్తి నన్నిగల్గును. బ్రాహ్మణులు సముద్ర
ప్రయాణమును మాంసభక్షణను గావించుదురు. ధర్మము నశిం
చును. కర్మలయందు నమ్మకము తగ్గిపోవును. వర్ణసంకరము
కలుగును. మహాభయంకరముగ కరువులు వచ్చును. మహా
మారులు చెలరేగును. ప్రజలు బలహీనులగుదురు, నీళ్ళలో
స్త్రీలు యాలలు పాడుదురు. ఆస్త్రీలకన్నులరక్తము కారును.
తండ్రియని, తమ్ముడని గానక స్త్రీలు విరహవేదనచే పావినరు
సలులేక నడతురు. అర్ధరాత్రి సమయంబున సూర్యుడు గానం
బడును. అప్పుడు ఆకాశంబు నెఱ్ఱినగును. ఇంద్రకీలాద్రి పర్వ
తంబున తొమ్మిదిమూరల స్త్రీయుద్భవించి పాపపునరులనుబట్టి
తలల కోయును. తొమ్మిదిమూరలుగల ఆజానుబాహువులు
వచ్చి శత్రువులను వరుసగ ఖండించును. పల్నాటిసీమలోభద్ర
మహాంకాళిపుట్టి పల్లెలు సట్నాలు పాడుచేయును. వింతవింతలు

గల్గును. విపరీతజనులందరు విషయంబగుదురు. రాజాధిరాజులు
వారిలో వారు కలహంబులు పెంచుకొనిరణరంగంబునకురాకు.
ఉర నూర నొకశక్తివచ్చి మాపటివేళల మేకపోతరచినట్లు
అరచును. అందున కొందరు నశింతురు. తిరుపతికొండనుండి
ధూమకేతువువలె నొకశక్తివచ్చి మట్టమధ్యాహ్నము ఆకాశ,
మునుండి దామికి పాతాళగంగకు స్నానంబునకై వెళ్ళును.
అప్పుడు మార్గములోని జనులందరు అదరిబెదరి బహుగా
వత్తురు, అప్పుడు ఉత్తర మురిమి దక్షిణము మెగసి ఎండ
పెన్నెలతో నమంబగును. బెంగులూరులో బహువింతయైన
చోద్యంబు గల్గును. ఇందుకుగుర్తు ఏమన? శుద్ధవిదియనామదు
ములతో పిడుగులు పడును. వాటివెంబడి నాలుగు నిమిషాల
తాను బాహువులు వత్తురు. వారి అడుగులు మనయడుగు
లతో నేడడుగు లుండును. అప్పుడు మానవులందరు తల్లుల
ముఖములు పిల్లలు, పిల్లలముఖములు తల్లులు చూడకుండా
ఉత్తరముగా పోగురు. తల్లీ! ఇట్టి వింతలన్నియు నేనేవీరభోగ
పసంత రాయుడనై వచ్చువరికు జరుగుచుండును. నాభక్తులైన
వారిని రక్షించి మోక్షము గలుగజేయుదును. నా యందు
భక్తివిశ్వాసములు గలవారికిని, కాలజ్ఞానమును భక్తితో
పూజించుచుపఠించువారికిని, ఎట్టిమాపదలును కలుగవు. కాల
జ్ఞానము చదువువారికి అష్టైశ్వర్యములు నగుకూడును. ఇవి
యన్నియు పరమరహస్యములు. నీవు భక్తురాలివి గనుక, నీకు
నేను తెలియజేసితిని” అని చెప్పగా అచ్చమృగాయిది సంతో
షించి “స్వామి! యిక మనగృహంబునకుం బోవుదము” అప్పుని
వీరప్పయూదాచ్యుల వానిని తెంటు బెట్టుకొని బసగానపల్లి చేరెను.

వీరిరువురును బనగానపల్లి దగ్గరనున్న కొండపై కూర్చొని వేదాంత విషయములను ముచ్చటించు చుండెడివారు. అందు వలన ఆకొండ యిప్పటికిని "ముచ్చట్లకొండ" యనుపేరుతో పిలువ బడుచున్నది. వీరప్పయాచార్యులవారు తాదాప్రాసిన కాలజ్ఞాన గ్రంథమంతయు అచ్చమ్మగారి యింటిప్రక్కనున్న నొక గోతిలో వేయించుండెడివారు. అది ఒక పాతరగ తయారై నది. ఆపాతరపై నొక బండమూత బెట్టుచుండెడివారు. కొంత కాలమునకు ఆపాతరపై నొక చింతచెట్టు మొలచెను. అనంతరము అచ్చమ్మగారు లోకవ్యవహారములను పరిత్యజించి, సన్యసించి, స్వామి సేవచేయుచు కాలముగడుపనారంభించెను. అచ్చమ్మగారు స్వామికి ఏకాంత మఠమును కట్టించెను. వారి రువును ఆమఠములో గూర్చొని వేదాంతచర్చలు గావించుచు తపంబాచరించు చుండెడివారు.

చింతచెట్టుయొక్క మాహాత్మ్యము

కొంతకాలమునకు వీరప్పయాచార్యులు వారు ప్రాసిన పదునాలుగువేల కాలజ్ఞానతత్వములుగల తాటియాకుల గ్రంథముంచిన పాతరపై నొక చింతచెట్టు మొలచెను. ఇప్పటికిని ఆ చెట్టు అక్కడనే కలదు. 700 సంవత్సరముల నుండియు నేటివరకు ఆ చెట్టు ఆవిధముగ నే యున్నది. అది సుమారు ఇరువది గజముల యెత్తు కలిగి రెండుపంగలుగ నుండును. చెట్టు మొదలు సుమారు నాలుగుగులు లావుండును. దానికాయల లోపల కాటుక దేరినట్లు యుండును. అందుచే నాకాయల నెవరును తినుటలేదు. ప్రపంచమున నేవియైన విపరీతములు నంగ వించుటకు యుండు దానిపంగలలో నుండి రక్తమువలె నొక

ద్రవము కాకుటకు మొదలు పెట్టుచు. చెట్టున గలపూత ఒక్క
దినములో పూర్తిగ రాలిపోవును. ఇట్టి దృష్టాంత మిప్పటికిని
కనబడుచునే యున్నది. ఆ చెట్టునకు నేటికిని ధూపదీపనై వేద్య
ములు నిత్యమును జరుగుచునే యున్నవి.

ద్వితీయ ప్రకరణము సమాప్తము.

తృ తీ య ప్ర క ర ణ ము

ఈశ్వరాంశ సంభూతుడైన అన్నాజయ్యగారు
వీరప్ప యాచార్యులవారిని కలుసుకొనుట

ఆవిధముగ వీరప్ప యాచార్యులవారు అచ్చమ్మగారు
కట్టించిన లోమండపమునందే యుండి లోకమాయలందరిలి
అజ్ఞానాంధకారమున చరించుచున్న జనులకు జ్ఞానోపదేశము
గావించుచుండెను. అంత అచ్చమ్మగారు ఒకదినమున
స్వామికి పాదసేవ జేయుచు “తండ్రీ! లేక లేక నాకొక
పుత్రుడు కలిగెను. మాదురదృష్టవశంబుచే నతనికి కన్నులు
గనబడుచుండటలేదు. నాపై ననుగ్రహించి నా తనయునకు
దృష్టికలుగు నుపాయమేదియైన తెల్పరే”యనివేడ వీరప్ప
యాచార్యులు “తల్లీ! యిన్నిదినంబులు నాకా విషయంబు
దెలుపకుంటివేమి? రేపు నేను జపము చేసుకొను సమయమున
నీ తనయుని తీసుకొని రమ్ము. నీ కుమారునకుదృష్టిలభించు
యోగంబుకలదు” అనిచెప్పెను.

అంతట ఈశ్వరాంశ సంభూతుండైన అన్నాజయ్య గారు ఇలగల సమస్త పుణ్యక్షేత్రంబులు సేవించుచు, ఒకదినమున మార్గమధ్యంబున బసగానపల్లి చేరుకొనెను. బసగానపల్లియందు నెవరో స్వాములవాడున్నారని తెలుసుకొని, ఆయన వీగప్పయాచార్యునికివాక్యంబువలన తెలుసుకొని, అచ్చమ్మగారి యింటికివచ్చెను. లోమండపములో కాలజ్ఞానమును వ్రాయుచున్న స్వాములవారివద్దకు బోయి సాష్టాంగ నమస్కారము గావించి చూచి, తనలో "ఆహా! ఈదివ్య పురుషుం డెవ్వరై యుండునోకదా! ఈయనతేజో విలాసంబులు గమనించిన సామాన్యుడుగాడని తోచుచున్నది. నేడొక సుదినము" అని, స్వామిలో నీవిధముగ తెలుప నారంభించెను. "స్వామీ! నేను విశ్వబ్రాహ్మణ కులమునందు జన్మించిన బాలకుడను. నాకు మొదట తల్లిదండ్రులు అన్నాజయ్య అని పేరు పెట్టిరి. కాని నేను సంసారసుఖములలోని సన్యాసినై బ్రహ్మజ్ఞానమును పొందవలయునని ప్రయత్నించు చుండుటచేనన్న ప్రజలందరు "బ్రహ్మనందు"డని పిలువ నారంభించిరి. తనువు అనిత్యమని యెరింగి, నిరతము ముకుంద పాదారవిండముల సేవించుచు, సన్యసించి దేశాటనంబు గావించుచు, తమవంటి మహానుభావుల దర్శనముచేయుచు, "పునరపి జననం, పునరపి మరణం," అను జననమరణ ప్రవాహమునుండి వెలుపడు టెట్లాయని, కృషిసలుపుచున్నవాడ. నేటికి నాభాగ్యవశంబుచే తమ దర్శనంబు లభించెను. నాజీవితము ధన్యతగాంచినది, తాము వ్రాయుచున్న గ్రంథమేదో తెలిపి, అనంతర మీజన్మతరించుటకు జ్ఞానోపదేశంబు గావింప వేడు

చున్నాడ"నని ప్రార్థించుచున్న అన్నాజయ్యను గాంచి, స్వామి తనదివ్యదృష్టినిచూచి "ఓహో! ఈతడే బ్రహ్మంశ సంభూతుండైన అన్నాజయ్య. వెతుక బోయిన తీగకాళ్ళకు తగిలిన ట్లయ్యెను." అని తనమనంబున నిశ్చయించుకొని, అన్నాజయ్యతో "నాయనా! నేను వ్రాయుచున్న గ్రంథము కాలజ్ఞానము. ప్రపంచముయొక్కరీతి ఏవిధముగ నుండునో, యీగ్రంథమున వ్రాయుచున్నాను. మూడు లీగ్రంథమును చూచి హేళన చేయుచుందురు. నీవు ఇందలి రహస్యములు తెలుసుకొన నర్హుడవని నాకు తెలుసు. ఈప్రపంచ నూయ యందుబడి నన్ను తెలుసుకొనలేక పోవుచున్నావు. కాలజ్ఞాన రహస్యంబులు తెలుపుమని కొఱితివిగనుక, నీకీగ్రంథ విషయం బుల తొలుదొలుత నెరింగించెద. సావధాన చిత్తుండవై యా కర్ణింపు"మని యీ క్రిందివిధంబున చెప్పందొడంగెను.

వీరప్పయాచార్యులవారు, అన్నాజయ్యకు కాలజ్ఞానరహస్య ములు దెలిపి, జ్ఞానోపదేశంబు గావించుట

"అన్నాజయ్యా! కాలజ్ఞాన గ్రంథ రహస్యంబుల దెలుపుచున్నాను వినుము. అనాచారవర్తనలకు నీగ్రంథము అసత్యమై తోచును. పుణ్యాత్ములకిదివేదము వంటిది. ఇందలి రహస్యములను తెలుసుకొనుటకు నందరు సర్వులుగారు. గ్రంథ మును ప్రతిదినము భక్తిశ్రద్ధలతో చదువువారికి మోక్షము సులభముగ లభించును. ఈ కలియుగంబున ముందు ననేక వీపరీతంబులు కలుగనున్నవి. మత కలహములు పెచ్చు

పెరుగును. అట్టికలహములవలన చాలమంది కొట్టుకొనిచెత్తురు. భూలోకమంతయు ప్రళయములతో నిండియుండును. కాలమానపరిస్థితులు తీణతీణము మారుచుండును. పల్లెలుపట్టణంబులు గును. పట్టణంబులు పల్లెలగును. తక్కువ నాణ్యము చెల్లును. మేకపోతు వృషణములకుచెన్నులుబుట్టి పాలుపితుకును. ఏనుగు గుఱ్ఱాల అవయవంబులలో నెత్తురు గురియును. కొన్ని ప్రదేశంబులలో నగ్ని కురియును. నకలజాతి దొరలు కలహములచే హతమగుదురు. ఘోరయుద్ధము సంప్రాప్తంబగును. చచ్చినవారికి ఏడ్చువారు లేకపోదురు; 360 వ్యాధులగుయును. వైద్యము పారకపోవును. ఒక్కమగవానిని ఏడుగురు స్త్రీలు వెంబడింతురు. అప్పుడు మానవులకు వింతవీంతలగు గుణంబులు పుట్టును. విరూపాక్షమున ఒకవీంత పుట్టును. అప్పుడు ప్రజలకు కాలజ్ఞానమహత్తు తెలియును. అప్పుడు కంది మల్లయ్యపల్లి రరామడపట్నంబగును. నవగ్రహముల నడకలుమారును. బాపల పంచాంగములు పనికిమాలినవైపోవును. నాస్తిక వాదులు నానాదిక్కుల చెలరేగుదురు. వడగండ్ల వానలు విశేషముగ గురియును. మూడుతోకలుగల చుక్కలు భూలోకమున తూర్పున నుదయించును. అప్పుడనే గ్రామంబులు కాలిపోవును. అప్పుడు ప్రపంచమున నాకీర్తి విస్తారంబగును. మసిపాత మాడకమ్మను; పోకకు పుట్టెడు బియ్య మమ్మును. దొమ్మకులు దొరలగుదురు, ఉల్లిగడ్డ కొకగురువునచ్చును; చోరులు వృద్ధియగుదురు. వారినివిచారింతువాడు లేకపోవును. గ్రామ గ్రామముననొకశక్తిపుట్టును. అందుచే ప్రపంచమంతయు తల్లడిల్లిపోవును. అగ్రరాత్రి మేక

పోతుకూయును. అందునకొందరుచత్తురు. ఒకేసారిపదు నెనిమిది పట్నాలుకొల్ల బోవును. గాజపూసలు గణగణ వణకును. లక్ష్మీ దేవీదుఖించును. తిరుపతికొండమీదనుండి ధూమకేతువు నొక శక్తివచ్చి మట్టమధ్యాహ్నము ఆకాశము మీదనుండిదుమిక్కి స్నానమునకు పాతాళగంగకు బోవును. అందున మార్గమందలి జనులు హడలి పెద్దగచత్తురు. రాజాధిరాజు లందరు తమలో తాము కలహంబులు పెంచుకొని రణరంగంబున కూలుదురు. నాయనా! అన్నాజయ్యా! ఇట్లు ప్రపంచంబున నెన్నియో విపరీతంబులు పుట్టును. నా కాలజ్ఞానమును నిత్యము ఎవరు చదువుచుందురో, ఎవరు వినుచుందురో, ఎవరు పూజించుచుందురో, వారికి మాత్రమెట్టిహానియు కలుగక యిహపరంబుల సౌఖ్యము కలుగును. నేను వచ్చునంతలో భూలోకంబున నీరీతిగ వింతలెన్నియో పుట్టును. ఇదియే నీకు గుర్తు. అన్నాజయ్యా! నీవు సామాన్యడవుగావు. భూలోకము నుద్ధరింప యవతరించిన బ్రహ్మవతాడుండవు. నేను మహావిష్ణువను. శంకరులవారు ఆనందభైరవయోగియై జన్మించి యున్నాడు. నేను కొద్దికాలములో నీ వీరప్పయాచార్యుల నామము వదలి “వీరబ్రహ్మం” అనునామంబుతో వెలయుదును. కనుక నేను చెప్పిన యీ భవిష్యత్తును మరువక, యీలోమతంబున అచ్చమ్మ, గారును నీవునుండుడు. ఓం నమోనారాయణాయ’ అను అష్టాక్షరీ మహామంత్రమును, “ఓం నమశ్శివాయ” అను షడక్షరీ మహా మంత్రమును, సదా జపించుచుండుము. దానం జేసి నీవు అవతరించిన కార్యంబు నెరవేరుటయేగాక, యీ భూలోకం

బున ప్రజలకు శుభంబు కలుగును.” అని తెలిపిన విని, అన్నా జయ్య వీరప్పయాచార్యుల వారిని అనేకవిధంబుల బ్రస్తు తించెను.

వీరప్పయాచార్యులువారు అచ్చమ్మగారి కుమారునకు అంధత్వము బోగొట్టుట

మరుచటి దినము నుదయమున వీరప్పయాచార్యుల వారు జపము పూర్తి చేసుకొని కూర్చొని యుండగా, గరిమ రెడ్డి అచ్చమ్మగారు తన కుమారుని తీసుకొనివచ్చి “స్వామీ! యితడే నాపుత్రుడు. శాంతస్వభావము కలవాడు. బాల్యములో నేత్రములు బాగుగానే కనబడియెడివి. తరువాత జబ్బు చేసి, దృష్టి పూర్తిగ పోయినది. దయతో నాతనయునికి దృష్టిలభించు విధానంబు తెలుపరే” అని దీనాలాపంబులాడుచున్న అచ్చమ్మగారితో స్వామి “తల్లీ! నీతనయునకు తప్పక దృష్టిలభించును” అని డెప్పి తనహస్తంబుల బ్రహ్మనందరెడ్డి నేత్రంబులపైనుంచి తుడుచుచు “నాయనా! నీ నేత్రములను కొంచెముసేపు మూసుకొని తరువాత తెరచి చూడుము” అని చెప్పి, అతండావిధంబుగ కొంతతడవు కన్నుల మూసికొని పిదప తెరవగా, వానినేత్రంబులు ఎప్పటియట్లు గానంబడజూచెను. అంత బ్రహ్మనందరెడ్డి అపరిమితానందంబు నొందుచు, స్వామిలవారిననేకరీతుల బ్రస్తుతించుచు, సాష్టాంగ దండప్రణామంబు లొచరించి “లోకరక్షకా! నీవు సామాన్యుడవు గావు. మమ్ముల నుద్ధరింప మాగృహంబున కరుదెంచిన లోకరక్షకుండవు. అజ్ఞానులమైన మాయపరాధంబులపైచి కటాక్షింపవే! భక్తవరదా! ఇక మాజీవిత

నేపంబుల తమ సేవ జేయుచు గడపువార"మని బహు భంగుల బ్రస్తుతించుచున్న బ్రహ్మనందరెడ్డినిగాంచి, స్వాములవారు "నాయనా! పూర్వజన్మంబున నొక పక్షి నేత్రములకు విఘాతంబు గావించితివి. దానంజేసి నీకీజన్మంబుననిట్టికష్టంబు సంభవించినది. అయినను నీవు పూర్వజన్మములో చేసిన ప్రజ్ఞాపకారముల వలనను, సాధుశిక్షన సేవవలనను, మరల దృష్టిలాభంబు కలిగె. కనుక నిక పాపభీతికలవాడవై, దానధర్మపరోపకారాదిసత్కార్యముల నాచరించుచు, భూతదయాతత్పరుండవై, ఓర్పుచు శాంతమును గలిగి, అజ్ఞానులై సంచరించుచున్న మానవకోటికి జ్ఞానోపదేశంబు గావించుచు, మీఱియై గాదును నీవును అన్నాజయ్యయు నీమఠంబున సుఖంబుగ నుండుడు. సమస్తసజల నాదరించుచు, నామారుగ నీమఠంబున నొకలింగంబును ప్రతిష్ఠ గావించి, అంత్యమున విష్ణులోకంబును పొందుడు. నేనిక నిచ్చట కొలదిదినములు మాత్రమే యుండును. నాజీవితరహస్యం బెరిగించుచున్నాను, వినుము. నేనీయవతారమున మూడునామములు గలిగియుండును, బాల్యమున పదునాలుగు సంవత్సరములు వచ్చువరకు నన్ను వీరంభొట్లయ్య యనునామంబున పిలుచుచుండెడివారు, తరువాత నిప్పుడు వీరప్పయ్యాచార్యులను నామంబుచే పిలువబడుచున్నాను. ముందు "వీరబ్రహ్మాం" అను నామంబుతో పిలువబడుదును. వీరంభొట్లయ్య యని పిలువబడినప్పుడు సందికొండ యను గ్రామంబున పాపాఘ్నిమఠంబున నుంటిని. ఈబనగాన పల్లిలో నున్నంతకాలము వీరప్పయ్యాచారినై మీ యమ్మ గారు కట్టించిన లోమఠంబున నుంటిని. ఇకముందు కంది

మల్లయ్య పల్లియను గ్రామంబును చేరుదును. అచ్చట “వీర బ్రహ్మం” అను నామంబుతో కాలజ్ఞానమహాత్వమును దెలిపి, ప్రజలను జ్ఞానోపదేశంబుగావించి, భూలోకంబునతిరిగి ధర్మము ప్రకటించి, భూభారంబు తగ్గింపవలసి యున్నది. ఈరీతిగ స్థల త్రయంబున నామత్రయంబుచే విలసిల్లుచుండును. ఈచతుర్దశ భువనంబులందును నన్నెవ్వరును తెలుసుకొనలేదు. నేను మాత్రము ప్రతిప్రాణి తే మనసూచారంబుల విచారించుచుండును.” అనిచెప్ప వారందరును విని సంతసించి, ఆమతము శంకేయుండి స్వామిపాదసేవ చేయుచుండిరి.

బ్రహ్మానందరెడ్డికి స్వామిఅనుగ్రహముచేత నేత్రములు

వచ్చినవని తెలుసుకొని బనగానపల్లెవోని

వారందరు స్వాములవారికి భక్తులగుట

అనంతరము స్వాములవారి యనుగ్రహముచే అచ్చ మ్మగారి కుమారుడైన బ్రహ్మానందరెడ్డికి పోయిన నేత్రములు తిరిగిపచ్చిన వనువిషయము నూరంతయు పోక్కిపోయినది. ప్రజలు గుంపులు గుంపులుగ మఠమునకువచ్చి బ్రహ్మానంద రెడ్డిని వింతగ చూడసాగిరి. ఈవిషయము పరిసర గ్రామములకు కూడప్రాకిపోయినది. ఇక రేయింబవల్లు ఆవింతను చూచుటకు జను లరుదెంచి బ్రహ్మానందరెడ్డిని జూచుటయు, అనంతరము స్వాములవారికి సాష్టాంగ నమస్కారములు గావించి ఫల పుష్పాదికాను కర్పించుటయు, మొదలగు కార్యములతోవిధి విరామము లేకుండెను. అచ్చమ్మగారు కట్టించిన లోమఠము

నేడు వైకుంఠంబువలె నున్నది. అచ్చమ్మగారి జీవితము ధన్యత గాంచినది. వైకుంఠధాముడు భక్తులకు సేవకుడే కదా!

ఈయుదంతంబు ఆనోటనానోటనుండి చివరకు బనగాన పల్లి నవాబుదగ్గరకు చేరినది. అప్పటిబనగానపల్లి నవాబు ఉత్తముడు, శాంతస్వభావము కలవాడు. నవాబు ఈవిశేషమును బాగుగవినినవాడై “నేనుపరిపాలించు నీబనగాన పల్లెలో నిక్కముగ అంతటి మహానుభావు డుండెనా?” అని ఆశ్చర్యపడుచు సంతోషించి, ‘అయినను చూత’మని సేవకుల బిలచి “ఓయీ! మీరు వెంటనే అచ్చమ్మగారి మఠము సకుబోయి నేను రమ్మంటినని చెప్పి, ఆస్వామినిటకు తీసుకొని రం”డని ఆజ్ఞాపించెను. ఆసేవకులు నవాబు ఆజ్ఞానుసారము అచ్చమ్మగారి లోమఠమునకు వచ్చి, నీరప్పయాచార్యులను జూచి “స్వామీ! తమమహాత్వమును తెలుసుకొని, మా నవాబుగారు మిమ్ములను రమ్మనిచెప్పిరి. కనుక ఒకపర్యాయము దయచేయు”డని చెప్పగా స్వాములవారు “ఓయీ! నాదగ్గర ఎట్టి మహాత్వమునులేదే! ఊరక రమ్మనుట యెందులకు? అయినను రేపు ఉదయము వత్తునని చెప్పు”డని చెప్పగా వారు తిరిగి నవాబుదగ్గరకుబోయి ఆ వీషయము చెప్పిరి. అది విని నవాబు “ఓయీ! రమ్మనమని కబురుచేసి ఎందులకు వచ్చెన ఆగ్రహముగ మాటలాడెనా?” యని యడుగ “సర్కార్! మేమువెళ్ళి, మీరు రమ్మనమని రనిచెప్పగా కొంచెముసేపాలోచించి, తరువాత రేపు ఉదయము వత్తునని చెప్పె”నని ఆసేవకులు తెల్పిరి. అంత నవాబు వారితో “రేపు ఉదయము పాలకీ బాగుగ నలంకరించి ఆపాలకీ తీసుకొని

వెళ్ళి, వీరప్పయ్యాచార్యులవారిని అందు కూర్చుండబెట్టుకొని రం"డని చెప్పెను.

బనగానపల్లి నవాబు స్వాములవారిని పరీక్షించుట

మరుచటిదినము ఉదయమున నవాబు సేవకులు బాగుగ సలంకరించిన పల్లకీ నొకదానిని తీసుకొనివెళ్ళి, వీరప్ప యాచార్యులవారి నందు కూర్చుండబెట్టుకొని, నవాబు దర్బారునకు తీసుకొనివచ్చిరి. స్వాములవారిని దర్శింపవలయునని వీధులలో జనులు బాదులుతీరి నిలువబడియుండిరి. స్వాములవారిని నవా బెట్టి చిక్కులు పెట్టునో యని జనులు అనుమానము చెందసాగిరి.

నవాబు సింహాసనమును దిగి స్వామికి నెదురేగి గౌరవ గానికిందీసుకొనివచ్చి ఉచితాసనమున కూర్చుండ
రి, సలాములుజేసి, కుశలప్రశ్నల గావించి "స్వామీ!
భాగ్యము కలిగినందున నే డొక సుదినము, తమరు
జ్ఞానసంపన్ను లని విని సంతసించితిని. తమవంటిపాదు
గరమునందుండుట తలప, మాపూర్వజన్మ పుణ్య ఫలమే
! తమ యట్టి స్రజ్ఞానసంపన్నులకు మేమేమి సహాయము
సగలము. తమ కరస్పర్శన మాత్రంబుచేతనే బ్రహ్మనంద
నంధర్మముపోయి దృష్టిలభించినదనియు, అంతియేగాక
తరము తాము మారాజ్యమందలి ప్రజలకు జ్ఞానోపదేశము
ముచున్నారనియు వినిననాట గోలె, తమదర్శనంబు గావింప
యునని నాహృదయం బువ్వెల్లూరుచున్నది. తమవంటి
రి సేవయే మాకు పరమావధి. మాకోరిక దీర్ప మీరిందుల
రదెంచినందులకు మాకృతజ్ఞతా పూర్వక వందనములు.

ఈదినము నూగృహమున మేమొసంగు నాతిధ్యమును స్వీకరించి, మమ్మారందింపజేయ గోరుచున్నానని భక్తిరసంబుట్టిపడ పలుకుచున్న నవాబునుగాంచి, వీరప్పయూచాడులు “బిడ్డా! మాయందు నీకుగలభక్తి తాత్పర్యముల కెంతయు సంతోషము. నీకోరిక ప్రకారము నీగృహంబున నాతిధ్యము స్వీకరింతు”నని చెప్పగా నవాబు స్వామి శక్తిసామర్థ్యంబులు పరీక్షింపవలయునని మాంసభక్ష్యములను తయారుచేయించి నొక బంగారుపళ్ళెరముసందుంచి, దానిపై నొకపట్టువస్త్రమునుగప్పి స్వామియెదుట బెట్టెను.

స్వామి తన దివ్యదృష్టిచే నందున్న పదార్థము మాంసముతో తయారుచేయబడినట్లు గ్రహించి, తన్ను పరీక్షింపవలచి నవా బావిధముగజేసెనని నవ్వుచు, తనచేతితో రముమీదనున్న గుడ్డ కెత్తునరికి, అందుగల వమంతయు పుష్పములుగ మారిపోయెను. నవా సిగ్గుపడి, తానుగావించిన యపరాధమునకు వీరప్ప! లెట్టి ప్రతిక్రియ జేయునో యని భయమొది, తదా స్వామికి సాష్టాంగదండప్రణామణంబులు గావించి “మహాత్మాజానాదు గావించిన అపరాధమును త్తమించి కటాగోరుచున్నాను. తమవంటి మహాత్ములుండుటంజే ప్రపంచమున నింకను ధర్మమునడచుచున్నది. ఇంక మా రాజ్యంబున మీయిచ్చవచ్చినట్లు సంచరింప వచ్చు మావలన తమకెప్పుడేపనిగాపలసినను, లేవుక అద్దానిని జేర్తును” అని వేడుచున్న నవాబునుగాంచి, స్వామి “విభయమండనము. నీసంశయములకు వీర్యముననుసరించి చ్చటికి వచ్చితిని. నీవు మహాత్ముడైయున్నవై నను నీకుగల

విశేషంబులకెంతయు నానందించితిని” అనిన పనినవాబు “మహానుభావా! నాకు జ్ఞానోపదేశంబు చేసి కటాక్షింప వేడుచున్నాను. మరియు తాము వ్రాయుచున్న కాలజ్ఞానమను గ్రంథమునుగూడ చదివి పనిసించి మమ్ములను కృతార్థులను జేయవే” అని ప్రార్థించిన, స్వాములవాడు సవాబున కాదినమంతయు జ్ఞానోపదేశంబు గావించి, పరుచటిదనమున, కాలజ్ఞానగ్రంథ రహస్యంబులు దెలుప నారంభించెను.

బనగానపల్లి నవాబునకు వీరప్పయాచార్యులు కాలజ్ఞానంబును తెలుపుట

“బిడ్డా! కాలజ్ఞాన గ్రంథమును చదివినను, వినినను సకలసంపదలు కలుగును. సమస్తపాపములు హరించును. సకల కష్టములు తొలంగి సుఖంబు చేకూరును. అట్టి మాహాత్మ్యముగల కాలజ్ఞానరహస్యంబుల దెలుపుచున్నాను. విను” మని నవాబునకు కాలజ్ఞాన గ్రంథ రహస్యంబులను దెలుప నారంభించెను.

శ్లో॥ యదా యదాహి ధర్మస్య గ్లాని ర్భవతి భారత !

అభ్యుత్థానమధర్మస్య తదాఽత్మాసంస్కరణమ్యుతాం ॥

ఈప్రపంచమున నధర్మము నశించినప్పుడు, పరిలధర్మమును స్థాపించి భూభారమును మోస్తుటకు సత్తయుగమందును భగవంతు డవతరించు చుండును. నేడు ప్రపంచమున దుష్కర్మలు వృద్ధియై శిష్టులను బాధించుచున్నది. దుష్టజన నిగ్రహంబునకును, శిష్టజన రక్షణంబునకును భగవంతు డవతరించును.

భక్తులారా! కలియుగమున 5000 గణించిన మీదట ధూర్జటిపర్యాయ నామసంవత్సర శ్వగుణకాలాంతర విచిత్ర మాసమాస భాసుర భానువార తిథి ప్రకాశ ప్రళయ సత్తత దక్షణకాలమునకు పక్షిద్వయానకు దుష్టశిక్షణ, శిష్ట పరిపాలనంబుకొరకు నీలోకంబున శబలగ్రామంబున దేవమ్మ యుండైన విష్ణ్వంశుండగు దేవబ్రాహ్మణునకు తనయుండనై జన్మించి, దేవతలు నిరీక్షింప వీరభోగవసంతరాయావతారం డనై, దేవదత్తఘోటకారూఢుండనై, దుష్టజనులను దనకర వాలంబుచే ఖండించుచు భూలోకంబున సంచరింతును. అంత మానవులు దేవదేవుండైన విష్ణుమూర్తిని ప్రార్థించుచు, పూజా దులు గావించుచు, ధర్మపరాయణులై వర్ధిల్లుదురు. అంత కల్యాణవతారమున సకలజనులు ధన్యులయ్యెదరు. అనంతర మీప్రపంచమున కృతయుగ ధర్మములు ప్రారంభమగును. “చంద్ర, సూర్య, శుక్ర, గురువులు” ఏకరాశిగతులైనప్పటి నుండియు కృతయుగ ధర్మములు ప్రారంభమగును. సకల దుర్జనరాజ్యధ్వంసం బొనరించి పిదప కృతయుగ ధర్మముల ప్రతిష్ఠించి, నాయవతారంబును చాలించి, నానిజనివాసంబైన వైకుంఠంబును జేరెద. కృతయుగ ధర్మము తీరిగనుండునో చెప్పుచున్నాను వినుడు.

శ్లో॥ ధృతిక్షమాదయాస్తేయం శౌచమింద్రియ నిగ్రహం ।

ధీర్విద్యాసత్య మక్రోధో దశకం ధర్మలక్షణం ।

దశలక్షణాని ధర్మస్య విద్యంతే సమధీయతే ।

అధిత్యాను వర్తయేతేతేయాంతి పరమాంగతిం॥

ఇదియే మీకునిదానము. ఇక నైనను ప్రజలు గర్వులు గాక, నామాటలను విడచినిట్టక, అజ్ఞానంబును

వదలి న్యాయమార్గమున సంచరించుట శ్రేయస్కరము. మరియు సీగ్రామంబున ఒక చిత్రంబు జరుగనున్నది. భక్తులగు గరీమరెడ్డిఅచ్చమ్మగారి వంశము నిర్వంశమగును, ఆమె పశులన్నియు నశించును. నేను వ్రాసిన కాలజ్ఞానమంతయు అచ్చమ్మగారి యింటిప్రక్క నొకపాతరలో నుంచితిని. ఆపాతరపై నొక చింతచెట్టు మొలచును. ఈకలియుగమున నేను వీరభోగవసంతిరాయుడనై అవతరించుటకు ముందు ఆ చింతచెట్టున చేమంతిపూవులు పూయును ఈగ్రామము ప్రక్క ప్రవహించుచున్న 'జుట్టేరు' పొంగి బన గానపల్లిచాల వరకు నష్టమగును. బనగానపల్లి నవాబుయొక్క బలము కూడ చాలవరకు తగ్గును. అచ్చమ్మగారు కట్టించిన లోమత మునందుగల లింగమునకు నీకలియుగ మున్నంత కాలము నిత్యము పూజలు జరుగుచుండును. నీకలియుగంబున నీ విధంబుగ నింకను నెన్నియో యుత్పాతంబులు ముందు కలుగనున్నవి" అని చెప్పెను.

అనంతరము బనగానపల్లి నవాబు అచ్చమ్మగారు కట్టించిన లోమతముననున్న ఈశ్వరునకు నిత్యనైవేద్యపీఠా రాధనలకు కొంతభూమి యినాముగ నిచ్చెను. ఇప్పటికైన బనగాన పల్లియందున్న మతమున జరుగుచుండు ఉత్సవాదు లకు బనగానపల్లి నవాబులు భక్తిపూర్వకముగ కొంతధన మిచ్చుచుందురు.

ఆ విధముగ బనగానపల్లి యందు వీరప్పయాచార్యుల వారు భక్తులకు జ్ఞానోపదేశంబు గావించుచు, నూటయారువది మూడు సంవత్సరము లుండెనని కాలజ్ఞానము నందున్నది.

ఇట్లునవారు బనగానపల్లికి వెళ్ళినప్పు డీవిషయముల నన్నిటిని చూడవచ్చును.

తృతీయ ప్రకరణము సమాప్తము

చతుర్థ ప్రకరణము

పోలేరమ్మచే బ్రహ్మాంగారు నిప్పును తెప్పించుట

అనంతరము వీరప్పయాచార్యులు ఎవరికిని చెప్పక యొకనాటి యర్ధరాత్రియందు శేచి, కాలినడకను కడపజిల్లా బద్వేలుతాలూకా యందుగల 'కందిమల్లయ్యపల్లె' యను గ్రామము చేరిరి. అచ్చట తనపేరు "పోతులూరి వీర బ్రహ్మం" అనిచెప్పి, చూచుటకు శెట్టివానివలె గడబడుచు, నా గ్రామములో వడంగి పని చేయుచు కాలముగడప నారంభించెను. ఎల్లప్పుడు నేవియో యాధ్యాత్మిక ప్రసంగములతో కాలముగడుపుచుండువాడు. కాని, పనిచేసి నట్లు గాన్పించెడి వాడుకాడు. అయినను తానుచేయుటకు నంగీకరించిన పనిని ఎవరిని వారికి మరుచటిదినమే యిచ్చుచుండెడివాడు. ఈయన శక్తిసామర్థ్యములను గ్రహించలేక ఆయూరి వారు ఈయనను "శెట్టిబ్రహ్మం" అని పిలుచుచుండెడివారు. ఒకదినమున నాగ్రామదేవతయైన పోలేరమ్మకు ఆయూరిపెద్ద కాపు జాతర చేయించుచుండెను. ఆజాతరగగుఖర్చు ఆగ్రామ

వాసులు తను శక్తికొలది వారు చందానిచ్చుచుండెడివారు. అంతిగ చందావసూలు చేయుటకు గ్రామపెద్దలు వీరబ్రహ్మంగారి యింటికివచ్చి “వీరయ్యగారు! అమ్మవారి జాతరకు నీకు తోచినచందా నివ్వ”మని అడిగిరి, అందులకు వీరబ్రహ్మంగారు “నేను బీదవాడనుగదా! చందా పెట్టియగలను? నన్ను వదలివేయగూడదా” అని చెప్పగా, వారు “ఓయీ! ఇట్టి పిచ్చి పిచ్చిమాటలుగట్టి పెట్టి, అందరవలెనే నీవు చందా యిచ్చి తీరవలయునని,” కొంచెము కొపముగ నడిగిరి. అంత బ్రహ్మంగారు “సరే! అట్లే యిచ్చెదను. ఈదినము నావద్ద డబ్బులేదు. రేపు తప్పక యిచ్చెద”నని చెప్పివారి నాదినంబున బంపివేసెను. మరుచటిదినమున వీరబ్రహ్మంగం పొగాకు చుట్ట చుట్టుకొని చేతబట్టుకొని పోలేరమ్మ గుడిముందరనుంచి వెళ్ళుచుండెను. జాతరయింకను జరుగుచున్నది. ఆయూరిరైతులు గుడిముందు నుండిపోవుచున్న వీరబ్రహ్మమును జూచి “ఏమయ్యా! జాతరకు చందా యీదిన మిత్తునంటివిగదా? తెచ్చితివా” అని అడిగిరి. అంతవీరబ్రహ్మంగం “ఇచ్చుకుండుననిచెప్పితినిగదా! తొందరపడెదరేమి, చుట్టకాల్పుకొనుటకు కొంచెము నిప్పు నిచ్చెదరా” అనియడిగెను. బ్రహ్మమునకు చుట్టకాల్పుకొనుటకు నిప్పునందీయవలయునా? మేమురైతులముగదా! గౌరవము తెలియక అడుగుచున్నాడే యని వారు కోపించి “లేదు” పోవ్మనిరి. అంత వారియెదుటనే నిలువబడి వీరబ్రహ్మంగం చుట్టచేతితోపట్టుకొని పైకిమాచుచు, “ఓ పోలేరమ్మా! చుట్టకాల్పుకొనుటకు కొంచెము నిప్పు తెచ్చియిచ్చెదవా” అని అడిగెను పోలేరమ్మ అదృశ్యహృదముతో నిప్పుగల మూకుడును దీసుకొనివచ్చి స్వామివారి కం

నిచ్చి 'అక్కడనే యదృశ్యముగనిలువబడి యుండెను. స్వామి
వారానిప్పుతో చుట్టచు కాలుకొని "పోలేకమ్మా! యిక
నిప్పు మూకుడును నీవు తీసుకొని వెళ్ళవచ్చు" నని చెప్పగా
అమ్మవారు దానిని తీసుకొని వెళ్ళి పూర్వపు స్థలమునందే
యుండెను. ఆరైశులందరు నదిగూచి యాశ్చర్యపడి నవ్వు
స్కరించుచు "స్వామీ! మాతప్పులు తమించుము, నీవు
సామాన్యుడ వనుకొంటిమి. మన్నింపుమని" వేడుకొన మొదలు
పెట్టితి. వారిదీనాలాపంబుల గాంచి జాలిపడి స్వామి
నాయనలారా! మీరు బుద్ధిగలిగియుండుటే నాకు సంతో
షము. మీకు జ్ఞానోపదేశంబు చేయవలయుననియే, నే
నిచ్చటికి వచ్చితిని. నన్ను ఒరు తెడుంగలేదు. నేను భక్తులకు
నేవకుడను. భక్తియందు అద్భుతశక్తిగలదు. భక్తితో సమాన
మైనది యీ మూడులోకంబులందును వేరొకటిలేదు. ఇది
పరమేశ్వరునియందు సాధికప్రేమగలవారికి మాత్రమే లభిం
చును. ఇతరులయం దిదికాన్పించదు. పేలకొలది మనుజులలో
నేయొక్కడో మోక్షమును పొందవలయునని ప్రయత్నము
సలుపుచుండును. అట్లు ప్రయత్నించు వారందరిలో నెక్కడనో
మహాపురుషుడు మాత్రమే భక్తిగనుండగలుగును. అట్టి భక్తి
గలవార నేకులలో ఒకడు మాత్రమే బ్రహ్మజ్ఞానము నెరింగిన
వాడై ముక్తివిపొంద నర్హుడగును. ఒక్కభక్తిమార్గముననే
శాశ్వతానంద సంధాయకం బగు మోక్షమును బొంద
వచ్చును.

శ్లో॥ కృతాది త్రియుగే బోధ్యో వై రాగ్యో ముక్తిసాధనః,
కకాతు కేవలాభ క్తి ర్భ్రహ్మసాయుజ్య కారిణి ॥

తా॥ కృత, త్రేతా, ద్వాపరయుగంబులలో ముక్తిని బొందుటకు వైరాగ్యమే సాధనము. కాని కలియుగమునందు మాత్రము “భక్తి” మాత్రముచేత బ్రహ్మసాయుజ్యమును పొందవచ్చును.

శ్లో॥ యత్ఫలంనాస్తితపసా న యాగే న సమాధిసా ।
తత్ఫలంతు భవేత్సయ్యక్క తా కేశవకీర్తనాత్ ।

తా॥ ఏమోక్షము కృత, త్రేతా, ద్వాపరయుగములలో కష్టమైన తపస్సు, యాగము, యోగముల చేతకూడ సాధింపకష్టమై యుండునో, అట్టిమోక్షము కలియుగమునందు కేవలము శ్రీభగవన్నామోచ్చారణ మాత్రముచేతచే మిక్కిలి సులభముగ పొందనగును.

కనుక ఓబిడ్డలారా! ఇహవిషయంబులలోబడి చిక్కుబడక, మీమనస్సులను భక్తిమార్గమునకు ద్రిప్పి ముక్తిని బొంద ప్రయత్నింపుడు. తుమ్మెదను జంపి, తిని క్రిమిస్వరూపమును వదలి కీటకము భ్రమరమగునట్లుగను, లవణము జలంబునంగలసి జలమైనట్లుగను, భక్తుడు సదా పరమేశ్వర ధ్యానము గావించునెడల పరమాత్మ స్వరూపమందు లీనమగును” అని బోధింపగా న్నారైతు లందఱును విని వీర బ్రహ్మంగారి వేదాంతవాక్యముల కచ్చెడవడి, సాష్టాంగ నమస్కారములు గావించి, స్వాములవారిని గృహంబునరకు సాగనంపి, అదిలగాయితు ఆయనయం దధికభక్తి విశ్వాసంబులతో మెలంగసాగిరి.

గోవిందమ్మ జననవృత్తాంతము

పుణ్యభూమియగు నాంధ్రదేశంబున. సకలసంపదలతో నొప్పుచున్న 'పెదకొమ్మర్ల' యను నొక గ్రామంబు గలదు. అందు భక్తుండును, సదాచార సపన్నుండునునైన శివకోటి టయ్య యను నామంబుగల శిల్పిబ్రాహ్మణు డొకడు వాసము చేయుచుండెను. ఆశిల్పి బ్రాహ్మణుండు సంతానముకొరకై ఈశ్వర్యోపాసనము జేయుచు, కులవృత్తి చేసుకొనుచు జీవించుచుండెను. ఆయన నిశ్చలభక్తికి మెచ్చి ఒకనాటిరేయి పరమేశ్వరి అతనికి స్వప్నములో కనబడి "బిడ్డా! నీభక్తికి మెచ్చితిని. కాని నీకు పురుషసంతానము కలుగు యోగము లేదు. నీవు చాలకాలమునుండి నన్ను సేవించుచున్న వాడవు గావున, నేనే నీకు పుత్రికనై జన్మింతును." అని చెప్పి అదృశ్యయయ్యెను. శివకోటయ్య వెంటనే నిద్రనుండి మేల్కొంచి చూచుసరికి తనముందర నేమియు కాన్పింప దయ్యె. అంత నిద్రించుచున్న తన భార్యచు మేల్కొలిపి, తనస్వప్న వృత్తాంతం బంతయు నెరిగింపగా, నామెయు నందుల కెంతయు నానందించెను. నాటంగోలె ఆపుణ్యసంపతులు రెట్టించి భక్తితో నాపరమేశ్వరి నారాధించుచుండిరి. కాలక్రమంబున శివకోటయ్యభార్య గర్భము దాల్చెను. నవమాసంబులు నిండినవి. పిదప నొక శుభదినంబున శుభలగ్నమున కుమార్తెను ప్రసవించెను. పరమేశ్వరీ వరప్రసాద లబ్ధియగు నా పుత్రికకు నొక శుభముహూర్తంబున గోవిందమ్మయను నామకరణంబు గావించి గుల్లూరుముద్దుగ బెంచుకొనుచుండిరి. గోవిందమ్మకు పండ్రెండుసంవత్సరములు

పూర్తియైనవి. ఇక వివాహప్రయత్నంబు గావింప వలయునని ఆమె తలదండ్రులు ఆలోచించిరి. ఎన్నియో సంబంధములు వచ్చినవి. వచ్చినవారినెల్ల నేదియో లోపము చూపించి, తన కావరుడు వలదని నిరాకరించు చుండెను. ఎన్నియో సంబంధములు వచ్చి తిరిగిపోయినవి. ఒక్క వరుడును గోవిందమ్మకు నచ్చడయ్యెను. అంత పుత్రికను తన ప్రక్క కూర్చుండబెట్టుకొని శివకోటయ్య “అమ్మా! యీవిధముగ నీవు ఎవరిని వరింపక వచ్చినవారినందరిని వలదనుచుండిన నెట్లు? నీయభిప్రాయ మేదియో తెలియింపు”మని యడుగిగా తండ్రితో గోవిందమ్మ “తండ్రి! మీ రెంత చెప్పినను, నే నంగీకరించుదానను గాను. ఆపురాణపురుషుని యామనోహరుని మాత్రమే వరియితును. నాకై మీరుశ్రమ జెందవలదు. ఎన్నటికైన నాధ క్తవరదుడే తప్పక యరుదెంచును” అని చెప్పుచు కాలయాపనము చేయుచుండెను.

శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్రస్వాములవారు

పెదకొమర్ల గ్రామంబునకు నరుదెంచుట

కందివల్లయ్య పల్లెయందు నావిధముగ కొంతకాలంబు గడవినపిదప, వీరబ్రహ్మాంగారు ఆపరిసర గ్రామంబుల దిరుగుచు, చివరకు పెదకొమర్ల గ్రామంబుచు చేరిరి. అందొక శివాలయంబున కూర్చొని నిత్యము తపస్సుచేసుకొనుచుండెను. వీరబ్రహ్మాంగారు ప్రతిదినము స్నానమునకు శివ కొటయ్య యింటిముందరనుండి వెళ్లుచుండెడివారు. గోవిందమ్మ ఒక దినమున గుమ్మములో నిలువబడి వీరబ్రహ్మము

గారిని చూచెను. అప్పటినుండియు నా మెగులస్సు ఆ సన్యాసి పై స లగ్నంబయ్యె. తుద కొకదినమున తండ్రితో గోవిందచ్చ “నాయనా! మనవీధివెంబడి ప్రతిదినము ఒక సన్యాసి స్నానమునకై గోనేరున కేగుచుండుటచూచితివికదా? ఆతడెవ్వరైయుండునో? ఆ దివ్యపురుషుని తేజోరూపశిష్యులు బులు చూడ నాతడు సామాన్యుడు కాడని తోచుచున్నది. ఆయనను గాంచినప్పటినుండి నా హృదయం బేలకొ ఆయన యందే లగ్నంబైనట్లు తోచుచున్నది. కాన నీవా పురుష పుంగవు డెందున్నాడో విచారించి, ఆయనయొద్దకుంజని, మన వృత్తాంతంబు చెప్పి, నన్నాయన కిచ్చి వివాహంబు గావించు ప్రయత్నము చేయింపుమని, తన యభిప్రాయంబు జెలుప, శివకోటయ్య మండిపడుచు “బిడ్డా! నీ అవివేకపు మాటలు కట్టి పెట్టుము. తినుటకు కూడును, కట్టగుడ్డయులేని ఒక సన్యాసినా నీవు వరించుట. చాలు చాలు. ఎవరైనను పొసిన పరిహాసము చేయరా?” అని యెన్నివిధంబుల చెప్పినను గోవిందమ్మతన అభిప్రాయమును మార్చుకొనలేదు. అతనినే వివాహంబుచేసుకొందుననియు, అన్యుల పరింపననియు తాను పట్టినపట్టు వదలలేదు.

శ్రీ పరమేశ్వరావతారుండైనవీర బ్రహ్మాండస్వామిల వారిని శివకోటయ్య సామాన్యమానవుడని తలంచి, తన పుత్రికయగు గోవిందమ్మను ఆయనకిచ్చి వివాహము చేయుటకు సంగీకరింపడయ్యె.

మృతుండైన ఒక రెడ్డిని వీరబ్రహ్మంగారు బ్రతికించుట.

ఇట్లుండ గొకనాడు ఆగ్రామంబున గొకరెడ్డి చాలకాల మురోగముచే బాధపడి చనిపోయెను. అంతవానిబంధుమిత్ర

దూలు దహనాదిక్రియలుగానింప శ్మశానవాటికకు వీర
బ్రహ్మంగారున్న దేవాలయమునునుండి తీసుకొవిపోవు
చుండిరి. ఆ విషయంబును గాంచినవాడై వీరబ్రహ్మంగారు
వారిని జూచి “ఓబిడ్డలారా! ఇది ఏమి అన్యాయము బ్రతికి
యున్నవానికే దహనక్రియలు జరుపుచున్నారే!” అనెను.
పాని బంధుమిత్రుడై లది విని “వీడెవ్వడో పిచ్చివానివలె
నున్నాడే? చచ్చినవానిని గాంచి బ్రతికియున్నాడని చెప్పు
చున్నా”డని తమలోదా మనుకొన నారంభించిరి. అంత వీర
బ్రహ్మంగారు వారిని జూచి “ఓయీ! ఆపిచ్చి మీకో, నాకో
మాడవచ్చును. మీరు శ్మశానవాటికకు బోయి కట్లువిప్పిన
వెంటనే అతడు లేచి కూర్చుండు”నని చెప్పెను. తరువాత
వారు శ్మశానవాటికకు బోయి కట్లువిప్పి మామసరికి ఆ మను
ష్యుడు మెల్లగ కదలుచు లేచుటకు ప్రయత్నించుచుండెను.
వెంటనే పాని బంధువులు మరల వానిని గృహంబునకు చేర్చి.
వీరబ్రహ్మంగారి శక్తికి నాశ్చర్యపడుచు, శివాలయమునకు
వచ్చి స్వామికి సాష్టాంగదండప్రణామంబు లొచరించి “మరల
తను యనుగ్రహమువలననే పునర్జీవముం డయ్యెను”నని
అనేకవిధంబుల బ్రస్తుతింపసాగిరి. ఈ విషయము గ్రామముం
దలివారందఱకును దెలిసినది. అంత పురజనులు గుంపులుగ
వచ్చి స్వామివారిని ప్రస్తుతించి, సాష్టాంగదండప్రణామంబు
లొచరింపసాగిరి.

స్వాములవారి మహత్వముచే నొక తుంటరి మరణించి

మరలస్వామి యనుగ్రహంబుచే సజీవుండగుట

ఆ గ్రామమునందలి కొందరు తుంటరు లదియంతయు
గాంచి “యదియంతయు నేదోయొక తాంత్రికముగ గన్పట్టు

చున్నది. లేకున్నచో ఒకసన్యాసి యెక్కడ? చచ్చిన వానిని బ్రతికించుటెక్కడని హేళన జేయుచు, నాతంత్రమును గనిపెట్టవలయునని నిశ్చయించుకొని వారిలో నొకనిని చచ్చినట్లుగ పరుండమని వానిని వెదురుకట్టలమీద పరుండ బెట్టికట్టి “అయ్యో! మావాడు చనిపోయినాడని,” ఏడ్చుచు, వీరబ్రహ్మంగారున్న శివాలయము ముందరనుండియే తీసికొనిపోయిచుండిరి బ్రహ్మంగా రదిగాంచి, ఆశివాలయము యొక్క పూజారియగు రామబ్రహ్మమును బిలచి “నాయనా! చూచితివా? నేను తాంత్రికుడనని, నన్నెట్లయిన యవమానింపవలయునను తలంపుతో బ్రతికిన వానినే వెదురు కట్టలకు*ట్టి. చచ్చినవానిని మోసుకొనివచ్చునట్లు మోసుకొనివచ్చుచున్నారని చెప్పుచున్నంతలో. ఆతుంటిదిలు స్వామిదగ్గరకువచ్చి “అయ్యా! మావాడు ఆరు మాసములనుండి జబ్బుచే బాధపడుచు, నేడు హఠాత్తుగ మరణించెను, మొన్న మీరు చనిపోయినవాని నొకనిని బ్రతికించినారని, ఊరంతయు చెప్పుకొనుచున్నారు, కనుక దయతో నీమనిషినికూడ బ్రతికింపు”డని కోరిరి. అంత బ్రహ్మంగారు వారినిజూచి “అయ్యా! మీవాడు చనిపోయెను గదా! చనిపోయినవాడు మరల నెట్లు బ్రతికివచ్చును? చనిపోయిన వానిని బ్రతికించుట నాచేతకాదు. కనుక తీసుకొనిపోయి దహనసంస్కారములు గావింపు”డని చెప్పి మిన్నకుండెను. అంతవాడు అటనుండి వెడలిపోయి “చూచితిరా! వీని తంత్రవిష్ణుడు బయటపడెను. మొన్న నేదో ఆ మనుష్యుడు బ్రతికియుండుట గ్రహించి, తానే బ్రతికించినట్లు నటించెను. ఇప్పుడీ మనుష్యుడు చనిపోయినాడు, బ్రతికించ

మనగా, నాకు చేత కాదనుచున్నాడు. వీని తంత్రము బయట పడినది. మావాడు నిజముగ మరణించలేదని వారు ఒకరితో గొకరనుకొనుచు, నవ్వుకొనుచు, బ్రహ్మంగారిని పరిహాసముచేయుచు, ప్రక్కవీధిలోనికిబోయి, నెదురు పట్టకు కట్టినవానిని కట్లు విప్పి “యికలేవరా” అనిరి. కాని పాపము ఆ మనుష్యుడు చచ్చియుండెను, అంతవారు భయపడుచు, నీయపవాదు నెవరినెత్తిమీదపడునోయని. ఎవరియంతటవారే యక్కడనుండి చల్లగ వెడలిపోయిరి. ఆ శవము దిక్కులేక యక్కడనే పడియుండెను. ఈ సమాచారము వానిబంధుమిత్రులకు తెలిసి. వారు ఘోషఘోషువ నేడ్చుచు, నిట్టి యాపదనుండి తప్పింపగలవారిక నెవ్వరును లేరని గ్రహించి సరుగున వీరబ్రహ్మంగార స్వాములవారి యొద్దకుం జని ‘సుహృత్తా? ఊరక తుంటరు లొనరించిధ యక్కయ్యంబుచే మావాడు చనిపోవుటకు కారణం బయ్యెను. ఆపద్భాగవా! సాధుపుంగవా! తమశక్తి సామర్థ్యము తెలుంగక చేసిన యాయపరాధమును మన్నించి రక్షింపవే” యని స్వామిపాదంబులపైబడి ‘రక్షించువరకు మీపాదములు విడువ”మని ఏడ్చుచున్న వారింగాంచి, వీరబ్రహ్మంగారు జాలినొంది “ఇకపోందు మీవాని కెట్టిభయంబునులేదు, పాని యొద్దకుపోయి “ఓంనమఃశివాయ-అను మంత్రమును జెవిలో చూడుడు. దానివలన సతిండు లేచికూర్చుండు”నని తెలుప వారు రయంబునబోయి, వాని చెవియం దామంత్రమును పఠించగా, నాతడు లేచికూర్చుండెను. అయూరివారం దకును ఆ విషయంబు వినినవారై, వీరబ్రహ్మంగారిని అనేక విధంబుల బ్రస్తుతింప నారంభించిరి.

వీరబ్రహ్మంగారు పెదకొమ్మర్ల గ్రామవాసులకు

కాలజ్ఞానమును తెలుపుట

నాయనలారా! మీ గండరును నన్ను తాత్త్వికునిగ భావించితిరి. అయినను మీపై నా కెట్టికోపమును లేదు. ఆజ్ఞానాంధకారమున దవలి, అనేకవాపకృత్యములు చేయుచున్నవారికి జ్ఞానోపదేశములు గావించి, ప్రపంచమున ధర్మము వర్ధిల్లునట్లు చేయుటయే నాకర్తవ్యము. నే చెప్పజోవు నీ కాలజ్ఞాన రహస్యంబులను వినుడు. కాలజ్ఞానమును నిత్యము పారాయణజేయుచు, పూజింపుచు నన్ను ధ్యానించువారలకు నిఘాపరసౌఖ్యంబులు కలుగును.

ఇక ముందును ప్రపంచమున స్వధర్మమే పరమధర్మమగును. అన్యాయమునకు బలము హెచ్చును. నిజము కల్లయగును. కల్ల నిజం బగును. మంచితనము పనికిరాకుండును. చెడ్డ ప్రసిద్ధిగాంచును. వేదాంతవిద్యలెల్ల నిస్సారమగును. తాకికవిద్యలయందభిలాష హెచ్చును. ప్రపంచమున స్త్రీపురుషజాతులు రెండే కలవను వాదమునకు బలము హెచ్చును. విప్రులు స్వాధ్యమునకై వేదశాస్త్రములను కల్పించిరనియు, ఎడ్డాశ్రమ ధర్మములు కేవలము గాధజేయనియు, భక్తిజ్ఞాన వైరాగ్యములు నిరుపయోగము లైనననియు వాదములు చెలరేగును. ఇక ముందు నిట్టి విపరీతజ్ఞానము భూమండలమున చెలరేకు. “తా చెడ్డకోతి వనమెల్ల చెరచిన దన్నట్లు” అట్టివిపరీతజ్ఞానములు పామరులనెల్ల పాడుచేయుచుండురు. ప్రపంచములో తండ్రిని కుమారుడును, కుమారుని తండ్రియు మోసగించుచుండురు. ప్రపంచధర్మము లన్నియు తాడుమారగును.

వానలు సకాలమున వర్షింపవు. పాడిపంటలు నిస్సారమగును. ప్రజలు అనేక దుష్కార్యములు చేయుచుందురు. విప్రులు వేదవిద్యలను నడలినవారై చండాలురై పోవుదురు. తల్లిదండ్రులు తమకుమార్తెల నమ్ముచుందురు. దేవ, పితృక్రియలు నడువవు. 'ప్రజానుమతో రాజా' అనునట్లు రాజులు ప్రజానమతముగ సంచరింపవలసి వచ్చును. శ్రుతి ధర్మములు శూద్రులు చెప్పగా విప్రులు వినుచుందురు. దేవాలయములలో నీచజాతులుచేరి పూజంగొనిండురు. చివరకు భూమియం దరాజకము ప్రబలి. ప్రజలు అన్యోన్యకలహములతో నొకరినొకరు కొట్టుకొని చచ్చురు. ఎద్దుల యవసరము లేకుండనే బండ్లునడుచును. వెంపలి మొక్కలకు నిచ్చెనలు వేసి యెక్కడివారు జన్మింతురు నీచు లధికు లగుదురు లధికు లెందైనను గాన్పించకుండురు. పైర్లుకొంచెముగ ఫలించును. ఒకరిసొమ్ము నొకరు నపహరించుటకు ప్రయత్నము చేయుచుండురు. చోర - రోగ - కపటాది ఉపద్రవములు హెచ్చును. ప్రజలు అసూయాపరులుగ నుండురు. శాంతస్వభావము అడుగంటును; గోపము హెచ్చును. వేదములను చండాలురభ్యసించుదురు. శిలలు కండలు గ్రక్కును. ఆకండలను తినుటకు గ్రద్దలువచ్చి చచ్చును. ఆ చచ్చినవాటిని పట్టుకొని ప్రజలు గంతులువేయుదురు. కొఱవలు నోటగరచుకొని తిరుగుదురు. మంచిసీటితో దీపములు వెలుగును. పులియు మేకయు నొకే రేపున నీరుత్రాగును. తక్కువ జాతివాడు ఆచారవంతులగుదురు. దైవవ్రతములు, దైవకార్యములు చేయువారలు దరిద్రులై పోవుదురు. కాశీ పట్నము నలువది దినములు పాడగును. ఈరుక్షేత్రమునందు ప్రజలు గుంపులు గుంపులుగ

కూడి ఒకరి నొకరు నడుమకొని చతురు. వేపచెట్టు
యొక్క ఆకులు తియ్యగానుండును. గోదావరి నదియందు
పండ్రెండు దినములు నీరుండదు, తరువాత నుప్పొగును.
కంచికామాతమ్మ గిరగిరతిరుగును. మాచెర్ల చెన్నకేశవ
స్వామి మహిమలన్నియు తగ్గిపోవును. గాలివానలచేత శ్రీశైల
మునకు వక్షిణమున గండ్లుపడును. నెత్తురువానలు కురియును.
మష్టుకరని బిడ్డలు మాటలాడెదరు. ఆకసంబున పొగలు
మంటలు పుట్టును. ఆహార్యములు దిక్కలు పిక్కటిల్లును.
ఒకరియాలు మరియొకరి పాలగును. కుక్కలు గుట్టాలను
చంపును. పగలు చుక్కలు కనబడుటచే ప్రజలు హడలి
చతురు. చుక్కలు రాలును. మళయాళములో మంద
పాలుడు మనుజులతో మాటలాడును. కాశిలో గంగ కన
బడక పోవును. తిరుపతికిపోవు మార్గము కట్టుబడును. వెంక
టేశ్వరస్వామి సొమ్ము దోచుదురు. ఆ దివ్యక్షేత్రంబున
నాడుగురు దుష్టులు జన్మింతురు. నాయనలారా! యీ రీతిగ
నికమీదట కలియుగంబున ననేక విపరీతములు కలుగు
ను.” అని స్వాములవారు ఆయూరి వారికి ప్రపంచ
భవిష్యత్తును తెలిపి, ఆదిసమునకు సభచాలించెను. ఇది అం
తయు వినుచున్న గోవిందమ్మతండ్రి శివకోటయ్య
మాత్రము, స్వామివారి మాటలు విశ్వసింపక, వీర
బ్రహ్మం కేవలము తాత్త్రికవిద్యలు నేర్చిన మాంత్రి
కుడనియు, కృత్రిమవేషధారియనియు, అట్టివాని మాటలు
సమ్మిన ప్రమాదములు సంభవించుననియు గ్రామములో
ప్రచారముచేయుచుండెను. ప్రజలు శివకోటయ్య మాట
లను విశ్వసింపక స్వాములవారిని శౌరవముగనే చూచు

చుండిరి. శివకోటయ్య మాత్రము వీరబ్రహ్మంగారి మాట
యనిన శోకత్రోక్కిన తాచునలె లేచి పడుచుండెను. స్వామి
అదియంతయు గ్రహించి, ఒక నాటిరాత్రి శివకోటయ్యకు స్వప్న
స్థులో కనబడి “నీ పుత్రికను శివాలయమందున్న శ్రీమన్నా
రాయణాంశ సంఘాతాంజైన వీరబ్రహ్మమున కిచ్చి త్వరలో
వివాహము జేయకున్న, నా మే ప్రాణత్యాగము చేసుకొనుట
నిశ్చయ”మని చెప్పి యదృశ్యుండాయెను.

శ్రీ వీరబ్రహ్మాండ స్వామిలవారు గోవిందమ్మ తల్లికి
స్వప్నములో కనబడిసోదె చెప్పుట

ఆ రాత్రియే అనగా శివకోటయ్యకు స్వప్నమున గన
పడిన రాత్రియే అతని భార్యకుకూడ స్వప్నమున నెరుకల
సాని రూపముతో కనబడిరి. ఆ స్వప్నంబున శివకోటయ్య
భార్యకు ఒక యెరుకలసాని ముడతలుపడిన శరీరమును, మూడు
భాగములు నెరసిన తలవెంట్రికలును, సన్నని శరీరంబును,
చినిగినబట్టలును కలిగి మైనము మెత్తి గవ్వలు కరిపించియున్న
కొల్లాపురి గంప నెత్తిపై బెట్టుకొని, పేనుబెత్తమును చేత
ధరించి, తనలో తానే నవ్వుకొనుచు, తనమాహాత్మ్యంబును
ప్రజలకు జూపదలచి, శివాలయంబునుండి బహువీధిబడి
“సోదోసోదమ్మా! సోది చెప్పించుకోరమ్మా!లని కేకలు పెట్టు
చు చంకలోనున్న తనబిడ్డను సవరించుకొనుచు, మెల్లగ నెడచు
చుండెను. ఆ గ్రామమండలి స్త్రీలు సోదెచెప్పు ముదాసలిం
జూచి “ఓ అవ్వా! యిటురమ్ము! మామనస్సులోగల విష
యంబులను జెప్పిన నీకును, నీ బిడ్డకును కడుపారనన్నము పెట్టి,

మంచిబట్టిలిత్తునుని చెప్పగా, అవ్వ “అబ్బో! సోదంటే సోదే గాదు, ఎఱ్ఱమూరి కమ్మసోది నిజమైనసోది. నాసోది నన్ను తెలిసికోరికే తెలుసు. అండరికీ తెలవదు. అసలు సోది యిదే. పంచభూతాలను పుట్టించి, యీ లోకం అంతా సిండి నిజమే జలిమూదిరి సర్వభూతములయొక్క జాగ్రత్ స్వప్న సుఖపు లకు తారణమై పరంజ్యోతితోకలసి, తనంత దానె ప్రకాశించుచు ఆనందించునట్టిది. నాసోదే యీ ప్రపంచాల్ని అన్నిటినీ పుట్టించిశాంతమూర్తులకు సంతోషమై సకలమునకు ఆధారమై మంగళకరముగ నుండునోయమ్మ, ఇది సామాన్యమైన యెరుకగాజే తల్లి” అని జవాబివ్వగా. ఆమాటలు వారి కర్థముగాక “పాపము గోవిందమ్మ తల్లి ఎప్పుడవునో అడిగితే బాగుండునే “యని వారిలో వారనుకొనుచుండ, అప్పుడే కొందరు గోవిందమ్మ తల్లి యొద్దకుబోయి “మనయూరికి మంచి యెరుకలసాని వచ్చింది. గోవిందమ్మకు పెళ్ళిమాట అడిగితెలుసుకొందామా” అని అడుగగా ఆమెయు నందులకు సమ్మతించగా, వారందరును కలసి యా యెరుకలదానిని పిలిచి, ఓయవ్వా! యిటురమ్ము” అనివారు పిలువ “ఓయబ్బో! మీరు సాలా గొప్పరులా గున్నారు. నాబోటి మనల్ని మీరేం పనిసేస్తది, గురువంత గింజలు, శంఖు ఉంగరాలు, ఎంటుకలు తెల్లబడి పోయాయి. నాబోటిదా మీకు చెప్పేది. ఎల్లండి, ఎల్లండి” అని ఆ యెరుకలిది జవాబిచ్చుచు మెల్లగ నడచి పోవుచుండగా, నాపడుచు తాము” అని గోవిందమ్మ తల్లిదగ్గరకు యెరుకలసానిని పిలుచు కొనిపోయి ‘ఓయవ్వా! సరగాకూచో, యిటువిను. మామనసుతో

లోనుండేని సరిగా చెప్పితే నీవుకోరింది యిస్తాను. మంచిబట్టి
లిస్తాము,” అని చెప్పుచుండగా, గోవిందమ్మతల్లి ఆ యెరుకల
సానిముందర కూర్చుండెను. అంత నాయెరుకలసాని సభ్యును
తన చేతిమందున్న బెత్తముకొనను గోవిందమ్మతల్లి కుడిచేతితో
పెట్టి, పట్టుకొనునుని చెప్పుచు “ఓయమ్మ! నీకొనుకానందే
మాం! ఉన్నదిఉన్నట్టే చెబుతాను. ఓయెఱ్ఱమారికమ్మ! మేం
కొలిచే దేవతా! మిరిసిమాంకాళమ్మ! యీపట్టు తెలుచుకో,
నీకడుపులోవున్నది సెపుతాను. నిదం చెబుతాను. మాదేవ
తలుతోడు. ఓయవ్వ! ఇటు అబుదిక్కులు చూడకేళ్ళి.
ఒక్కమనుసుకోటే యుండు మాయమ్మ. నాదికేసుల
తెలుచుకో నల్లి! ఇదిగో యిటు మాడవేమాయమ్మ. మాదేవుడు
తోడే తల్లి. ఒకటంటేరెండు, రెండంటే మూడే తల్లి. నీవు
తల్పింది చెబుతాను ఇనవే అవ్వా! ఎవరినిగురించి అడుగు
తున్నావంటే మాయమ్మ! సోదరులుగాదే తల్లి (అని భుజముల
మీద పుల్ల బెట్టును) కొడుకుగాదే అవ్వ! కూతురును గురించి
అడుగుతున్నావే యమ్మ. నీవడిగింది గట్టేగాని ఓటిగాదుతల్లి.
నీకూతురుకి పోతు యీ డొళ్ళోనే ఉన్నాడేతల్లి. వాడుసామా
న్యము గాదుచారాయణుడేయమ్మ; నరుడుగాడేతల్లి. నేచెప్పింది
సత్యమంటావో, అసత్యం అంటావో యమ్మ? నిజమేగాని
అబద్ధంగాదే తల్లి. ఆపోతు శివాలయంలోనే ఉన్నాడు” అని
చెప్పి యిక నేను తర్వగా జోవలయును. నాకును నాబిడ్డకును
పట్టెను అన్నము పెట్టుకని అడిగి పెట్టించుకొని, తనదానిని
తాను పోయినట్లు శివగోటయ్యభార్యకు స్వస్థమున పచ్చెను.

సన్యాసివేషంబుననున్న వీరబ్రహ్మం శేవలము

భగవదం సంభూయందే యని గోవిందమ్మ

తల్లి దండ్రులకు నచ్చజెప్పుట

ఒకనాటిరాత్రి గోవిందమ్మ శయ్యపై పడుండిదుఃఖించుచుండెను. తనుబిడ్డ దుఃఖించుచుండుట శివకోటయ్యయు, భార్యయుచూచి, వారిరువురు కూతురుదగ్గరకువచ్చి “ఈరీతిగ దుఃఖించుటకు కారణమేమి? లేక లేక పరమేశ్వరి కృపాకటాక్షముచే నీవు కలిగితివి. నిన్ను అల్లాదుముద్దుగ పెంచి సకల విద్యలు నేర్పించి పెంచి పెద్దదానినిగ చేసితిమి. అట్టి నీవు విచారించుచుండిన మాకు కష్టముగా నుండదా?” అని పలుకుచున్న తల్లిదండ్రులను గాంచి గోవిందమ్మ “అమ్మా! నేను విచారించుటకు కారణమేమియును లేదు. సన్యాసివేషధారయైన పీరబ్రహ్మమున కిచ్చి వివాహము గావించురో లేదో, యను విచారముదక్క పేరేమియులే” దని తెల్పు విని, శివకోటయ్య “తల్లి! నీకోరిక యుంచిదికాదు, నిన్నొక సన్యాసి కిచ్చి వివాహము గావించిన మాకును, నీకునుకూడ నలుగురిలో నగు నాటుకాదా! వేరొం డెవరినైనను వరింపుము. నీవు కోరిన వరునకిచ్చి వివాహము గావించెద”ననగా విని గోవిందమ్మ “జననీజనకలారా! అద్దానివలన మనకెట్టి అపఖ్యాతియు కలుగదు. ఆపురుషోత్తముడు సామాన్యుడుగాడు. నునగ్రాహములో చనిపోయిన యెట్టిని బ్రతికించినవిషయము మీరెరింగినదేకదా! అదియునుగాక తుంటడులుచేసిన కొంటెపనికిప్రతిక్రియ జేసినదికూడ మనము ప్రత్యక్షముగ నెరింగినదేకదా! ఇట్టి శక్తి సామాన్యుల యందుండునే? మీరేమియు సందేహింపక

సత్వరమే నన్నయనకిచ్చి వివాహముగావించు ప్రయత్నంబు
సేయు'డన విని శివకోటయ్యభార్య "నాథా! మననిజ్ఞ
చెప్పినవన్నియు సత్యంబులనియే తోచుచున్నవి. నిన్నరాత్రి
సాకు ఎరుకలసాని స్వప్నములో గనబడి, మన అమ్మాయికి
అట్లే భర్తయగుననియు, నతడు సామాన్యమ కాడనియు,
సన్యాసికిచ్చి వివాహము గావించకున్నచో గోవిందమ్మ
ఆస్మహత్యకూడ చేసుకొనుననియు చెప్పెను. కనుక నిక
మీరు ఆలోచింపక రేపుడదయమున శివాలయమున కేగి ఆయ
నను మనయింటికి భోజనమునకై పిలుపు"డనెను. భార్యయు,
కూతురును అంగీకరించినప్పుడు నిక తానుకాదన్ననుగృహ
కలహంబు వచ్చునని తాను నంగీకరించి, మరువటి దినము
ఉదయముననే స్వాములవారికడకు బోయి, ఆయన జపము
చేసుకొనుచుండుటచే పలుకరింప సాహసింపక, స్వామికి
ప్రక్కగ కూర్చుండి యుండెను.

కొంతసేపటికి స్వాములవారు జపముచాలించి, చూచు
సరికి ప్రక్కనే శివకోటయ్య కూర్చొనియుండెను. అంత శివ
కోటయ్య "స్వామీ! తమకులంబేది? మీనామధేయంబేను?
తవజన్మభూమి ఎక్కడ? తల్లిదండ్రులెవరు? సన్యాసిపేష
ధాదులై యీ శివాలయంబున నుండ కారణంబేమి" యని
యడుగ వీరబ్రహ్మేంద్రస్వాములవారు శివకోటయ్య వచ్చిన
కారణంబు తన దివ్యదృష్టిచే గ్రహించి, ముసిముఃఖియై
నవ్వుచు నట్టి ప్రశ్నలన్నియు నీ ప్రకృతి దేహ
బంధించినవే గాని, జీవాత్మకు సంబంధించినవీ
గిన విషయంబులతో నాకెట్టి ప్రయోజనంబును
పొందివాడను. అయినను నీవడిగితివిగాన చెప్పుచు

“నేను వేదబ్రాహ్మణ కులమైన విశ్వబ్రాహ్మణ సంశంబు నందు జన్మించితిని, నన్ను “వీరబ్రహ్మం” అని పిలుచు చుందురు. నా స్వగ్రామము కంది మల్లయ్యపల్లె. నేను శివాలయముననే గాదు, భక్తులెచ్చట నుందురో యచ్చటనే నివాసంబు గావించుకొని యుందును. నాకు నిచ్చట నొండ వచ్చును; ఇచ్చట నుండరాదను నియమం దేమియు లేదు. ఎచ్చటనైనను నుందును” అనిన విని శివకోటయ్య మహాత్మా! మేమును విశ్వబ్రాహ్మణులమే. ఈ పూట మా గృహంబునకు ఆత్మియ్యంబునకు దయచేయవలసిదిగ. కోరుచున్నా” ననెను. అందులకు వీరబ్రహ్మంగారు “అయ్యా? మీ గృహంబునకు వచ్చుటకు నాకెట్టి యధ్యంతరము లేదుగాని. నాదగ్గర నీ పూటకు సరిపోవు రాగిసంకటిముద్ద కలదు. మీ పంక్తిని గూర్చొని ఆముద్దనే భుజింతును. మీ కావిధముగ నంగీకారమైన వత్తు”ననిదెలుప, శివకోటయ్య అందులకు వేరుగా చెప్పలేక, “స్వామీ! మీ యిచ్చవచ్చినట్లుగనే చేయవచ్చును. మీరు మాగృహంబునకు వచ్చుటే ప్రధాన” మని తెలుప, వారిరువురును కలిసి శివకోటయ్యగారి గృహంబునకు బయలుదేరిరి.

స్వాములవారు “రాగిసంకటిముద్దను” పంచభక్ష్య

పరమాన్నములుగ మార్చుట

టయ్యయు, వీరబ్రహ్మం గారును ఆ విధముగ
య్యగారి గృహంబునకు వచ్చుచు. మార్గ
వకోటయ్యగారు వేసిన ప్రశ్నలకు జవాబు
కొంగారు “అయ్యా! నేను నందికొండ

పాపాఘ్ని మఠాధ్యక్షులైన 'యనమవల వీరభోజి' యాచా
 ద్యులకును, ఆయన ధర్మపత్ని వీరపాపమాంబకును దత్త
 పుత్రుండ"నని తెల్పెను. అంతట శివకోటయ్యగారు బ్రహ్మం
 గారితో భోజనమునకు వెంటబడి వెళ్ళి, బ్రహ్మంగారు
 "అయ్యా! నావద్ద నీ పూటకు సరిపడు రాగిసంకటిముత్య
 యున్నదని. యిదివరకే చెప్పియుంటినిగాదా! సహపంక్తిని
 గూర్చొని ఆముద్దనే భుజింతునని చెప్పెను. పిమ్మట వారిరు
 వును సహపంక్తిని గూర్చొనిరి. గోవిందమ్మతల్లి శివ
 కోటయ్యగారికి వడ్డించెను. బ్రహ్మంగారు "అయ్యా! నేను
 తెచ్చుకొనిన సంకటిముద్ద మూటను విప్పి నాకు వడ్డించు"
 మని చెప్పెను. అత నామె స్వామివచనంబుల కెదురాడ
 లేక, ఆయన తెచ్చుకొనిన రాగిసంకటి మూటను విప్పగా;
 అందు కమ్మనినువాసవలతో పంచభక్త్య పరమాన్నంబులు
 గానంబడియె. పదార్థములన్నియు నప్పుడే పచనము గావించి
 పబడినట్లు కనబడుచుండెను. ఆమె ఆపదార్థముల నన్నిటిని
 దెచ్చి భర్తకు చూపించెను. భార్యభర్త లిరువురును
 స్వామి శక్తికి నాశ్చర్యపడుచు, తమ యపినేంబునకు పశ్చా
 త్తాపము కనగిరి. అనంతరము శివకోటయ్యయు, భార్యయు
 వీరబ్రహ్మంగారి సనేకవిధంబుల బ్రస్తుతించిరి. పిదప శివకో
 టయ్య బ్రహ్మంగారితో "అయ్యా! తమ గుఱువుల హస్తం
 బులతో మామీ తీర్థము దయసేయు"డని కోరగా స్వామి
 వారి తీర్థదీయ వార లాతీర్థమును. "నులకడ్డకొని స్వీకరిం
 చిరి. పిదప తల్లి గోవిందమ్మను స్వామిలవారి దగ్గరకు తీసు
 కొనివచ్చి "తల్లి! స్వామికి ననున్మరించి పాపచుట్ట
 మును తీసుకొను"మని చెప్పెను. అంత గోవిందమ్మ సిగ్గుతో
 తలవంచుకొని, ముఖమున చిరునగవు తాండవింప స్వామికి

ప్రక్కగ నిలువబడియుండెను. అంతస్యాములవాడు “ఈప్పి తార్థసిద్ధిరస్తు” అని దీవించి తీర్థప్రసాదమిచ్చి “దేవీ! నీవు సామాన్యురాలవు గావు. పరమేశ్వర్యంశ సంఘాతురాలవే గాని వేరుగాదు. లోకోద్ధరణ కార్యభారము నీపై నున్నది అట్టి నీవు సామాన్యస్త్రీవలె సిగ్గుజెంద నేటికి.” అని సమయోచిత సంభాషణ గానించి, యనంతరము వీరబ్రహ్మంగారు శివకోటయ్యకును, అతనిభార్యకును, గోవిందమ్మకును, కాలజ్ఞాన తహాస్యంబుల దెలిపిరి. అనంతరము శివకోటయ్య ఒక శుభ ముహూర్తంబున గోవిందమ్మను శ్రీవీరబ్రహ్మంగారికి కన్యా దానంబుచేసి వివాహంబు గావించెను. శివకోటయ్య గోవిందమ్మను తనప్రక్కన గూర్చుండజెట్టుకొని “తల్లి! నీ కతంబున లోకపూజ్యుండైన యిమ్మహానీయుండు మాకు అట్లు డయ్యెను. దానంజేసి మావంశంబు పాపనంబయ్యె. ఇక నీవు ఇమ్మహానీయుని యడుగుజాడలలో వర్తించుచు, ఇరు వంశ ములవారికిని కీర్తి గేవలయును. పుత్రపుత్రికాదత్తంబుల బడసి కీర్తిగాంచు”మని దీవించి గోవిందమ్మను వీరబ్రహ్మంగారి హస్తములయం దుంచెను. వీరబ్రహ్మంగారు కొన్నిదినములు అత్తవారింటియందుండి, పిమ్మట భార్యతో కలిసి బయలుదేరి కందిమల్లయ్యపల్లెకు చేరెను.

శ్రీ వీరబ్రహ్మంగారు గోవిందమ్మతో కలిసి

తీర్థయాత్రలు సేయుట

వీరబ్రహ్మంగారు భార్యతో కలిసి కందిమల్లయ్య పల్లెలోనుండి, ప్రజలకు జ్ఞానబోధలు గావించు చుండెను.

అనంతరము వీరబ్రహ్మంగారికి భరతఖండమునగల తీర్థయాత్రల నన్నింటిని సేవింపనలయు నను సభిప్రాయము కలిగినది. అందుచే భార్యయైన గోవిందమ్మగారిని వెంటబెట్టుకొని బయలుదేరి, మహారణ్యమధ్యములం బడిపోవుచు, మార్గమునందును గల మునీంద్రుల యాశ్రమములలోనాగి మార్గాయాసము దీర్చుకొనుచు, మునీంద్రులతో సంభాషించుచు, నచ్చటచ్చటంగల వింతలను విశేషములను గోనిందమ్మకు జూపుచు, మహాపర్వతంబు లెక్కుచు దిగుచు, కాశీ-గయా-ప్రయాగ-హరిద్వారము-బ్రహ్మకపాలము - జగన్నాథము - పండరీపురము - సింహాచల మాదిగాగల ఉత్తర దిగ్విత్రల నన్నింటిని గావించి, దక్షిణదేశంబునకు మరలి శ్రీ శైలము దాక్షాశ్రమం-కాశహస్తి-తిరుపతి-కంచి-మహాబలిపురము - కుంభకోణము-రామేశ్వరము - ధనుష్కోటి మొదలగు సమస్త దక్షిణతీర్థయాత్రలను సేవించుచునని, అటనుండి బయలుదేరి చిదంబము - చియాళి-శ్రీరంగము - మొదలగు మహాక్షేత్రంబులెల్లదర్శించి, అందులకు పుణ్యనదీ జలంబుల గ్రుంతులిడి, హంపీవిరూపాక్షుని సేవించి కతిపయదినంబులకు బనగానపల్లినిచేరి, పూర్వము తానుంజెడి మఠంబులోన గల భక్తజనులజూచి నవాబును కలుసుకొని, అటనుండి బయలుదేరి ఓంకారక్షేత్రంబున ఓంకారేశ్వరుని సేవించి, పిమ్మట మహానందికివచ్చి యచటగల కొలనునందు స్నానంబాచరించి మహానందీశ్వరుని భజించి, పిదప నహోబిలమునకువచ్చి సప్తప్రకార మధ్యంబుననున్న శ్రీ నృసింహమూర్తిని పూజించి, గిద్దలూరుచేరుకొని అందుగల పాతాళనాగేశ్వరస్వామిని దర్శించి మఱియు నందందుగల తీర్థ

సూత్రాల నేవించుచు, కళిపయదినంబులకు కంది మల్లయ పల్లె చేరెను. అంత కొంతకాలంబునకు భక్తులు. వీర బ్రహ్మాంగారికి నొకమఠముకట్టించి యిచ్చుట ఉచితమున నొకల్పించుకొని, భక్తనరేష్యు లందఱును గలసి వీర బ్రహ్మాంగారి స్వామివారి కొకమఠమును గట్టించి యిచ్చిరి.

శ్రీ వీరబ్రహ్మాంగారికి సంతానము కలుగుట

ఆవిధముగ కంది మల్లయ్యపల్లెయందు భక్తులు కట్టించిన మఠమునందు ఆశ్రమమునుగావించుకొని, భక్తులకర్జునోపదేశంబు గావించుచు వీరబ్రహ్మాంగారు కాలముగడపుచుండిరి. అనంతరము కాలక్రమంబున గోవిందమాంబ గర్భిణియై, పదియవమాసంబున నొకసుపుత్రునింగనెన. ఆబిడ్డకు 'సిద్ధలింగయ్య' యని నామకరణంబు గావించిరి. అనంతరము ఆపుత్రుడంపతులకు కాలక్రమంబున గోవిందయ్య, శివరామయ్య, పోతులూరయ్య, ఓంకారయ్య అను సుపుత్రులు నుడువ గలిగిరి. శ్రీ వీరనారాయణమ్మయను సుపుత్రునియును కలిగెను. ఇందు శ్రీమదుమాదుండైన సిద్ధలింగయ్యకు శివగోవిందయ్యగారికి దత్తతయిచ్చిరి.

ఇందు ద్విత్వీయపుత్రుండగు గోవిందయ్యాచార్యులకు గోమాలపేటలో 'గరెమ్మ' యను నామెను వివాహముచేసిరి. వీర 'యశ్వలమర' యనుగ్రామంబున పాపహ్నుయను పక్షి యను నిర్ణయించి తృతీయపుత్రుండైన శివరామయ్యకు వివాహముగావించిరి. అనంతరము గోమాలపేటయందే మరియొక సంబంధమును చూచి పార్వతమ్మయను నామెను పోతులూరయ్యాచార్యులకు పరిణయంబు గావించిరి. ఆవిధముగనే మరి

యొక గ్రామమున నొకవధువును స్థిరపరచి కీర్తనలు నీవడి
కల్యాణంబు గావించిరి. తదుపరి పడమట దేశంబున నేను
బంధము నుంచి సకలవిద్యావేత్తయైన యొకరిని వినుము.
నారాయణమ్మనిచ్చి వివాహం బతిమహా
ప్రపంచధర్మము ననుసరించి యాపుణ్యదం
పుత్రికలకు వేడుకలతో వివాహంబుగావించి, భక్తులకు నాన
దైరాగ్యంబుల జోధించుచు, భక్తులు కట్టించి యిచ్చిన మత
మున కాలము గడపుచుండిరి.

శ్రీ సిద్ధయ్యగారి జననఘటనాంతము

కంది మల్లయ్యపల్లెకు సుమారు పదిమైళ్ళదూరమున
'మమమాల' యను గ్రామంబు కలదు. అందు దూడేల
పదశమునకు చెందిన పేరుసాహేబును నొక ఉత్తము పురుషుండు
కలడు. ఆయనభార్యపేరు ఆనబి. ఆదంపతులకు పాపము
సంతానము కలుగ లేదు సంతానాపేక్షచే వారు నానమతాను
నారముగ వ్రతముల జేయుచు, భక్తులగుడైన విష్ణునును
సనేకవిధముల ప్రార్థించుచుండిరి. ఆ గ్రామంబున కరుదేవుడు
పేరుసాహేబుకు వస్త్రము లిచ్చుచు, కడునారభోజనములు
చ్చుచు, సంతానాపేక్షతో సనేక దానధర్మములు పోష
కారాది సత్కార్యములు చేయుచుండిరి.

ఇట్లుండ దైవానుగ్రహంబుచే నారి కొక ముగ్ధునిగా
లిగె. తొకతొక కలిగిన చిట్టకు 'సిద్ధయ్య' యను నామము
లబ్ధులైరి. సిద్ధయ్య జన్మించినది లగ్నమున పేరుసాహేబు
కు వివిధమాపముల ధనాదాయము వృద్ధిచుకు చుండెను.
శృంగంబున నింకను నెన్నియో శుభంబులు కలిగెను. తల్లి

దండ్రులు సిద్ధయ్యను అలాగు ముద్దుగ బెంచుకొన సాగిరి. శుక్లపక్ష చంద్రునిచూడ్కి సిద్ధయ్య దినదిన ప్రవర్ధమానం డగు చుండెను. అయినవ సంవత్సరమున అక్షరాభ్యాసము గావించిరి.

బాల్యముననే సిద్ధయ్య హరినామస్మరణ చేయుట కారంభించెను. ఉపాధ్యాయుడు పాఠముల బెప్పుచున్నను సరిగవినక భగవన్నామస్మరణ చేసుకొనుచు కూర్చుండెడివాడు. పూర్వజన్మ సుకృత సంపన్ను డగుటచే సిద్ధయ్య మహమ్మదీయ కుటుంబమున జన్మించినను, బాల్యముననే ముంసాహారభక్షణ విసర్జించిన వాడాయెను. పుట్టుకచేతనే బ్రహ్మజ్ఞాన సంపన్ను డగుటచే పెద్దలయందు వినయ విధేయతలు, భూతదయ, అహింస అతనికి పెట్టిన యలంకారము అయ్యెను. శాంతిదాంతాది సద్గుణంబులు కలవాడై విరాజిల్లుచుండెను. భగవదనుగ్రహంబుచే సిద్ధయ్యకు పదునాల్గు వత్సరలుండెను. సంతత భగవన్నా మోచ్ఛాన యందేగాని సిద్ధయ్యదృష్టి వేరొండు కార్యంబులకై పోకుండెను.

సిద్ధయ్యగారు బ్రహ్మహంగారియొద్దకువచ్చుట

తాను నివసించుచున్న గ్రామమందలి జనులందఱును శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామిలవారి సచ్చిత్త చెప్పకొనుచు డుట పనికావడై, వేదాంతజ్ఞానమూనసో ద్రేకంబుచే తక్కి దండ్రులకు చెప్పక దేగి ఒకనా డర్థరాత్రంబునలేచి, బయలుదేరి వీరబ్రహ్మహంగారిని దర్శింపవలయు నను నిశ్చలచిత్తు బుతో కందినుల్లయ్య పల్లెకుం బడెను. కొన్ని పుష్పంబులు పూచినదాదిగనే సువాసనల వెదజల్లుచుండును గదా! సంకల్పసిద్ధుల ఆలోచనలకు తిరుగుండునే!

ఆ విధంబుగ కందిపల్లయు పల్లెకొండవి, శ్రీవీర
 బ్రహ్మేంద్ర స్వాములవారి మఠం బెక్కడనని యాతాయాత
 జనంబుల నడగుచు దెలుసుకొని సువిశాలంబైన మఠంబును
 సమీపించి, సింహద్వారము దగ్గరకుపోయి, సింహద్వారంబు
 కడ సాష్టాంగదండ ప్రణామంబులు గావించి, మొదటలోపల
 కడిపాదంబునుంచి లోనకిం జని, తపోస్థాగృహంబులై యున్న
 భక్తవరేణ్యుల గాంచి పులకాంకిత గాత్రుండై, తన్నయ
 త్వంబునం మునింగి, కొంతవడికి దెప్పిరిల్లి, తనలో "అహా!
 ఈమఠమాహాస్థ్యంబు వర్ణనాతీతంబుగదా! నాపూర్వజన్మ
 సుకృతఫలంబుచే గాబోలు పరమేశ్వరుండు నన్నిటను జేర్చి,
 ఇందు కాలిడినది మొదలు నాకెన్నియో శుభశకునంబులు
 గానంబడుచున్నయవి. ఈమఠంబు చూడగా రెండవవైకుం
 ఠంబువలె చెన్నొందుచున్నది గదా! ఇందుగల భక్తులు
 నారదతుంబురాది మునిగణంబును పరిపూసింపజాలునట్లున్న
 చుండిరిగదా! ఇందలి భక్తగణము కూర్మాసన, పద్మాసన,
 ఉత్తానకూర్మాసన, టిట్టిభాసన, వీరాసన, స్వస్తికాసనాదు
 లచే నొప్పించు, తమదృష్టి నాసికాక్రంబుననే నిలిపి నిశ్చల
 మనస్కులై తపంబాచరించుట గాంచిన, వీరల జీవితంబులు
 ధన్యతగాంచినట్లు తోచుచున్నది. కేవల వల్కలాదులై
 కృష్ణాజిన వ్యాఘ్రాజినముల గూర్చుండి, కందమూల ఫలా
 దులను భక్షించుచు కర్మ భక్తిజ్ఞాన వైరాగ్య జపతపహా
 మాది సర్వకర్మానుష్ఠానపద్ధతులై యున్న భక్తగణంబు మధ్య
 సింహాసనమున గూర్చుండి, తారాగణంబుమధ్య వెలుగొంద
 రెండన సుధాంశునినలె చాక్సొందుచున్న. భగవదంశన
 భూతుండు గావున నిరుపమాన తేజో ప్రభావంబుచే శోభిల్లు
 చున్న వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వాములవారిని సిద్ధయ్యగాంచి, తన

యత్నంబుచేంది. కొంతవడికి దెప్పరిల్లి శ్రీ స్వాములవారి పాదంబుల పైబడి, నాష్టాంగదండ ప్రణామంబు లాచరించి తేచి, నిలువబడి, సమస్కరించుచు అనంతకోటి బ్రహ్మాండ నాయకా! ఆదిమధ్యాంతరహితా! శ్రీమద్విరాష్ట్రశక్తివంశోద్భవా! బ్రహ్మాండపురనివాసా! భక్తవందా! సుపూర్ణావతార! ప్రకృత్యంతాగర్భ శుక్తి ముక్తాఫలావతారా! నాదబిందు కళాతీతా! అమనస్కయోగ నిష్ఠాగరిష్ఠా! అఖండ మండలాకారా! సచ్చిదానంద స్వరూపా! స్వామీ! సద్గురు మహాప్రభూ! సకలలోకరక్షకా! పరాత్పరా! ఈ అజ్ఞాతి మిరంబునంబడి మార్గంబుగానక పరితపించు నీ మూఢుని తనుశిష్యునిగ పరిగ్రహించి రక్షింపవే" యని వేడుచున్న సిద్ధయ్యను గాంచి, స్వాములవారు ఈచ్ఛితార్థసిద్ధిరస్తు - అని ఆశీర్వాదించి కూడ్చుండి నియోగించెను.

చతుర్థప్రకరణము సమాప్తము

పంచమ ప్రకరణము

స్వాములవారి కుమారుని సిద్ధయ్యను దూషించుట,

స్వాములవాడు కుమారులకు నీతిని బోధించుట

సిద్ధయ్య వాచాత్మానే గుండగుటవలన తమ చరణములకు నపకీర్తి సంభవించుచున్నదని, స్వాములవారి కుమారులైన సోపాందయ్యయు, పోతులూరి యాచార్యులును కోపాద్దీపి

తులై శనునారములో నుండవలదిని, నుగ నానువడలిపొమ్మని
యనేక విధముల దుర్భాషలాడ నారంభించిరి. చేయునది లేక
సిద్ధయ్యవారికి "నాయనలారా! యథాగ్ధము నాలోచిం
పగా శరీరంబునకేగాని, ఆత్మకు జాతీభేదంబులు లేవుగదా!
హీనకలుండెన వాల్మీకి ఒకముగయొక్క కరుణచే తరించ
లేదా! కలభేదములు పాటించుట యజ్ఞముగదా! నన్ను
మీసోదరులలోనొకనిగాభావించి రక్షింప"డని యనేక విధ
బుల వారిని వేడ నారంభించెను. అయినను వారాతని ప్రార్థ
నల శుంగీకరింపక "ఒరీ! నీకెంత చెప్పినను ప్రయోజన మానం
తయులేదు. నీవు మరంబునందున 'మరము అనాచార్యులై
పోయిన'దని ప్రదలుచెప్పుకొనుచున్నాడు. నీవలన మోమరము
నకును, మాకునుకూడ నపకీర్తి సంభవించుచున్నది. కనుక
నిటనుండి సత్వరమే వెడలిపోవలయును. మరమునుండి వెలు
పలకు పొమ్మని తిట్టి కొట్ట నాగిరి.

మరమునందు తనకుఆశ్రయము లభింపకపోయినందుకు
సిద్ధయ్య విచారించుచు, అయినను తుదినారి స్వామిలవారిచే
యడిగి చూతవని స్వామియొద్దకుంబోయి. ఆయన పాదంబుల
పైబడి "నద్దూ! నీ పాదసేవతప్ప నాకీ ప్రపంచంబున నిత
రము లేదయు నవసరములేదు. ఈ ప్రపంచంబు మిథ్యయని
భావించి, నీపాదసేవ జేయుచు. తరింతునని వచ్చితిని. తమ
పుత్రులైన గోవిందయ్య, పోతులూరి యాచార్యులును నే
నిందుండ ననర్హుడననియు, నావలకుం బొమ్మనియు బాధించు
చున్నారు. వారికి జ్ఞానోపదేశంబు గావించి నన్ను కటాక్షిం
పజే"యని పాదములు వడలక అనేకరీతుల వేడుచున్న
సిద్ధయ్యనుగాంచి, అతడు నిశ్చయ భక్తిగలవాడని గ్రహించి.

కుమారులను బిలిచి, స్వాములవారు “నాయనలారా! కులమును పాలించుట అవివేకము. కులం బేడైన నేమి? జ్ఞానమే స్రధానము. అందఱును మూత్రపురీష సంయుతంబైన రజస్సంభూతులే గదా! కులాతిశయంబుల పాటింపక సిద్ధియ్యనుమితో సమానముగ గౌరవింపుడు. ఈశరీరములు ఎముకలు, మాంసము, నరములతో నిండి వాతపిత్త శ్లేష్మముల ప్రసోపంబుచే నానావిధగంబులచే బాధపడుచుండును. జీవితములు నీటిపైనుండు బుడగలవంటివి. ఇట్టి అశాశ్వతంబైన శరీరముపై నభిమాన ముంచుకొని, యీ ప్రపంచము శాశ్వతమే యనుకొని, సర్వము శాశ్వతమే నని కామక్రోధ లోభ మోహమద మాత్సర్యములకు లోనై కొట్టుకొనుచు, ముక్తి మార్గమును మరచి దురవస్థలకు లోనై బాధలజెందుచుండు. ఈ రీతిగ జీవితకాలమును నిరుపయోగంబుగ వ్యర్థముగావించి సంచరించుచు, సంత్యమున యముని సమ్మోటపోలు అకోర్వశేక నరకకూసంబునం బడివిచారించుచుండురు. అంతరితము నానాయోనులం బుట్టుచు నుండురు. నాయనలారా! ఇట్టి జనసమరణ ప్రవాహమునుండి తప్పించుకొనువాడే యోగ్యుడు.

సిద్ధియ్య కనుపించనందున తల్లిదండ్రులు విచారించుట

ఆవిధముగ బ్రహ్మజ్ఞాన సంపన్నుడైన సిద్ధియ్య తల్లిదండ్రులకు చెప్పక యర్థరాత్రియందు నింటినుండి బయలుదేరి కంది మల్లయ్యపల్లెకు పోయిన పిదప నుదయము సిద్ధియ్యతల్లిదండ్రులు తమకుమారుడు కనుపించనందున విగులొంది మూరంతయు వెదకిరి. నూతులు, చెరువులుకూడ చూచిరి. ఎందు

వెదకినను సిద్ధయ్య కాన్పింపడయ్యె. వెదకి, వెదకి విసిగి నేనాతి
యికలాభములేదని బిడ్డపై నాశ వదలుకొనిరి. తల్లియైన
ఆదంబి పుత్రవియోగమును భరింపలేక నేలపైబడి దొరయుతు
వెక్కి వెక్కి యెడ్వసాగెను, గుండెలు శాదకొనును “అయ్యో!
సిద్ధయ్యా! ఏమైపోయితివి నాయనా! నిన్ను జూచినవారలు
జగత్పరిభ్రాతని గాంచువాడ ఎగుడు వని చెప్పుచుండెడి వారు
గదా! తండ్రీ! పాతశాలయందు విద్యాబుద్ధులలో నీకు సమా
నులులేరని, తోడిబాలురలలో నీకంటె మిన్నయగు బాలుండు
లేదని, నీగురువులే చెప్పుచుండ విని యెంతయో యానందించెడి
దానను. తండ్రీ! నీవిద్యాబుద్ధులే మైనవోగదా! పరమేశ్వ
రుండు నిన్ను చూడలేకపోయెనా! ఇంత పిన్నవయస్సుననే నీ
కిట్టి విద్యాబుద్ధులు అలవడు తేమియని, అందరు నాశ్చర్యపడ
నాగిరే; కన్నతండ్రీ! మావృద్ధాప్యమున నీ సంసారమును
వడిపి, మమ్ముల సుఖపెట్టెన వనుకొంటిని; నాయనా! నీకప్పుడే
నూరేండ్లు నిండెనా? తండ్రీ! నీవులేని నాకీబ్రతు కెందులకు?
మాయాస లన్నియు నిరాశలజేసితివా” అని వెక్కి వెక్కి-
యెడ్చుచుండును. అంతలో సిద్ధయనను వెదకుటకు బోయిన
వీరుసాహేబు వచ్చి “దేవీ! విచారింపకుము. మనసిద్ధయ్య
జాడ తెలుసుకొని వచ్చితిని. సిద్ధయ్య కందిమల్లయ్య పల్లెకు
బోయి అక్కట వీరబ్రహ్మంగారి మఠములో నున్నాడనియు,
వారికిశుశ్రూషలజేయుచు నందున్నాడనియు, కందిమల్లయ్య
పల్లెనుండి యిప్పుడే మనగ్రామమునకు వచ్చిన సాధువులు
చెప్పుచున్నారు. నేను వెంటనే కందిమల్లయ్యపల్లెకుబోయి
మనసిద్ధయ్యను తీసుక వత్తును. నీవు విచారింపక యింటనే
యుండు”మని భార్యతో చెప్పగా ఆమె “నాథా;

పసిపాపడైన మనపిల్లవానికి బ్రహ్మంగారినిషయ మెట్లు తెలిసింది? ఎవరైనను తీసుకొనిపోయిరా? లేక తనంతటతానే వెళ్లెరా? నన్నవదలి యీ నాల్గునంబులు నెట్లుండిగలిగెనో గదా! మీరికబోయి బ్రహ్మంగారి కీనిషయమంతయు చెప్పి మనసిద్ధయ్యను మనయింటికి తీసుకొనిరాడని అప్పిపీరునా? బును కందిమల్లయ్యపల్లెకు పంపెను. పీరుసా హేబు వడివడిగ కందిమల్లయ్యపల్లెకుం జని, బ్రహ్మంగారి మఠమును జేరి, లోపలికిఁబోయి, బ్రహ్మంగారి పాదములదగ్గర కూర్చుండి ఆయనపాదము లొత్తుచున్న కుమారునింగాంచి, తనకుమా రుడు! మఠం తనకంటికి కనబడినందులకు సంతోషించుచు, రిప్పున కుమారునిదగ్గరకుఁబోయి, సిద్ధయ్య చేయిపట్టుకొని, కౌగిలించుకొని కంటతడిపెట్టుచు “నాయనా! యిక్కడి కెట్లు వచ్చితివీ? నీకొరకై మీయమ్మ బెంగ పెట్టుకొని, నిద్రానాథు ములు మాని విచారింపుచున్నది. ఇంకమనయింటి కేగుదిమ్మ రమ్ము. మన మీక నిక్కడ నొక్కక్షణమైనను ఆలస్యము చేయరాదు. మనకై మీయమ్మ యెదురుగాచుచుండు”ననిన నిని, సిద్ధయ్య, నప్పుచు “తండ్రీ! నాకు లెల్లి ఎవ్వరు? తండ్రీ ఎవ్వరు? నేను మఠం నింటికి వచ్చుటకు నిచ్చుటకు పచ్చి యుండ లేదు.

పీరు :- “నాయనా! నీమాటలు విచిత్రముగ నున్నవి. ఇక్కడనుండి ఏమిచేయదలంచితివి?

సిద్ధ :- తండ్రీ! నేను వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామిలవారి దగ్గర విద్య నేర్చుకొనదలచి వచ్చుట.

పీరు :- కుమారా! మనగ్రామములో పాఠశాలలేదా? ఇక్కడలేని విద్య యిక్కడేమి ఉన్నది?

సిద్ధ :- జనకా! నేను నేర్చుకొనదలచినది పొట్టకూటి విద్యగాదు, బ్రహ్మవిద్య. ఇది సామాన్యముగ లభించునది కాదు. సామాన్యులు దీనినభ్యసింపలేరు. ఇట్టివిద్య నుపదేశించుటకు సద్గురువు లభించుట దుర్లభము. శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వాములవంటి గురువులు లభించుట నాపూర్వజస్మృత్యఫలము.

పీడు :- కుమారా! 'బ్రహ్మవిద్య యననేమి?'

సిద్ధ :- అజ్ఞానాంధకార కూపంబునంబడి సంచరించు మూఢులకు జ్ఞాన నేత్రంబును ప్రసాదించునదియే బ్రహ్మవిద్య. అట్టి జ్ఞాన నేత్రంబును కలుగజేయువాడే సద్గురువు. వాడే తండ్రి. ఈవిద్య సకలవేదవేదాంగ శాస్త్రపురాణాదిహాసములకు సతీ తంబైనది సుమా! నేమి తనయుడనని, నీవు తండ్రివని భావించుటే అజ్ఞానము. ఈ సంబంధములు బరీరాత్మకములే, జీవాత్మకములుగావు, తండ్రి! నీవిక వెట్టి ఆశలను కట్టికెట్టి, జన్మ తరించు నుపాయము నాలోచింపుము.

సిద్ధయ్య యింటికి రానని తండ్రి కెరిగించుట

ఆరీతిగ తనమాటలకు బదులు చెప్పుచున్న తనయుని మాటలకు నాశ్చర్యపడుచు కుమారుని పీడుసాహేబు "చూడగా నీకు పదునాలుగు సంవత్సరముల వయస్సేగదా! అప్పుడే నీకు వైరాగ్యమా? అదియునుగాక మహ్మదీయులకు హిందూమతధర్మములు ఆచారవిరుద్ధములుగావా? మనదేవుడు అల్లాసువదలి హిందూదేవతలను కొలుచుచున్న, తోడిమహమ్మదీయులలో మనకు చిన్నతనముగాదా? వృద్ధాప్యములో మమ్ము గాపాడెదవని, నిన్ను పెంచి పెద్దచేసిన మమ్ము వీడనాడుట ధర్మమేనా? ఆరీతిగ జేయువానికి మోక్షమెట్లులభించు?" నని గద్దించియుడుగుచున్న తండ్రిమాటలకు వినయవిధేయత

అతని “తండ్రి! చిన్నతనంబును, పెద్దతనంబును ననునవి శరీరంబునకేగాని జీవునకు కాదా. నిర్వము నెరింగిన నీవే యిటుల చెప్పుట ధర్మమా? దేవుడందఱిమతముల వారి కొక్కడేగదా! అలంకారములు పేరైనను సువర్ణలోహంబు వేరగునా? ఎవరి కేకీతిగ నభిరుచియో, వా రావిధముగ దైవము నారాధించుట మతముకదా! నెన్నెన్నిజన్మములు నెత్తితి నో వారందఱు నాకు తల్లిదండ్రులేనా? వారందరికి నీవృద్ధాప్యమున నేను నేనలుచేసితి నా? అందరిని సంరక్షించువాడు పరమేశ్వరుడే గాని నేను కాదుగదా! పరమార్థంబు పాటింపక నీ వాడు మాటలు ధర్మవిరుద్ధములుగావా! కాన నీ ప్రపంచమాయ అందగిలి, బేలతనంబున నీవాడుమాటలు హాస్యాస్పదములుగ నున్నవి” అని పలుకుచున్న కుమారుని మాటలు చెవులకు ములుకులవలె శోచ, పీడుసాహేబు “బిడ్డా! వయోధర్మము పాటింపనలదా! నీ వాడుమాటలు యుక్తియుక్తములైనవే గాని, గృహస్థాశ్రమదాసులకు నాచరణీయము లైనవిగావు. వివాహముచేసుకొని, గృహస్థాశ్రమమున సౌఖ్యముగ కాలము గడపుచు, అజిధి-అభ్యాగతుల నాదరించుచు దైవమును ప్రార్థించుచున్న మోక్షము సూక్ష్మములో పొందవచ్చును. గదా” అనిన విని సిద్ధయ్య “తండ్రి! నీకీప్రపంచవచ్చి వదలుట అసాధ్యమని తోచుచున్నది. సంసారసుఖంబుల రోసి, కేవలము వైరాగ్యము నవలంబించి, సద్గురువును సేవింపవచ్చిన నాకు వివాహంబుజేసి, సంసారమును బురదలో ముంచదలంచుచుంటేవా! సంసారము వలనను భార్యయందు గలుగు మోహమువలనను సౌఖ్యము పొందవచ్చునని యా మీ తలంపు! భార్య, బిడ్డలు, ధనము, గృహము ఇవి శాశ్వత

సుఖమును కలుగ చేయగలవా? స్వత్పకాలము పూత్రమే
యుండు ఇహలోక సౌఖ్యముల జూచుకొనుచు, శాశ్వతానంద
సంధాయకంబగు సౌఖ్యమును మరచుట వివేక దాయకమా?

శ్చిద్దయ్య తండ్రికి విరక్తిమార్గమును చెప్పుట పీరుసాహేబు

తనకుమారుని శ్రీవీరబ్రహ్మాండస్వాములవారికి

అప్పగించి గృహంబున కేగుట

తండ్రి! ఇహపాశంబులనుండి తెంచుకొనగలిగినవాడే
ధన్యుడు. అప్పుడే సరియైన జ్ఞానము లభించును. అట్టిజ్ఞానము
వలన సంసార క్లేశములనుండి తప్పించుకొననగును. అప్పుడు
తపం బాచరింపవలయునను కోరిక కలుగును. పరమేశ్వరాను
గ్రహము పొందుట కదియే ఉత్తమమార్గము.. కనుక జీవ
న్ముక్తికై సేజేయు ప్రయత్నమునుండి నన్ను వారింప వలదు.
కాన నిక నాకై విచారింపక మీయిరువురును, భగవన్నాచు
మును స్మరించుచు కాలముగడపుడు. నన్నాశీర్వాదించి గృహం
బునకుం జనుము. ఇదియే నామనోనిశ్చయము. ఇక నాచు
నస్సు సంసారసుఖంబులపై పోదు. వివేక జ్ఞానముకల మాన
వుడు హేయభాజనంబైన సంసార సౌఖ్యమును వదలి సకల
లోకారాధ్యుం డగు పరమేశ్వరుని చేరుమార్గము నెరుగుటకై
సద్గురువు నాశ్రయింపవలయును. మీనములు జలంబునువదలి
చరియింపలేని తెరంగున, భక్తుడు సద్గురువును వదలి చరియిం
చుట దుస్తరము. కేవల శ్రీమన్నారాయణ స్వరూపుండైన
శ్రీ వీరబ్రహ్మాండ స్వాములవారిని విడిచి నేను గృహంబునకు
రాజాలను. నీవూటల కెదురాడుచున్నందులకు నన్ను తుమి
యింపుము. తల్లిగారికి నావినయపూర్వక నమస్కారంబులను

తెలుపుము, ఇక నాపై నీవు ఆశవదలి గృహంబునకుంజని సుఖంబుండు”మని చెప్పెను.

వీరుసాహేబు తనకుమారుడుచెప్పిన వైరాగ్యపచనములు విని, మొదలునరికిన వృక్షంబువోలె నేలపై జీవించి యేడ్చును, స్పృహతప్పి కొంతవడికి తెలివిగాంచి, కన్నులనీరు తుడుచుకొనుచు “కుమారా! మేము నిన్నువదలి జీవంప గలమా? - నాసిద్ధయ్య యేడని యడుగ, మీయమ్మకు ఏమని చెప్పగలను? మాగర్భంబుల చిచ్చు పెట్టితివా? ఎన్నివిధంబుల చెప్పినను నాకూటలు పెడచెవిని పెట్టుచుంటివి కదా! ఇక మమ్ము రక్షించువా రెవ్వరు? మా ఆశలు నిరాశ లయ్యెనా! పరమేశ్వరా! లేకలేకకలిగిన తనయు డిట్లయ్యెనా? పూర్వ జన్మంబు మేముచేసిన మహాపాపం బెట్టిదోగదా?” యని ఏడ్చుచు నెంతచెప్పినను సిద్ధయ్య యిక గృహంబునకు తిరిగి రాడని తెలుసుకొని, నిశ్చయించుకొని, యిక లాభములేదనుకొని, పొంగిపొరలివచ్చుచున్న దుఃఖమును దిగమ్రుంగుచు, గుండె రాయిచేసుకొని, సిద్ధయ్యను కౌగలించుకొని, పిదప వీరబ్రహ్మంగారి దగ్గరకుచేరి, సలాముచేసి “అయ్యా! సిద్ధయ్య నేనెంతచెప్పినను వినకున్నాడు. ఇక వీనిని తమకు నప్పగించి, గృహంబునకుంబోవ దలచితిని. ఇక వానిని మీరు తండ్రివలె కాపాడుచు, చిన్నతనంబుచే నేవైన యపరాధంబులుగావించునెడల తుమించుచు, తమకుమారునివలె చూచుకొనవలసినదిగ కోరుచున్నాను” అనిచెప్పి మిగిలినభక్తుల యొద్దకూడ నెలవ్రతీసుకొని, కందిమల్లయ్యపల్లెను వదలి, ముడుమాలచేరుకొని జరిగిన విషయమంతయు భార్య కెరిగిం

జేను. అనంతరము వీరుసాహేబును, నాదంబియు తరచు కంది మల్లయ్యపల్లెకు వచ్చి, సిద్ధయ్యను చూచిపోవు చుండిరి.

శ్రీస్వాములవారు సిద్ధయ్యభక్తిని పరీక్షించుట

సిద్ధయ్య ఆరీతిగ తండ్రిమాటలను త్రోసిపుచ్చి తిరిగి యింటికి పోకుండుట, జూచి, వీరబ్రహ్మంగాడు “ఓయీ! సిద్ధా! నీవు మహమ్మదీయ మతాచారములను వదలి, హిందువులతో కలసి జాతిభ్రష్టుడ వగుచున్నావని తలపోసి, విచారించుచు నీతండ్రి యిటకువచ్చి, నిన్నెంత బ్రతిమాలినను తిరిగి యింటికి బోకుంటివి. తెల్లిదండ్రుల యాజ్ఞ మీదుట ధర్మ విరుద్ధముగాదా! నీవు తిరిగి గృహంబున కేగి, నీతల్లిదండ్రులకు సమ్మతమైన కన్యను వివాహముచేసుకొని హాయిగ నుండుము. లేకున్న నిన్ను మతభ్రష్టుని గావించితి నను నవభ్యాతి నానెత్తిపై బడును. దానంజేసి మహమ్మదీయులు మాపై విరోధము వహించి, మచ్చులబాధింతురు. నేడుచూత మన్న పాలకులుకూడ మహమ్మదీయులే గదా! అందుచే నిన్నిందుండనిచ్చిన, మాకును మామరంబునకును ముప్పు తప్పదు. ఇట్టి ఆపద సంభవించునేమో యనియే గోవిందయ్యయు, పోతులూరి యాచార్యులును, నిన్ను సందంకనీయ రాదని పటుపట్టుచున్నారు. నే తెల్పునవన్నియు నీకప్రియంబులుగ తోచవచ్చును. అదియునుగాక ఆపరమాత్మ స్వరూపంబును తెలుసుకొనుట హరిహరరాదులకే యలవిగాదు. సంసారంబులరోసి, విపినభూములందుండి పవనభక్షకులై ఘోరతపం బాచరించువారి కేమైన ప్రాప్తిండునేమోగాని, నీవంటి పసివానికి నసాధ్యము. కనుక నిటనుండి వెంటనే వెడలి

పా”మ్మనిన విని, సిద్ధయ్య మొదలు నరికినవృక్షమువలె నేలపై బడి మూర్ఛిల్లి, కొంతనడికే తెప్పరిల్లి లేచి కూర్చుండి, కన్నుల నీరు తుడుచుకొనుచు “స్వామీ” హేయంబైన సంసారసుఖంబులంబడి మునుంగుట కంగీకారము లేనివాడనై సర్వమున్న పరిత్యజించి, మీరే సర్వమునని నమ్ముకొని, మీపాదమునాశ్రయించినవానిని పొమ్మనుట న్యాయమా? మరలగృహంబు నకుబోయి సంసారసాగరంబున మునుంగు మనిచెప్పుట ధర్మమా? ప్రాణత్యాగమైనను గావించుకొందును గాని, తిరిగి నేను గృహంబునకుబోను. నీపాదసాక్షిగ నేనికనింటికి బోనని త్రికరణశుద్ధిగ తెలుపుచున్నాను. నాపూర్వజన్మ సుకృతఫలంబు నంజేసి, నేటికి మీపాదసేవ లభించినందుల కెంతయో ఆనందించుచున్నాను. తమకు నాపై కరుణకలుగకపోవుట నాదురదృష్టమే గాని వేరుగాదు. నాపైమీకింత వెగటుకలిగిన నాకిక ప్రాణత్యాగమే శరణ్యము. అనుగ్రహించి నాతప్పులు మన్నించి నన్ను సుజ్ఞానునిగ జేయవేయని స్వాములవారి పాదంబులంబట్టుకొని, వదలక యట్లేయున్న సిద్ధయ్యను గాంచి స్వాములవారు సిద్ధయ్యపై జాలినొంది “సిద్ధా! విచారించకుము, అమ్మ. నీమతస్థులైన మహమ్మదీయులవలన మాకెట్టి కష్టములు కలుగునోయని, అట్లంటినే గాని, నీపై నాకెట్టి క్రోధమును లేదని చెప్పెను.

బ్రహ్మంగారు సిద్ధయ్యకు బ్రహ్మోపదేశము గావించుట

“ఆహా! ఏమి! ఈతనిభక్తి నిరుపమానమైనదిగ తోచుచున్నది. ఎందరినో చూచుచున్నాముగాని, యిట్టినిశ్చల భక్తిసంపన్నుని గానము. బాల్యముననే యీతని కిట్టిజ్ఞానసం

పన్నత్వము, పూర్వజన్మ సుకృతఫలంబు వలననే అభించి యుండ నోపు"నని బ్రహ్మంగారు తనమనంబున తర్క వితర్కంబుల గావించుకొని, బ్రహ్మోప దేశముపొందుటకు సిద్ధయ్యి తనభక్తుడవి స్థిరపడచుకొని, ప్రోమతో సిద్ధయ్యను చేరబిలచి "వత్సా! నీవు విచారమున నున్నట్లు కనబడు చున్నావు, విచారమును వదిలుము. భక్తులైనవారు సుఖదుఃఖములను రెండింటిని సమానముగ పాటించవలయును. నీకు బ్రహ్మోప దేశంబు గావించి తరించు మార్గము నెరింగితును. వినుము, మాంసపిండంబైన శరీరమును మంత్రపిండంబుగ జేసెదనవినుము నన్ను నమ్మినవారికి, నా భక్తులకు, ఎట్టి అపద సంభవించినను అట్టి యాపద నా యాపదగ నే భావించి, వారి నా యాపద నుండి రక్షించుచుండుటయే నా కర్తవ్యము. నా భక్తులకెట్టి కారతయు రానీయను. వారియభీష్టముల నెరవేర్చుటయే నా పని" అని చెప్పుచు, సిద్ధయ్యను పద్మాసనము వేసుకొని కూర్చుండు మని, అతని శిరస్సును తనచేతులతో తడుపుచు, లలాటలిఖితంబైన పూర్వపుష్కాలును తుడిచి మరల వ్రాసి, నాలుక చాచమని, అద్దాసిపై బీజాక్షరముల వ్రాసి, వీపుతడు వుచు సిద్ధయ్య చెవిలో "ఓం, హ్రీం, క్లీం, శ్రీం, నమశ్శివాయ పరబ్రహ్మణే నమః" అను బీజాక్షర సంయుతంబైన పంచాక్షరీమహామంత్రంబును బోధించి, శిడ్డా! నీవు సామాన్యండువు గావు. పూర్వజన్మ సుకృత ఫలంబునంజేసి నీకిట్టిజ్ఞానం బల పడినదేగాని వేరుగాదు. నేజెప్పునది స్థిరచిత్తుండవై వినుము. నేచూపించు లక్ష్యంబును చక్కగ చూడుము. అంతర్లక్ష్యం బును జూడుము. మనస్సును, పననంబును బంధించి, త్రివేణీ సంగమంబగు భూమధ్యమున దృష్టి నిలిసి పరంజ్యోతిని

చూడుము. ఆ రీతిగ దృష్టిని నిలిపి బుద్ధిని పరబ్రహ్మాయం దై క్యము గావించి, ముక్తిని బొందుము.

బాహ్యలక్ష్యము :- బిడ్డా ! పైన చెప్పబడిన విధముగ దృష్టిని నిలిపి, నాలుగంగుళ దూరమున నైల్యంబును, అర్థం గుళదూరమున ధూమ్రంబును, ఎనిమిది యంగుళముల దూర మునరక్తవర్ణంబైన కాంతియు, అట్టిజ్యోతి పంజ్రండుంగుళమున పీతవర్ణంబుగను గానంబడును. పంచభూతవర్ణంబులై నీయై దును ఎదుట గానంబడినప్పుడు తలమీది కెత్తుచు, తదేక దృష్టితో వీక్షించిన చంద్రప్రకాశసమానంబైన జ్యోతి గానం బడును. అట్టిసమయంబున చెవులు, ముక్కు, నేత్రములు అను నాఱు రంధ్రములను చేతివ్రేళ్ళతో మూసుకొని, నా జ్యోతియందు చిత్తంబు లీనంబుగావించునెడల ప్రణవనాదంబు వినబడును. అదియే బాహ్యలక్ష్యం బనంబడును.

మధ్యలక్ష్యము :- పైన చెప్పబడిన విధముగ దృష్టిని నిలిపి, మనస్సునంతయు నాదృష్టియందే లగ్నంబుచేసి, తదేక దృష్టితో వీక్షించుచున్న యెడల, సూర్య చంద్రాదుల ప్రకా శంబును, నక్షత్రంబులును, మెఱపులును, పంచభూతములును ఆజ్యోతియు కనబడ నారంభించును. మరియు నాజ్యోతియందు నిరవధికంబును, గాఢాంధకారంబును, కాలాగ్నిసమానమైన పరాకాశంబును, అధికప్రకాశంబగుతత్వాకాశంబును, అనంత కోటి సూర్యప్రకాశంబులను పంచ విధాకాశంబులును నంక్షు గానంబడును. అట్టి పంచవిధాకాశంబులను జూచుచు తన్మ యశ్చాంబు జెందుము. ఇదియే మధ్యలక్ష్యం బనంబడును.

అంతర్లక్ష్యము :- పైన చెప్పబడిన విధముగ నాసికా గ్రమున దృష్టిని నిలిపినప్పుడు కనంబడు జ్యోతిరసనంబునకు

అశ్రయమై గానంబడుచుండును. ఇట్టిజ్యోతి భూమధ్యమున
 బరమాత్మహైరణ్య సచ్చిదానందామృతములకు సాక్షిస్వరూ
 పమై బాహ్యాంతరమున గానంబడుచుండును. అట్టిరెండుచిహ్న
 ములును స్ఫటిక నైల్యవర్ణంబున నాయుపస్థానమందుండి, జీవ
 తారకంబను నామంబుతో వెలయుచుండును. ఈరీతిగ తారక
 యోగాభ్యాసంబు ప్రతిదినము సభ్యసించుచుండిన యెడల,
 మనస్సును వాయువును చలింపక స్థిరత్వము పొందియుండును.
 అప్పుడు అంశరాశ్మ పరమాత్మయందు ఐక్యము జెందింప
 సాధ్యంబగును. ఇట్టియోగాభ్యాసంబువలన నెట్టి కార్యంబుల
 నైనను సాధి పవచ్చు”నని యెరింగించినవిని, సిద్ధయ్య అమితా
 నందంబు నొంది స్వాములవారితో నిట్లనియె.

స్వాములవారు శిష్య గురు స్వభావంబు తెరిగించుట

“స్వామీ నేను అజ్ఞానుడను, శిష్యులక్షణంబు లెట్లుండు
 వలయునో తెలిపి, నన్ననుగ్రహింపవే”యన, స్వాములవారు
 “సిద్ధా! నే జెప్ప బోవు విషయంబులు శ్రద్ధతో వినుము.
 శిష్యుండు సదా గురునకు సేవలుచేయుచు, గురునియందు భక్తి
 శ్రద్ధలతో వర్తించుచుండ వలయును. మరియు శాంతము,
 విశ్వాసము, అహింస, భూతదయ మొదలగు సద్గుణములు
 కలవాడై, పాపకార్యముల నాచరింపక, వేదోక్తకర్మల నా
 చరించుచు పూర్వాచారముల విడనాడక, శలాపేక్షరహి
 తుండై ప్రపంచభౌగముల యందు మనస్సును బోసీయక,
 గురువే పరబ్రహ్మస్వరూప మని భావించుచుండువాడే నిజమైన
 శిష్యుం డనంబడును. ఇట్టిధర్మంబుల నవలంబించి మోక్షము
 సాధింపవలయు నను పట్టుదల గలవాడై, అజ్ఞానంబను సంసార

మును వదలి, అహంకార మనుకారములయందు మనస్సును జోసేయక, దేహభిమానమును త్యజించి యథార్థ జ్ఞానంబు కలవాడై, కామగ్రోధ రాగద్వేషాదులను విడచి, సాత్వికాహార సాత్వికజీవనంబుల కలవడి, గురువులయనుగ్రహంబునకు బాతుండు గావలయును.

“ఇక సద్గుణలక్షణంబు తెరింగించుచున్నాను, వినుము. ధర్మము తప్పక చరించువాడును, దంభదర్పాది గుణంబులు లేనివాడును, సత్కర్మల నాచరించువాడును, సంసారసుఖములయం దాసక్తిలేనివాడును, నిందాస్తుతులను పరిగణింపనివాడును, అహంకార మనుకారములు లేనివాడును, దాన ధర్మపరోపకారాది సద్గుణంబులు గలవాడునునై యుండవలయును. అట్టివాడే గురుం డనజెల్లును. అన్యులకు గురు నామంబు చెల్లదు.”

“గురియు, సిద్ధా! నీ తెలుపంబోవు వీషయంబులను శ్రద్ధాభుండనై యాకర్ణింపుము. మనస్సు పరిపక్వంబైనవారందరును బ్రహ్మవిచారమును చేయవచ్చునని. గీతాశాస్త్రము నందు చెప్పబడియున్నది. సంసారదుఃఖ నివృత్తికొర కందరును బ్రహ్మజ్ఞానమున కర్హు లేయని యెరుంగుము. నేను అజ్ఞానుడను, నేను కృశాంగుడను, నేను వికలాంగుడను, నేను సంసార బద్ధుండను, ఆశక్తుడను, నేను శూద్రుడను, నేను స్త్రీని, అని యీరీతిగ ననాత్మయైన శరీరమం దాత్మబుద్ధితోగూడి, అజ్ఞానులై, నిబద్ధితిని గ్రహింపజాలక, బ్రహ్మజ్ఞానమునకు నేనర్హుండనని భావించుచు, తమవారు జీవితములను. నిష్ప్రయోజనములుగ గావించుచున్నారు. కనుక భేదంబులు కల్పించుకొనక, సర్వజనులును బ్రహ్మజ్ఞానమును పొందుటకై ప్రయత్నంబు

గావింప నుచితంబగును. బిడ్డా! నీవు పూర్వజన్మ ఫలంబుచే
పుట్టుకనుండియు బ్రహ్మజ్ఞాన సంపన్నుడవు. కావుననే నీకిట్టి
చిరుతప్రాయంబుననే వైరాగ్యంబు కలిగినది. నీవు యోగ్యుం
డవు. నీ కిక జన్మపాపనమునుగూర్చి తెలుపుదును వినుము.

శ్రీ స్వాములవారు సిద్ధయ్యకు జన్మపాపనమును
గురించి తెలుపుట

శ్లో॥ భోగే రోగభయం రతాయమభయం విత్తేనృపాలాద్యయం ।
మానేదైన్యభయం, బలేఽపిపుభయం, రూపేజరామృతభయం ।
శాస్త్రేవాదభయం. గుణేఖలయం కామేశ్వతాంతాద్యయం ।
సర్వంవస్తు భయాన్వితం భువిన్మణాం వైరాగ్యమేవాభయం ॥

“బిడ్డా! యీప్రపంచమునందు సర్వవిషయంబులకును
భయమే కలదు. భోగవంతునకు రోగభయంబును, ధనవంతు
నకు రాజులవల్లను, బలవంతునకు శత్రువులవలనను, మాన
వంతునకు దరిద్రమువలనను, రూపవంతునకు వృద్ధాప్యమువలన
ను, కానుమునకు మృత్యువుపలనను, శాస్త్రమునకు వాదమునను
గుణవంతునకు ఖలులవలనను, వ్యభిచారునకు యమునివలనను
వలనను, ఈరీతిగ ప్రపంచమున సర్వవిషయంబులకును భయమే
ప్రబలుచున్నది. కాని వైరాగ్యమునకు నెట్టిభయంబునులేదు.
కావున వైరాగ్యము పొందినవానికి జన్మపాపనములభించును.
అజ్ఞాను లిట్టివైరాగ్యంపొందజాలక మొండమాన గాన్పిం
చునారాపుత్రబంధుస్సహభూధన పశుసంపద

* దుఃఖములకు లోనగుచుండుట ప్ర

గనబడుచున్నది. స్వప్నసమానమైన బంధు మిత్రాదులు నీ
రాగారమునుగ బొందెడు పాంధునిక్రియ స్వల్ప కాలంబు మా
త్రమే వారితో ననుభవించి, పిమ్మట నరక కూపంబునంబడి
యనేక బాధలం బడుచుందురు. ఈరీతిగ ప్రపంచ మాయలం
దగిలి యాశల విడనాడలేక, అజ్ఞానులు జరా మరణ ప్రవా
హంబునం బడి దరిజేగ లేక ఈదులాడుచుందురు. సరియైన
జ్ఞాని సంసారమున గృహస్థాశ్రమమున నుండినను, తామ
కాకుపై నీటిబి దువువలె నిమిత్త మాత్రముగ ప్రవర్తించుచు,
సుఖదుఃఖముల నంటక కర్మచే కలిగిన యీ దేహమున శాశ్వ
తంబని గ్రహించి, తనక ర్తవ్యము శాశ్వతానంద సంధాయక
మైన పరబ్రహ్మస్వరూపమును జేరుటయేనని గుర్తించి, యీ
శరీరము నిరర్థకమైనదిగ భావించి, దేహాభి మానమును సం
పూర్ణముగ వదిలి వర్తించుటయే జ్ఞానము” అని స్వాముల
వారు తన నిజశిష్యుండైన సిద్ధయ్య కరిగించెను.

బ్రహ్మంగారు సిద్ధయ్యకు పంచముద్రలను

జూచువిధానము తెలుపుట

అనంతరము సిద్ధయ్య కొరినమీదట స్వాములవారు
అతనికి పంచముద్రలను జూచువిధానము చెప్పదలచి “శిష్యా!
నీవడిగిన తారక యోగంబును, శ్రవణమనననిధిధ్యారములవిధా
నం బెరింగించుచున్నానువినుము. ఈ శరీరమున నుండు కర్మేం
ద్రీయ - జ్ఞానేంద్రియ - బాహ్యేంద్రియ - పంచభూతాత్మక
ప్రాణాది వాయువులును, స్థూలసూక్ష్మకారణ దేహం
బును, నాది దుర్గుణంబులను జయించుటకు తారక
యోగంబులు సభ్యసించు భక్తులు

యోగము ముందు నభ్యసించవలసి యున్నది. నీకు పంచ ముద్రల జూచువిధానమును గూడ నెరిగియును వినుము. “వత్సా! తారకయోగమునకు ఫేచరి - భూచరి - మధ్యమ - మణ్ముఖ - శాంభవి - అనబడు పంచముద్రలను తెలుసుకొని అభ్యాసము గావించుచు, ‘ఓం’ కారమునందలి చిటి - చీటి - ఘంట - శంఖ - వీణ - వేణు - తాళ - భేరి - మృదంగ - మేఘ యనబడు నాదములను వినుచు, బుద్ధిజ్ఞాన చిత్తాహంకారముల సముదాయక ప్రత్యేక భేదంబులగల ఈశ్వరజీవ చైతన్యముల గ్రహించినచో ప్రణవలక్ష్యార్థంబగు పరబ్రహ్మము తానే యనెడు స్థితి సిద్ధించును, కనుక నిక పంచముద్రల జూచు విధానం బెరిగించెద వినుము.

1. నేత్రముల తెరచిగాని, మూసుకొనిగాని, నా సికా గ్రమునందు దృష్టిని నిలిపి చూచుట ఫేచరి యనబడును.
2. నేత్రములను తెరచియుంచి నా సికాగ్రమున దృష్టిని నిలిపి చూచుట భూచరి యనబడును.
3. భూమధ్యమున దృష్టిని నిలిపి, అంతర్లక్ష్యమున మనస్సునిలిపి చూచుట మధ్యమ లక్ష్యమనబడును.
4. చెవులరంధ్రమును, నాసికారంధ్రములను నేత్రములను చేతితోమూసి యుంచి భూమధ్యమున దృష్టిని నిలిపిచూచుట మణ్ముఖ యనబడును.
5. మనోమూడు తంబుల రెండింటిని బంధించి, అంతర్లక్ష్య-బాహ్యలక్ష్యముల దృష్టితో చూచుట శాంభవి యనబడును. ఈవిధముగ పంచ ముద్రలను నీ యైదువిధంబులగు దృష్టిని మొదట సాధించ వలయును. నేత్రములు పూర్తిగ మూసుకొనిగాని, సగము తెరచియుంచుకొనిగాని, ఆత్మయందుండెడి పరబ్రహ్మస్వరూప మును చూచుశక్తి లభించువరకు పంచముద్రల సాధనమును.

పట్టువదలక యాచరించుచుండ వలయును. సూర్యచంద్ర
నక్షత్రములలోనుండు బిందువును మలిన రాక్షాత్యముగ
దృష్టిచేనై క్యంబుజేసి లక్ష్యత్రయముచేసాధించుటయే తారక
యోగంబనబడును. బాహ్యమధ్యాంతరము లనబడునవియే
లక్ష్యత్రయంబులు. ఈవిధముగ మండలత్రయంబునం దుండెడి
ముప్పదియెనిమిది కళలనుచూచు సాధనము నాచరింప పల
యును. పద్మాసనమున గూర్చుండి సాధకముగావించిన పిదప
తారకయోగము గావించి పరబ్రహ్మస్వరూపమును తెలుసు
కొని ముక్తుడ నగుము.” అనిచెప్పి ఆనాటికి ఉపదేశంబును
చాలించెను. సిద్ధయ్య సద్గురువాక్యములు వినినవాడై పరమా
నందంబు జెంది, స్వామికి సాష్టాంగనమస్కారంబు గావించి,
అనంతరము స్వామి సేవాతత్పరుడై యుండెను.

బ్రహ్మంగారి ఉత్తరదేశ సంచారము

అనంతరము కొన్నిదినములకు వీరబ్రహ్మంగారికి శిష్య
సమేతంబుగ హైదరాబాదునకుబోయి, చూడవలయు నను
నభిప్రాయము కలిగినది. ఆకాలములో పుణ్యభూమి యనంబ
రగు నీ భరతఖండమున హైదరాబాదు గొప్పపట్టణముగ
నుండి, మహమ్మదీయుల పరిపాలన యందుండెడిది. అట్టి పేరు
గాంచిన మహానగరంబును చూడవలయు నను కుతూహల
ముతో శిష్యగణంబును వెంటబెట్టుకొని, శ్రీ గురుపీఠసహతం
బుగ నొక శుభదినంబున బయలుదేరి మార్గమధ్యంబున గల
పోరు మామిళ్ళ, కంభంమొదలగు గ్రామములలో మజిలీలు
చేయుచు, అందు భక్తజనులకు జ్ఞానోపదేశంబు గావించుచు,
కతిపయ దినంబులకు కృష్ణానదీతీరమును చేరి నదీజలంబుల

అనంతరము స్వాములవారిని, వారిప్రియశిష్యుండైన సిద్ధయ్యను, అధికోత్సాహంబుతో సన్మానించి, కానుకలిచ్చి గౌరవించి సమారాధనలు జరిపి స్వాములవారిని, సిద్ధయ్యను సగరమంతయు మహావైభవంబుతో నూరేగించి, వారియనుగ్రహము వడసి తీర్థప్రసాదంబుల తీసుకొని “స్వామీ! మీరు కాలజ్ఞాన మను గ్రంథము వ్రాసియుంటిరని వినియుంటిని, నా కా గ్రంథవిషయంబులు తెలుసుకొనవలయునని కుశూహలముగా నున్నది. కాన నా కాగ్రంథము చదివి వినిపించి కృతార్థునిజేయరే”యని వేడెను,

హైదరాబాదు నవాబునకు శ్రీ వీరబ్రహ్మంగారు

కాలజ్ఞానమును తెలుపుట

భక్తవరేణ్యులారా! సకల పాపంబుల కాలపాల మైన యీ కలియుగంబున దుష్టజనరక్షణకును, శిష్టజనపరిపాలనకును వీరభోగవసంతరాయ లను నామంబుతో భగవంతు డవతరించ నున్నాడు. ఆవిధంబుగ వీరభోగ వసంతరాయలు అవతరించుటకు ముందు ఈ ప్రపంచంబున ఉత్పాతములు పెక్కుపుట్టును. కాశీపట్టణంబున సాలగ్రామంబులు నాట్యంబుజేయించుప్రజలతో మాటలాడును. భక్తులైన వారు ప్రయాగతీర్థమందు సురక్షితంబుగనుందురు. సరస్వతీ దేవి అంగడిపెట్టి గొమ్ముదురు. నదులన్నియు పొంగి జగులు నశింతురు. మహాస్మదీయుల పరిపాలన అంత మగును. నీవంశీయులు ఇరువురుమాత్రమే మిగులుదురు. చీమకుర్తి పన్నెండామడ పట్నమగును. గంగాగోదావరీదులు పొంగును అడ్డంకి నాంచారమ్మ మానవులతో మాటలాడును. కావే

పొంగి జననాశనముగను. సముద్రంబులో సమృతము పొంగును. నారాశకు నదియే మీకు తార్కాణము. తనకుతానై తెలుసు కొనిన రాజయోగులకు మాత్రము నేను దర్శన మిత్తును. సువర్ణముఖ నదియందు పదిమంది మహాపురుషులు విలసిల్లుదురు. అప్పుడు నాయుడుపేటలో నుండు ధననంతు లందఱు నాశన మగుదురు. తూర్పుదేశము లన్నియు నవనాగరికతజేడి మరల నష్టమగును. బంగాళాదేశంబున ప్రజలు నీటగలసిపోవుదురు. ఇరవైయైదుగురు అక్కచెల్లెండ్రు ఏకంబులై దుర్గాంబ కల్యాణమాను జేయదురు. కులగోత్రములు వదలి వివాహంబులు జరుగును. నేను వచ్చుటకుముందు నీ విధంబుగ ననేక విపరీతములు పుట్టును. కనుక నికముందు మీరు సదా వీరభోగవసంత రాయలను స్మరించుచుండుడు. నీచులును, క్రోధముగలవారును సధికులగుదురు. ప్రజలు నానావిధ దుష్కర్మలాజరించుట వలన కష్టములపాలై చెడిపోవుదురు. తండ్రికొడుకులు తమలోతాము కలహింతురు. చోర, రోగ ఉపద్రవంబులు హెచ్చును. ఎచ్చటచూచినను అగ్నిభయములే కలుగును. అడవిమృగంబులు గ్రామములలో చేరును. ఏనుగ కడుపున పందిపుట్టును. పందికడుపున కోతి పుట్టును. ప్రజలు నానావిధ దరిద్రంబులకు లోనగుదురు. వేదంబులను ఛండాలురు అభ్యసింతురు. పుణ్యపురుషులు నాప్రభావంబును చెప్పుకొను చుండుడు. కృష్ణా గోదావరీ నదులమధ్య గోవులు గుంపులు గుంపులుగ చచ్చును.” అని స్వాములవారు ఈ రీతిగ తానువ్రాసిన కాలజ్ఞాన మంతయు నవాబునకు వినిపించెను. నవాబును స్వాములవారు చెప్పిన విషయంబు లన్నియు శ్రద్ధాభక్తులతో విని కొన్ని బిరుదులును, అమేయధ నావళులను

స్వాములవారి కచ్చించి వారికృపకు వాత్రుడయ్యెను. అనంత
రము స్వాములవారు నవాబుదేవిడినుండి తమబసకు తిరిగి
వచ్చితి. కొన్ని దినములు ఆవిధముగ ప్రజలకు జ్ఞానోపదేశము
ఇవ్వించుచు హైదరాబాదు నగరమందుండి. పిదప శిష్యుసమే
తంబుగ కంది మల్లయ్యపల్లెకు ప్రయాణంబైరి.

పంచమ ప్రకరణము సమాప్తము.

షష్ఠ ప్రకరణము

శ్రీ వీరబ్రహ్మంగారు సిద్ధయ్యపై అసూయ
వహించిన శిష్యులకు గర్వభంగము గావించుట

స్వామి వారితోకూడ సిద్ధయ్య సమానముగ పూజింప
బడుచుండటయు, తమకట్టి శౌరవ మర్యాదలు జరుగకుండు
టయు జూచి తక్కుంగల శిష్యులకు చాల కంటకముగనుండి.
సిద్ధయ్యపై నీర్ష్యవహించియుండిరి. “సిద్ధయ్య మనకన్న
ఏమంతె అధికుడు? ఇదిలంతయు గురువుగారిలోనే యున్న
దనియు వారిలో వారనుకొనసాగిరి. “స్వామియు సిద్ధయ్యనే
శౌరవించుచుండుట మన చూచుచున్నాముగదా! యిక
మనము ఉపేక్ష చేయుటవలన ప్రయోదనములేదు. సిద్ధయ్య
కంటె మనము శౌరవముగ చూడబడు నుపాయంబులు
చూడకున్న, మనమింక నిటనుండియు లాభములేదు.”
అని వారాలోచించుచు తర్కవిత్తర్కంబులు గావించుకొను
చుండ, ఆమాటలు స్వామివారి చెవులబడినవి. “ఓహో”

వీరి అభిప్రాయ మిదియా? వీరికి గర్వ పరిహారం బొనరింప కుండట మంచిది గాదని తనలో తానాలోచించి సమయమునకై వేచియుండెను.

స్వాములవారు శిష్యులను వెంటబెట్టుకొని, మార్గ మధ్యంబునగల గ్రామాదులలో వేదాంతోపన్యాసములు జేయుచు, శిరుపతి మహాక్షేత్రమునకు చేరెను. అందు కొన్ని దినములుండి, అటనుండి బయలుదేరి కడపకు పయనమైరి.

స్వాములవారు తమ శిష్యులకు గర్వభంగము చేయుటకు నిదియే సమయంబని తలంచి, తన మహిమంబుచే మార్గ మధ్యంబున చనిపోయిన శునకముయొక్క కళేబరం బొకటి పడియుండునట్లు చేసెను. ఆ శునక కళేబరంబు కళ్ళి పుట్టుగులతో నిండి, భరింప నలవిగాని దుర్గంధము కొట్టుచుండెను. అట్టి దుర్వాసనను భరియింపలేక నాసికాపుటంబులు మూసుకొనియు, చూచుటకుకూడ అసహ్యముగ నుండ కన్నులు కూడ మూసుకొనియు నాత్రోప బోవుచుండిరి. సర్వ విషయండులందును సమత్విభావముగల సిద్ధయ్య మాత్ర మట్టి దుర్గంధమునకు బాధనొందక స్వాములవారి వెన్నంటినడుచుచుండెను. అంత స్వాములవారు అచ్చట నిలువంబడి “శిష్యులారా! చూచితిరా. అమృత శునక కళేబరము. అది సామాన్యమైనదిగాదు సుడి, అందొక అద్భుతమాహాత్మ్యము గలదు. అమృతశునక కళేబరము ఇక్షించువారికి పూర్వ జన్మ జ్ఞానము లభించును, అంతియేగాక దివ్యదృష్టి, దివ్య జ్ఞానము, దూరశ్రవణము మొదలగు అద్భుత శక్తులవడును. అదియునుగాక భూతభవిష్యద్వర్తమానంబు లట్టివారికి కరత

లామలకంబులై యుండు. ఇట్టి అవకాశంబు నిక మరి అభింప
బోదు; కనుక మీర లందరును సందేహింపక యీ శునక
మాంసంబును భక్షింపు”డని తెల్పెను. అంత శిష్యు లందరును
స్వాములవారి వాక్యంబులకు నిష్వరబోయి మొకరి మొగంబు
లోకరు చూచుకొనసాగిరి. “చూచుటకే యశహ్యానుగనుండి
పురుగులతో నిండియున్న మూ శునక మాంసంబును భక్షించు
టెట్లనువారును, అట్టిశక్తి లేకున్నను మంచిదేగాని మేము
ఇంత కాలము స్వాముల సేవచేసినందుల కిదియూ ఫలమను
వారునై యీ విధంబుగ వారందరును గురువు నాజ్ఞ నిరాక
రించిరి.

సిద్ధయ్య మాత్రము వెంటనే గురువులమ్రోల నిలువం
బడి “స్వామీ! తమ ఆజ్ఞ యయినచో నేనా శునక మాంసమును
భక్షింపగల”నని తెలుప, స్వాములవారు “సిద్ధా! నీవందులకు
సమర్థుడవే యని నాకు తెలుసు. సకల విషయంబులందును
సమదృష్టి గలవారే దీనిని భక్షింపగలరు. కాన నీకంగీకార
మైనచో నాయభ్యంతర మేమియులేద”ని తెలిపెను. అంత
సిద్ధయ్య బ్రహ్మంగారికి సాష్టాంగ దండప్రణామంబు లాచరించి
ఆ శునక కళేబరంబుదగ్గర కూర్చుండి, అద్దానిని అమృత తుల్య
ముగ భావించి భక్షింప నారంభించెను. ఒక్కతృటిలో నా
శునక మాంసమంతయు భక్షించె. మిగిలిన భక్తులందరును
అదిచూచి సిగ్గుపడ సాగిరి. సిద్ధయ్యకు గురుస్వాములపైగల
భక్తి విశ్వాసంబులు తేటతెల్ల మయ్యెను. సిద్ధయ్య భక్తి అపార
మని తక్కుంగల శిష్యులందరును గ్రహించగలిగిరి. సిద్ధయ్య
భక్తశిరోమణియని యంగీకరించిరి. అప్పుడు స్వాములవారు
మిగిలిన శిష్యులను జూచి “బిడ్డలారా! సిద్ధయ్య భక్తి తాత్ప

ర్యములుగ్రహించిలిరా? మీసందేహంబులు తీరెనా? సిద్ధయ్య నిక్కముగ సిద్ధుడే సుడీ, నిశ్చలభక్తి సంపన్నుడు సుడీ! మీరిక నీతనిపై ఈర్ష్య వహింపక, మీకుమాయందెట్టి భక్తి కలదో అట్టి భక్తివిశ్వాసములతోటే సిద్ధయ్యనుగూడ చూచుచుండిడు, మీరును సిద్ధయ్య వంటివారగుదురుగాక” అని చెప్పెను. అనంతరము శిష్యులందరును, బ్రహ్మంగారి ప్రజ్ఞావిశేషంబుల కును, సిద్ధయ్య నిశ్చలభక్తికిని ఆశ్చర్యపడసాగిరి.

అనంతరము బ్రహ్మంగారు శిష్య సమేతంబుగ మెల్లగ మార్గమునుబట్టి పోవ నారంభించిరి. నాయంకాల మగుటచే నడచుటకు తోప సరిగ కానరానందున వారందరును నొక వటవృక్షము క్రింద ఆ రాత్రి విశ్రమింప సంకల్పించుకొనిరి.

బ్రహ్మంగారు కుష్టువ్యాధిచే బాధపడుచున్న నొక బ్రాహ్మణునికి కుష్టువ్యాధిని పోగొట్టుట

స్వాములవారు విశ్రమించిన వటవృక్షంబునకు దాపు ననే వేరొక వృక్షముక్రింద బ్రాహ్మణుడు కుష్టురోగముచే బాధపడుచు, తన భార్య తొడలపై తలపెట్టుకొని పడుండి మూలుచుండెను. అతని భార్య భర్త పడుచున్న బాధను చూచి విచారించి “హా పరమేశ్వరా! ఆపద్భాంధవా! తోకభాంధవా! నాభర్తను ఈ శాధనండి తప్పింపవా! నేనెంత దౌర్భాగ్యురాలనో కదా! మమ్మికష్టమునుండి తప్పించువా రెవ్వరో కదా!” అని విలపించుచుండెను. ఆ

బ్రాహ్మణుడును చీమును నెత్తుకును కాదుచున్న పుండ్రుపై దోమలువ్రాలుచుండ నా బాధ భరియింపలేక “హదైవమా! ఇక నీదుర్మార్గుని ప్రాణములు తీసుకొనిపోరాదా! ఇక నీ లోగము నయమగు నకు నాశలేదు, శరీరమంతయు క్రుచ్చి నది గదా! నేను బ్రతుకుట యీ బాధ భరియించుటకేకదా! ఇక నేను బ్రతికినను ప్రయోజన మేమున్నది? ఓగరుడగంధర్వ యక్షుని కిప్పుడుషులారా! నన్నీ కష్టమునుండి రక్షింపరే” యని విలపించుచుండెను.

అంత వీరబ్రహ్మంగారు తన శిష్యులతో “ఓయీ! ఏదో ఆర్తనాదము వినబడుచున్నట్లున్నదే! ఒకపురుషుని శంతద్వనియు స్త్రీ శంతద్వనియు కూడ వినబడుచున్నది. ఈ నిర్జనప్రదేశమున నెవ్వరై యుందురో కదా?” యనెను. అంతశిష్యులు కాగడాల వెలిగించుగొని, పరిసరప్రాంతము లను పరిశీలింపగా, నందొక వృక్షముక్రింద కష్టవ్యాధిచే బాధపడుచున్న బ్రాహ్మణుడు తన భార్యతోడపై తలనిడు కొని, లోగ బాధచే విచారించుచుండుట జూచి, వెంటనేపోయి బ్రహ్మంగారి కావిషయ మెరిగించిరి. బ్రహ్మంగారు వెంటనే ఆదంపతుల దగ్గరకుపోయి “అమ్మా! మీరెవ్వరు? ఈ నిర్జన ప్రదేశమున నిట్లొంటరిగ నుండుటకు కారణమేమి?” యని యడుగ. ఆమె “మహాత్మా! మీరెవ్వరో! మీతేజో రూపలక్షణములుచూడ మమ్ముద్ధరింప నరుదెంచినవీరబ్రహ్మ స్వరూపమువలె నున్నారు. తండ్రీ! మాదీనస్థితి నేమని యెరిగింతును? మావంటి దౌర్భాగ్యులు నీప్రపంచముననుండ బోరు. మాచరిత్ర తెలిపి మీమనస్సులుకూడ పాడు చేయు టయే గాని వేరులేదు. అయినను మీరడుగుచుంటిరి గాన

తేలుపును వినుడు, మాది ప్రసిద్ధిగాంచిన కాంచీపురమునకు సమీపమునగల 'ముసిపల్లె' యనునొక గ్రామము, మేము బ్రాహ్మణగులస్థలము. నాభర్త కష్టవ్యాధిచే సుమారు పది సంవత్సరములనుండి బాధపడుచుండెను. ఈవ్యాధి మాన్పగల వైద్యశిఖమణు లెందైన నున్నారేమోయని, నాభర్తను వెంటబెట్టుకొని చేశదేశంబుల తిరుగుచుంటిని. ఆ రీతిగ తిరుగుచు నిక్కడకు చేరుసరికి సూర్యాస్తమయం బయ్యెను. చేతధనమేమియు లేదు, తుదకుభోజనముకే కొరతయయ్యెను. అయిదునాళ్ళనుండి ఆహారమే లేదు." అని చెప్పుచు, నిరసముచే ఆమె నేలకొరగెను. అంత బ్రహ్మంగారు తమబసయందున్న పలములు తెప్పించి, ఆమె కిచ్చి తినుమనెను. అయ్యా! నాభర్త ఆహారములేక నాకంటెను డస్సియుండిరి, భర్త భుజించిన పిచ్చులునే కదా భార్య భుజించుట? ధర్మవిరుద్ధమగుజీవితముకంటె మరణమే మేలుగదా" అని ఆఫలములు భర్తకుబెట్టి శేషమును తానారగించెను. అనంతరముబ్రహ్మంగారు 'సాక్షి! విచారింపకుము. కష్టసుఖములు శరీరమునకేగాని ఆత్మకుగావు. వ్రాణులు పూర్వజన్మ పాపఫల్యఫలంబులచే బుట్టుచు గర్భులననుభవించుచు గట్టుచుండును. జ్ఞానులైనవారు కష్టసుఖములయందు సమత్వముగ నుండును" అని చెప్పుచు, కష్టవ్యాధిచే బాధపడుచున్న బ్రాహ్మణుని శరీరము ఆపాదమస్తకము తనచేతులతో తడువగ. మంత్రము వేసినట్లుగ కష్టవ్యాధి పూర్తిగ మాయమై, తొల్లింటి యశావనశరీరము గలవా డయ్యెను. ఇది అంతయు చూచుచున్న బ్రాహ్మణునిభార్య ఆశ్చర్యపడి, అపరిమితానంద భరితురాలై, స్వామికి ప్రత్యుపకారము జేయశక్తి లేశమంతయు

లేక సిగ్గుపడి, స్వామిపాదంబుల పైబడి “తండ్రీ! మమ్ముల నుద్ధరింప నరుదెంచిన శ్రీ మన్నారాయణుండవుగాని వేరు గాదు. భగవంతుడేవక్కా మమ్మియాపాదనుండి తప్పింపగల వారు ఇక నెవ్వరును భూలోకంబున లేరని, నా ఆశలు నిరాశ చేసుకొంటిని. తుదకు భగవంతుడే యీరూపంబునవచ్చి మమ్ముల గటాక్షించె”నని బహువిధంబుల బ్రస్తుతించు చున్న సాధ్వీలలామచు గాంచి బ్రహ్మంగారు “పుణ్యవతీ! నీవు మహాపతివ్రతవు. నీపతివ్రతా ప్రభావంబువలనే నీభర్త కీర్వాణి పోయినది. అంతకుమించి మరేమియు లే”దని చెప్పి యోదార్చి, యిక మీగ్రామంబున కేగుననిచెప్ప, నాపనిత “మహాత్మా! మేమిక నెందునకు బోము. మీపాదసేవ చేసు కొనుచు, తమయొద్దనే యుందు”మన, స్వాములవారు “తల్లీ! మీకింకను గృహస్థాశ్రమమున నుండవలసిన యోగ మున్నది. అదియును గాక మీకు సంతానము కలిగి, ఆసంతానము వలన సౌఖ్య మనుభవించు యోగము కలదు” కాన మీరు తిరిగి యింటి కేగుడని తెల్పెను. తరువాత స్వాములవారు ఆ పుణ్యదంపతులకు “ఓం హ్రీం, క్లీం, క్రీం, శ్రీం నమశ్శివాయ, శ్రీవీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామినే నమః” అని మహామంత్రోప దేశంబుగావించి, ఆ మంత్రంబును సదా జపించుచున్నయెడల సకలపాపములు నూరించి, వంశవృద్ధియు సకల సంపదలును కలుగుననిచెప్పి వారిని పంపించెను. ఈవిషయమును తెలుసు కొని భక్తులందరును స్వామివారిని తొల్లింటికంటె విశేష భక్తిశ్రద్ధలతో గౌరవింపసాగిరి.

బ్రహ్మంగారు కందిమల్లయ్యపల్లెకు చేరినపిదప

శిష్యులకు జన్మరాహిత్యంబును తెలుపుట

అనంతరము బ్రహ్మంగారు శిష్యసహితంబుగ నట్ల నుండి బయలుదేరి కందిమల్లయ్యపల్లెకు సమీపమున తుంగ భద్రానదీతీరమునగల “అల్లాటపల్లె” చేరి అన్నదీ జలంబుల స్నానం బాచరించి, తనగురుదైవంబైన శ్రీ వీరభద్ర స్వామి దర్శనంబుజేసి, మరుచటిదినంబున కందిమల్లయ్య పల్లెకు చేరిరి.

ఒక దినంబున స్వాములవారిని గూచి సిద్ధయ్య “స్వామీ! మరణించినపిదప మన ష్యులకు మరల జన్మము న్నదా? లేదా? యని ప్రశ్నించెను. అంత స్వాములవారు “బిడ్డా! ఈ ప్రపంచసృష్టి అంతయు బీజాంకురము రీతిన ననుసరించియున్నది. భూమిపై జన్మించినపిదప మాయచే నావరింపబడుటచే పూర్వజన్మజ్ఞానం బేమియు లేకపోవుటం జేసి, ప్రపంచ విషయములలో దగుల్కొని సంచరించుచు, శరీరమే నేను; శరీరమే శాశ్వతం బను భ్రమనుజెందుచు, జీవిత కాలమంతయు నిరర్థకముగా పోగొట్టుకొని, నానావిధయో నులం బుట్టుచు మరల గిట్టుచు, సరసలోకంబునంబడి యమ కింకరులుపెట్టు బాధలకు సహించలేక కష్టముల ననుభవించ్చు చుందురు. జన్మరాహిత్యంబు పొందినవారికిం దక్క అన్యుల కందరికిని జన్మయున్న దనుమాట యధార్థము. జన్మరాహిత్యంబు నొందుటకు ననేక మార్గములుగలవు. వేగినగింజలకు నేరీతిగ బీజోత్పత్తిలేదో, ఆతీరుననే జన్మరాహిత్యంబు నొందినవారికి మరల జన్మంబులేదు. ఆవిధంబుగ జన్మరాహి

తల్లింబును స్వాములవారు శిష్యులకు బోధించుచున్న సమయంబున, కడప నవాబు దగ్గరనుంచి జవానులు ఒకజాబును తీసుకొనివచ్చి స్వాములవారికిచ్చిరి. ఆజాబునం దీక్రిందవిధంబున వ్రాయబడియున్నది.

“శ్రీ కందిమల్లయ్యపల్లె మఠాధిపతియైన శ్రీవిరా ట్పోతులూరి వీరబ్రహ్మంగారికి - కడప నవాబు తెలియ జేయున దేమన:- మారాజ్యములోగల ముడుమూల గ్రామ కాపురస్తుకగు దూదేకుల వీరుసాహేబు, తనకుమారుడైన సిద్దయ్యను మతభ్రష్టునిగా నొనరించి మీ హిందూమత ములో చేశూర్చుకొని రని, వీరుసాహేబు మాదగ్గర ఫిర్యాదు చేసినాడు. కనుక ఈజాబు చూచినవెంటనే, మా ఎదుట హాజరై సిద్దయ్యనుగురించి మీపై నతేబడిన ఫిర్యాదు విష యమై మాఖుద్దన తగినసంజాయిషీ చెప్పవలసి యున్నది. తేనిచో మీ మీద తగినచర్య తీసుకోబడు నని యిందుమూల ముగ తెలియజేయడమైనది,

ఇట్లు

కడప నవాబు.”

వీరబ్రహ్మంగారు ఆజాబు చూచి, చిరునవ్వు నవ్వుచు “సిద్ధా! వింటివా? మీ తండ్రి నిన్ను నేను హిందూమత ములో చేర్చి మతభ్రష్టుని గావించితి నని కడప నవాబుపక్ష ఫిర్యాదు చేసెనట! ఇందులకు నన్ను తనయెదుట హాజరై తగిన సంజాయిషీ చెప్పమని నమ్మను పంపియున్నాడు; ఇట్టి చిక్కులు కలుగుననియే నాకుమారులు నిన్నెంతమాత్రము నిక్కడ నుంచకూడ దని పట్టుపట్టిరి. ఇప్పుడు ఎట్లు వచ్చినదో చూడుము.” అనిన, సిద్దయ్య బ్రహ్మంగారికి నమస్కరిం

చుచు నిలుపబడి “సద్గూ! మీరింనులకై భయపడవలదు. నేనే స్వయముగ ఆకడప నవాబుదగ్గర కేగి, తగిన సమాధానము చెప్పి, మీకెట్టి కష్టమును గలుగకుండునట్లు చేసెద” నని పలికెను. బ్రహ్మంగారు “వత్సా! నీనిశ్చల భక్తి విశ్వాసములు నేనెరుంగనివాడ గాను. నీఅభిప్రాయము సమంజసముగానే యున్నది. కాన నీవు వెంటనే ఆ నవాబు కడకేగి, తగిన సమాధానము చెప్పి యొప్పించి, మెప్పు బడసిరమ్ము” అని ఆశీర్వాదించి, నవాబు పంపిన జవానుతోకూడ పంపెను.

ఆరీతిగ సిద్దయ్య నవాబు పంపిన జవానుతో కలసి కడపకు పోవుచున్న సమయమున, జవాను సిద్దయ్యతో “అయ్యా! మన ‘అల్లా’ కంటె హిందువుల దేవుడు గొప్పవాడనియా, హిందూ మతములో చేరితివి? అని అడుగ సిద్దయ్య జవానుతో “నేనే కాదు; ఇంకను అనేకమంది మహమ్మదీయులనుకూడ హిందువులలో చేర్చుటకే, నీతో కలసి కడపకు వచ్చుచుంటి” నని చెప్పుచు. అదృశ్యుండాయనా యనునట్లు జవానులకన్న ముందుగ కడపకు ట్విరితగ తిని నడచి పోయెను. కడపలో ఎక్కడ చూచినను మహమ్మదీయులే కనబడుచుండిరి. సిద్దయ్య కడపయందొక వృక్షము క్రింద జపముచేసుకొనుచు కూర్చుండెను. ఎవరో మహానుభావుడు చెట్టుక్రింద జపము చేసుకొనుచు కూర్చున్నాడని, మహమ్మదీయులు చాలమంది సిద్దయ్య చుట్టును చేరి, ఆయనతో వేదాంత విషయములను చర్చింపసాగిరి. తన్నడుగు ప్రశ్నలకు ఉచితరీతిని తగు సమాధానములు చెప్పుచు, వారినందరిని మెప్పించి, వారినికూడ హిందూ మతములో చేర్చుచుండెను. సిద్దయ్య అరీతిగా రెండు మూడు దినములలో చాల

మంది 'మహమ్మదీయులను హిందువులుగ మార్చి, వారి గడ్డములు తీయించి పిలకలు పెట్టించి, బిళ్ళసంచికట్లు; అంగవస్త్రములు విఘాతపెండికట్లు, రుద్రాక్షమాలలు ధరించునట్లు చేసెను. అంత మహమ్మదీయ మతగురువు ఆ విషయమంతయు జూచి సిద్ధయ్యవద్దకు వచ్చి "ఓయీ! నీవు మోసగించి మహమ్మదీయుల నందఱను హిందువులుగ చేయుచుంటివి, నీవు మాకడపను వదలిపోకున్న చో మానవాబుతో చెప్పి తగిన ప్రాయశ్చిత్తము గావించెద"నన, సిద్ధయ్య "అయ్యా! నాపై తమకంత ఆగ్రహమెందులకు? మాగురువుగారిని మీ నవాబుగారు రక్షన మనిసమనులంపగా, ఆయనకు మారుగ నేను వచ్చియున్నాను, వచ్చినపనిమగియుగ నే వెళ్ళువాడను" అని చెప్పగా, మహమ్మదీయ మతగురువు "ఓహో! నీవేనా బ్రహ్మంగారి వద్దనుండి వచ్చినది? జవాను వెనుక వచ్చినట్లే వచ్చి మాయమైతివట గదా! సరే, మరల దొరికితివి. ఇంకెందు బోగలవు? నేనిప్పుడే నవాబువద్దకుబోయి, నీవిషయమై చెప్పి, నీపని పట్టించెదనుమాడు"మని చెప్పి, వెంటనే నవాబు వద్దకేగి "ప్రభూ! నిన్న మధ్యదారిలో తప్పించుకొని పారి పోయిన బ్రహ్మంగారి శిష్యుడు మనయూరిలో ఒక చెట్టు క్రింద కూర్చుకొని, మహమ్మదీయులను మోసగించి హిందువులుగ జేయుచున్నాడు. వానిని వెంటనే పట్టి బంధించి తగిన శిక్ష గావింపకున్న, మన మతము నాశనమగుట తప్ప"దని చెప్పిన, విని వెంటనే నవాబు బ్రహ్మంగారి శిష్యుని వెంట బెట్టుకొని గమ్మని తన నౌకరును బంపెను. ఆ నౌకరు వెంటనే సిద్ధయ్య యొద్దకు బోయి, అతనిని తన వెంట తీసుకొని వచ్చి నవాబు ఎదుట హాజరుపెట్టెను.

నవాబు సిద్దయ్యను ప్రశ్నించుట

సిద్దయ్య నవాబు ఎదుటకువచ్చి, సలాము చేయకనే నిలువబడియుండెను. నవా బని చూచి మనస్సున కోపించు కొని సిద్దయ్యను ఈ క్రింది విధముగ ప్రశ్నించెను.

నవాబు:- ఓయీ! నీ వెవ్వడవు?

సిద్దయ్య:- నేను శ్రీవిరాట్పాళె లూరి వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వాములవారి శిష్యుడను. నాపేరు సిద్దయ్య యని యందురు. మీరెందులకో మాజగద్గురువులకు రమ్మననుని వర్తమానము లంపిరట, మీరు సమాధానము చెప్పిరావలసినదిగ మాగురువులు నన్ను పంపిరి.

నవాబు:- ఓయీ! నీవేనా సిద్దయ్యవు? మహమ్మదీయ మతమును వదలి హిందువుడ వైతివట గదా! అదియును గాక నీవు చెడుటయేగాక, తాజెడిన కోతి వనముల్ల జెరచి'నట్లు మాకడపయందుగ్గు మహమ్మదీయులనుగూడ హిందువులుగ మార్చు చుంటివట గదా! ఇందులకు తగిన సమాధానము చెప్పకున్న నీకును, నీజగద్గురువునకుగూడ తగినశిక్ష విధిప బడునని మాఅజ్ఞగా నెరుంగుము, అని గద్దించుచు పలికెను.

సిద్ద:- మతములు వేరైనను, సమస్త మానవకోటి కిని దేవు డొక్కడేకదా! జరాసుగణ ప్రవాహమునుండి తప్పించుకొనుటకు ముక్తిమార్గమును చూపువాడే గురువు. జన్మవిముక్తికై జగద్గురు శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వాములవారిని ఆశ్రయించితిని. ఇందు తప్పేమియున్నది?

నవాబు:- బ్రహ్మంగారి శిష్యుడ ననియూ నీకింత గర్వము? నీగురువునకు అగౌరవమనియూ, మాకు సలాములు చేయకనే నిలువబడితివి?

సిద్ధ :-—నవాబుగారూ ! మీకదియూ కోపము ? మా సలాములు మాగురువుతప్ప యితరులు భరియింపలేదు. అందు వలననే నీకు సలాములు చేయలేదు. అంతకుమించి కాగణ మేదియు లేదు.

నవాబు :-—నీవంతశక్తి గలవాడవా ? చాల గర్వముగ మాటలాడుచున్నావే ? నీమాటలు చాల ఆశ్చర్యముగ నున్నవే ?

సిద్ధ :-—నాసలాములు నీవు భరియించలేవు. నేను నీకొక సలాము గావించిన, నీవును నీసంహాసనమును భస్మ మగును.

నవాబు :-—ఊరకున్న నీ డాంబికము శ్రుతిమించి రాగమున బడుచున్నది. హద్దుమీరి మాటలాడుచున్న నిన్నేమిచేసినను పాపములేదు. మాసేవకుని మోసపుచ్చి పారిపోయి, మరల నిచ్చట పట్టువడి, మరల తప్పించుకొన ప్రలాపములు పలుకుచుంటివా ? నిన్నేమిచేసెదనో చూడుము.

సిద్ధయ్య కడప నవాబుకు తన శక్తిని చూపుట

సిద్ధ :-—తారతమ్య మెరుంగక మాటలాడుట భావ్యము కాదు. కోపము యుక్తాయుక్త జ్ఞానమును సశింపజేయును. మూరదృష్టితో యోచించుకొనుము. అని సిద్ధయ్య పలికెను.

నవా :-—“ఓయీ ! నీకేమైనదై వబలమున్న చూపుము,”
సిద్ధయ్య :-—“అయ్యా ! ఒక పెద్ద రాతి గుండును తెప్పించుడు”
నాకుగల శక్తిసామర్థ్యంబుల జూపెద” ననెను. వెంటనే నవాబు సిద్ధయ్య కోరినట్లు పెద్దరాతిబండను తెప్పించి, సగత మధ్యమందున్న మైదానములో పడజేయించెను. సిద్ధయ్య ఆగుండును ఏమిచేయునో చూతమని అనగర మందుడు

జనులందరును, ఆమైదానము చుట్టును నిలువబడి యుండిరి. వెంటనే సిద్ధయ్యలేచి, నవాబును పరిశీలించుచుండ మనిచెప్పి, ఆబండకు యెదురుగా నిలువబడి, తనగురువై న వీరబ్రహ్మాండ్ర స్వాములవారిని మనస్సులో తలచుకొని, తన చెతి నెత్తి బండకు సలాముచేయగా 'థాంథాం' అను శబ్దముతో ముక్కలు ముక్కలుగ పగిలిపోయెను. చూచు వారందరును ఆశ్చర్యపడుచు, ఏమియు తోచక అట్లే నిలువబడి పోయిరి.

అంత సిద్ధయ్య నవాబుతో "అయ్యా! చూచితిరా? నేజేయు సలాములు మాగురువులైన శ్రీ వీరబ్రహ్మాండ్ర స్వాములవారు తప్ప అన్యలు భరింపలేరని చెప్పియుంటిని గదా! నాతండ్రి అజ్ఞానముతో పిర్యాదుచేసినంతమాత్రముచే, మాగురుస్వాములను అన్యలుగా తలచి, సమచులు పంప వచ్చునా?" అని పలుకగ, నవాబువిని, సిద్ధయ్యయే యింతటి ప్రభావము కలవాడై యుండ, నిక ఆయనగురువు ఇంకను ఎట్టి శక్తిసంపన్ను డోయని తలపోసి, తానుచేసిన అపరాధ మునకు వారు తనకెట్టి హానికలిగింతురో యని, ఆందోళన జెందుచు నవాబు "సిద్ధయ్యా! నీభక్తివిశేషం బెరుగక నేను త్వరపడినందులకు వేరుగా తెలుపకుము. నీ భక్తి నిరుపమాన మైనది. నీవు ఏమతిమును అవలంబించినను మాకెట్టి అభ్యంతరములేదు. నీజీవితము ధన్యత గాంచినది." అని చెప్పుచు తన నిజభవనమునకుంవోడ్కొనిపోయి, ఉచితరీతిని గౌరవించి "మహాత్మా! అనుగ్రహించి నన్ను మోక్షార్థునిగ జేయు భార మిక మీదే"యని ప్రార్థించెను. సిద్ధయ్య నవాబును చూచి "అయ్యా! మీకింత స్వల్పకాలములో హృదయపరివర్తన కలిగినందులకు చాలసంతోషము. నేనితరులను తరింప జేయునంతటి శక్తిసంపన్నుడను గాను. అట్టి అధికారము

గురుస్వాములవారికి మాత్రమే కలదు. మీ కట్టి అభిలాష. కలదేని గురుస్వాముల నిటకు దోడ్కొనివచ్చి. మీ కోరిక తప్పక సఫలీకృతము గావించు”నని చెప్పెను. అంతట నవాబు “స్వామీ! నాకీరాజ్య పాలనయందు మనసు వదలి మీతో వత్తును. అనుగ్రహింపు”డని కోరెను. సిద్ధయ్య నవాబుతో “అయ్యా! ప్రజాపరిపాలన గావింపకున్నచో, దేశము అరాజక మగును. కావున ప్రజాక్షేమమును కాంక్షించి, నీవు రాజ్యపాలన వదలరాదు. దానంజేసి నీవు నా వెంటవచ్చుటకూ వీలులేదు. కొలది దినములలో మహామహిమా నిర్వతుండై సజగద్గురువు శ్రీ వీరబ్రహ్మాండస్వాములవారినే నేను మీ నగరమునకు తీసుకొనివచ్చి, మీ యాప్తితార్థంబు తప్పక నెరవేర్చు”నని నవాబునకు చెల్పి, అట కొన్ని దినంబులుండి. బ్రహ్మాంగారికి నవా బాసంగిన కానుకలను తీసుకొని, తానంతకుముందు హిందువులుగ నొనరించిన మహమ్మదీయులను వెంటబెట్టుకొని, పయనంబై కనామల్లయ్య పల్లెను చేరి గురువులదర్శనంబు గావించి జరిగిన వృత్తాంతం బాతయు నెరింగింప, బ్రహ్మాంగారు సిద్ధయ్య నిశ్చలభక్తి కేతయు నానందించెను.

పాఠకమహాశయా! ఆత్మశక్తి సంపన్నులైన భక్తులకు అసాధ్యంబైన దెద్దియు నీ లోకంబున నుండదు కదా! అట్టి ఆత్మశక్తి ముంచిశీలము ఎలననే లభించు నని యెడంగవలయును.

సప్తమ ప్రకరణము

సిద్ధయ్యకు బ్రహ్మాంగారు సాంఖ్యయోగమును బోధించుట

ఒకదినమున సిద్ధయ్య బ్రహ్మాంగారికి పాదము లొత్తుచు
“తండ్రీ! ఈ ప్రపంచమంతయు నెట్లు సృష్టింపబడినదో తెలిపి
నా శంకేహమును తీర్పరే” యని ప్రార్థింపగా, స్వామియు
‘సిద్ధయ్య జ్ఞానమునకు నానందించి యీ రీతిగా తెలుప నారం
భించెను. “వత్సా! నీకట్టి విషయంబు తెలుపుటకు సాంఖ్య
యోగము నెరింగింతును. వినము. సాంఖ్యయోగంబు నెరిం
గినవారల కట్టి విషయంబు లన్నియు సులభముగ గ్రాహ్యం
బగుచుండును. మనకంటికి కనిపించుచున్న ‘యీ ప్రపంచమం
తయు నేవిధముగ సృష్టింపబడినదో తెలిపెదను. వినము. ఈ
సృష్టికి పూర్వము నాశనము లేనిదియు, వికారరహితం బైన
ట్టియు, కాలత్రయమునందు మార్పుచెంద నట్టియు, సృష్టికి
కారణమైనట్టియు, నిత్యవిర్మల - నిర్వికార - నిరానుయ -
నిర్గుణ - సర్వాత్మక సత్యస్వరూపమై నటువంటిదియు నైన
దొక్కటి యుండె నని గ్రహింపవలయును. అప్పుడు రెండవది
లేదు. అదియే సరబ్రహ్మస్వరూపము. అట్టిదాని యందేమియు
లేనిదై, ఆకారశూన్యంబై, సృష్టిని కల్పించుటకు శక్తికలదై
ప్రధానమగు ప్రకృతి యొక్కటి గలదు. అట్టి శక్తియందు పైన
తెలుపబడిన నిర్వికారాది న్యాయములుగల యట్టిబ్రహ్మము
గలసి ఈశ్వరుండనియు, అన్యకృత్యుండనియు పేరు గలిగి
యుండెను. అట్టి ఈశ్వరునియందు సృష్టి కర్తయైన హిరణ్య
గర్భుడు జన్మించెను. హిరణ్యగర్భునియందు సృష్టి ఆదివిరాట్ట
నెదు పై శ్వాసదుడు పుట్టెను.

శ్లో॥ బ్రహ్మోరవ్యక్తః అవ్యక్తాత్ మహాన్! మహతో
అహంకారో, అహంకారాత్ పంచతన్మాత్రాణి, పంచ
తన్మాత్రేభ్యో పంచమహాభూతాని, పంచమహాభూతే
భ్యో అఖలం జగత్ |

ఆదివిరాట్టునందు మహత్తుచు, ఆమహత్తునందు అహం
కారమును, అహంకారమునందు సత్త్వ రజస్తమోగుణంబులు
గలిగిన ప్రకృతియు పుట్టెను. అట్టి ప్రకృతివలన కర్మేంద్రియం
బులును, తమోగుణమువలన జ్ఞానేంద్రియములును, వాటి
వలన పంచమహా భూతములును పుట్టెను. అనగా 1 శబ్దము
నుండి సదాశివు డధిపుడైనట్టి యాకాశంబును, 2. స్పర్శము
వలన ఈశ్వరు డధిపతియైనట్టి వాయువును, 3. రూపమునుండి
రుద్రుడధిపతి యైనట్టి అగ్నియు, 4. రసంబునుండి విష్ణుడధి
పతియైన జలమును 5. గంధంబునుండి బ్రహ్మ అధిపతియైన
సృష్టియు పుట్టెను. పరమేశ్వరుడు ప్రకృతిని ఈ రీతిగ సృష్టిం
చెను. పైన తెలుపబడిన పంచమహా భూతములు పేరుపేరు
తక్కిన భూతములతో కలసినప్పుడు 'పంచీ కరణ' మేర్పడెను.
ఆ కాశమును రెండుభాగములుగ చేసినఅందొక భాగము సమష్టి
భాగ మనబడును. ఈ రీతిగ భూతంబుల నన్నిటిని విభాగించిన
యెడల నిరువదియైదు తత్వంబు లేర్పడును, .. జ్ఞాన మనో-
బుద్ధి - చిత్త - అహంకారములను అంత రింద్రియములును
2. ప్రాణ - అపాన - వ్యాన - ఉదాన-సమానంబులను పంచ
విధప్రాణంబులును 3. త్వక్కు - చక్షు - శ్రోత్ర - జిహ్వా -
గ్రూణంబు 4. నియెడి జ్ఞానేంద్రియంబు లైదును. 4. 'వాక్కు,
వాణి, పాద, గుద, గుహ్యంబులనబడు పంచవిధ కర్మేంద్రియ

ములును, శిశువులు, శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధములనబడుపంచ తన్మాత్రమును అయిన నీయిరువదియైదు తత్వంబులచే నీస్థూల శరీరం బేర్పడుచున్నది. జ్ఞానేంద్రియంబు లైదును, కర్మేంద్రియము లైదును, ప్రాణంబులైదును, మనోబుద్ధులు రెండును, మొదలగు నీ పదునేను తత్వంబులతో కూడినదే సూక్ష్మదేహమనబడును. ఇదియే లింగదేహ మనబడును. స్థూల సూక్ష్మ శరీరంబులు రెండును కలసి కార్యరూపమును చాల్చుచున్నవి. పొగవచ్చు నప్పుడు అగ్ని కనబడ కున్నను, కార్యరూపమైన పొగకు అగ్నియే కారణముగగా! ఆరీతిగనే అజ్ఞానస్వరూప మగు కారణశరీరమునకు అదియే కారణమగుచున్నది. నేను అజ్ఞానుడను అనుకొన్నప్పుడు, అజ్ఞానమే పైకికనబడుచున్నది. అజ్ఞానమే కారణ శరీరంబగు చున్నది. అనగా అజ్ఞానమువలననే స్థూలసూక్ష్మ శరీరంబు లేర్పడుచున్నవని గ్రహించవలయును.

మరియు “అజ్ఞానాదవివేకః । అవివేకాదభిమానః । అభిమానాద్రాగా దయః । రాగాదిభ్యః కర్మాణి । కర్మభ్యః శరీర పరిగ్రహం॥ అనగా అజ్ఞానంబుచే అవివేకంబును అవివేకముచే నేను, నాది యనబడు శరీరాభిమానమును, అభిమానము వలన కామక్రోధాదులును, హనివలన కర్మలనాచ రించును, నట్టికర్మలవలన జీవమునకు జననమరణంబులును కలుగుచుండును. కారణ శరీరము నశించువరకు జీవమునకు ముక్తి కలుగదు. “తథా విద్వాన్ బ్రహ్మజ్ఞానాగ్నినా కర్మబంధం నిర్మలేత్” అని చెప్పబడినది గావున బ్రహ్మజ్ఞానమును అగ్ని వలన కర్మపాపము నశించువరకు జీవమునకు ముక్తి కలుగదు. మరియు—

శ్లో॥ పంచైతాని దశేంద్రియాణి విషయాంప్రాణాంశ్చ
షట్చక్రకా. రాగాష్టా కరుణా షడూరుభి రమీ సప్త
భవద్ధాతవః, నాడీ మండల మీషణత్రయ గుణావస్థాశ్చతా
పత్రయం కోశా పంచతనుశ్చషణ్ణవతికం తత్త్వాని జీవాత్మనా॥

తా॥ ఈశరీరము తొంబదియూరు తత్వములతో కూడు
ని యున్నది. అవి ఎవ్వియన పంచభూతము. లైదును,
జ్ఞానేంద్రియము లైదును, కర్మేంద్రియంబు లైదును, విష
యంబులు పదియు, వాయువులు పదియు, చక్రంబులూరును,
రాగంబు లెనిమిదియు, అంతఃకరణంబులు నాలుగును :
ఊర్ములూరును, ధాతువులు ఏడును, నాడులు పదియును,
మండలములు పదియు, ఈషణములు మూడును, గుణములు
మూడును, అవస్థలు మూడును, తాపత్రయంబులును, కోశంబు
లయిదును కలవి మొత్తము తొంబదియూరు తత్వము లగు
చున్నవి. ఇట్టి తత్వంబులన్నిటితో కూడినజీవమే 'నేను'
అనబడుచున్నది. ఇంకను నీఘటవివరణంబు తెలిపెద వినుమని
బ్రహ్మంగారు సిద్ధయ్యకు నీ క్రిందివిధంబున చెప్పదొడంగెను.

ఘటవిమర్శ

ఘట మనబడు నీ శరీరము 96 అంగుళముల ప్రమాణ
ముతో 7 జానలపొడవును, 4 జానలలావును, 33 కోట్ల కోమ
కూపంబులును, 30 మూరల పొడవుగల ప్రేవులును, 93 కీళ్ళు
ను, 216 ఎముకలును, 3 పలములు బరువుగల గుండెలును,
40 పలముల రక్తంబును, 330 పలముల మాంసమును,

సోలెడు పైత్యరసమును, అరసోలెడు శైత్యంబును, సోలెడు శుక్లంబును కలిగి యొప్పుచుండును. ఇట్టిశరీరమే అనాత్మ. అసజ్జడ దుఃఖిస్విరూపము. నేనుఅను అజ్ఞానమే జీవాత్మ. శరీర విలక్షణంనదే ఆత్మ, సిద్ధా! నీకు మరియు నీ దేహంబున దేవతలుండు స్థానముల నెరింగించుచున్నాను వినుము.

ఈశరీరము ఆధార -- స్వాధిష్ఠాన-మణిపూరక - అనా హత - విశుద్ధ - ఆగ్నేయం బను షట్చక్రంబులతో నొప్పు చున్నది. అట్టి షట్చక్ర వివరంబును దెల్పెద నాకర్ణింపుము.

బ్రహ్మంగారు సిద్ధయ్యకు షట్చక్ర నవచక్ర విషయంబులను దెలుపుట

“వత్సా! సిద్ధా! ప్రపంచమున సూర్యకిరణములును అశుభ్రమైనవాటిపై ప్రసరించినప్పుడు, వాటి అశుభ్రత సూర్యకిరణములకు వీరీతిగ నంటదో, వీరీతిగ ఘటజలమందు ప్రసరించిన సూర్యకిరణంబులును ఘటమందుండు రంధ్రములు జలమందుండు మలినముల నేవిధముగ నంటవో, ఆరీతిగ నే పరమాత్మకు నీస్థూలశరీరంబున దుర్గంధాదులును, సూక్ష్మమున కామక్రోధాదులును, కారణమందున అజ్ఞానమును నంటవని గ్రహించవలయును. సద్గురువు నాశ్రయించి శాస్త్రజ్ఞానంబును పొంది, జ్ఞానదృష్టిచే విచారించిన పరమాత్మయీ శరీరమందే కాననగును. ఇరువదియైదు తత్త్వంబులున్న, దశపీఠనామలును, సప్తవిధధాతువులును కలిగియున్న యీ శరీరంబులో ఏడుకమలములు గలవు. వాటి వివరణంబు దెల్పెద వినుము.

షట్ చక్ర విధానము

1. మూలాధారము

మూలాధారమనుచక్రము గుదస్థానమందు వ, శ, ష, స, అను నాలుగు దళములు గలిగి, పచ్చనింగు గలిగి 'న' ఆకారంబుతో పృథ్వీ నిలయమై, ఘ్రాణకారణంబు కలిగి, భూమివలె నాలుగు కోణములతో నొప్పుచుండును. ఆచార లింగము స్వేచ్ఛాశక్తి గలిగియుండును. 1 ఘ. 40. వి. ఘ. కాలములో 600 పర్యాయములు జపమగును. ఈచక్రమునకు అధిదేవత వినాయకుడు.

2. స్వాశిష్టాన చక్రము

మూలాధార చక్రమునకు సుమారు రెండు అంగుళముల పై భాగములో 'స్వాశిష్టానచక్ర' మొప్పుచుండును. ఇది నాలుగురేఖలు, మూడుకోణములు కలిగి 'మ' ఆకారమున నుండి తెలుపు వర్ణంబుగలదై, జలస్థానమై, జిహ్వకారంబుతో బ, భ, మ, య, ర, ల, యను దళంబులతో పక్షి ఆకారము కలిగియుండును. క్రియాశక్తి గురులింగము. ఈ చక్రమునకు బ్రహ్మదేవు డధిపతి. 16,40 వి, ఘ, ల కాలములో 6000లు పరమహంసల జపము జరుగును.

3. మణిపూరక చక్రము

పైన చెప్పబడిన స్వాశిష్టాన చక్రమునకు మూడు అంగుళముల పైన నాభిప్రదేశమున నాడులచుట్టుకొని మణి వంటి ప్రకాశముగలదై, నీలవర్ణముతో 'ఇ' ఆకారమున డ, థ, ణ, త, థి, ద, ధ, న, ప, ఫ, అను దళంబులతో ప్రకా

శించుచు, నేత్రకారణంబై వీరికాకృతితో నుండును. జ్ఞాన శక్తి శివలింగము. ఈ చక్రమునకు అధిష్ఠానదేవత విష్ణువు. అగ్నిముద్రవా దోద్భవ స్థానము. 16 ఘ. 40. వి ఘ. లలో 6000 పరమాంసల జపము జరుగును.

4. అనాహత చక్రము

పైన చెప్పబడిన మణిపూరక చక్రమునకు పదిఅంగుళముల పై భాగములో హృదయస్థానమునందు సువర్ణ చాచు గలిగి పండ్రెండు దళములతో 'వా' ఆకారమున వాక్కునకు స్థానమై క, ఖ, గ, ఘ, జ, చ, ఛ, ఙ, ఝ, ఞ, ట, ఠ, అను రేకులతో వాయునిలయమై, లింగాకృతిగలదై, త్వగింద్రియ కారణమై యొప్పుచుండును; ఈచక్రమునకు రుద్రుడధి దేవత, బీజశక్తి, చరలింగము. వాయుముద్ర నాదప్రకాశసానము, 16 ఘ. 40 వి. ఘ. ల. కాలములో 6000 పరమాంసల జప మగును.

5. విశుద్ధ చక్రము

పైన నిరూపింపబడిన అనాహత చక్రంబునకు పైన పండ్రెండు అంగుళంబుల దూరములో తెలుపువర్ణంబు గలిగి అ, ఆ, ఇ, ఈ, ఊ, ఊ, ఋ, ఋ, ౠ, ౠ, ఏ, ఐ, ఓ. ఔ, అం, అః, అను పదునాడు దళంబులతో మత్స్యకారము గలిగి 'య' ఆకారంబున గగన నిలయంబై కర్ణస్థానమున కంత ప్రదేశము నందుండును. ఈ చక్రమునకు జీవు డధిష్ఠాన దేవత. ఈచక్రము సరస్వతికి స్థానము. ఆకాశముద్ర ఆది శక్తి, ప్రసాదలింగము. జ్యోతివర్ణముగలదై 2 ఘ. 46 వి. ఘ. ల కాలములో 1000 సర్యాయములు జపమగును.

6. ఆశ్నేయ చక్రము

పైన చెప్పబడిన విశుద్ధచక్రమునకు పన్నెండు అంగుళములపైన గ్రామధ్యప్రదేశములో హం, ఊం అను ద్విదళంబులు గలిగి, అంతఃకరణ నిలయంబై, అగ్నిహోత్రునివలె ప్రకాశమానమై యొప్పుచుండును. ఈ చక్రమునకు అధిష్ఠాన దేవత ఈశ్వరుడు. మరియు నిది మహాలింగమై పరాశక్తియై, సువర్ణ కాంతిగలిగి; సర్వసృష్టినిలయంబై, ప్రకాశముద్రతో నుండును. ఇందు 2 ఘ. 40 వి. ఘ. ల కాలములో ఈశ్వరుడు 1000 పరమహంసల జపము జరుగుచుండును.

7. సహస్రారము

పైన తెలుపబడిన విశుద్ధచక్రమునకు పై భాగములో నీ సహస్రారచక్రము బ్రహ్మరంధ్రమున, తేజో రూపముతో సహస్రదళములు గలిగి 'ఓం' అనుప్రణవవర్ణంబై దేదీప్యమానముగ బ్రకాశించుచు, బుద్ధికే నిలయంబై మాయచే నావరింప సృష్టికి మూలాధారమై, స్యామునకు సృష్టిరహితంబై, సచ్చిదానంద స్వరూపమై యొప్పుచుండును. ఈ చక్రమునకు శ్రీగురుమూర్తి అధిష్ఠాన దేవత ఓంకార లింగరూపముగ జ్యోతినిలయంబై, సర్వాకర్షణప్రణవస్థానమై యొప్పుచుండును. విశాలజ్ఞానముద్ర. ఇందు 2 ఘ 40 వి. ఘ. ల కాలములో శ్రీగురుమూర్తికి 1000 పరమహంసల జపము జరుగుచుండును.

పైన తెలుపబడిన ఏడుచక్రములను గ్రహించినవానికి బ్రహ్మజ్ఞానము కరతలామలక మగును. ఈ చక్రముల ప్రసరించువాయువు ప్రాణవాయువు వనబడును. ఆవాయువు ప్లాన భేదంబులతో దశవిధ నామంబుల నొప్పుచుండును. అవి

ప్రాణ-అపాన-వ్యాన-ఉదాన-సమానము లనబడు ప్రాణ
హాయివులు. నాగ-కూర్మ-కృకర-దేవదత్త-ధనంజయము
లనబడు నామములతో ఉపవాయువు లైదుగలవు. ప్రాణ
వాయువులు కుడియెడమ భాగములందు ఇడాపింగళనాడులలో
పైకిని క్రిందకును ఆడుచుండును. ఈ ఇడాపింగళ యనబడునవి
ఆధారచక్రము మొదలు ఆగ్నేయ చక్రమువరకును వ్యాపించి
యుండును. ఇడాపింగళలమధ్య సుషుమ్నయను నాదియుం
డును. ఈ సుషుమ్ననాడి ఆగ్నేయ చక్రమునకు పైభాగమున
బ్రహ్మరంధ్రము వరకు వ్యాపించి, శరీరమధ్య భాగములో
ప్రభానమైనదై రహస్యముగ నుండును. ఈనాడులందు సంచ
రించు జీవుడు ప్రాణవాయువుచే ఆగ్నేయ చక్రమునం దుద్భ
వించినట్టి 'న' కారంబును, మూలాధారమున అపానవాయువు
నం దుద్భవించిన 'హ' కారమునుచేరి 'హంస' 'సోహం' అను
నామములతో, ఉర్ధ్వ అధోకుండలములందు వ్యాపించెడి ఆత్మ
మంత్రము ఆధారాది షట్చక్రముల కధిష్ఠాన దేవతలగు గణ
పతి, బ్రహ్మ, విష్ణు, రుద్ర, జీవ, ఈశ్వరులను ప్రతిక్షణమును
జపము చేయుచు నర్పణచేయు చుండును. అందుగణపతికి
600, బ్రహ్మకు 6000, విష్ణువునకు 6000, రుద్రునకు 6000,
జీవునకు 1000, ఈశ్వరునకు 1000 సగుణ సహితంబుగ జీవు
డర్పణము చేయుచుండును. శ్రీ గురు పరమాత్మలకు సహ
స్రారమున తేజోమయ రూపంబున 1000 హంసల అర్పణ
జరుగు చుండును. ఈరీతిగ 21600 ల హంసల సగుణ నిర్గుణ
రూపముగ నర్పణ జరుగుచుండును. ఇట్టివిషయంబును తెలుసు
కొనలేక, జీవుడు సద్గురువు నాశ్రయింపక కాశీరామేశ్వరాది
తీర్థములను సేవించి ముక్తిని బొందవలయునని ప్రయత్నిం
చుచు, సాలోక్యాది మోక్షముల నపేక్షించుచు, కాల

మంతయు వృధాపుచ్చు చుండును. ఈ రీతిగా సంచరించుట వలన దరిగానలేక సంసార సాగరములోబడి కొట్టుకొను చుండును. సహస్రసారమే సృష్టికి కారణము. అదిగో శబ్దరూప మైన వాక్కుగను, పరంశ్లోకగను, ఊర్ధ్వకుండలిగను, అమృత భాండంబుగను నుండి మెఱపువలె మెఱయుచుండును. ఈసహస్రసారచక్రమే. సమస్తసృష్టికిని మూలాధారం బగు చున్నది. అందు 'నేను' అను జీవుడు ప్రవేశించినప్పుడు, సమస్త సృష్టియు చిద్విలాసముగ గానబడుచుండును. అట్టిజీవునకు ఎట్టికర్మంబులును అటవు. ఇట్టివిషయంబును తెలుసుకొనలేక అధోకుండలింబడి సుఖదుఃఖంబుల ననుభవించుచు, హృదయ కమలమందున్న యమృతమును పానమును జేయలేక, శరీరమే శాశ్వత మనుకొని సంచరించుచుండుడు. ఇట్టి అవస్థయందు జీవుడు 'నేను' అనుదానికి అతీతముగ వేరొకటికలదని తనజ్ఞాన శక్తికొలది కర్మబద్ధులను గావింపుచు, కర్మకాండకు బద్ధుడై నడయాడుచుండును. మసిబరిన కుండ నదీజలములో ఎన్ని పర్యాయములు యుంచినను ఏరీతిగ దానిమలినము పడలదో అదేవిధముగ నీ శరీరమును ఎన్ని పర్యాయములు గంగలో యుంచినను ముక్తినిపొందలేదు. వ్రతములు, తీర్థయాత్రలు మొదలైనవి జీవన్ముక్తికి దూరంబులైనవి. వారియు నవచక్రంబులనియు, సప్తచక్రంబులనియు సహస్రసారంబున శిఖా - శూన్యపశ్చిమ చక్రంబులుగలవని తెలుసుకొనుము. ఆధార - స్వాధిష్ఠాన - మణిపూరక - అనాహత - విశుద్ధ - ఆగ్నేయ - సహస్రసార - ఆకారతౌల్య - ఆకాశ చక్రంబులు నవచక్రంబు లనబడును. సప్తచక్రంబులని చెప్పబడునప్పుడు తౌల్యాకాశ చక్రంబులు రెండును, విశుద్ధసహ

సార చక్రములలో అంతర్భాగములుగ పరిగణింపబడును. షట్చక్రము లని వ్యవహరింపబడినప్పుడు సహస్రార చక్రము అధిష్ఠానముగ భావించి నిరూపింపబడుచుండును. కాని శ్రుతికి విరుద్ధముగ నుండును. సప్తచక్రములలో ప్రకృతి ఆత్మవిరూపణ గావింపబడెను. ఈరీతిగ షట్చక్రములనుండు అధి దేవతలను కనుగొనవలయు ననిన, అంతర్లక్ష్యవిధానము ననుసరించి కనుగొనవలయును.

స్వాములవారు తెలిపిన షట్చక్రనిరూపణను మాదిగ కక్కయ్య గోడచాటుననుండి విని, తన భార్యగర్భమును చీల్చి అందుదేవతలు కనబడనందున విచారించుట

శ్రీస్వాములవారు ప్రైవిధముగ సిద్ధయ్యకు షట్చక్ర విధానమును గురించి తెలుపుచుండగ, గోడచాటున నుండి మాదిగ కక్కయ్య బాగుగవిని, దేవుడెక్కడో యున్నాడను కొనుచుంటిని; నావంటి అమాయకు డుండునా? వెంటనే యింటికింబోయి నాభార్యగర్భమును చీల్చి, బ్రహ్మంగారు చెప్పినట్లు దేవతలను సూదర్శించి, ముక్తిని బొందెదనని ఆలోచించి, మూఢభక్తి గలవాడగుటచే వెంటనే గృహంబున కేగి, నిద్రించుచున్న భార్యనుచూచి. యిదియే మంచి నమయంబని తలపోసి, కత్తినిబట్టుకొని కత్తుకగోసి, పిమ్మట ఉదకమును చీల్చి, అందు బ్రహ్మంగారు చెప్పినట్లుగ చక్రమును గాని దేవతలుగాని కన బడనందున విఫలమనోగఘంఘై, నిష్కారణముగ భార్యను చంపుకున్నందుకు సమితిముగ దుఃఖించుచు, నేలంబడి పొర్లిపొర్లి యేడ్చుచు, తనయవివేకం

బునకు సిగ్గుపడుచు, దైవమా! కాషాయవస్త్రముల ధరించి ఉదరపోషణార్థమై ప్రజలను మోసగించుచున్న సన్యాసుల మాటలను విని, పండువంటి యిల్లాలును తుదముట్టించితినిగదా! ఇకనాకు దిక్కెవ్వరు? గృహకృత్యము లింకెట్లు జరుగును? అని వెక్కిరిచి యేడ్చుచు, “మీదమిక్కిలి స్త్రీహత్యా పాతకంబున కొడిగట్టుకొంటినే” యని వగచుచు, అయినను లోకప్రఖ్యాతి వహించిన బ్రహ్మంగారిని త్వరపడి దూషింప రాదనియు, నింకను నదేమి రహస్యంబున్నదో స్వయముగ నడిగి తెలుసుకొనవలయునని, నిశ్చితాత్ముడై బ్రహ్మంగారును, సిద్ధయ్యయు నున్న తావునకుంబోయి, మరిల నెప్పటియట్ల గోడచాటున నిలువబడి వారిసంభాషణవినుచు, బ్రహ్మంగారు చెప్పుచున్న ప్రతివిషయంబును “అది యంతయు అసత్యము, అసత్య” మని మారు పలుకనారభించెను.

ఆరీతిగ తాను చెప్పుచున్న ప్రతివిషయంబును “అసత్య” మని గోడ చాటునుండి ఎవ్వరో బదులుచెప్పు చున్నారని బ్రహ్మంగారు విని, “వీడెవ్వడో నేజెప్పు ప్రతివచనంబును అసత్యం బని చెప్పుచున్నాడు, అందులకు కారణం బేమైయుండునోగదా” యని తలపోసి, ప్రత్యక్షముగ “ఓయీ! నీ వెవ్వండవు? నేజెప్పు ప్రతివిషయంబును అసత్యం బని గోడ చాటునుండి మారుపలుకు చుండుటకు కారణంబేమి?” అని అడుగి, కిక్కయ్య వెంటనే స్వాములవారి యెదుటకువచ్చి నమస్కరించి “స్వామీ! నా అవివేకంబేమని యెరింగింతును? మీరు సిద్ధయ్యకు చెప్పుచున్న ప్రతివాక్యంబును, ఈ గోడ

చాటున నిలువబడి వినినవాడనై, యధార్థమే యనుకొని నాభార్యను నిష్కారణముగ చంపుకొంటి"నని కంట తడి పెట్టుకొని యేడ్వ నారంభించెను.

అదివిని యాశ్చర్యపడుచు స్వాములవారు "ఓయీ! నీ మాటలు చాలవంతగానున్నవే? నేనేమి చెప్పితిని? నీభార్యను చంప మని నేనెప్పుడును చెప్పియుండలేదే? ఇట్టియపవాదునా నెత్తినేమి పెట్టెదవు? జరిగినదేదో సవిస్తరంబుగ దెలుపు"మన కక్కయ్య వచ్చుచు. "స్వామీ! మీరు సిద్ధయ్యగారికి చెప్పు చుండగ విని, సకల దేవతలుమన గర్భమునందే యున్నారని గ్రహించి, యింటికిబోయి కత్తితో నిదురించుచున్న నాభార్య గర్భమును చీల్చిచూడగా, అందేమియు గనబడక నిష్కారణముగ భార్యను చంపినవాడనై దుఃఖము పాలైతి"నని చెప్పెను. మరియు నాతడు "స్వామీ! ఇక సన్యాసులమాటలు నమ్మగూడదని బోధపడినది. మీరు సిద్ధయ్యకు చెప్పుచున్న మాయమాటలను నమ్మి మోసపోయితిని. నాగతి యిట్లయ్యె"నని చెప్పి విలపింపసాగెను. స్వాములవారు ఆ మాటలువిని, కక్కయ్య శుద్ధ మూఢభక్తిగలవాడని గ్రహించి, అతనిని తరియింప జేయుట ముఖ్యమనినిశ్చయించుకొని "కక్కయ్యా! చనిపోయిన నీభార్య శరీరము ఎక్కడ నున్నదో నాకు చూపుము. నేను నీవెంట వత్తును. దేవతలను చూడవలయునని నీకు దృఢాభిప్రాయ మున్నచో, నీకు ఆ దేవతలను తప్పక చూపగలను" అని చెప్పి కక్కయ్యను వెంటబెట్టుకొని అతని గృహంబునకు బోయెను.

స్వాములవారు కక్కయ్యభార్యను బ్రతికించి, అతనికి
దేవతలను చూపించుట

ఆవిధంబుగ బ్రహ్మంగాడు సిద్ధయ్యను వెంటబెట్టుకొని
కక్కయ్యతోగూడ నతని గృహంబున కేగి, ఒక చోగూర్చుండి
తన శిష్యులైన సిద్ధయ్యకును, కక్కయ్యకు నీరీతిగ చెప్ప నారం
భించెను. “నాయనా! నేను జెప్పబోవు విషయంబులను
శ్రద్ధతో వినడు. మెడ క్రిందలయిగాతు గుదస్థానము వరకు
గల వెన్నెముకకు ముక్తికాంతయనియు, వీణా దండచునియు,
బ్రహ్మదండ మనియు, మేరువనియు పేర్లు. అట్టి వెన్నెముక
నాశ్రయించి మూలాధారము సువర్ణచ్ఛాయతో నుండును.
2. స్వాధిష్ఠాన మనునది జలనిలయమై తేల్లని వర్ణము కలిగి
యుండును. 3. మాణిపూరకం బనునది అగ్నికి నిలయమై
యెరుపు రంగుతో నుండును. 4. అనాహతంబు వాయునిల
యంబై ఆకుపచ్చని వర్ణంబున నొప్పుచుండును. 5. విశుత్తం
బనునది ఆకాశనిలయంబై నీలిరంగు కలిగియుండును. 6. ఆజ్ఞే
యం బనునది మాణిక్యమువంటి రంగు గలిగి యంతఃకరణము
నకు స్థానమై యొప్పుచుండును :” అని వారలకు బోధించి,
పిమ్మట కక్కయ్య భార్య శరీరమున్న తావునకు వారు ముగ్గు
రను పోయిరి.

అంత బ్రహ్మంగాడు “బిడ్డలారా! నేచూషింపబోవు
విషయంబులను శ్రద్ధగ చూడుడు. 1. ఇది ఆధాత చక్రమన
బడును. అందుగల నాలుగు దళములమధ్య నున్న వినాయ
కుని చూడుడు. 2. ఇది స్వాధిష్ఠాన చక్రము. దీనియందు
ఆరు దళంబులు గలవు. ఆ దళంబుల మధ్యనున్న బ్రహ్మ
దేవుని గాంచుడు. 3. అదిగో పదిదళములతో నొప్పుచున్న

మణిపూరక చక్రంబును గాంచుడు. ఆదళంబులకుమధ్య
 పోట్లాటమూర్తి విలసిల్లు చుండును. 4. పన్నెండు దళములుగలి
 గిన అనాహుత చక్రము మధ్యనున్న ఆరుద్రుని చూడుడు.
 5. అదిగో పదియారు దళములతోనున్న వీశుద్ధ చక్రము
 మధ్యనున్న జీవుని పరిశీలింపుడు. 6. అదే ఆగ్నేయచక్రము.
 రెండు దళములతోనున్నది. దాని మధ్యనున్న పరమాత్మ
 స్వరూపమును చూడుడు. 7. అదియే సహస్రారము. వేయి
 దళంబులు గలవు. వాటిమధ్య ప్రకాశించుచున్న శ్రీ గురు
 మూర్తి స్వరూపమును గాంచుడు” అని చెప్పి ఆ చక్రంబుల
 మధ్యనున్న దేవతలను వారిరువురకు చూపింపగ, కనులు
 మిరుమిట్లుచెంది నిశ్చేష్టులై చూచుచు అమితానందంబు
 తొంది, కొంతవడికి తెప్పరిల్లి, స్వాములవారికి సాష్టాంగదండ
 ప్రణామము లాచరించి “స్వామీ! తమ యచుగ్రహముచే
 మా జీవితములు ధన్యత గాంచిన వని పలికిరి. ఆనంతరము
 కక్కయ్య “స్వామీ! దేవతల దర్శనము చేయించి నాకు
 సంశయము బాపితిరి, కాని నాకు భార్యనుచంపిన స్త్రీహత్యా
 పాతక మెట్లు పోవునో, తోచక విచారించుచున్నా”నన విని,
 బ్రహ్మాంగాడు “నాయనా! బ్రహ్మజ్ఞానివైన, నిన్ను స్త్రీ
 హత్యాపాతకం బంట నేరదు. అయినను నీభార్య మరణించ
 లేదు; అని చెప్పుచు, తనకమండల జలంబుల నామెపై
 ప్రోక్షించి విభూతిని మంత్రించి ఆమె లలాటమునబెట్ట, ఆమె
 ఎప్పటియట్లనే యుండెను. అంతకక్కయ్య “గురువర్యా!
 యిదియేమి. మీరు మంత్రజలముల ప్రోక్షించినను నాభార్య
 ఎప్పటియట్లనే ఉన్నది. ఇక బ్రతుకు నాశ లేదు కాబోలు” నని
 విచారించు చుండెను. స్వాములవారు “కక్కయ్యా! ఆమె

మహాపతివ్రత. నీహస్తస్పర్శ ఇలిగిననే గాని ఆమెకు
 కలుగదు. కనుక నీచేతులతో నావెళ్ళరీరము మీద
 తట్టుమని చెప్పగా, కక్కయ్య తనభార్య శరీరమున
 తట్టుచు “దేవీ! నాయపరాధమును సైరించి మే
 మన ఆమె దిగ్గునలేచి కూర్చొని “అబ్బా! ఎంత బ్రద్రవ్య
 అని అనుకొనుచు కనులు నులుముకొనుచు నెరుగుగ
 నంతలో తనయెదురుగ నిలువబడియున్న బ్రహ్మంగారి
 సిద్ధయ్యగారిని చూచి తనలో “వీరెవ్వరై యుందు?”
 ఇక్కడ కెందులకు వచ్చిరో కదా!” యని యనుకొని
 కాషాయవస్త్రంబులు దాల్చి వేదాంతులవలె గప్పట్టుచు
 టంజేసి సాష్టాంగ దండప్రణామము లాచరించి “పూజ్యలా
 యిందు రాకతంబేమి? తమరాకచే మేము ధన్యుమైతిమి
 అని బహువిధంబుల బ్రస్తుతించుచుండ, స్వామిలభారు
 దించి “తల్లీ! నీవు నీచజాతియందు జన్మించినను మహాసాధి
 కులముకంటె గుణమే ప్రధానమైనది. పూర్వజన్మ సుకృత
 వలన నీవు మహాపతివ్రత వైతివి; నీవు సచ్చరిత్రు గావు
 మేము మీగృహంబునకు రాగలిగితిమి. నీభర్త మహాధర్మ
 మీరిక సుఖంబుగ నుండి సౌఖ్యముపొందుడు. మేము మా
 వాసంబుల కేగెద”మని చెప్పి దీక్షించి, కక్కయ్యతో “బి
 మీరిక నెట్టి యాపదలును కలుగవు. హరినామస్మరణ గా
 చుకొనుచు సుఖంబుగ నుండు” ఘోష చెప్పి, వారలవీడిబ్ర
 గారును, సిద్ధయ్యగారును తమ నిజ వాసంబులకుం జనిరి. క
 య్యయు, అతని భార్యయు బ్రహ్మంగారి విగ్రహమును
 గృహంబునందు నెలకొల్పికొని నిత్యము విగ్రహమునకు ప

కొనుచు, గృహస్థశ్రమ ధర్మమున సుఖముగ
గడుపసాగిరి.

సప్తమ ప్రకరణము సమాప్తము.

అష్టమ ప్రకరణము

బ్రహ్మంగారు కాగుచున్న లోహమును
దాహముగ త్రాగుట

బ్రహ్మంగారు రాయలసీమ యందున్న నంద్యాల
మండలములో శిష్యులమేతంబుగ సంచారముచేయుచు,
దినమున “దిగువమెట్ట”యను గ్రామములో నాగెను.
వ్యములవానికి ఆ యూరు చేరగనే దాహంబగుటచే, ఒక
విశ్వబ్రాహ్మణుని గృహంబునకేగి దాహమునకు జలంబడుగ.
అతడు; ప్రక్కనే తటాకమున్నది అక్కడకు బోయి త్రాగు”డని
తప్పెను. అంత సిద్ధయ్యి “అయ్యా! మాగురువుగారు విశ్వ
బ్రాహ్మణులు. మీరును విశ్వబ్రాహ్మణులే కదా! కులము
వారి యిల్లుగదా అని యడగ చేరువునకు బొందని తెచ్చుట
న్యాయమా! అదియును గూక సాధువుంగవుండైన యంతటి
మహానుభావుడు మీగృహమునకు వచ్చుటే గొప్పవిషయము
కదా! దాహమునకు జలంబిచ్చు నంతలో నెంతపని పోవును.
అహ! కాల మేవిధముగ వీరారుచున్నది.” అని పలుకగా,
విశ్వబ్రాహ్మణుడు విని, విసుగుతో సిద్ధయ్యను చూచి

“ఏమయ్యా! మీగురువుగారు మాగృహమునకు వ
అంత అపురూపమా? అంతటి మహాశుభావుడా? నీ మా
చాల అద్భుతముగ నున్నవే. సాక్షువులు భేదరహి
గదా! సర్వంబును పరమాత్మ స్వరూప మనియే చెప్త
దురు గదా! కరుగుచున్న యీలోహమును త్రాగుమన
ఆయన శక్తి చూతము” అని పరిహాసముగ పలుక, బ్రహ్మ
గారు ‘అయ్యా! శక్తి కేమిగాని, నిక్కంబుగ నాకు ద
మగుచున్నది. కరుగుచున్న యీలోహంబునే త్రాగును
దానిని త్రాగి దాహమును తీర్చుకొనుట కెట్టి యభ్యంత
ముగా లేదు. దాని నిటు తె”న్నుని అడిగి కొలిమియందు
మూసను తీసుకొని “దాహంబునకు బలంబుడుగ కరుగుచు
లోహంబును త్రాగుమనుట, కాల వైపరీత్యముగదా” అ
నుచు, ఆ మూసనెత్తి నోటిదగ్గర పెట్టుకొని ముచికి
త్రాగినట్లుగ నే గుటగుట త్రాగి “ఓవిశ్వబ్రాహ్మణోత్తమా
నాకు దాహం బింకను తీరలేదు. మీయింట నింక
లోహంబు లేవై ననున్న యెడల కరగించి దాహంబునకి”న్న
యడుగ, ఆ విశ్వబ్రాహ్మణుడు ఆశ్చర్యపడి, తన కేమి శాప
బిచ్చునోయని గడగడ నడుగుచు, కరీరము చిరుచెమట
గొమ్మ నమస్కరించుచు నిలువబడి, ఏమి చెప్పటకును నోర
రాక నెప్పుడిగ “అయ్యా! మీరెవ్వరో తెలియక, అవి
కంబుచే నేనాడిన మాటలు మన్నించి నన్ను తుమింప కోడ
చున్నాను. ఏపుట్టలో నేనామున్నదో తెలుసుకొనుట కష్టము
కదా! నావంటి అవివేకుని తరింప జేయవచ్చిన పరమేశ్వరా
వతారమువలె గన్పట్టుచున్నారు. తుమింపు”డని బ్రహ్మం
గారి పాదములపై బడి విడువకున్నంత, స్వాములవారు చూచి

‘ ఇది అంతయు కాలవై పరీత్యము. ఇది కలియుగము. ను పశ్చాత్తాపము వలన పాపములు శమించును. తెలి చేసినదానికై అంతగా విచారింప బనిలేదు” అని కేతులతో లేపదీసి నిలువఁబెట్ట. ఆ విశ్వబ్రాహ్మణుడు తా! తమ రాకవలన నాగృహంబు పావనంబయ్యె. తో నిపూట ముగ్ధహమం దుండి, యీ బీదవాని తథ్యమును స్వీకరించి, నన్ను పావనునిగ జేయు”డనిబహు ల ప్రార్థింప, స్వాములవా రంగీకరించి, ఆపూటకు శిష్యు లంబుగ ఆవిశ్వబ్రాహ్మణునియింటనాతిథ్యమును స్వీకరించి, కి జ్ఞానోపదేశమును, మంత్రోపదేశంబును గావించి, చటి దినము బయలుదేరి మహానందియను గ్రామంబు బోయి, ఆ గ్రామమందున్న మహానందీశ్వరుని సేవించి దినం బక్కడ గడపి, మరుచటి దినమున సంద్యాలకు ను.

నంద్యాల గ్రామమందలి విశ్వబ్రాహ్మణులు

స్వాములవారిని ఆగౌరవముగ చూచుట

విశ్వబ్రాహ్మణులలో పంచాననమువా రనునొక తెగ యగు గలరు. నంద్యాలలోనున్న విశ్వబ్రాహ్మణు లందరును తెగకు చెందినవారే. నంద్యాలలో వీరందరును మా మంతటి ధనవంతులు, తెలివిగలవారు ఇక ప్రపంచంలో క్కడను లేరని విజ్ఞప్తివీగుచుండెడి వారు. బ్రహ్మంగారు విషయ మెరింగియే, వార లెల్లరకు జ్ఞానోపదేశము చేసి, శ్రవణార్తన పరులుగ మార్చవలయు ననుతిలంపుతో నంద్యాలకు వచ్చిరి. నంద్యాలలో స్వాముల దర్శనమునకు పచ్చు

బ్రహ్మంగారు నంద్యాలలో పంచానన విశ్వ బ్రాహ్మణులకు తత్వోపదేశము చేయుట

నంద్యాలలో పంచానన విశ్వబ్రాహ్మణులందఱును బ్రహ్మంగారు గొప్పదైవజల సంపన్నుడనియు, నిరుపమా శక్తి సామర్థ్యములు గలవాడనియు గ్రహించి, ఆయనయొడధిక శక్తిశ్రద్ధలు గలవారైరి. బ్రహ్మంగారు పంచాననము వారికి జ్ఞానోపదేశముచేసి ధర్మ ప్రవర్తనులుగ చేయదలచి వేదాంతసాత బోధనల గావించుచుండెను. ఒక దినమున బ్రహ్మంగారు పంచాననమువారికి మానవసృష్టి రహస్యము తెలుపుచు “భక్తులారా! మీలో నొక జ్ఞానసంపన్నుని నా యెదుట కూర్చొనబెట్టి, నేనడుగు ప్రశ్నలకు సదుత్తరంబిచ్చు నట్లుచేయు”డన, నాసభాసదులలోనొక బుద్ధిశాలి లేచి బ్రహ్మంగారి యెదుటకూర్చుండెను. అప్పుడు బ్రహ్మంగా రావ్యక్తితో నీక్రింది విధముగ సంభాషింప దొడంగెను.

బ్రహ్మ:—అయ్యా! నీవు ధరించిన వస్త్ర మెవరిది?

జవా:—నాదే!

బ్రహ్మ:—అనగా, వస్త్రమువేరు, నీవు వేరు అని కదా భావము.

జవాబు:—నిజమే! మీరు చెప్పినట్లు వేరుగనే యున్నది.

బ్రహ్మ:—నీదేహ మెవరిది?

జవా:—నాదే?

బ్రహ్మ:—అయినచో నీవు వేరు, నీదేహము వేరు అని కదా?

—సత్యమే!

బ్రహ్మ :—అయినచో, నీకాళ్ళు, చేతులు, ముక్కు, నోరు మొదలగునవి యెవరివి?

జ :—నావే!

బ్రహ్మ :—ఈ అవయవములు, ఇంద్రియములు నీవని నివలన చెప్ప గలుగుచున్నావు?

జ :—బుద్ధిచేత చెప్ప గలుగుచున్నాను.

బ్రహ్మ :—నీబుద్ధి అస్థిరమైనదనియు, మందమైనది మరియునెట్లు తెలుసుకొన గలుగుచున్నావు?

జ :—మనస్సువలన ప్రపంచమందలి సర్వవిషయములు తెలుసుకొన గలుగుచున్నాను.

బ్రహ్మ :—మనస్సుచే సర్వవిషయములు తెలుసుకొన గలుగుచున్నానని యెట్లు గ్రహించ కలిగితివి?

జ :—ఆత్మవలన తెలుసుకొన గలుగుచున్నాను.

బ్రహ్మ :—ఆత్మయనునది యొకటి కలదని ఎట్లు గ్రహించ గలిగితివి.

జ :—నా బుద్ధికి ఆత్మయనునది యొకటి కలదని తోచుచున్నది.

బ్రహ్మ :—సర్వవిషయములకు ఆత్మయే మూలకారణమనియు, దానికి మించి ఏమియు లేదని కదా నీ వాదము. అటులయినచో 'అదియే' నీ 'నిజరూపము.' దానికి మించి వేరొకటి లేదని గ్రహించుము.

జవా :—మీరు చెప్పునది సత్యముగవే తోచుచున్నది. ఆత్మ స్వయంప్రకాశమనియు, దానికి మించి వేరొకటి లేదనియు చెప్పుట యధార్థముగనే గన్పట్టుచున్నది.

“బిడ్డా! దీనినిబట్టి ప్రపంచమందలి సర్వప్రాణికోటి యొక్క ‘ఆత్మ’ పరమాత్మయొక్క స్వరూపమేయని గ్రహించ వలయును. అట్టి ఆత్మను పరమాత్మయందు లీనము చేయు లోకు ప్రయత్నించుటయే భక్తి యనబడును. ఇది శంకరాచార్యమతము. కనుక మీర లెల్లరును భక్తిజ్ఞానసంపన్నులై వర్ధిల్లు” డని తెలుప, వారిలో నొక జ్ఞానసంపన్నుడు లేచి బ్రహ్మంగారితో “అయ్యా! బ్రాహ్మణులు పేదంబులు నాలుగేయనియు, బ్రహ్మకు ముఖంబులు నాలుగేయనియు చెప్పుచున్నారు గదా! యీ విషయంబు మాకు బోధపడుట లేదు. కావున విరాడ్విశ్వబ్రహ్మ కెన్ని ముఖంబులో ఏముఖంబున నెవరు జన్మించిరో, తెలుప గోరుచున్నా”మని ప్రోరును. అంతట బ్రహ్మంగారు వారికి సృష్టి క్రమమును గూర్చి తెలుప నారంభించెను.

బ్రహ్మంగారు నంద్యాలయందు వీశ్వబ్రాహ్మణులకు

సృష్టి క్రమమును తెలుపుట

శ్లో॥ శివాత్మేతిమనుఃపూర్వం, హర్వంశమితి దక్షిణే!

బ్రహ్మ వంశంచ త్వష్టానాం, ఉత్తరం దేవ శిల్పయోః

ఊర్ధ్వంనూర్యాంశ విశ్వజ్ఞ ముఖం పంచత్రినేత్రకం॥

శ్లో॥ న భూమి ర్నజలంచైవ సతేజో న చ వాయవః।

న చ బ్రహ్మ న చ విష్ణు ర్న చ నక్షత్రతారకాః।

సర్వశూన్యం నిరాలంబం స్వయంభూవిశ్వకర్మణః॥

తా: భూమి, జలము. అగ్ని, వాయువు, బ్రహ్మ, విష్ణు, నక్షత్రములు, చంద్రుడు మొదలగునవి ఏవియులేని శూన్యమున ‘జ్యోతి’ యొక్క టి మాత్రమే కోటిసూర్య ప్రభాభాజ

ంబై వెలుగొందు చుండెను. అట్టి జ్యోతియంగు 'ఓం' అను ప్రణవము పుట్టెను. అట్టి 'ఓం' అను ప్రణవమునుండి 'శవిధనాదములు జనించినవి. అట్టి నాదములు పదివిధములైన గాదములతో కలసి, జ్యోతిర్మయాకారముగ ప్రకాశించు మండిన నదే 'స్వయంభూవిరాడ్విశ్వబ్రహ్మ' రూపము. అట్టి రూపమున పంచముఖ 'విశ్వకర్మ' జన్మించెను.

శ్లో॥ సద్యోజాతం వామదేవం అఘోరం పురుషంస్తథా ।

ఈశాన్యముఖ సంజాతా పంచైతే విశ్వకర్మణః ।

శ్లో॥ అయోమనుశ్చ ఋజ్ఞాతం వామయోధార్యజస్తథా ।

తామ్రత్వప్తారజస్సామా శిలాశిల్పి రధర్మణః ।

రాప్యంవిశ్వజ్ఞ ప్రణవం పంచబ్రహ్మ విధీయతే.

తా॥ సద్యోజాతము, వామదేవము, అఘోరము, పురుషము, ఈశాన్యము అనబడు అయిదు ముఖములతో మొదట 'విశ్వకర్మ' జన్మించెను. అట్టి పంచ ముఖములలో సద్యోజాత ముఖమందు మయబ్రహ్మ పుట్టెను, మయబ్రహ్మ వలన ఋగ్వేదము పుట్టెను. అందువలననే 'మనుఋగ్వేదకంచైవ' అని చెప్పబడుచుండును. ఈ బ్రహ్మయొక్క గోత్రము సామగము, సూత్రము ఆశ్వలామనము, ఋక్సాఖి ప్రవర సద్యోజాతము, స్పటికవర్ణము, పెండి దండకోట, పెండి జందెము, హోమ గుండము, ప్రకోణాకారము, వాహనము కాలమేఘము, మంత్రజపము ఏకాక్షరి. శివమయ బ్రహ్మ అని చెప్పవలయును.

2. వామదేవ ముఖమందు మయబ్రహ్మపుట్టెను. అందు వలననే "వామయోధార్యజస్తథా" అని చెప్పబడుచుండును. మరియు యజుర్వేదోమయస్తథా" అని చెప్పబడియున్నది.

అనగా నీ బ్రహ్మవలన యజుర్వేదము పుట్టెను. ఈ బ్రహ్మ యొక్క గోత్రము సనాతనము, ఆపస్తంభ సూత్రము, యజుర్శాఖ, ప్రవర వామదేవము, నీలవర్ణము, నలుచరము, హోమగుండము వెదురు దండకోల, పద్మపుజందెము, వాహనము ఉత్తాలమేఖము, చతురాక్షరీమంత్రజపము, హరిమయబ్రహ్మ, అని చెప్పవలయును.

3. 'తామ్రత్వష్టారజస్సామా' అని చెప్పబడియున్నది. మరియు త్వష్టానాం బ్రహ్మజేనమః అని చెప్పదురు. అనగా, అఘోరముఖమున త్వష్టబ్రహ్మయు సామవేదంబును బుట్టెను. ఈబ్రహ్మయొక్క గోత్రము అహభూనస, ద్రాహ్యయన సూత్రము, శాఖసామము ప్రవర అఘోరము. తామ్రవర్ణము, హోమగుండము ఎర్దులాకారము, రాగి దండకోల, రాగి జందెము, నీలమేఖము, వాహనము, మంత్రజపము అయిన వర్ణములు కలిగియుండును.

4. 'శిలాశిల్పర్యధర్వణః' అని చెప్పబడియున్నది. అనగా నాల్గవ ముఖమున శిల్పబ్రహ్మయు, అధర్వణవేదమును ఉద్భవించెను. శిలబ్రహ్మ, గోత్రము ప్రత్న, ఆప్యాయన సూత్రము, అధర్వణశాఖ, ప్రవర తత్పురుషము, ధూమ్రవర్ణము, పంచకోణ హోమగుండము. దండము బెత్తము, జందెము శూరిము, వాహనము కుంభమేఖము, మంత్రజపము ఆరువర్ణములతో కూడుకొని యుండును. 'మహేంద్రో శిల్ప బ్రహ్మ' అని చెప్పబడియున్నది.

5. 'రాప్యం విశ్వజ్ఞప్రణవం పంచ బ్రహ్మ విధీయతే', ఈశాన్య ముఖమైన అయిదవ ముఖమందు విశ్వ బ్రహ్మయు, ప్రణవవేదమును నుద్భవించెను. ఈబ్రహ్మయొక్క

శోభనము సువర్ణము, కాశ్యాయనీ సూత్రము, ప్రణవశాఖ, ఈశాంప్రసర, సువర్ణచ్చాయ, అష్టకోణ హోమగుండము, సువర్ణ దండకోట, హేమజుదేము, వాగ్మయేఘము, వాహనము, మంత్రజపము ఎనిమిది వర్ణములు కలదిగ నుండను. 'విశ్వజ్ఞ ద్విబ్రహ్మ' అని చెప్పవలయును.

మైన చెప్పబడిన విధముగ పంచ ముఖములు గలిగిన విశ్వకర్మ ముఖములందు మను, మయ, త్వష్ట, శిల్ప, విశ్వజ్ఞ బ్రహ్మలు జన్మించిరి. అట్టి పంచ బ్రహ్మలవలన 'అదిశక్తి పరాశక్తి, ఇచ్ఛాశక్తి, క్రియాశక్తి, జ్ఞానశక్తులు పుట్టెను. అట్టి పంచశక్తుల మూలమున ప్రపంచ సృష్టి జరిగెను. ఈ పంచశక్తుల వలనను సృష్టి, స్థితి, లయ, తిరోధానాను గ్రహంబులనియెడు పంచవిధ కార్యంబులును నిర్వహింపబడుచున్నవి.

స్వాములవారు నంద్యాలయందలి పంచాననము

వారికి సృష్టి రహస్యంబులను దెలుపుట

నంద్యాల యందలి పంచానన శాఖోద్భవులగు విశ్వ బ్రహ్మములకు పంచముఖ బ్రహ్మ వృత్తాంతం బెరిగించి, అనంతరము సృష్టి రహస్యంబులను దెలుప నారంభించెను. "భక్తులూరా! పంచభూత ప్రకృతి స్వభావములవలనను, భూసారమువలనను మూలపులు - పక్షులు - మృగములు - క్రిమికీటకాదులకు సప్తధాతువులేర్పడి. స్త్రీ పురుషజాతులు కలిగి జీవాత్మలు ప్రకాశమానమై, నటబీజ మూలములుగ నుద్భవించుచు వచ్చిన సృష్టి, పుణ్యతత్వమైనదే బ్రహ్మమనబడును. అట్టి బ్రహ్మ స్వరూపమే మనువాచార్యులు. ఈ మనువా

చామ్యనకు నినుము సృష్టిచుటయు,
 చుటయు, బౌపాసనంబును, త్రికాణ హోమగుండము
 నేర్పరచిన సృష్టిసంహార కర్తయగు బ్రహ్మసృష్టియని తెలుఁ
 బడుచుండును. 'అయోమనుశ్చ బుజ్జే సకల వర్ణములును
 ప్రమాణముచే దుద్రహుపంబగు కత్తిచి, శిశువు వాభినాళ
 సృష్టి పాలనంబగునట్లు గిర్భమున జన్మింపవ పడవ, ధర్మార్థ
 మును కోసి, పిల్లను చల్లించుండి వేరుచేయుచు వర్ణములు నడచు
 కామమోక్షంబు లనియెడు తుర్విధములయైన, కత్తి
 నట్లుగ కదురుమొన, కాదుమొన, ఘోరపంచమునడచు
 మొన, త్రాసుమొన యచనైదింటివలనను ప్రభుని బుగ్వే
 చున్నది. దుద్రుడు ఇట్టి విషయములకు కర్తయగునువా
 దమునందు వివరింప గడియున్నది. అట్టిదుద్రుడే
 చామ్యుండని పిలువబడుచుండును.

2. ఇక ద్వితీయంబగు 'స్థితి' విధానంబెరింగింతు నాల
 కింపుడు. స్థితి జలాంశమైనదిగ నున్నది. స్థితి కార్యములకు
 కర్త విష్ణుమూర్తియని యజుర్వేదమందు చెప్పబడియున్నది.
 విష్ణువే మాయాచామ్యులు. మయబ్రహ్మయే స్థితికార్యముల
 నిర్వహించుచుండును. దానినే ఆపోహ విష్ణువనియు చెప్పబడు
 చుండును. 'వామయోధార్యజస్తథా' అనెడు వేదవాక్యం
 బుచే సమస్తప్రాణాలును సౌఖ్యముకొరకు దైవకల్పితమైన
 గృహక్షేత్ర సస్య సామగ్రుల నేర్పరచుకొని జీవించుచుం
 డును. ఈవిధమైన స్థితికార్యమంతయు విష్ణువు చేయుచుండును.

3. మూడవది సంహారకృత్యము. ఈకృత్యమును నెర
 వేర్చుచుండునది ఈశ్వరుడు. ఆ ఈశ్వరుడే త్విష్టాచామ్యుండని
 పిలువబడుచుండును. ఇదియే తామ్రసృష్టియని చెప్పబడు

ప్రపంచ విషయములకుగాను జైవసిర్మితంబులగు అరుహ
యాదు శిల్పములునుగోపుర, స్థూపాదిత్రయస్త్రింశతోక్త
దేవతా ప్రతిష్ఠాది కార్యములును, వేద మంత్రాంగంః
లును, జప, తప, బీజ, ఆవాహన, హోమ అనుష్ఠానాః
అష్టాదశ కార్యకలాపములును, షోడశకళా న్యాసంబులును
ఏర్పరచుకొని, ముక్తిప్రదాయమైన జ్ఞాన, నియమ, నిష్ఠా
గర్విష్ట యోగసమాధికి నుపయోగించుచు సాంప్రదాయ
సిద్ధిమై అద్వైత బ్రహ్మ స్వరూపంబగు వీరాత్మర బ్రహ్మ
స్వరూపమును దెలియుటకు మార్గముగను దేవతలగు స్థపతియా
చార్యులై యుగి వివిధమంత్రముల సకల దేవతలను ఆరాధించి
ముక్తిని బొందుటకు కారణభూతులైనవారే శిల్పాచార్యు
లనంబడుచున్నారు. ఈసృష్టియే దేవేంద్రసృష్టియని యజుర్వే
దమున తెలుపబడెను. శిల్పాచార్యుడే మహేంద్రుడు. ఈ
బ్రహ్మయే 'తిరోధాన' కృత్యములకు కారకుడగుచున్నాడు.

౧. ఇక మిగిలిన అయిదవదగు 'అనుగ్రహము' ఆకా
శాంశముచే శ్రీ విరాడ్విశ్వ బ్రహ్మజ్యోతియం దుద్భవించి
వాయు వ్యాంశమును అధిగ మింపసేయక, వాయునంశము
అధిగమించినప్పుడు భావోద్రేకంబైన 'ఆత్మ' ప్రకాశము
బయలుపడి, విశ్వబ్రహ్మయొక్క ప్రభావంబున క్షీరమునుండే
ఘృతము వచ్చునట్లుగ మోక్షమును కలుగ జేయుచుండును.
ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆకాశంబును శివంబనియు, సదాశివుడే విశ్వ
జ్ఞాచార్యుండనియు పేర్కొనుచుండురు. ఈ విధంబగు సృష్టి
సువర్ణసృష్టి యనియు, ప్రణవవేద పారాయణంబును, ఔషా
ససమును, ఎనిమిదిమూలలుగల హోమగుండమును సృష్టించి
'అనుగ్రహము'నకు కర్తయై యుండు సూర్యసృష్టి యని వ్యవ

కారించబడు చుండును. రౌప్యవిశ్వజ్ఞ ప్రణవం పంచబ్రహ్మ
 విధియతే' అను వేదవాక్యంబుచే సకలప్రాణులును జీవిత
 మాత్రకై సౌఖ్యముకొరకు సువర్ణ, రజిత, రత్నాభరణాదు
 లను కల్పించి, అష్టాదశ జాతులయందును స్త్రీ పురుషులకు
 జరుగుచుండు అష్ట విధంబులగు వివాహంబులకును వలయు
 మాంగల్యాది ఆధరణములను యేర్పఱచి, కాలచక్ర, జ్యోతి
 మానులు కల్పించి, సమస్తజాతులందును అపవిత్రులగు స్త్రీల
 వలన మాంగల్యరహితులై ఉద్భవించిన అనులోమ ప్రతి
 లోమ, అంతరాళ, కర్ణ, కుండక, గోళ కాదులైన షర్గవీజ
 నిషేధంబులైన వారిని మాంగల్యాదులవలన కులపవిత్రుల
 గావించి, చతుర్విధపురుషార్థములు పొందుటకు యుక్తులుగ
 గావించి 'అనుగ్రహము' కలిగియుండుటే సూర్యసృష్టియొక్క
 విధానమని యజుర్వేదమునందు తెలుపబడియె. అట్టి సూర్యుడే
 పీశ్వజ్ఞా చాచ్యుండన బరగు చుండును. 'అనుగ్రహము' నకు
 ఈ బ్రహ్మయే కారకుడు.

పైన చెప్పబడిన పంచవిధ బ్రహ్మల వలననే యీ
 ప్రపంచ వ్యవహారములు నడచుచున్నవి. ఈపంచవిధ బ్రహ్మల
 సృష్టికిఁబుంచి వేరొండేమియు నీ ప్రపంచమున లేదనియు
 నివియే పంచముఖ బ్రహ్మకర్తవ్యఅవతార కృత్య జనియు
 యజుర్వేదంబున తేట తెల్లంబుగ తెలుపబడియుండె. మరియు
 ఋగ్వేద, యజుర్వేద. సామవేద. అధర్వణములను,
 నాలుగు వేదములందును, మూలస్తంభ సూత్రములందును.
 షట్ శాస్త్రములందును. సకలపురాణేతిహాస సిద్ధాంత గ్రం
 థములందును, ముప్పదిమూడు వాస్తుగ్రంథములందును, అరు
 వదియాకుశిల్పిశాస్త్ర గ్రంథములందును, పాతాళర్య, నాగర

ఖండ, విశ్వకర్మ, విశ్వసార, వశ, మయ, భాను, కార్పూర్య, సృష్టి, మానస, సయిద్ధిక, వజ్ర, సోమ, మద్రగం. కాఫిలం, చంద్రం, నామసంహిత, నాస్తికం, విశ్వబోధ, ఆదిపార, వితారం, ఇంద్రం మొదలగు సమస్త గ్రంథములందును ఇదేరీతికై తెలుపబడి యున్నది.

అందుచే 1. ఆదిశక్తికి మహాబ్రహ్మ స్వరూపాభ్యాం, ఉమా మహేశ్వరాభ్యాం నమః అనియు, 2. పరశక్తికి మయబ్రహ్మ స్వరూపాభ్యాం లక్ష్మీనారాయణాభ్యాం నమః అనియు, 3. ఇచ్ఛాశక్తికి త్వష్టబ్రహ్మస్వరూపాభ్యాం వాణీహరణ్యరూపాభ్యాం నమః అనియు, 4. క్రియాశక్తికి శిల్పబ్రహ్మస్వరూపాభ్యాం శచీపురందరాభ్యాం నమః అనియు, 5. జ్ఞానశక్తికి విశ్వజ్ఞ బ్రహ్మస్వరూపాభ్యాం సజ్జా భాస్కరాభ్యాం నమః అనియు చెప్పుచుందురు.

మరియు మనబ్రహ్మసృష్టి ఉమా మహేశ్వరుండగు రుద్రసృష్టి యనియు, మయబ్రహ్మసృష్టి లక్ష్మీనారాయణుండగు శ్రీమహావిష్ణువుయొక్క సృష్టియనియు, త్వష్ట బ్రహ్మయొక్క సృష్టి సరస్వతి ప్రజాపతియగు బ్రహ్మసృష్టియనియు, శిల్పబ్రహ్మముయొక్క సృష్టి శచీపురందరుండగు కేశేంద్ర సృష్టియనియు, విశ్వబ్రహ్మసృష్టి సజ్జా భాస్కరుండగు సూర్యుని సృష్టియనియు చెప్పబడియుండెను.

మరియు సామ్రాడ్విశ్వకర్మవిరాడ్విశ్వబ్రహ్మయనియు, పరబ్రహ్మ విశ్వబ్రహ్మయనియు, సామ్రాడ్విశ్వ స్వరూపంబనియు, వ్యవహరింపబడు చుండును. ప్రపంచమునగల శాక్తేయజనులు ఈ పంచముఖబ్రహ్మను పంచాక్షరీ మొదలైన మంత్రములచే జపతపంబు లాచరించుచుందురు. కనుక పంచ

విధబ్రహ్మలు ఈ చతుర్దశ భువనంబులకును సృష్టిస్థితి సంహారకృత్యములకు కారకులుగ నున్నారు.” అని చెప్పగా పంచాననమువారు విని స్వాములవారి ప్రజ్ఞానిశేషంబులకు సంతసించి. స్వాములవారిని మరల నిట్లని ప్రశ్నింపదొడంగిరి. “అయ్యా! పంచాంగము అనగానేమి? అద్దాని నెవరుసృష్టించిరి. ఆసతీయరే” అనియడుగ వారలకు బ్రహ్మంగా రీవిధంబున తెలుప నారంభించిరి.

“భక్తులారా! వినుడు. 1. తిథి 2. వార 3. నక్షత్ర 4. యోగ 5. కరణములును అయిదు (పంచ-అయిదు, అంగ-భాగములు) విషయములను తెలుపునదే పంచాంగ మనబడును.

శ్లో॥ తిథిరూపం మనుప్రోక్తం వారస్తు మయసంభవః

నక్షత్రం త్వష్టరూపంచ శిల్పయోగించదైవతం

విశ్వజ్ఞం కరణంచైవ పంచాంగో అధిదేవతా

బిడ్డలారా! వినుడు. మనుబ్రహ్మ తిథులను, మయశిల్ప బ్రహ్మవారములను, త్వష్టబ్రహ్మ నక్షత్రములను, శిల్పబ్రహ్మ యోగములను, విశ్వజ్ఞ బ్రహ్మ కరణములను - ఈ విధముగ పంచబ్రహ్మలును పంచఅంగములను సృష్టించి మొదట పంచాంగమునకు కర్తలైరి. అందుచే పంచాంగమునకు ఈ పంచవిధ బ్రహ్మలును అధిదేవతలగు చున్నారు. ఈ విధంబుగ వేదమునందు చెప్పబడి యుండె”నని వారలకుం దెల్పుప వారందఱును సంతసించి స్వాములవారిని బహువిధముల బ్రస్తుతించి, సాష్టాంగ దండప్రణామంబు లాచరించి, సత్కరించి గౌరవించిరి.

అష్టమప్రకరణము సమాప్తము

నవమ ప్రకరణము

బ్రహ్మంగారు అహోబిలక్షేత్రమునకు వెళ్లుట

అనంతరము బ్రహ్మంగా రొక శుభ ముహూర్తమున శిష్యసహితంబుగ నంద్యాలనుండి బయలుదేరి, మార్గమధ్యమున అటనట గ్రామాదులలో నాగుచు, భక్తులకు జ్ఞానోపదేశంబులు గావించుచు, అరణ్యముల బడిపోవుచు, నాయూతావులగల విశేషంబుల నారయుచు కతిపయనంబులకు అహోబిలక్షేత్ర మును చేరుకొనిరి. అహోబిలమునకు 'చినవోబులను'నియు, 'పెదవోబులను'నియు పేర్లుగలవు. ఆ తేక్షణంబున శ్రీ లక్ష్మీ నృసింహస్వామి ఆలయము గలదు. ఆ ఆలయంబును నిర్మించిన శిల్పచాతుర్య మిట్టిదని బ్రహ్మకై న వర్ణింప తగంబుగాదు. వేనోళ్లుగలిగిన చిలువకై న వర్ణింప నశక్యంబే యని చెప్పనొప్పును. చూచువారలకు నిది దేవతా విగ్నితంబై యుండనోపు ననియు, మానవులకిట్టి శక్తి అసాధ్యంబనియు తోచును. అట్టి మహాక్షేత్రము నానావిధ క్రూరమృగ విలసి తింబై చెన్నొందు మహారణ్యా మధ్యంబున పరియుచున్నది. ఆలయ నిర్మాణము చాలవరకు ప్రతాపదుద్ర యొక రాజుచే జరిగినట్లు, అందుగల శాసనమువలన దెలియవచ్చు న్నది. ఆ దేవాలయమున ప్రతిసంవత్సరము మాఘశుద్ధ తదియలగా యిటు బహుళవిదియ వరకును మహావైభవంబుగ నృసింహ స్వామికి ఉత్సవములు జరుగుచుండును. ఆ ఆలయంబునకు సుమారొక మైలు దూరమున నొక పర్వతంబు గలదు. ఆ పర్వతంబుపై గూడ శ్రీ నృసింహస్వామి ఆలయంబు గలదు, నృసింహస్వామి చరిత్రయంతయు నందు శిలలపై చెక్కబడి

యున్నది. క్రింద ఆలయమునందుగల స్వామిని చినవోబులే శ్వరుండనియు కొండపైగల ఆలయమందున్న స్వామిని పెదవోబులేశ్వరుండనియు వ్యవహరించు చుందురు. కొండపై నున్న ఆలయమున ఒకవిచిత్రంబగు చలువరాయి కలదు. ఆ రాతిదగ్గర నిలువబడి 'నారాయణ' అని రెండు చేతులతో చప్పట్లు కొట్టిన చేతుల మధ్యనుండి నీటిబిందువులు క్రింద పడును. కొండపై పూర్వము ప్రహ్లాదని శిక్షించిన ఉక్కు స్తూభము గలదు. హిరణ్యాక్షుడు సంహరింప బడిన ప్రదేశమున రక్తవర్ణముగల నీటితో ఒక కోనేరుగూడ గలదు. ఇట్లుండరును ఆకోనేరునందు స్నానంబాచరించు చుందురు. కొండఅంతయు దట్టముగనున్న వృక్షములతో నిండి అరణ్యముగనుండును. బ్రహ్మంగారు అట్టి విషయంబుల నన్నిటిని గాంచి, అనంతరము కడపకు బోవలయునని బయలుదేరిరి.

బ్రహ్మంగారు కడపకుబోవుచు మార్గమధ్యమున

ఒకబ్రహ్మరాక్షసికి గర్వభంగము గావించుట

బ్రహ్మంగారు ఆవిధముగ అహోబిల తే త్రమునుండి శిష్యసహితంబుగ బయలుదేరి, కడపకు బోవలయునను తలంపుతో మార్గమున ఒట్టి పోవుచుండెను. సూర్యుడస్తమించు సరికి మార్గమధ్యమున వారొక వటవృక్షము క్రింద బసచేసిరి. ఆవృక్షంబుపై చాలకాలమునుండి ఒకబ్రహ్మరాక్షసి నివాసము గావించుకొని యాత్రోవ బోవు బాటసారులను ఒట్టిచంపుచుండెడిది. అందుచే ఆ మార్గమున బోవుట మాని వేసిరి. దైవవశంబున స్వాములవారు ఆ వటవృక్షము క్రిందనే బసచేయుట తటస్థించెను. శిష్యులు వంటచేసి, విస్తరామలకై

అలాచించిరి. అందొకశిష్యుడు అవటవృక్షంబునే యెక్కి-
 ఆకులుగోయ నారంభించెను. అంత బ్రహ్మరాక్షసి అది చూచి
 “గావురే! నేవసియించుచెట్టు ఆకులనే గోయచున్నాడే? వీని
 సాహసంబేమి? చూడువీని నేమిచేయుచున్నో” యని కన్నులెర్ర
 జేసి అంగలార్చుచు, భూమ్యాకాశంబులకు సరిపోవునట్లుగ
 నోరుదెరచి, ఆశిష్యునిపై దుమికెను. ఆ శిష్యుండనిగాంచి,
 భయపడి, సృహదప్పి, పట్టువదలి, నేలంబడియె. మిగిలినశిష్యు
 లందరు అదిగాంచి, ఏ చీమయో కట్టుటచే నేలంబడి సృహ
 దప్పినాడనుకొని, మరల వేరొకనిని నెక్కించిరి. వాడును
 అదేవిధంబుగ నేలంబడెను. శిష్యులందరును ఆ జేరీతిగ ఒకరి
 తరువాతనొకరు ఆచెట్టునెక్కి నేలంగూలుచుండుట సిద్ధయ్యె
 చూచి ఆశ్చర్యపడి, జపము చేసుకొనుచున్న స్వాములవాణి
 దగ్గరకుంబోయి “స్వామీ! చూచితిరా యీమితి? ఆకులు
 గోయ చెట్టెక్కిన వారందరును నేలగూలుట విచిత్రముగ
 నున్నది. ఇదిఏమి?” యని అడుగ స్వాములవాణు “సిద్ధా!
 వారందరును నిశ్చలభక్తులుగాక పోవుటవలననే, వారావిధ
 ముగ స్వల్పవిషయమాత్రంబునకే నేలంబడిరి. ఆకహస్యంబుం
 జెప్పుచున్నాను వినుము. ఈవటవృక్షంబుపై చెద్దకాలంబు
 నుండి ఒక బ్రహ్మరాక్షసి వసియించుచు, నీ మార్గమున
 బోవువారలనుబట్టి పీడించుచున్నది. దానిని గర్వభంగము
 కావలసిన కాలమాసన్నముగుల వలననే నేడు మనమీ
 వృక్షముక్రిందనే బసచేయ తటస్థించెను. కనుక నీవీ వెండి
 బెత్తమును చేతధరించి, చెట్టుపైకెక్కి, అది ఎన్ని మాయో
 పాయములు వన్నినను, బెత్తమును మాత్రము చేయివదలక,
 ఆబ్రహ్మరాక్షసిని కొప్పుపట్టి, క్రిందకు నీడ్చుకొనిరమ్మ”ని

పంపెను. సిద్ధయ్య గురువులు ఆజ్ఞ ననుసరించి సిద్ధయంబుగ బెట్టుపెకెక్క, బ్రహ్మరాక్షసియు పూర్వమువలెనే సిద్ధయ్యపై బడెను. సిద్ధయ్య అదిగాంచి భయమునొందక తన చేతినున్న బెత్తమును, ఆ బ్రహ్మరాక్షసి నెత్తిపై బెట్టబోయెను. బ్రహ్మరాక్షసి ఆ బెత్తమునుచూచి వెరగంది, ఎటులైనా నాబెత్తమును పారవేయునటుల జేయవలయునని, నవమస్కంధ మోహనాంగియై యొక స్త్రీరూపమున సిద్ధయ్య ఎదుట నిలువబడి “కామాయవస్త్రంబులు దాల్చితివేమి? హాయిగా కలసి కామోపభోగముల దేలుదము రమ్ము. చేత నాబెత్తమెందులకు దానిని క్రిందబడవేసి, నన్ను కౌగలించుకొను”మని వేడుచున్న బ్రహ్మరాక్షసిని గాంచి, దాని చూయోపాయములు మున్నే బ్రహ్మంగారివలన వినినవాడిగుటచే తేశమాత్రమైనను లొంగక, దాని చేష్టలకు చలించక, వెండిబెత్తంబును దానితలపై బెట్టిన, నది తనశక్తిని గోల్పోయి నిశ్శక్తియై నిలువబడియె. అంత సిద్ధయ్య దానిజుట్టునుబట్టి వృక్షంబునుండి క్రిందకుదింపి, స్వాములవారి యెదుట నిలువబెట్టెను. అంత స్వాములవారు “ఓసీ! రాక్షసీ? నీపాచరించుచున్న కుమ్మత్యంబులన్నియు నేనెరుంగుదును. నేటికి దుర్మార్గము లడంగుకాలము వచ్చినది” అనిచెప్పి, తనచేతనున్న విభూతిని ఆ బ్రహ్మరాక్షసిపై జల్లగా, నా రాక్షసి తనశక్తి సామర్థ్యంబులన్నియు గోల్పోయి, నిర్విర్యంబై నిలువబడి, బ్రహ్మంగారి నిట్లని ప్రార్థింపజొచ్చె. “మహాత్మా! నేను నాకు గర్వభంగమైనది నేటివరకు నీ మహారణ్యమునకు రాజువలె నాయుచ్చవచ్చినట్లు చరించితిని. యోచింపమిరెవ్వరో దైవాంశ సంభూతులవలె గాన్పించు

చున్నాడు. సామాన్యులకు నన్ను పట్టి బంధింప శక్యంబుగాదు. మహాత్మా! నాపై కరుణవహించి వాక్సేపరవస్థను తొలగించి, జన్మరాహిత్యంబగునట్లు నేదేని మార్గంబు దెలుపరే" యని దీనియై స్వామిపాదంబులపై బడి వేడుచు. పాదంబులు వదలి లేచుకున్న రాక్షసిని గాంచి, స్వామి "రాక్షసి! ఇది అంతయు నీ పూర్వజన్మఫలము నీవింకను కొంతకాలము ఈ రీతిగ నే యుండవలసిన యోగముగలదు. ప్రస్తుతము నేను నీకెట్టి ననుపాయంబును గాంపనోప. కొలదికాలములో ఈశ్వరస్మృతిను ఒక భక్తురాలు శిష్యులతో నీ మార్గంబున నడు దెంచుచు. ఆమె నీకు జన్మరాహిత్యంబు కలుగు తెరణోపాయంబు తెల్పును. ఆమె వచ్చువరకు నీకు ఆకలిదప్పులు కలగకుండునట్లు చేసెద నోరు తెరవు"మని చెప్పుచు ఆమె నోటియందు విభూతిని ముక్తించివైచెను. అది మొదలు ఆ రాక్షసి నడచుటకు కాళ్ళురా, చేతులు పట్టువదలి మాటలాడ నోరాడక, సకలశక్తుల నడంగి యందే పడియుండెను. అనంతరము స్వాములవారు సిద్ధయ్యచు పిలుచుకొనిస్పృహదస్పి పడియున్న తనశిష్యుల యొద్ద కేగి వారిపై ముత్రజలంబులు ప్రోక్షింప వారందరును "అబ్బా! ఎంతనిద్ర పట్టినది" అనుచు చిద్గునిలేచి కూర్చొనిరి. అనంతరము సిద్ధయ్య జరిగినదంతయు వారల కెరింగించి, సర్వశక్తులు కోల్పోయి పడియున్న బ్రహ్మరాక్షసిని వారికి చూపించెను పిదప స్వాములవారు శిష్యుల సమేతంబుగ నటనుండి బయలుదేరి కడపపట్టణంబు చేరి తమరాకను నవాబునకు తెలియజేసిరి.

కడప నవాబునకు బ్రహ్మాంగారు తన

మహిమను చూపించుట

శ్రీవీరబ్రహ్మాండస్వామిలవారు స్వయముగ తమ కడప నగరంబున కరుదెంచుచున్నారని, పరిచారకులవలన వినిన వాడై, మున్ను సిద్ధయ్యవలన స్వామిలవారి విశేషంబు తెరిగినవాడగుటచే కడప నవాబు సపరివారముతో బయలుదేరి, స్వామిలవారికి నెదురేగి, సలాములొనర్చి, స్వామిలవారిని సుశోభితంబుగ నలంకరింపబడిన నొక పల్లకీయందు గూర్చుండ బెట్టి షృంగాది వాద్యంబులతో నగరమంతయు నూరేగించి. తన నిజభవనమునకుం దోడ్కొనిపోయి, సర్వాలంకార శోభితంబగు నొక మహాలున బ్రవేశపెట్టి యుచితాసనమున గూర్చుండబెట్టి, అర్ఘ్యపాద్యాది విధులం బూజించి, సలాము లొనర్చుచు నిలువబడి వినయపూర్వకంబుగ “స్వామీ! నేను తమకు మానగరంబున కరుదెంచుటంజేసి, నేనును, మారాజ్యమందలివారును ధన్యులమైతిమి. మీరు మానగరంబున నుండునంతకాలము మాభవనమందే యుండి. మా ఆతిథ్యమును స్వీకరింప వేడుచున్నా”ననెను. స్వామిలవారు ఆమాటలు విని సంతసించి “బిడ్డా! నీకోరిక ప్రకారము ఇందే యుండగల”మని చెప్పెను. అంత సిద్ధయ్యి స్వామిలవారి యొద్దకుంజేరి “తండ్రీ! నన్ను మీరు మతభ్రష్టుని గావించితిరని మాతండ్రి పిత్యాదు ఈనవాబుదగ్గరనే చేసుకొనెను సుదీ” అని చెప్పుచుతనకును నవాబునకును మున్ను జరిగిన సంభాషణాన్నియు నెరింగించెను. అనంతరము బ్రహ్మాంగారు శిష్యసహితంబుగ స్నానసంధ్యానుష్ఠానంబుల గావించుకొని, నవాబాసంగిన ఆతిథ్యమును స్వీకరించి, భోజ

నామల గావించి సుఖంబుగ పరుండెను. శ్రీ స్వాములవారు గొప్పచుహిమ గలవారని మున్ను సిద్ధయ్య చెప్పగా వింటిని గదా! వీరి మహత్వం బెట్టిదో పరీక్షింపవలయు"నని నవాబు తన మనంబున ఆలోచించుచుండెను.

బ్రహ్మంగారు నిద్రనుండి మేల్కొచ్చిన పిదప, నవాబు వారిదగ్గర కరుణించి, నమస్కరించి నిలువంబడి "అయ్యా! తమ దర్శనమునకును, మీ రేమైన వేదాంత రహస్యములు తెలుపుదురేమో యనియు, పురజనులు వేగిరపడుచున్నారు. అందువలన రేపునగర మధ్యనుండున్న మైదానములో సభ ఏర్పాటు చేయదలచితిని, అందులకు తమ అంగీకారమును దెలిపిన, నీ విషయము పురమున చాటింపు చేయించెదను" అని వినయ పూర్వకముగ అడిగెను. స్వాములవారు "నాయనా! నీవేమి ఆలోచించు చుంటివో నాకు తెలియును. నీ అభీష్టము ప్రకారము రేపు సభకు వచ్చుటకు నాకు అంగీకారమే" యనెను. అందులకు నవాబు ఆశ్చర్యపడుచు తనలో "నేనేమి ఆలోచించుచున్నానో, ఆ విషయము తెనకు తెలుసునని బ్రహ్మంగారు చెప్పుచున్నారే. అబ్బా! ఈయన సామాన్యుడు కాడు. శిష్యుడైన సిద్ధయ్య యిదివరలో నా దగ్గర తన శక్తినిచూపి మెప్పించెను గదా! ఇక అట్టి శిష్యుని గురువు నేనాలోచించు విషయము తెలుసుకొనటాక యబ్బురమా. అయినను పోయినదేమున్నది? బ్రహ్మంగారిని కూడ పరీక్షించి చూతును" అని తలంచుచు సేవకులను బిలచి "ఓయీ! శ్రీ పోతులూరి వీరబ్రహ్మంగారు శిష్య సహితంబుగ మాన నగరంబునకు వేచేసియున్నారు. రేపు నగర మధ్యమునగల మైదానములో వారు వేదాంతోపన్యాసము.

గావించుదు. కావున పురజను తెల్లరును వచ్చి వారిదర్శనము చేసుకొని, వారు తెలుపు వేదాంత విషయములు విని, తరింప గోరుచున్నాను". అని నగర మంతయు చాటింపుడని ఆజ్ఞాపించెను. తదాజ్ఞానుసారము సేవకులు వెట్టి వారిని నియమించి నగరమంతయు చాటింపించిరి,

“ఎవరో బ్రహ్మం గారట, గొప్ప వేదాంతియట, ఆయన మహిమలు చెప్పుటకు సాధ్యముగావట, గొప్ప తేజ శ్శాలియట, శిష్యసహితంబుగ మన నగరంబునకు వచ్చిరట. చూత”మని, ఆ మరునాడు జనులు గుంపులుగ వచ్చి మైదానమున గూర్చొనియుండిరి. నగర మంతయు భాగుగ నలంకరింపబడెను, నగర మందెచ్చట విన్నను స్వాములవారి విషయమేగాని, యితరములు వినబడుచుండుట లేదు. స్వాముల వారు ఆ మరుచటి దినమున నవాబుచే నియమింపబడిన నొక పల్ల కీయందు గూర్చుండి, శిష్యసహితంబుగ భేరి మృదంగాది వాద్యంబులతో నగరమంతయు నూరేగి, సభజరుప నేర్పాటు చేయబడిన మైదానమునకు వచ్చి, జనులు ఆనంద మంతో ‘జై’ ‘జై’ నలుపుచుండ, మైదానమున మధ్య భాగములో తనకై అమర్చబడిన నొకయుచితాసనమున గూర్చుండెను. పిదప బ్రహ్మంగారు పరబ్రహ్మ స్వరూపమును గురించియు, ముక్తిమార్గమును గురించియు విపులముగ ఉపన్యాసము గావించెను. జనులు ఆ విషయంబులు విని చాల ఆనందించి స్వాములవారిని అనేక విధంబుల బ్రస్తుతింప సాగిరి. ఇక సభ ముగియఁబడి. అంతలో నవాబు స్వాములవారి ఎదురుగవచ్చి సలాము లొనర్చి యీ క్రింది విధంబున ప్రశించెను.

నవాబుతనయొద్దనున్న చూడిగుట్టము గర్భమునందలి
శిశువు ఆడదో, మగదో చెప్పమని స్వాములవారిని

ప్రశ్నించుట

“స్వామీ! నామనస్సులో నొకకోరిక కలదు. చాల
స్వల్పమైనది. ఏమియులేదు కాని, మాగుట్టపు శాలలో ఒక
చూడిగుట్టము కలదు. దాని గర్భము నందు శిశువు ఆడదో,
మగదో తెలుసుకొన వలయునని నాకు కుతూహలముగ
నున్నది. స్వస్థులైన తమకిదియొక అసాధ్యముకాదు. అ
వివేకుండనైన నాసంశయముదీర్చి కృతార్థునిగజేయ వేడు
చున్నా”ననెను. స్వాములవారా మాటలువిని చిఱునగవుతో
“వత్సా! నీ సంశయము మున్నే నేనెరుంగుదును. తప్పక
నీసంశయము దీర్చెదను. ఆ గుట్టంబును ఈ సభామధ్యమము
నకు రప్పింపు”మన నవాబు వెంటనే సేవకులను గుట్టపు
శాలకుబంపి, దానిని తెప్పించి స్వాములవారి ఎదుట నిలువ
జేర్చించెను. బ్రహ్మాంగుడు ఆవిషయమును చెప్పగలనో,
లేదో చూతమని సభాసదులందరును చూచుచుండిరి. “హిందు
వుని నెట్లయిన వంచింప జేయవలయునని, నవాబు పన్నిన
పన్నుగడ”యని సభలోకొందరు గుసగుసలాడ దొడంగిరి.
సరిగచెప్పి నివర్తనము చూపలేకున్న అశౌరవమే కదా”
అని వారిలోవా రనుకొన సాగిరి.

పిదపస్వాములవారు వీగుట్టమును పరీక్షించి, “నాయనా!
ఈ గుట్టముయొక్క గర్భమునందలి శిశువు బూడిదవర్ణము
కలిగి, విపులై నొక తెల్లని పెద్దమచ్చతో నున్నది. మగ
శిశువేగాని ఆడదికాదు. నామాటలు సత్యమని తలంచుము

అన్యథా తలంపవల"ననెను. అంత నవాబు స్వాములవాటి నెత్తెనయ గౌరవపరచ వలయునని "సామీ! మీరు చెప్పినది సత్యమోకాదో నావంటి అజ్ఞానుడు గ్రహించుటెట్లు? శరీరములు బుద్ధుదప్రాయంబులుగదా. ఈగుట్ట మీనువరకు నేను జీవించునను నమ్మక మేమున్నది. ఇక నా సందేహము దీరు" టెట్లు" అని తన మనోగతం బెరిగించెను.

స్వాములవారు "నాయనా! సందేహము మనుష్యుని పాడుచేయును. నీ కింకను సందేహము దీరకున్న, చుట్టును ఒక తెరగట్టి, యీ గుట్టమును తెరిలో నుంచుము. దాని గర్భమందున్న శిశువును నీకేగాగ, యీసభయందున్న వారందరికిని చూపింతు" ననెను. అంతనవాబు "మహాత్మా! మీరు చేయదలచిన పని గ్రహించితిని. నాకాశిశువును జూపకున్న మేలేగాని, నాయపరాధమును సైరించి, నిష్కారణముగ నీనోరులేని జంతువు గర్భమును కోసి దానిప్రాణములను మాత్రము దీక్షుకుడు. మనవేదాంతము నీ గుట్టము ప్రాణములు తీయటకా?" యనెను. అదివిని బ్రహ్మంగారు "ఓయీ! నవాబూ! నీవు చాల పొరపడుచున్నావు. మేము వేదాంతులము. నేను వేదాంతిని. అహింసయే మాకు ప్రథానము. గుట్టమును చంపి, దాని గర్భమునందలి శిశువును బయటకు తీసిచూపింతునను కొంటివా? కాదు. గుట్టము జీవించియుండగనే దాని గర్భమందున్న శిశువు, ఈసభయందున్న వారందరికి కనబడునట్లుచేసెద, గుట్టమును మాత్రము తెరలోబెట్టించు" మనెను. నవా బందుల కాశ్చర్యపడుచు వెంటనే చుట్టును తెరగట్టించి, ఆ తెరమధ్యములో గుట్టమును నిలువబెట్టించెను" పిదప బ్రహ్మంగారు తెరలోపలికిఁబోయి

గుఱ్ఱము వీపుపై తన చేలియందున్న వెండిబెత్తముతో తాకి
 “బిడ్డా! బయటకు రమ్మను”మని చెప్పెను. అనంతరము
 స్వాములవారు కూడ తేరబయటకువచ్చి నిలువబడియుండిరి.
 అంత నాగుఱ్ఱముయొక్క గర్భమునందలి శిశువు బయటకువచ్చి,
 తేరబయటకు మెల్లగవచ్చి, సభాసమందరికిని కనబడి,
 మరల తేరలోనికింబోయి, తల్లి గర్భమును ప్రవేశించి యథా
 ప్రకారంబున నుండెను. జనులందరును. ఆశ్చర్యపడి “యిట్టి
 మహిమ కనివిని యెరుంగమే. ఈ మహానుభావుడు భగవం
 తుడే కాని వేరుకాదు. ప్రపంచము నుద్ధరింప అవతరించి
 యుండవచ్చును, వీరిదర్శనము లభించుట నేడొక సుదినము”
 అని ఒకరితోనొకరు ముచ్చటించుకొనసాగిరి. ఇక సవాబు
 బ్రహ్మంగారు తనకెట్టిశాపం బిస్తురోయని గడ గడనణం
 గుచు, ఆయన పాదంబులపైబడి, వదిలక “మహాత్మా! తెలి
 యక జేసిన అపరాధమును తమింపరే, తండ్రీకుమారుని అప
 రాధములు మన్నించుకీతి నన్ను మన్నించి కాపాడవే” యని
 వేడ, బ్రహ్మంగారు “బిడ్డా! నీవు మాకు చేసిన అపరాధం
 బేమియును లేదు. నీకెట్టిభయంబును లేదు. గెమ్మ”ని తన
 చేతులతో నవాబును లేవదీసెను. పిదప సవాబు “స్వామీ!
 మీరు సామాన్యులుగారు. జగదుద్ధరణకై యవతరించిన
 భగవంతునివలె గన్నట్టుచున్నారు. నన్ను మీశిష్యునిగ పరిగ్ర
 హించి అనుగ్రహింపుడు. నారాజ్యము నెట్టితోమీయధీనము
 గావించితి”న నెను. బ్రహ్మంగారు సవాబుమాటలు విసి
 సంతసించి. “బిడ్డా! సంసారమునురోసి సంచరించు మాకీ
 రాజ్యభోగములేల? నీవేపాలింపుము. రాజులేకున్న అరాజ
 కమై ప్రజలుపలుకష్టముల పాలగుదురు. స్రస్తుతముకలియుగ

మున ప్రథమపాదమే నడచుచున్నది, ముందింకను అధర్మము పెచ్చుపెరుగును. లేపుచురల సభ నేర్పాటుచేయుము. ఆసభ యందు కాలజ్ఞానంబు దెలుపుదు” ననెను.

బ్రహ్మంగారు కడపనవాబునకు కాలజ్ఞాన
రహస్యంబుల దెలుపుట

బ్రహ్మంగారి అనుమతిప్రకారము ముగ్ధులచేరినమున కూడ సభయేర్పాటు చేయబడెను. ఆసభకు నగరమందలి ఆబాలగోపాలము నరుదెంచిరి. స్వాములవా రేమి చెప్పుదురో యని తలలు వైకెత్తుకొని నిశ్శబ్దముగ కూర్చొనియుండిరి. సభమధ్య నుచితాసనా సీనుండై స్వాములవారు ఇట్లు పన్యసింపవొడంగిరి “బిడ్డలారా! ఈ ప్రపంచమున అనేక, యుత్పాతంబులు కలుగనున్నవి. కలియుగమున 5000 సంవత్సరములు గడచినపిదప దుష్టనిగ్రహంబునకు, శిష్టజనపాలనంబునకును వీరభోగవసంతరాయల నామముతో భగవంతుడవతరించును. నదులు పొంగి జననష్టము కలుగును. మసి పాత మాడకమ్ముదురు. వైశ్యులు నష్టమయ్యెదరు. నాలుగు వర్ణంబుల వారును న్యాయముతప్పి సంచరించుచుందురు. కొచ్చర్ల కొలలో కొడిమాటలాడును. సరియైన ధాతనామ సంవత్సర మాఘశుద్ధ బుధవారమనాడు పట్టపగిలు పడు ననిమిది పట్నంబులు కొల్లబొవును. వడ్డీకిచ్చిన సొమ్ములు దిగ్గ్రమింగి, యెగనాడి, శాసనముల నయారగుదురు. ముండ మోపులంత ముత్తయిదువు లగుదురు. ఉత్తర భూమియందు కోమటికులంబున ఒకమహాత్ముడు పుట్టును. గుణములేని వారందరు కూలిపోవుదురు. అద్దంకి నాంచారమ్మ మాట్లా

దును. నేనువచ్చు లోపల యీరీతిగ అనేక మహిమలు
 పుట్టును. నేనువచ్చుసరికి బనగానపల్లెదగ్గర పన్నెండానుడి
 పట్నంబై వెలయును. వీపున వింజామరలు, అరికాళిని
 తాగురపద్మముగలవారు వత్తురు. వారేనేనని భ్రమపడుదురు.
 ఎఱ్ఱచీమ యేనుంగు రూపమున కానబడును. అదే నారాకకు
 గురు. మాయాశక్తి మనుష్యులతో మాటలాడును. పండి
 కడుపున వీనుగ పుట్టును. కోడి మనిషివలె అరచును. మేక
 కడుపున అయిదుతలలుగల మేకపోతు పుట్టును. బనగాన
 పల్లెలో కాలజ్ఞానము పాతకపై న మొలచిన చింతచెట్టునకు
 జాజిపూవులు పూయును. సూర్యబింబములో తూట్లు కన
 బడును. కంభకోణమున గుడి కూలిపోవును. కంచి కామా
 త్కమ్మ కన్నులనుండి రక్తము నీరువలె కారును. అంజన
 కొందరు చత్తురు. రామానుజ మతమువారు నియమముదప్పి
 పాతకులగుదురు. నాభకులైనవారు గరిద్రులుగ నుందురు.
 ఆవుకడుపులోదూడ మాటలాడును. ముండలకు బిడ్డలుపుట్టు
 దురు. రాజాధిరాజులు రాజ్యములువదలి భ్రష్టులైపోవుదురు.
 ఇదియెనారాకకు నిదర్శనము. నేజెప్పినవన్నియు తప్పక జరు
 గును. కాదనిన వారందరు కూలిపోదురు. నవాబుపేరుతో
 కొంతకాలముమాత్ర మీరాజ్యము పాలింపబడును. పిమ్మట
 అన్యులపాలై పోవును," అనిచెప్పగా నవాబువిని సంతసించి
 స్వాములవారికి అనేకకట్నంబు లర్పించెను. కాలాతీతనుగు
 టచే ఆనాటికి సభచాలించిరి. ఎవరిగృహము వారే
 స్వాములవారి మహిమ చెప్పుకొనసాగిరి.

బ్రహ్మంగారిపై తొమ్మండుగురు దొంగలుపడుట

బ్రహ్మంగారు ఆ మరునా ఉదయముననే నవాబు దగ్గర అనుమతిని బొంది కడపనుండి బయలుదేరి, ప్రొద్దుటూరు మీదుగ అల్లాటపల్లెకు చేరుకొనిరి. అల్లాటపల్లెలో స్వాములవారి యిష్టదైవంబైన వీరభద్రస్వామి ఆలయము కలదు. బ్రహ్మంగారు అల్లాటపల్లెకు ప్రక్కనగల తుంగభద్రా నదిలో స్నానముచేసి శ్రీవీరభద్రస్వామి దర్శనము చేసుకొని, అదినమతయు ఆ దేవాలయముననే జపము చేసుకొనుచు గడపి, మరుచటి దినంబున ఉదయముననే పయనమై శాక యరణ్యమార్గంబును బట్టి పోసాగిరి. బ్రహ్మంగారు కూర్చొనిన బండివెనుక శిష్యులు పాదచారులై నడచుచుండిరి. ఆ అరణ్యంబున తొమ్మండుగురు దొంగలు నివాసము గావించుకొని, యామార్గంబున బోవువారి తలలు పగులగొట్టి, వాం దగ్గరనుండు ధనంబును దోచుకొనుచుండిరి. అందువలన బాటసారులు ఆమార్గంబున పోవుటకు భయపడుచుండిరి. ఆ విషయమెరుంగక స్వాములవాడు ఆ బాటనబడి పోవసాగిరి. అంతలో ఒక బాటసారి దొంగలకుచిక్కి, మరల ఎట్లో వారి బారినుండి తప్పించుకొని చెమటలలు గ్రక్కుచు పరుగెత్తిపారి పోవుచు మార్గమధ్యంబున స్వాములవారి బండిచూచి, పాప మెవరో తెలియక బండిలో యామార్గముననే బోవుచుండిరని తనలో తలచి, స్వాములవారి బండిదగ్గరకువచ్చి “అయ్యా! ఆముందు తొమ్మండుగురు దొంగలు శ్రోవలో కాచుకొని యున్నారు. ఈమార్గంబున బోయిన అపాయము సంభవిం చును. ఇప్పుడొని వెనుకకు బోవు”డనెను. అంత స్వాముల వాడే యుండెడి పదముగ్గురు దొంగలను బ్రతికి

దాహముత్రాగితిని. అట్టినన్నా తొమ్మిండుగురు దొంగలువీమి చేయగలరు? నాయనా భయములేదు. బండి పోనీయు"మని బండివానితో చెప్పిరి.

బండి ఆమార్గముననే బోవుచుండెను. సిద్దయ్య బండి వెనుక నడచుచు స్వాములవారిని చూచి "అయ్యా! అల్లాబ పల్లెయందుగల శ్రీ వీరభద్రస్వామి మహిమ తెలుపకే" యని అడుగుచున్నంతలో ఆదొంగలు తొమ్మిండుగురు ఒక్కొక్క ముడిగా స్వాములవారి బండిపై యనుకింకరులవలె చేతకర్రలు ధరించి పడిరి. శిష్యులదిచూచి భయపడి ఎవరిదారివారు పట్టి పికాపికలై పారిపోయి, వృక్షములచాటునదాగి ఏమిజరుగునో యని చూచుచుండిరి. బండివాడు గడగడవణకుచు "అన్న అలారా! నన్నుమాత్రము కొట్టకుడు. నాదగ్గర ధనంబేమియు లేదు. పొట్టజరుగక బండితోలుకొని వచ్చికూలిచే బ్రతుకు చున్నాను. నన్నూరక కొట్టిన లాభమేమున్నది. అదిగో ఆ బండిలో మీకుకావలసిన వాడున్నాడు, విశేషంబుగ జ్ఞాన ధన మార్జించినవాడు. అజ్ఞానమును జ్ఞానంబును వస్త్రముచే గట్టి అష్టకోణములుగల శరీరంబును పెట్టియందుంచి దాని యుండెను. వానిని బట్టితిరా, మీరు సఫలీకృతు లగుదురు. అట్టి జ్ఞానధనం బన్యులకు అసాధ్యంబగునట్లు మీవంటి పత వుగ్గురు చోడులకు కాపుంచి, యింటిముందర యాషాఢ శ్రయంబును మూడుశుక్లలను కాపలాయించి, తొనెల్లప్పుడును దినమునకు యిరునదియొక్కవేల ఆడువందల పర్యాయములు వెలుపలకు లోపలకు నడయాడుచు, మీవంటి అజ్ఞానులకు గానరాకుండ సుజ్ఞానులకు మాత్రమే దర్శనంబిచ్చుచు, వానికి కావలసిన జ్ఞానధనంబంతయు నిశ్చయము నున్న అజ్ఞానాథ

భాస్కరుండు అడుగొ! చూచుటకు ఏమియు తెలియని పిచ్చి వానివలె నుండును. ఆమహానుభావును బట్టితిరా మీజన్మలు తరించుటకు కావలసిన జ్ఞానధనంబంతయు నిచ్చును. మీ దరిద్రమనెడి అజ్ఞానంబు ఆయనయొద్ద లభించు పరమార్థంబు చేతనే నశించును” అని చెప్పుచున్నంత దొంగలువిని “ఓరీ! నీ మెట్టవేదాంతము మాకడ గట్టిబెట్టుము. ముందర నీవు బండిదిగుమని బడితికట్టతో వానివీపుపై నొక పెట్టుపెట్టిరి.

బ్రహ్మంగారు దొంగలను తలలు పైకెత్త లేకుండునట్లు చేయుట

పిదప ఆత్మమ్మండుగురు దొంగలును బ్రహ్మంగారిని చూచి “ఓయీ కాషాయవస్త్రంబులు ధరించి మాయ మాటలు చెప్పి సంపాదించిన ధనమంతయు నిక్కడబెట్టుము” అని అనుచుండగా, బ్రహ్మంగారు తన కమండలంబు నందలి జలంబును చేతియందుంచుకొని వారిపై జల్లగా వారందరును తలలు క్రిందకువంచి చూచుచు అట్లే కొయ్యబొమ్మలవలె నిలువబడిపోయిరి. సిద్ధయ్యమాత్రము ఏమియు భయమొందక అదిఅంతయు చూచుచు, స్వాములవారి సాన్నిధ్యమును కదలక బండివెనుక నిలువబడియుండెను. అంత స్వాములవారు దొంగలనుచూచి “బిడ్డలారా! నన్నుకొట్టి నాదగ్గరనున్న ధనము దోచుకొనవచ్చి, అట్లేనిలువంబడి యుంటిరేమి? సంశయమేల? యీబండియందుగల ధనకవక వస్తువుల నన్నిటిని బట్టుకొని పొండ్”న, దొంగలు నిశ్చేష్టులై యిటునటు కదలలేక చేతులు స్వాధీనముతప్పి, నడువ కాళ్లురాకుండుట జూచి, తమలోతాము విచారించి “అయ్యా! మాతప్పు

క్షమించుడు. అజ్ఞానముచే నేటివరకు యామార్తమున జోవు బాటసారులను దోచుకొని జీవించితిమి, మీరు భగవంతుని వలె నున్నారు. మేమెందరినో చూచితిమి గాని మమ్ముల నీవిధంబుగ జేసినవారెవ్వరులేదు. నేటికిమాకు కష్ట కాలముదాపురించినది. మాతప్పు క్షమియించి, మాశరీరములు తొల్లింటి వలె మామూలుగ నుండునట్లు జేయరే” అనివేడ, స్వాముల వారు “ఓయీ! మీరు కొంతవరకు పశ్చాత్తాపమునకు వచ్చితిరి గావున, మీచేతులును, కాళ్ళు, నోరునుమాత్రము స్వాధీనములగును. మీశరంబులు మాత్రము ముందునకు వంగియుండి, క్రిందచూపు చూచుటకు మాత్రమే వీలుగనుండును, మీరు యింతవరకు చేసినపాపములకు మీజీవితకాల మంతయు మీ శరంబులట్లే యుండు”నని వారలకుజెక్కి, అచ్చటనుండి బయలుదేరెను.

ఇక్కడ జరుగుచున్న విషయంబులన్నియు మిగిలిన శిష్యులందున్న చెట్టులచాటుననుండి పరిశీలించి, వారిలో వారు మనమువట్టి అవివేకులము. స్వాములవారి శక్తి సామర్థ్యము తెరింగియు దొంగలపలన యెట్టికీడు మూడునోయని చెట్టునకొకడు పుట్టుకొకడు చొప్పున పరుగిడితిమి. చూచితివా! సిద్ధయ్య ప్రాణములకు తెగించి స్వాములను నదలకబండివెనుకనే నిలువబడి యుండెను. అందువలననే గురువు గారు సిద్ధయ్యకును, మనకును హస్తమిశ్రకాంతరము తేడాగలదని చెప్పుచుందురు” అని చింతించుచు, వారందరును ఒకరితరువాత ఒకరు బండి చాటునకు చేరి బండితో కలసి మెల్లగవడున నారంభించిరి.

నవమ ప్రకరణము సమాప్తము

ద శ మ ప్ర క ర ణ ము

బ్రహ్మంగారు పుష్పగిరి అగ్రహారము చేరుట

స్వాములవారి బండి ఆరణ్యముదాటి పుష్పగిరి అగ్రహారమును నొకగ్రామమును చేరెను. సిద్ధయ్య చేతి వింజామరము ధరించి వీచుచుండ శిష్యులకు వేదాంతరహస్యములను, సాంఖ్య తారకయోగంబులను తెలుపుచు బ్రహ్మంగారు బండిలో కూర్చొని ప్రయాణము చేయుచుండిరి. ఏదో యొక గ్రామము సమీపించినదని శిష్యులు స్వాములవారి ముప్పదిరెండు బియ్యదులను ముప్పది యిరువురు శిష్యులుచేత ధరించి బండి ముందునడువ నారంభించిరి. కొందరు శిష్యులు వేదాధ్యయనము చేయుచుండిరి. ఆరీతిగ బ్రహ్మంగారు బండిలో కూర్చొని చూచువారలకు కేవలము శ్రీమహావిష్ణువు వచ్చుచున్నాడో యని తోచునట్లు పుష్పగిరి అగ్రహారము నడివీధిని బోవుచుండెను. ఆ అగ్రహారీకులందరు అది గమలోతాము సంప్రదించుకొని, 'సిద్ధయ్యనుచూచి "ఆబండిలోని వారెవ"రని అడిగిరి. సిద్ధయ్య వారితో "అయ్యా వారిని మీరెరుగరా? జగద్విఖ్యాతి గాంచిన శ్రీవిరాట్పీఠులూరి వీరబ్రహ్మంగారు. నేనువారి శిష్యుండను. నన్ను సిద్ధయ్య యందుగా" అనెను, అదివిని వారు ఆజ్యమునుపోసిన మంట వలె మండిపడుచు, మీరందరు వేదపారాయణ చేయుచు, మాయాగ్రహారము నడివీధిని బడిపోవుచున్నారే? మమ్ములను పరిహాసము చేయుటకు వేదపారాయణచేయుటకు బ్రాహ్మణే తరులైన మీ కధికార మెవ్వరిచ్చిరి. అదియునుగాక నీవు డూదేకుల కులస్థుడవని చెప్పుచుంటివి. కంసాలివాడు గురు

వును, దూదేకులవాడు శిష్యుడును. నిన్ను శిష్యునిగ పరిగ్రహించుటకు ఆగురువులవారికే తగును. మీవేదాంతము మట్టిగలసినట్లే యున్నది. మీగురువులను బండిదిగి మారు సమాధానము చెప్పి వెడలుమనుము. లేకున్న మీమ్ముల నందరిని 'అగౌరవరచి సంపింతు'మని అగ్రహవేశులై పట్టుచున్న బ్రాహ్మణుల మాటలువిని, సిద్ధయ్యవారితో "అయ్యా! కోపగించకుడు, కోపము పాపముగదా! మీకోపము మీకే నష్టదాయకము. మీసందేహములకు నేనే సమాధాన మీయగలను వేగిరపాటు తగ"దనెను.

బ్రహ్మంగారికిని పుష్పగిరి అగ్రహారీకులకును

వర్ణ వివక్షత గురించి జరిగిన సంభాషణ

శ్లో॥ బ్రాహ్మణః శ్రుతియో వైశ్యో శూద్రోఽఛండాలవీచ
వేదాభ్యాసపరోనిత్యం పునర్జన్మ న విద్యతే.

సిద్ధయ్య పైశ్లోకమును చదివి బ్రాహ్మణులకు వినిపించి "అయ్యా! బ్రాహ్మణ, శ్రుతియ, వైశ్య, శూద్ర, ఛండాలురలలో నెవరైనను ప్రతిదినమును వేదాధ్యయనమును, భగవన్నామోచ్చారణయు జేసిన జన్మరాహిత్యంబు నొందుదురని శ్రుతులయందు చెప్పబడియుండగా, బ్రాహ్మణతరులకు వేదాధ్యయనమునకు హక్కు లేదనుట న్యాయమా?" అనెను. అంత నాయగ్రహారీకులలో నొకడు సిద్ధయ్యతో నిట్లనియె.

"బ్రాహ్మణోస్య ముఖమాసీ ద్భావూరాజన్యఃకృతః॥
ఊహత దన్యయద్వైశ్యఃపద్భ్యాంశూద్రోఽజాయత॥

అను శ్రుతిప్రమాణంబుచే బ్రహ్మముఖమునందు జన్మించిన మాకు హక్కుకలదుగాని, అన్యలకధికార మెక్కడ నున్నది?" అనెను. అంత స్వాములవారు ఆ అగ్రహారీకులను చూచి "నాయనలారా! మీరు బ్రహ్మముఖమునందు జన్మించితి మనియు, అగ్రకులమువారనియు, సిద్ధుడు నీచకులమువాడనియుగదా మీరు తెలుపుచుంటిరి. మీ అవివేకంబునకు నాకు విచారము కలుగుచున్నది. వృత్తిభేదంబుచేతనే వర్ణంబు లేర్పడెనుగాని పృథ్వీతత్వంబుతో అస్సగసంబువలన సతీపతులు కలియగ శుక్లశోణితములచే నేర్పడిన కులమేగాని వేరుకులములేదు. సగలవర్ణంబులు యోగిసంజాతములే గాని వేరుకాదుగదా. 'అజ్ఞానమే శూద్రత్వము, సుజ్ఞానమే బ్రహ్మము' డెక్కలవాడు మాదిగవాని దగ్గర భిక్షానకు బోవుచు. ఆ డెక్కలవానిని మూగలవాడు బిక్షుకోరును. మూగలవాని దగ్గర చపల మూగలవాడు బిచ్చమెత్తుకొనును. అదే తీరిగ చపలమూగవాని దగ్గరకులస్థుడును, కులస్థునిదగ్గర మైలపు సొక్కన్నయు, వానిదగ్గర పౌష్పకట్టెవాడును. వాని దగ్గర సింహాసిష్టుచు, వానిదగ్గర చపలచోరకుడును బిచ్చమెత్తుకొను చుండుదుగదా. ఊర్వసి అట్టికడజాతి చపలచోరకుని సోదరియేకదా. బ్రహ్మ ఆ ఊర్వసిని మోహించలేదా? వశిష్టుడు ఆ బ్రహ్మకుమారుడేగదా! వశిష్టుడు కృతయుగమున హరిశ్చంద్రునకు గురువుకాడా? వశిష్టుడు త్రేతాయుగమున శ్రీరాములవారి వంశమునకు కులగురువుకాదా? వశిష్టునిభార్య చండాలికదా. అట్టిచండాలికి పుట్టినవాడు శక్తి; శక్తిభార్య చపలాత్మ, చపలాత్మ కుమారుడు పరాశరుడు, పరాశరునకు కైవర్తియను భార్యయందు వ్యాసుడు

పుట్టెను, వ్యాసునకు దృశరాష్ట్ర పాండవులు జన్మించిరికదా. శ్రీశుకులువారు నీచజాతీయందు జన్మించి తరించలేదా?

బ్రహ్మంగారు చాతుర్వర్ణ్యములు లేననుట

ఇంకను బ్రహ్మంగారు పుష్పగిరి అగ్రహారీకులతో యావిధ బుగ బలుకంజొచ్చిరి. “అయ్యలారా! బ్రహ్మముఖమునందు జన్మించినవారే బ్రాహ్మణులనికదా మీ అభిప్రాయము? ఆ బ్రహ్మ ఋషు నాభికమలంబున జన్మించిన విషయము మీరెరిగినదేకదా? దానంజేసి బ్రహ్మకే బ్రాహ్మణత్వము లేదుకదా. ఇక మీకుమాత్రము బ్రాహ్మణత్వశ్రేణి వీరితిగ కలిగినది? బ్రహ్మముఖమునపుట్టిన బ్రాహ్మణులెవ్వరును ప్రపంచమునలేరు. మహాఋషువు పాదములయందు జన్మించిన గంగ సర్వ ప్రపంచమును పావనము జేయుచున్నది. అట్టిగంగకు మీవలసనే శూద్రత్వము కలిగినది, దక్షప్రజాపతికి కూడ మీవలసనే శూద్రత్వము కలిగినట్లు భాగవతమున చెప్పబడి యుండలేదా?

ఇక శత్రుయులు బ్రహ్మయొక్క బాహువులనుండి జన్మించిననికదా మీపట్టుదల. శత్రుయులయందు సూర్యవంశమువారని, చంద్రవంశమువారని రెండుతెగలు కలవు. సూర్యవంశమునకు మూలపురుషుడైన సూర్యుడు కశ్యప బ్రహ్మకు పుట్టెనుకదా! చంద్రు డత్రిమహాముని కుమారుడేకదా! ఇక వీరు బ్రహ్మయొక్క బాహువులనుండి పుట్టినట్లు వీరితిగ నిరూపింప గలదు?

మీరు చదివిన శ్లోకమునకు యథార్థమైన అర్థము చెప్పుచున్నాను వినుడు. ఈ ప్రపంచము భగవంతునకు శరీ

రము. శరీరమున ముఖము ప్రధానమైనదగుటచే ఉత్తమంబనియు, భుజంబులు మధ్యమంబులనియు, తొడలు అధమంబులనియు, పాదములంతకంటెను అధమంబులనియు, దానంజేసి ఈశ్వరసృష్టియగు మానవులలో ఉత్తమస్వభావములు కలవారు ఉత్తములనియు, మధ్యగుణంబులు కలవారు మధ్యములనియు, కిక్కువగుణములు కలవారు అధములనియు, నీచగుణములుగలవారు చండాలురనియు నెరుగవలయును. బ్రాహ్మణులు జ్ఞానులు. బ్రాహ్మణేతరులు అనగా అజ్ఞానులనియే భావము, వేచునవ్రాసిన విషయము చూడుడు.

క. అజ్ఞానమే శూద్రత్వము.

సుజ్ఞానమే బ్రహ్మమనెడి శ్రుతులను వినరా

అజ్ఞానముడిగి వాల్మీకి

సుజ్ఞానపు బ్రహ్మమందె చూడగవేమా.

మరియు భారతమున శాంతిపర్వమున చెప్పబడిన నీ క్రిందిపద్యమును చూడుడు. భగవద్గీతయందు శ్రీకృష్ణుడు సద్గుణంబులచేతను, భక్తినలనను మాత్రమే బ్రాహ్మణత్వము లభించునని అర్జునునకు తెలిపియుండలేదా?

తే. పాపవర్తనుండు బ్రాహ్మణుడయ్యను

నిజము శూద్రుకంటె నీచతిముడు

సూన్యత వ్రతుండు శూద్రుడయ్యచుగూడ

నతడ ద్విజు డటంచు నందురవని.

బ్రహ్మంగారు అన్నిజాతులవారికి వేదాధ్యయ

నాధికారము కలదని తెలుపుట

ఓ అగ్రహారీకులాగా! ఇంకను నేజెప్పుబోవు విషయములను వినుడు

శ్లో॥ ద్విజవత్ క్షత్రియ స్యోక్తః ప్రాణాయామో మహామునే
విరక్తానాం ప్రబుద్ధానాం వై శ్యానాం చ తదైసచ
శూద్రాణాంచ తథా స్త్రీణాం ప్రాణసంయమనే మునే॥

వేదాధ్యయనమునకు బ్రాహ్మణులకెంత అధికారంబుకలదని శాస్త్రములందు చెప్పబడియున్నదో, అంత అధికారము క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రాదులకును, స్త్రీలకునుకూడ కలదని యోగశాస్త్రమునందు చెప్పబడి యున్నది.

మఱియు మహాభారతంబున శాంతిపర్వమునందు శివుడు పార్వతీదేవికి వర్ణంబులు గుణంబులవలననే కలుగునని చెప్పి యుండెను.

శ్లో॥ జ్ఞానవిజ్ఞాన సంపన్నః సంస్కృతో వేదపారగః ।
విప్రోభవతి ధర్మాత్మా క్షత్రియః స్వేనకర్మణా॥

తా॥ జ్ఞానసంపన్నుడైనవాడు బ్రాహ్మణుడనబడును. అట్టిబ్రాహ్మణునకు వేదపారాయణకు అధికారంబుకలదు, సద్గుణంబులు కలవాడైనచో క్షత్రియుండైనను బ్రాహ్మణుడే యగుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏతైః కర్మఫలై ర్దేసి న్యూనజాతి కులోద్భవః ।
శూద్రోప్యేగమ సంపన్నో ద్విజోభవతి సంస్కృతః॥

ఓ పార్వతీ! పైనచెప్పబడిన రీతిగ శౌచశాంత శసుడ మాది ధర్మంబులచే జాతులేర్పడుచున్న వేగాని వేరువిధంబులుగ మానవులందు జాతులేర్పడుటలేదు. సద్గుణంబులు కలవాడు శూద్రుండైనను బ్రాహ్మణుండగును.

“ఏనసర్వ మిదంప్రోక్తంమూత్రే మణిగణా ఇవ”

అని భగవద్గీతయందు చెప్పబడియున్నట్లు పరబ్రహ్మమను సూత్రంబును పొందినవారే వేదాధ్యయనంబున కర్ములు.

ఒక దారము దనేక పూసలు గ్రుచ్చు విధంబున భగవంతుని యందు సర్వంబును గ్రుచ్చవలయును. బ్రహ్మంగారావిధంబుగ ఎంత చెప్పినను అబ్రాహ్మణులకు తలక్కలేదు. తాము బట్టిన కుందేటికి మూడేకాళ్ళని వారిపిడివాడము. “మీరు చెప్పెడి శాస్త్రములు మేమెరుంగనివా? మీమాటలన్నియు కల్ల. అంతమాత్రమునకే మా మనంబులు మారుననుకొంటివా?” అని బ్రహ్మంగారిని ఎదుర్కొన మొదలుపెట్టిరి. అంత బ్రహ్మంగారు బ్రాహ్మణులతో ‘అయ్యలారా! నే జెప్పబోవు విషయములను యింకను వినుడు.

శ్లో॥ సత్యాచారస్య గమనేకదాచిన్ముక్తి దాయకం
కాశీక్షేత్రం ప్రతిసహగౌరవ్య మార్గేతు శంకరః॥

అని ‘మనీషాపంచక’ మను గ్రంథమున చెప్పబడి యున్న విధముగ, తొలుదొల్త శంకరాచార్యుల వారుకూడ మీకువలెనే జాతిభేదములుండినట్లు భావించినట్లును, అట్టిజాతి భేదములు లేవని శంకరాచార్యుల వారికి శ్రీ పరమశివుడు కాశీక్షేత్రమున చండాలరూపమున యుపదేశించినట్లును తెలుపబడి యున్నది.

శ్లో॥ చండాల దేహేపశ్యాది స్థానరే బ్రహ్మవిగ్రహే
అన్యేష తారతమ్యేన స్థితేషు సతధామ్యహం॥

చండాల దేహములందును జంతువులు మొదలగు వాటియందును సమస్తమునందును తృణములగాయితు బ్రహ్మ పర్యంతము నేను వ్యాసించియున్నానని చెప్పబడియుండగా, బ్రాహ్మణులకును శూద్రులకునుభేద మేవిధముగ కలుగుచున్నది?

శ్లో॥ న యోనిర్నాపి సంస్కారో నశ్రుతంచ న సంతతిః

కారణాని ద్విజాతస్య వృత్తమేవ తు కారణం॥

బ్రహ్మస్త్రీకి జన్మించినంత మాత్రముచే బ్రాహ్మణత్వము లభింపదు. సత్యము, ధర్మము మొదలగు ధర్మము లవలంబించుటవలననే బ్రాహ్మణత్వము లభించును.

బ్రాహ్మణుడైనను. చండాలుడైనను జ్ఞానమను తెప్పను ఆధారముగ చేసుకొని జనన మరణ ప్రవాహమును దాటి ముక్తియనెడి పరమాత్మను చేరగలుగు చున్నాడు. బ్రహ్మము సర్వప్రాణికోటి యందును సమానముగ నున్నది. పరమాత్మను చేరుటకు అందరును సమానులే. వారివారి గుణముల ననుసరించి, బ్రాహ్మణులలో బ్రాహ్మణులు, బ్రాహ్మణులలో క్షత్రియులు, బ్రాహ్మణులలో వైశ్యులు, బ్రాహ్మణులలో శూద్రులుకూడకలరు. ఆవిధముగనే నాలుగు వర్ణములలోకూడ వారివారి గుణముల ననుసరించి నాయా వర్ణములవా రుందురేగాని, వేరుకాదు. మరియు భగవద్గీత యందు శ్రీ కృష్ణుడు అర్జునకు యీ క్రిందివిధమున చెప్పెను.

శ్లో॥ బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వీశా శూద్రాణాం చ పరంతప

కర్మాణి ప్రవిధక్తాని, స్వభావ ప్రభవైర్గుణైః॥

ప్రతివారును వారివారి పరిపక్వముననుసరించి బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్య శూద్రులని నాలుగువర్ణంబులుగ యేర్పడు చున్నారు. అనగా వర్ణవిభాగము వారివారి సత్యదాన తపో నిష్ఠాదులచే కలుగుచున్నదని భావము.

శ్లో॥ ఋష్యశృంగో మృగాజ్ఞాతః కౌశికో గాధి నందనః

జంబుకో జంబుకోత్పతిః గౌతమీ గోత్రసంభవః

వాల్మీకో వల్మీకోత్పత్తిః అగస్త్యః సుంభసంభవః

వ్యాసోలుబ్ధకసంభూతో వశిష్టో ఊర్వశీసుతః

నారదో రజకీపుత్రః కాండినో ముండకీసుతః

సాంఖ్యాన స్సర్ప సంభూతో శౌన కాది మహర్షయః॥

ఋష్యశృంగ మహాముని తేడికిని, విశ్వమిత్రుడు క్షత్రియ కులమందును, జంబుక మహాముని నక్కకును, గౌతముడు కుందేటికిని, వాల్మీకి పుట్టయందును, అగస్త్యముని భాండమునను, వేదవ్యాసుడు చంబడస్త్రీకిని, పశిష్టుడు వేశ్యకును, మాండవ్యుండు కప్పకును, సాంఖ్యముని ఛండాలస్త్రీకిని, గార్గేయుండు గాడిదకును, శౌనకాది మహామునులు కుక్కలకును జన్మించిరికదా? దీనిని బట్టి ఆలోచింప జాతిభేదము లెట్లేర్పడినవో గ్రహించుడు. ఇక బ్రాహ్మణులు కర్మబ్రాహ్మణులని, వేషబ్రాహ్మణులని, సద్బ్రాహ్మణులని మహాదుతరగతులుగ విభజింపబడు చున్నారు.

1. రాత్రి నాట్యశాలయందు బ్రాహ్మణవేషము ధరించి మగుచటిడినమున యెప్పటివలె శూద్రుడుగ నుండువిధముగ నున్న వేషధారిని బోలినవాడు వేషబ్రాహ్మణుడగుచున్నాడు.

2. మాయచే గస్పబడిన నీ ప్రపంచమున కర్మలనాచరించుచు వైకి బ్రాహ్మణవేషము ధరించి నిజస్థితియందు బ్రాహ్మణ్యములేక చచ్చుచు పుట్టుచు, నితరులుతనకన్న భక్తిజ్ఞానవైరాగ్యములయందు మిన్నగా యున్నవారిని జూచి సహించలేక మీకు వేదాధ్యయనమున కధికారము లేదనుచు, మీరు శరీర వర్ణాభిసూనులై తాంబూలకవృత్తి నవలంబించువాతే కర్మబ్రాహ్మణులనబడుదును.

కీ. బ్రహ్మజ్ఞానము కలవారును, గాయత్రీజప మాత్ర
తించువారును, అహింసాది సంగణములు కలవారే సద్బ్రా
హ్మణు లనబడుదురు.

శ్లో॥ జన్మనా జాయతే శూద్రః కర్మణా జాయతే ద్విజః
వేదపారేణ విప్రస్సన్యత్ బ్రహ్మజ్ఞానంతు బ్రాహ్మణః॥

జననమందు ప్రతివాడును శూద్రుడుగనే యుండును.
ఆత్మరంస్కారాభివృద్ధిచే బ్రాహ్మణుడగుచున్నాడు. వేదా
ధ్యయనము చేసినవాడు విప్రుడగుచున్నాడు. బ్రహ్మజ్ఞానము
కలవాడే బ్రాహ్మణుడు. క్షత్తువును పూజించువారు వైష్ణవు
లనబడుదురు. శివునిపూజించువారు శైవులగుచున్నాడు. గణ
పతిని పూజించువారు గాణాపత్యులనబడుచున్నారు. శక్తిని
పూజించువారు శాక్తేయు లనబడుదురు. అదేరీతిగా బ్రహ్మ
జ్ఞానము కలవారికే బ్రాహ్మణులను నామము చెల్లును. బ్రాహ్మ
కలుగు వర్ణంబులు అసత్యములైనవి. ఈ విషయమును బట్టి
ఆలోచించినయెడల వేదపాఠాయణను అధికారముకలదు.

ఆ. కన్యకనుడుజేరి కదియంగ నొకనాడు
నుచ్చయందు పిండ ముద్భవించె
హేచ్చుకలజు డెవడు పీనుంజపండురా!
విశ్వదాభితామ! వినరవేసు!

ఆవిధంబుగ బ్రహ్మంగారు వారికి ఎన్నివిధంబుల నచ్చ
తెప్పినను వాడు తమ మూఢత్వమును పడలరైరి. బ్రహ్మ
గారి ఉపన్యాసమంతయు బూడిదలో పోసిన పన్నీరు చింత
మున నివృత్తమౌజనంబయ్యె. “మమ్ములనిక పోనిండు భోజన
మునకు కాల మతిక్రమించుచున్న”దని బ్రహ్మంగారు ఎన్ని
పత్కాయములు వారినీ అడిగినను, వాని జుట్టని పోనిండుక,

బండిచుట్టును నిలువబడి, ఒక అడుగున కడలనీయక నానా విధముల అల్లరిపెట్ట సాగిరి.

బ్రహ్మంగారి మహిమచే పుష్పగిరి అగ్రహారము
తగులబడుచున్నట్లు బ్రాహ్మణులకు కనబడిత

బ్రహ్మంగారు ఓర్పువహించిన కొలది వారి కొంటె చేష్టలు అతిక్రమింపజొచ్చెను. అంత స్వాములవారు వారిని జూచి “ఓ నామబ్రాహ్మణులారా! నేనెంత చెప్పినను మీరు యధార్థమును గ్రహింపలేకున్నారు. “చతుర్వేద ధరావిప్రా సూక్ష్మబ్రహ్మన విద్యతే” అని చెప్పబడినట్లు వేదముల నెల్ల చదివినను సూక్ష్మమైన పరబ్రహ్మమును తెలుసుకొనలేనిచో అట్టిది అవిద్యయనబడును. “వినాశకాలే విపరీతబుద్ధి” యను నట్లు మీకేదో చేటుకాలం జానన్నంబై యుండనోపు. లేకున్న మమ్మారక యిట్లు ప్రయాణమున కాటంకంబు కలుగ జేయుదురే. మీరు అజ్ఞానులవలె గన్పట్టుచున్నారు” అని అనుచుండగా. ఆ బ్రాహ్మణులు బ్రహ్మముగారి మాట లకు అడ్డుతగిలి “మీయట్టి మాయగురువులను చాలమందిని చూచితిమి. నీమెట్ట వేదాంతము మాకును తెలుసు. గర్వ భంగముగావింపక మిమ్మారగ పోనిత్తుమే!” యని ప్రగల్భము లాడజొచ్చిరి. బ్రహ్మంగారు ఆవిధముగ బ్రాహ్మణులకు చెప్పి చెప్పి విసుగుజేసి, యిక ఊరకున్న లాభములేదని తప్పు దృష్టిని ఆపుష్పగిరి అగ్రహారమున బ్రాహ్మణులు నివసించు చున్న భాగంబుపై ప్రసరింపజేసెను. అంత తమయిడ్లన్ని అంటుకొని కాలిపోవుచున్నట్లు బ్రాహ్మణుల కంటికి కనబడ నారంభించెను. అదిచూచి వారందరును నోరును నెత్తియు

కొట్టుకొనుచు నింకేమున్నది? మనకొంపలు దగ్గములైన
వని" యనుకొనుచు, ముదిఅంతయు బ్రహ్మాంగారిని, తా
మావిధిముగ పరిహాసము చేయుటవలననే కలిగినచేటని
భావించి, బ్రహ్మాంగారి దగ్గరకుజేరి నమస్కరించుచు
"మహానుభావా! తమశక్తి సామర్థ్యము గ్రహించలేక
అజ్ఞానముచే చేసిన మా తప్పులు మన్నించి; మాయాలు
బిడ్డలను రక్షింపవే" యని భయభ్రాంతులై బ్రతిమాల
నారంభించిరి. అంత స్వాములవారు నిరుపమాన కరుణానాసము
ద్రుండు గావున "శ్రాహ్మణులారా! ఏవియేనా మిత్రభాష్ట్ర
ణత్వము? అందినజట్టును అందకున్న కాళ్లునా బట్టుట? భయ
మందవలదు. మీకెట్టి భయంబును కలుగ నేర మ పరమాత్మను
నమ్మిన వారికిని, పూజించువారలకును వారికెట్టి ఆపదలును సంభ
వింపనేరవు. మీయందట్టిభావంబు పూజ్యంబగుట వలననే
భయమందుచున్నారు. అదిగో! అటు మాడుడు మీగృహంబు
లెప్పటియట్లనే యున్న"వని చెప్పుచు తనదృష్టిని మరల ఆ
గృహంబులపై నుంచెను. అంత పొగ లెగయుచు మఱు
చున్న గృహంబులన్నియు ఆశ్రాహ్మణులకు యధారీతిగ గను
పడ నారంభించిన, శ్రాహ్మణులదిగాంచి అమోదానంద కంద
లిత హృదయారవిందులై ఆశ్చర్యపడుచు "స్వాములవారు
నిక్కముగ భగవదంశ సంభూతుడేగాని వేరుగాదని స్థిర
పఱచుకొని, బ్రహ్మాంగారితో "మహాత్మా! మాగ్రామంబున
నాల్గుదినంబులుండి, యీబీదల ఆశీర్వదము స్వీకరించి, కృతా
ర్థులజేయరే" యనివేడ, బ్రహ్మాంగారు అందుల కంగీకరిం
చిరి. అనంతరము బ్రహ్మాంగారిని, బాగుగా అలంకరించిన
ఒకపల్లకీయందు కూర్చుండబెట్టుకొని మృదంగాది

లతో పుష్పగిరి అగ్రహారములయు శోభాయమానముగ నూరేగించి, వారిగృహంబునకు తీసుకొనిపోయి పంచభక్త్య పరమాన్నములతో స్వాములవారిని, శిష్యులకును ఆకథ్య మొసంగి సమారాధనలు సలిపిరి. అనాల్గవదిసమున పుష్పగిరి అగ్రహారీకులందఱును స్వాముల పజ్జడేరి “అయ్యా? తమకు కాలజ్ఞానమును గ్రంథమును రచించిరనియు, అగ్రంథమున ప్రపంచ భవిష్యత్తంతయు సాకల్యంబుగ తెలిపియును వినియున్నారము. మాకా గ్రంథవిశేషంబుల దెలిపి ఆనందింపజేయ గోరుచున్నా”మని వేడగా బ్రహ్మంగారును ఆనందించి, సభచేసి, ఆసభయందు కాలజ్ఞాన గ్రంథరహస్యంబుల దెలుప నారంభించిరి.

స్వాములవారు పుష్పగిరి అగ్రహారీకులకు కాలజ్ఞానమును చదివి వినిపించుట

కాలజ్ఞానమును వినవలయునని పుష్పగిరి అగ్రహారము నందుండెడి వారందఱును పసిపాపల సహితంబుగ సభకు విచ్చేసిరి. అంత బ్రహ్మంగారు తానుచదువుచున్నవిషయంబులను శ్రద్ధాభక్తులతో వినుడని వారల నందఱును హెచ్చరించి, తాను రచియించిన కాలజ్ఞాన గ్రంథమును జనువ దొడంగెను.

“కలియుగంబున దుష్టశిక్షణకును శిష్టజనరక్షణకును శ్రీ వీరభోగ వసంతరాయులను నామంబుతో, కలియుగము 5000 గడచిన మీదట నేనీ భూమియందు అవతరించెదను. మారశిరమాసమున దక్షిణ దిగ్భాగమున నొక ధూమకేతువు పుట్టి అదియే నారాకకు నిదర్శనము. ఆధూమ

కేత వ్రను మీరు చూడగలరు. క్రోధినామ సంవత్సర మార్గ శిర శుద్ధపంచమిసోమవారమున పునర్వసూ నక్షత్ర కర్కాటక లగ్నమును శ్రీ వీరభోగ వసంతరాయులు అను నామంబుతో నేనవతరించి దుష్టసంహారము గావించుచు, ఇకముందు వర్ణములు సంకరమగును, మద్యపానముచే జనులు భ్రష్టులై పోవుదురు, వేదము లంత్యజాతుల అధీనంబగును, బ్రాహ్మణులు కలియుగమున 5000 సంవత్సరముల వరకే పూజింపబడుదురు. పిమ్మట వర్ణసంకరము జరుగును. ఇకముందు దేవ బ్రాహ్మణులైన విశ్వబ్రాహ్మణులు అభివృద్ధిగోనికి పత్తురు. అత్తలకు పీటలు కోడళ్ళకు మంచాలు అగును. విప్రులు నీచ జాతులవారి దగ్గర సేవలు చేయుచు జీవింపఁచుదురు. ముండలు పునర్వివాహములు చేసుకొందురు. బ్రాహ్మణులు నీచముగ చూడబడుదురు. వేదవిద్య నశించును, నానూటలు నిలకడమీద నిజమగును, నేను వీరభోగ వసంతరాయులైనై అవతరించి, నేత నాలుగుమూలల ఖడ్గము ధరించి, శ్రీశైల పర్వతము మీదకువచ్చి, అచ్చటి ధనంబంతయు పుణ్యాశ్రమములైనవారికి పంచియిత్తును. నామూటలు కన్ను కన్నురు. కాశీ దేశమున కలహములు పుట్టును. యాగంటీశ్వరుడు భక్తులకు కనబడి మోక్షమిచ్చును. వావివరుసలు పాటింపక నరులు విరహముల జెందెదరు. కులగోత్రములు, జాతిసీతులు పాటింపక వివాహములు జరుగును. చిటివేలు తాలుకాలో అనేక వింతలు పుట్టును. వినాయకుడు వలవలా యేడ్చును, కొచ్చర్ల కోటలో చెళ్ళపిళ్ళరాయుడు మనుష్యులతో మాట్లాడును. ఇక నీ ప్రపంచమున అనేక అద్భుతములు కలుగనున్నవి. ఇంటికి వచ్చుచు విధవముండ లుండును. అడవిలోనున్న

ఉక్కుస్థంబమునకు కొమ్మలునచ్చి జాజిపూవులు పూయును. బ్రహ్మకపాలములో రామచిలుక రాజ్యమేలును. హరిద్వారమున ముట్టిచెట్టుపై మహిమలు పుట్టును. కాశీదేశమునుండి వెనుకముకమువారు వత్తురు. మహానంది చాటున మహిమలు పుట్టును. శృంగేరీ పుష్పగిరి వీరములు పంచాననవారి పాలగును. భూతలంబున మంటలెగయును. నాలుగు సముద్రముల మధ్యనున్న ధనము శ్రీశైలము చేరును. పాతాళగంగ యింకిపోవును. ముండలందరుముత్తైదువు లగుదురు. ఈ రీతిగ భూమియందు అనేకవిచిత్రములు కలుగు"నని చెప్పవారందరు విని ఆనందకందళిత హృదయలై, స్వాములకు శక్తిపూర్వకముగ నమస్కారములు గావించి, సెలవు తీసుకొని నిజనివాసంబులకేగి సౌఖ్యముగ నుండిరి.

స్వాములవారు సిద్ధయ్యకు ఆత్మతత్వమును బోధించుట

అనంతరము బ్రహ్మాంగారు పుష్పగిరి అగ్రహారము నుండి కందిమల్లయ్యపల్లెకు బోవలయునని బయలుదేరిరి. మార్గమధ్యంబున వారందరును నొక వటవృక్ష చ్చాయనుగూరుచుండి విశ్రాంతి తీసుకొనుచుండిరి. అప్పుడు సిద్ధయ్య “తండ్రీ! మున్నొకపర్యాయము దృక్కాత్మవిధానంబు తరువాత నెప్పుడైనను విశ్రాంతిగ నున్నప్పుడు బోధించెద మని తెలిపి యుంటిరిగదా? ఇప్పుడు విశ్రాంతిగనే యున్నదికదా? ఆ విషయంబు తెలిపి ననుకృతార్థనిజేయరే” అని ప్రార్థింప స్వాములవారు సిద్ధయ్య కీవిధంబున తెలుప నారంభించిరి.

“నాయనా! వినుము. జ్ఞానేంద్రియములు అయిదు, కర్మేంద్రియములు అయిదు, ప్రాణములు అయిదు, శబ్దములు

అయిదు, కరణములు నాలుగు, మొత్తము యిరువదినాలుగు తత్వములతో నీ శరీర మేర్పడియున్నది. రక్త, శ్యామల, ధవళ, పీతవర్ణంబులతో ప్రకృతి విలసితంబై యొప్పుచున్నది. అదియే క్షరమనియు, క్షేత్రమనియు, శిఖరంబనియు, అపొజ్యోతియనియు, అంతర్లక్ష్యంబనియు, నీవారశూకంబనియు, గగనసముద్రంబనియు, విశ్వల్లేఖయనియు, మేరు శిఖరంబనియు, శిఖరస్థానముగను, వైకుంఠముగను, కైలాసముగను, చిన్మయ నేత్రముగను, జీవనముగను, ఆత్మగను, సచ్చిదానంద స్వరూపముగను, స్థూలశరీరము రక్తవర్ణంబుగను, సూక్ష్మశరీరంబు శ్వేతవర్ణంబుగను, కారణశరీరము శ్యామలముగను, మహాకారణ శరీరము పీతవర్ణముగను, వీటిమధ్యస్థంబై కైవల్యంబు తనువు ప్రకాశ మానంబై యొప్పుచుండును. ఇక తనువులప్రమాణ విధానం బెరింగింతు వినుము. స్థూలశరీరమున వర్తులాకారముగ అంగుళ ప్రమాణమున నొప్పుచుండును. కారణశరీరము కూడ అంగుళ ప్రమాణముననే యున్నది. వీటినిన్నిటి మధ్యను 'ఆత్మ' అఖండమై ప్రకాశించుచుండును. దానినేసచ్చిదానందస్వరూపంబగు చైతన్యమందురు. ఇవియన్నియు నేత్రంబుననే యున్నవని తెలుపుచు గొక దర్పణమును తెప్పించి సిద్ధయ్యకు దృక్కాత్మ విధానంబంతయు ప్రవృత్తంబుగ చూపించెను.

బ్రహ్మంగారు సిద్ధయ్యకు ధర్మోపదేశంబు గావించుట

“బిడ్డా! ముక్తిని బొందుటకు సద్గురువు నాశ్రయింప వలయును. బ్రహ్మచర్యము నవలంబించి, నిరంతరము హరి

కథాన్మృత పానంబును జేయుచుండవలయును. చెడుతలంపు అపై మనసును జోసీయక శాంతస్వభావమును, భూత దయము, అహింసయు, పరోపకారబుద్ధియు కలిగియుండ వలయును. సాధుజనసేవయు, సర్వజనవిధేయతయు, సదాచార సంపన్నతయు, క్షమయు, తపోశక్తియు, మానవ్రతంబును, సుఖదుఃఖములయందు సమబుద్ధియు, వేదశాస్త్ర పురాణాది పఠనంబును, అపారభగవద్భక్తియు, పరనిందావర్జితంబును, అన్యమత సహనంబును, దూరాలోచనయు, దుర్జనులకు మూరముగ నుండటయు, శమదమాది సద్గుణంబులును, సమస్తంబును దైవకైంకర్యంబు గావించుటయు, సకలంబును పరమాత్మయనియే భావించుటయు మొదలగు లక్షణంబులు కలిగియుండటమే మానవధర్మము. సదాచారసంపన్నతయు, సద్గుణంబులును వెగాక్షమును బొందుటకు మార్గము" అని తెలిపి అటనుండి శిష్యసమేతంబుగ బయలుదేరి, సూర్యాస్తమయమునకు కంది మల్లయ్యపల్లెకు చేరెను.

బ్రహ్మంగారు పశ్చిమదేశీయులైన పంచాననము వారికి

కాలజ్ఞానోపదేశము చేయుట

శ్రీ వీరబ్రహ్మంగారు ఆరీతిగ మరల కందిమల్లయ్య పల్లెకు చేరి, శిష్యజనసహితంబుగ భగవన్నామ స్మరణ గావించుచు సుఖంబుగ నుండిరి. అంత కొంతకాలము నకు పశ్చిమ దేశీయులైన పంచానన విశ్వ బ్రాహ్మణులు స్వాములవారి దర్శనార్థమైవచ్చి, దర్శనము చేసుకొని, ఒక దినమున స్వాములవారితో "మహాత్మా! మీరు కాలజ్ఞానమును గ్రంథము వ్రాసినట్లు వినియుంటిమి. మాకాగ్రంథవిష

యంబుల దెలిసి అనుగ్రహింపరే" యని వేడ, స్వాముల వారు "భక్తులారా! మీకోరికల దీర్చుటయే నాసంకల్పము. మీకాగ్రంథ విశేషంబులు తెలుసుకొన వలయునని కతూ హలముగ నున్న తప్పక వినిపించెద"నని సావకాశముగ నున్నసమయంబున వారిని తనముందు కూర్చుండ నియోగించి "బిడ్డలారా! ఈ ప్రపంచమున అనేక విపరీతంబులు కలుగనున్నవి. కలియుగమున ధర్మము ఒకపాదము కూడ యుండదు. గడచినదినములే మంచివని ఎప్పటికప్పుడు తోచుచుండును. ధర్మదేవతకు బలముతక్కువయియుండును ధర్మ ప్రసర్తనగలవారు అనేక కష్టములు పడుచుందురు. నీచులు వృద్ధిపొందుదురు. పతివ్రతలు ఎక్కడనోగాని యుండరు. భూసారము తగ్గిపోవును. ప్రజలు అల్పాయుర్దాయము కలవారై నానావిధరోగములచే బాధపడుచుందురు. మంత్ర శాస్త్రములయందు పటుత్వము తప్పును. ధనాశచే ప్రజలు మ్రగ్గుచుందురు. భోగములయందు కాంక్ష అధికమగును. ప్రజలు బలహీనులుగ నుందురు. గోవుల క్షీరములందు సారముతగ్గును. నన్ను సమ్మిస్కరణజేయువారల కెట్టిహానియు కలుగదు. నేను శ్రీముఖనామ సంవత్సరమున వీరభోగ వసంతరాముడను నామముతో వచ్చి దుష్ట సంహారము గావించును. కృష్ణా, గోదావరి, గంగ, కావేరీ, సింధు, బ్రహ్మ పుత్ర, తుంగభద్ర మొదలగు ననులన్నియు పొంగి జననాశ నము కలుగును. తెల్ల కాకులు గ్రామ పాలిమేర్లలో గేడ్చుచుండును. భూమియంతయు దుర్మార్గులరక్తముతో తడియును. స్త్రీలు చెడుప్రవర్తనగల వారగుదురు. నావాక్యములు తప్పవు. నామతమునందు ఏడుసారులు దొంగలుపడుదురు.

భక్తులు కానివారలకు నాశనము తప్పదు. జనులకు కోప స్వభావము, అసూయత అధికమగును. మరుజులు సప్త వ్యస సంబులకు లోనై మ్రగ్గుచుందురు. ఒకరిసొమ్ము ఒకరు అపహరింప జూచుచుందురు. శిలలు రక్తము గ్రక్కును, సర్వ మతము లొక్కటియగును. తక్కువ జాతివారు ఆచారవంతులగుదురు. దైవభక్తిగలవారు దరిద్రులుగ నుందురు. కుక్కలు గుఱ్ఱాలను చంపును. పట్టపగలు చుక్కలు పొడచును. ప్రజలలో అర్థములేని నాగరికత హెచ్చును. పొట్టగూటి విద్యయే ప్రధానమగును. వేదాంత శాస్త్రమునందు సమ్మతముపోవును, నాస్తికలు వృద్ధిపొందుదురు. నానాటికి విపరీతములు పెరుగును. నేనిక భూలోకమున కొలది కాలము మాత్రమే యుండి పిమ్మట సమాధియందుండి తపంగాచరించుచు కొంత కాలము గడపి, తరువాత దుష్టనిగ్రహ శిష్టపోషణకై రావలసి యున్నది. ఇంక కొలది కాలముననే నేను సమాధియందే దను" అని చెప్పిరి. పశ్చిమ దేశమునుండి వచ్చిన విశ్వ బ్రాహ్మణులు స్వాములవారు చెప్పిన విషయంబుల నన్నిటిని శ్రద్ధతో విని, బ్రహ్మంగారికి సాష్టాంగదండ ప్రణామంబు లాచరించి, సెలవుతీసుకొని అటనుండి బయలుదేరి తమ దేశమునకు వెడలిరి.

బ్రహ్మంగారి మరణమునకు దొంగలు కన్నమువేయుట

బ్రహ్మంగారు తమపీఠమును భక్తులొసంగిన సువర్ణాలంకారములతోటియు, రజితవస్తువులతోటియు శోభాయమానమున నిత్యమును అలంకరించుచుండెడివారు. కొందరు దుర్మార్గులదిచూచి ఆమరణమునకు కన్నమువేసి ఎటులైన ఆ

సువర్ణ రజతములను అపహరింపవలయునని సంకల్పించుకొని యుండిరి. స్వాములవారు ఏదైన దేశసంచార మేగినప్పుడు కన్నమువేయుట మంచిదని వారి అభిప్రాయము. కాని సంధ్యాల సంచారము వెళ్ళివచ్చిన పిదప యిక దేశసంచారమును మాని స్థిరముగనే మఠమున నుండవలయునని బ్రహ్మం గారు సంకల్పించుకొనిరి. బ్రహ్మంగారిక సంచారమునకు బోరను సమాచారము దొంగలు ఎట్లొ తెలుసుకొని, నిరుత్సాహులై, ఒకదినమున వారందరు ఒకచోట కలుసుకొని ఆలోచింప దొడంగిరి. అందొకడు “అన్నలారా! కన్నము వేయవలయునని మనము చాలకాలము నుండి తలంచుచు న్నాము. ఇట్లే కాలమంతయు గడచిపోవుచున్నది. బ్రహ్మంగారు ఇక సంచారమునకు బోరటా ఈదినము అమావాస్య కదా! ఈదినము చాలబాగున్నది. మరల మనమందరము కలుసుకొనుట దుస్సరము. కనుక ఈరాత్రియే కన్నమునకు బాగున్నది” అని వారు స్థిరపరచుకొనిరి. వారు గెక్కకుసరిగ పదిమందిగలరు. వారిలో స్వాములవారి భక్తుడు కూడా యొకడుండెను. ఆదినమున స్వాములవారు రాత్రి చాలసేపు వరకు పూజలుచేసుకొని, అనంతరము మఠమునకు తాళము వేసుకొని యింటికివచ్చి, శిష్యులతో “శిష్యులారా! మన మఠంబున యీ రాత్రి ఒక విశేషము జరుగనున్నది. మీ వరును ఆ చిత్రమాను ఉదయము చూడవచ్చునని చెప్పి భోజనాదులజేసి పడుండెను. అందరును గాఢనిద్రయందుండు సమయము గనిపెట్టి, ఆ దొంగలు మఠమునకు కన్నముపెట్టి మఠములోపల ప్రవేశించి, పీఠముగ్గర వెలిగింపబడిన యఖండము వెలుగున విగ్రహముల కలంకరింపబడి యున్న

సునన్తాభరణములును, శరణోపరము, ఇతరములైన వెండి నామానులు, విలువగలిగిన సామానులును తీసుకొని ఒక మూటగగట్టి, ఆ మూట నొకని తోపై బెట్టి, వారందరును కలిసి మఠమునుండి పైటకువచ్చు నుద్దేశ్యముతో కన్నము దగ్గరకు వచ్చుసరికి, వారలకందరకును నేత్రములు గాన్పించక అంధులైపోయిరి. అంత వారు ఎటుబోవుటకును కన్నులు గానరాక, మనగతి చివరకు నిట్లయ్యెనని దుఃఖించుచు మఠములోపలనే ఉండిపోయిరి. వస్తువుల మూట నెత్తిన బెట్టుకొనిన వానికి, ఆమూట శిరముపై పెట్టుకొనుటకు వీలు లేనంత బరువుకలదిగ మారిపోవుటచే, ఆమూటను నెత్తిపై భరించలేక నేలబారనై చెను. సగలమూటను క్రింద బారవేసిన వెంటనే వానికొకవిధమైన శిరోవేదన ప్రారంభమై దుర్భర మగుబాధ ప్రారంభమాయెను. తూర్పు శెల్లవారు సమయమున స్వాములవారు లేచి కాలకృత్యంబుల నెరవేర్చుకొని, స్నాన సంధ్యానుష్ఠానము లాచరించి, ఆగ్రామమునందలి పెద్దమనుష్యులను వెంటబెట్టుకొని వచ్చి మఠంబు తాళంబు దీరు. నందు కన్నులు గానరాక పడియున్న పదుగురు దొంగలు గానంబడిరి. అంత స్వాములవారు పెద్దమనుష్యులతో “నాయనలారా! వీరలను చూడుడు. దొంగతనము చేయుటకు ఈ మఠంబే దొరికినది కాబోలు.. ఇట్టి మాధులకు దైవబల ప్రభావంబేమి తెలుసును. వారలకీ ప్రాప్తి శ్చిత్తము జరుగవలసి యుండుటవలననే, యిట్టిబుద్ధి పుట్టెను. అంత పెద్దమనుష్యులందరును “యిది ఏమి పనిరా? బ్రహ్మాంగారి మఠమునకా మీరు కన్నమువేయుట?” అని వారల రెక్కలు విరిచికట్టి, అనంతరముకొట్ట నారంభించిరి. దొంగలు

పెద్దగోలచేయుచు “మా నేత్రములు పోయి ఏడుచుంటిమి; యింకను మమ్ములనుకొట్టిన నేమిలాభము, నేటితో మాకు బుద్ధివచ్చినది. ఇక జన్మములో దొంగతనము ఎన్నడును చేయము. చేసినదానిని తీమింపుడు, మమ్ముకొట్టకు” డని జి పెద్దమనుష్యులకాళ్ళు పట్టుకొనసాగిరి. నన్యనవసీత సమాన హృదయుండు గావున పెద్దమనుష్యులనుచూచి “నాయన లారా! యిక వారిని కొట్టకుడు, వదిలివేయుడు. వారికర్మము నట్లుండుటవలననే, వారికీబుద్ధిపుట్టినది” అని వారిచి దెబ్బలుకొట్టకుండ ఆపుచేసెను. అంత నాపదుగురుచోరులును స్వాములవారిపాదంబులపై బడి “తండ్రీ! అజ్ఞానముచే మీరలు సామాన్యమానవులుగ భావించి మేమిట్టి కృత్యమునకు పాల్పడి, నేత్రములనే పోగొట్టుకొంటిమి. మేమిరీతిగనున్న మాయాలుబిడ్డలు అన్న ఆహారములులేక మలమల మాడి పోవుదురు. ఈబిడ్డలపై కనికరమువహించి దృష్టినికలుగజేయ కున్న మేమిక బ్రతికినను ప్రయోజనంబులే”దని పాదములు పట్టుకొని వదలకుండుటగాంచి, ఆప్తజనశాంధ్రుండు గావున, వారిదుఃఖముచూచి జాలిపడి “ఓయీ! మీరండరును కీరం బునకు రండని, వారలచేతులను బట్టికొని, వీరముకడకు తీసు కొనిపోయి, పురజనులందరును చూచుచుండగనే, కీరము దగ్గరనున్న విభూతినితీసి, దొంగల నేత్రంబులపై బూయ, వారలందరకును మగల నేత్రములు యధాప్రకారముగ గన పడ నారంభించెను. కాని శిరంబుపై మాటనుబెట్టుకొనిన వానిశిరోవేదన మాత్రము తగ్గలేదు.

పిమ్మట శిరోవేదనచే బాధపడుచున్న దొంగలనాయకుడు స్వాములవారితో “తండ్రీ! నగలమాటలను నెత్తిపై

పెట్టుకొనిన పాపిష్టినినేనే, నగలమూట నెత్తిపై పెట్టుకొనినది లగాయితు నాకు శిరస్సున దుర్భరమైన బాధ ప్రారంభమైనది. పుట్టి బుద్ధిఎరింగిన తరువాత నిట్టి బాధ యెన్నడును నెరుగను. కాదభరింపలేక పోవుచున్నాను. ప్రాణములు పోవుచున్నవి. రక్షింపు"డని వేడ స్వాములవాడు, దీనతయాభుండు గావున, విభూతిని చేతపెట్టుకొని మంత్రించి వానిశిరంబుపై జల్ల, మంత్రము వేసినట్లు ఆశిరోశాధ మాయమయ్యెను, అనంతరము ఆదొంగలను ప్రతిదినము మఠమునకు తండ్రిని చెప్పి, వారలకు ఆవిధముగ నిత్యము జ్ఞానోపదేశంబు గావించి, చోరశిఖామణులను భక్తశిఖామణులుగ గావించె.

పాతకమహాశయా! ఆత్మబలసంపన్నులకు అసాధ్యమైనదేదియు నీప్రపంచమున లేదు. అట్టి ఆత్మబలము నుంచి శీలమువలననే లభించును. ఆత్మబలమే దైవబలము. ఆత్మబల సంపన్నులకు సర్వంబును వశ్యంబైయుండు. అట్టి ఉత్తములకు ధనంబేటికి? భోగములేటికి? అట్టి ఆత్మబల ప్రభావంబువలననే యుహార్దులు నేడు నక్షత్రమండలమున వెలయుచున్నాడు. అట్టి ప్రకాశంబును కలుగజేయునదియే విద్య. తక్కువంగల విద్యలు పొట్టకూటి విద్యలుగదా! మలమాత్రభూ యష్టంబగు నీశరీరముపై ఆశవదలి, ముక్తిమార్గము నెరుంగుటయే విద్య. అట్టి విద్య బోధించుగురువులు నేడు మచ్చునకైనను గానరాకున్నారు. దీపముండగనే యిల్లు చక్కపెట్టుకొనుట మంచిది.

దశమప్రకరణము సమాప్తము

వీరదశప్రసరణము

శ్రీ వీరబ్రహ్మాంగారు గోవిందయాచార్యులకు

సంసార విషయంబుల దెలుపుట

జ్ఞానసంపన్నుడైన శ్రీ వీరబ్రహ్మాంగద్ర స్వాములవాడు సమాధి నిష్ఠయందుండ సంకల్పించుకొని, భార్యయైన గోవిందమ్మగారిని, తనకుమారులను బిలచి, “దేవీ! కుమారులారా! మాయామేయంబగు నీభూమిపై నుండుటకు నాకీష్టము లేకున్నది. నేనికకొలది దినములలో సమాధి నిష్ఠయందుండ దలచితిని. దానంజేసినా జ్యేష్ఠకుమారుడైన గోవిందయాచార్యులకు పట్టాభిషేకంబుజేయు తలంపుతో నున్నాను. అందులకు మీ అభిప్రాయంబు తెలుపు”డన, గోవిందమ్మగారు “నాథా! నన్నువిడనాడి మీరు సమాధియందుండిన నిక నాకీప్రపంచ మెందులకు? మీరులేని జీవనమేల? నేనును మీతోకలసి సమాధియందుండునట్లు అనుగ్రహింపు”డనెను. అంత స్వాములవాడు “దేవీ! నీవు నాతోకలసి సమాధియందుండుటకు వీలులేదు. నీవు మనకుమారులను కనిపెట్టుకొని, యిందేయుండుము. నేను సమాధియందుండుటకు పూర్వము నీవు అవలంబింపవలసిన విధానమునుగూర్చి తెలుపుదు”నని, పలుకుచు కుమారునిగాంచి, “కుమారా! గోవిందయాచార్యా! నీకు పట్టాభిషేకంబు జేయదలచితి”నన గోవిందయాచార్యులు నమస్కరింపుచు “జనకా! పట్టాభిషేకము నాకేల! మీకు సిద్ధయ్యుపై అభిమానము మెండుకదా? సమస్తవేదాంత రహస్యములను. నాతనికే బోధించి మీయంతవానినిగ చేసుకొంటిరిగదా? వీతాధిపత్యము వహించి నేనేమిచేయగలను?

భక్తుల సందేహములదీర్చు నాకు సామర్థ్యంబేమికలదు? ఈ
 వీరాధిపత్యంబు విహింప నే నర్హుండనుగాను. మీకుందెలియని
 దేమున్నది? ఈసంసారసాగర మీదుటకే నాకు కష్టముగా
 నున్నది. కనుక నన్ను వదలి యీవీరాధిపత్యంబు మరియేరి
 కైన నప్పజెప్పు'డన విని బ్రహ్మంగారు "పుత్రా!
 సింహముకడుపున కుందేలుపుట్టునా! నీసామర్థ్యంబు నేనెరుం
 గనిదికాదు. ఇనుమునకు పగునవేదితిగిలినంత నే బంగారమగు
 చుండుటలేదా? నాయనా! సంసారము దుర్గరదుఃఖశయ
 శోక వ్యాకులంబై, తాపత్రయాభీల కీలానలము వంటిది.
 నరుడు సంసారదుఃఖారణ్యంబునబడి పుణ్యాపాపముల నాచరిం
 చుచు, ఎందుకు సుఖంబుగానక విసుకుజెంది విశ్రాంతిగానక,
 తనకర్తవ్యంబు తెలుకొననేరక విచారించుచుండును. ఆలో
 చింపగా సంసారము ముండలతోకూడిన ఒక మహావృక్షము
 వంటిది. అట్టివృక్షమునకు ప్రకృతియే మూలము. అట్టివృక్షము
 నందలి సుఖములనియెడు ఫలంబులకు ఆశించి, శాశ్వతానంత
 సౌఖ్యమును గ్రహింప నసమర్థుండై, పలుబాధలకు లోనగు
 చున్నాడు. ధర్మార్థ కామమోక్షము లనబడు చతుర్విధ
 పురుషార్థములే సంసారవృక్షఫలముల రసము. అట్టి సంసార
 వృక్షమునకు పంచేంద్రియంబులనునవి యూడలుగ పోట్ప
 డగను. సప్తధాతువులును వృక్షముయొక్క బెరడుగ నెరుం
 గుము. రాగ ద్వేషములు శాఖలు. నగుండాచరించు కర్మలు
 పుష్పములకు పోల్పవచ్చును. గృహరామక్షేత్ర బంధుపుత్ర
 మిత్ర కళత్రాదులు సంసారవృక్షమున ముండలవంటివాగు. ఈ
 శరీరమునకు పుట్టక ఎప్పుడు కలిగినదో మరణముకూడ దాని
 వెంటనే కలుగుచున్నది. ఈ సంసారము నానావిధ తృష్ణాశికర

కాళోదర సమాకులంబు, ఘోరవ్యాఘ్రభయంకర సమన్వితం
బైన మహారణ్యమువంటిది. బహువిధ దుఃఖభాజనంబు, అట్టి
సంసారమునబడి నరుడు విశ్రాంతిగానక బహువిధ దుఃఖము
లకు లోనగుచున్నాడు. మానవుడు దారాపుత్ర ధనధాన్య
పశుక్షేత్రాదులయందు కాంక్షను వదిలి, శయ్యాభోగముల
యందు మనసును బోసేయక, ధనసంపాదన సాధనంబులగు
కృషి, వాణిజ్య, సేవాది లోకవ్యవహారంబులదగిలి, శాశ్వతా
నంద సంధాయకంబగు జ్ఞానకర్మల ఫలకాంక్షచే జేయక,
తన ఆత్మను పరమాత్మయంగు సంధానముచేయుటకు ప్రయ
త్నించినప్పుడు ఆత్మబ్రహ్మైక సాక్షాత్కార విచారాధికారి
యగు"నని తెల్పు విని గోవిందాచార్యుడు స తనిచి "తండ్రీ!
మీరెరుంగని దేమున్నది? అజ్ఞానుండనగు నామాటలయందతి
పొర బాటులను తీమించి, మీయిచ్చవచ్చి నటుల జేయు"డ
నెను. అంత సిద్ధయ్యస్వాముల వారితో "తండ్రీ! హంస
స్వరూపంబగు స్వరశాస్త్ర విధానంబు దెలుపు"మని వేష
స్వాములవారు సిద్ధయ్యకును, గోవిందాచార్యులకును నిట్లని
చెప్పదొడంగెను.

స్వాములవారు హంసస్వరూపంబైన

స్వరవిధానమును తెలుపుట

"కుమారా! నాభికమలమున శాతీతమై సచ్చిదా
నంద స్వరూపమై వెలయుచుండు పరమాత్మ "హ" అను
బడును. ఇంద్రియములు మొదలగువాటితో కూడిన ప్రకృతి
శరీరము 'స' కారమునబడుచున్నది. జీవాత్మ పరమాత్మతో
కలసినప్పుడు 'హ' కారమునకును 'స' కారమునకును మధ్య

‘ం’ బిందువు ఏర్పడి ‘హంస’ రూపం బేర్పడుచున్నది. ఇక స్వరవిషయంబు దెలుపుచున్నాను విచుకు. బ్రహ్మనిర్మితంబైన యీదేహమునందు హంసాకారమును ‘జీవహంస’ నడయాడు యంత్రమువలె గుడస్థానమున ఘంటస్వరమును పేరుతో తోగవలెనుండి వీపునందలి వెన్నెముకలోని సూక్ష్మరంధ్రములద్వారా తంతువులలో నడయాడుచు సహస్రారమును వేయిపత్రములుగల కమలమున వేయిఫణంబుల నేర్పరచుకొని, పద్మకర్ణికకు హారాంతమున కుండలి వ్యాపింపజేయుచు యజపమున ఎనిమిది అంగుళముల ప్రమాణమున తోనికి పూరించుకొని, పిమ్మట పదిరెండంగుళములు బయటకు రేచనము గావించుచుండును. అట్టి ఒక పూరకమును, రేచకమును కలసి ప్రాణమనబడు చున్నది. ఒకరాత్రి ఒకపగలు చేరి దినమగుచున్నది. మానవుడు అట్టిదినములో 2 16000 ప్రాణములు చేయుచుండును. అట్టిప్రాణములను ఆధారములగాయిత సహస్రారమువరకు గల అధిదేవతల కర్పణము గావించుచు, ఊర్ధ్వకుండలియందు వ్యాపింపజేసి అధోముఖంబుగన, జంపున రేయింబవలు మరచినది మరువక, ఎరుక మరుపుల కతీతంబై జపమునాచరించును. గాయత్రిఅను నామంబుతో కుడిముక్కు రంధ్రమునుండి ప్రసరించినది సూర్యనాడియనియు, ముక్కుయొక్క ఎడమరంధ్రమునుండి ప్రసరించునది చంద్రనాడియనియు, ఈ రెండును కలియుచోట త్రికూటంబనియు చెప్పబడుచుండును. మరియు చంద్రనాడికి ‘ఇడ’ నాడియనియు, సూర్యనాడికి ‘పింగళి’ నాడియనియు, త్రికూటకమునకు కుంభకమనియు కూడ పిలువబడుచుండును. మరియు ఇడనాడి గంగయనియు, పింగళిమాయమానగను, కుంభకము

సరస్వతిగను నిరూపించి యున్నాడు. మరియు ఇడానాడి కైలాసగిరిగను, పింగళ మందరగిరిగను, కుంభకము మహా మేరుపుగను యెరుంగవలయును. రేచకము యెరుపువర్ణము గను, పూరకము తెలుపుగను, కుంభకము నలుపువర్ణము గను నుండును. ఈరీతిగ అధిష్టాన స్వరూపంబగు పరమ మాంస శరీరంబంతయు వ్యాపించి యొకముఖంబున యజ్ఞసముక్తాదా బయలుపడలుచు మరల లోనికిం బ్రవేశించు చుండును” అని తెలుప గోవిందయాచార్యుండు సంతసించి మరల తండ్రితో నిట్లనియె. “బనకా! స్వరోదయ సంవత్సర, మాంస, వారఫలములను స్వరజ్ఞానము ననుసరించి తెలుసుకొనువిధానం బెరింగింపవే” యని కోరెను. అంత స్వాముల వారు తనకుమారునికి ఆ విషయాలు గురించి దెలుపనారంభించిరి.

బ్రహ్మంగారు స్వరోదయ సంవత్సర, మాంస వార ఫలములను స్వరజ్ఞానమునుబట్టి తెలుసుకొను విధానం బెరింగించుట

“కుమారా! సోమ, బుధ, శుక్రవారములు చంద్రనాడి వారములు, ఆది, మంగళ, గురు, శనివారములు సూర్యనాడి వారము లనబడును. మరియు శుక్లపక్షమున పక్షాంతమున వచ్చు గురువారము చంద్రనాడిగను, కృష్ణపక్ష పక్షాంతమున వచ్చు గురువారము సూర్యనాడిగను నెరుంగవలయును. సూర్యుని వారములలో ఉదయమున సూర్యనాడి ఆడుచుండిన యెడల ధనలాభమును, శుభమును, జయమును కలుగును. అట్టినాడి విపరీతముగ

నాడుచుండిన మొడల, ఫలితముగూడ విపరీతముగనే యుండును. చంద్రుని వారములయందు ప్రాతఃకాలమునందు సూర్యునాడి ఆడుచుండిన అశుభఫలితములు కలుగును. చంద్రునాడియే యున్న మొడల శుభము కలుగును. సూర్యుని వారములందు ఉదయమున చంద్రునాడి నడచిన అశుభము కలుగునని గ్రహించవలయును. సూర్యునాడియుండిన శుభము కలుగును. చంద్రసూర్యునాడల పూర్వమందు ప్రారంభించిన కార్యములు జయమగును. చంద్రునాడి కాగుగ నడుచుచున్న సమయమైన శుభ కార్యములు ప్రారంభించుట శుభకరము. సూర్యునాడి నడచునప్పుడు క్రూరకార్యము లాచరించిన నెరవేరును. అదియునుగాక శుక్లపక్షమున చంద్రుని వారములలో చంద్రునాడి నడుచునప్పుడు ఆరంభించిన శుభ కార్యములు విశేష శుభఫలముల నిచ్చును. కృష్ణపక్షమున సూర్యుని వారములలో సూర్యునాడి నడచుచున్న క్రూరకార్యములు ఆరంభించిన తప్పక విశేషఫలము నిచ్చును. చంద్రు డయిదుఘడియలును, పిమ్మట సూర్యు డయిదుఘడియలును సంచరించుచుండుడు. ఆవిధంబుగ ఒకదినమున సూర్యుడారు పర్యాయములును, చంద్రు డారు పర్యాయములును దిరుగుచుండుడు. వాటిమధ్య పంచతత్వములును, ఉదయాదిగా మొదట నాకాశతత్వంబును, తరువాత వాయుతత్వంబును, పిదప అగ్నితత్వంబును, పిమ్మట జలతత్వంబును, అనంతరమున భూతత్వంబును, యీరీతిగ సూర్యచంద్రునాడల మధ్య సంచరించుచుండును. ఆ అయిదుఘడియలలో పృథ్వీతత్వము ఘడియన్నరయు, ఉదకతత్వము ఘడియంబాతికయు, అగ్నితత్వము ఘడియయు. వాయుతత్వము ముప్పాతిక

ఘడియయు, ఆకాశతత్వము అరఘడియయు నీ రీతిగ రాత్రియు, పగలును నడచుచుండును. ఇట్టి విధానము యోగి జనులకును, నియమగరిష్టా సంపన్నులకునే యుండును. అన్యులకు నీ శాస్త్రము సరిపడదు.

“బిడ్డా! ఇక సంవత్సరఫలము తెలుసుకొను విధానం బెరింగింతును వినుము. సంవత్సరాది అమావాస్య రాత్రి సూర్యునాడి సంచరింపవలయును. చైత్రశుద్ధ పాడ్యమినాడు ఉదయమున చంద్రునాడియు, సాయంకాలము సూర్యునాడియు సంచరించవలయును. విదియనాడు ఉదయమున చంద్రునాడియు, సాయంకాలము సూర్యునాడియు సంచరించవలయును. తదియనాడును అదేరీతిగ ఉదయము చంద్రునాడియు, సాయంకాలము చంద్రునాడియు సంచరించవలయును. ఆ విధముగ చంద్రసూర్యునాడులు సంచరించిన యెడల ఆ సంవత్సరం బంతయు యోగదాయకముగ నుండును. పాడ్యమిదినమున ఉదయము చంద్రునాడి లేనిచో ఆ సంవత్సరమున ధననష్టము కలుగునని గ్రహించవలయును. తదియదినమున చంద్రునాడి లేనిచో అనారోగ్యమును, ప్రాణభయమును కలుగును. చవితిదినమున ఆవారస్వరము లేనిచో కలహములను, అష్టబంధు వియోగమును కలుగును. సంచమిదినమున ఆవారస్వరము నడవనియెడల రాజమూలమున భయము, పష్టి దినమున ఆవారస్వరము లేనిచో రోగభయమును, స్థానచలనమును కలుగును. సప్తమి దినమున ఆవారస్వరము నడవనిచో సంతాననష్టము కలుగును. అష్టమినాడు వారస్వరము ప్రసరించినచో ప్రాణహాని, సూర్యుని వానమందు ఉదయమున చంద్రునాడి ఆడుచుండిన

యెడల, తూర్పు దిక్కుగాగాని, దక్షిణపుదిక్కుగాగాని ఎడమ
కాలుపెట్టి ముందునకు మూడడుగులు నడచిన ఆదోషము
పరిహారమగును. చంద్రుని పారములయందు ఉదయము
సూర్యునాడి ఉండిన పడమరగాగాని, ఉత్తరముగ గాని కుడి
కాలుపెట్టి ముందునకు మూడడుగులు నడచిన ఆదోషము
నశించి శుభముకలుగును. ఇక సంవత్సరఫలము నేరుగు
విధానమును తెలుపుచున్నాను వినుము. సంవత్సరాది రోజున
ఉదయమున తేజోతత్వమున్న యెడల ఆ సంవత్సరమున
వర్షములు తక్కువగ యుండును, వాయుతత్వమున్న యెడల
రోగభయమును, ఆకాశతత్వమున్న యెడల కరువును. పృథ్వీ
తత్వమున్నచో పంటలు బాగుగ పండుటయు, జలతత్వ
మున్న సౌఖ్యమును కలుగును.

బిడ్డా! ఇక నలఫలము తెలుసుకొనుపద్ధతి నెరింగించు
చున్నాను వినుము. అమావాస్య, పాడ్యమి, విదియ, తది
యలలో చంద్రుడున్న ఆ మాసఫలము జయకరంబుగ
నుండును. సూర్యుడున్న అపజయము కలుగును. అప్పుడు
తూర్పునకు మూడడుగులు ముందునకు నడచిన ఆ దోషము
పోవును. అంతసిద్ధయ్య “గురువర్యా! మీరు గోవిందయాచా
ర్యులును తెల్పినవిషయంబు లన్నియు గ్రహించితిని. మరణ
కాలమును తెలుసుకొను విధాన మేదైనయున్న తెలిపి, నా
అజ్ఞానమును బాపరే” అని ప్రార్థించెను

స్వాములవారు సిద్ధయ్యకు మరణకాలమును
తెలుసుకొనువిధానం బెరింగించుట

“బిడ్డా! సిద్ధా! సంవత్సర, మాస, పక్షములలో పాడ్యమి
నాడు ఉదయమున శ్వాసను పరీక్షించి మరణకాలమును

తేలుసుకొనవలయును. ఆదినమున ఉదయమున వారస్వరమున్నచో జయమును, ధనలాభమును కలుగును. అందుకు విపరీతముగ నుండిన ఫలితముకూడ విపరీతముగ నే యుండును.

సంవత్సరాది దినమున వారస్వరంబు ఆడుకున్న మూడు సంవత్సరములలో మరణము కలుగును. ఆరీతిగ వారస్వరము రెండుదినములు వరుసగ లేకున్న రెండు సంవత్సరములకును, మూడుదినములు లేకున్న నొక వత్సరంబునకును మరణంబొందును. ఏదినమునందైనను ఒక పగలును, ఒక రాత్రియు నడువకుండిన మూడు సంవత్సరములలో మరణంబనియు, వరుసగ పదునైదు దినములు సూర్యనాడి నడువకున్న యిక రెండుసంవత్సరములు మాత్రమే జీవించుననియు, మూడు రాత్రులు వరుసగ ప్రాణవాయువు లేకుండిన ఒకసంవత్సరము మాత్రమే జీవించుననియు, చంద్రుడు రాత్రి చాలకాలముండినను, సూర్యుడు పగలు బహుకాలమున్నను ఆరుమాసములలో మరణము తప్పదనియు నెరుంగవలయును” అని తెల్పెను.

అనంతర మొకపుణ్యదినంబున బ్రహ్మంగారు గోవింద యాచార్యునకు ఛాయాపురుష లక్షణములు దెలుప నారంభించిరి.

ఛాయాపురుష లక్షణములు

“వత్సా! మనుష్యుడు తన నాసికాగ్రమున దృష్టి నిలిపి, శిరస్సుపై కెత్తి, నిర్మలముగనుండు ఆ కాశమును చూచినయెడల ఛాయాపురుషుడు గాఢునగును. ఛాయాపురుషుడు కృశించిన శరీరముగలవాడై యగునడిన ధనవృత్తమును,

బలసియుండిన ధనలాభమును, పీతవర్ణంబుగనున్న జయమును, నలుపురంగుగనున్న మృత్యువును కలుగును. ఎరుపురంగుగా గాన్పించిన రాజ్యలాభమును, శిరములేనట్లు యగుపడిన యాదుమాసములలో మృత్యువును, శరీరమున శూన్యపడినట్లు గాన్పించిన తొమంబును, తేజస్సుగనుండిన సుభిక్షంబును, చేతులులేనట్లు గాన్పించిన సంతాన నష్టమును, అంగ పహీనముగనున్న కళత్రనష్టమును కలుగునని యెరుంగవలయును.

పైన చెప్పబడిన రీతిగ ప్రతిదినమును ఆభ్యాసము చేయుచు చూచుచుండినయెడల భూతభవిష్య ద్వర్తమానంబులు కరతలామలకంబులగును.

బిడ్డా! స్థిరచిత్తం బలనడుటకు ముఖ్యవిషయంబు గెరింగించుచున్నాను వినుము. సంకల్పసిద్ధిచే కామంబు నశించును, కామవర్జితంబుచే శ్రోధంబడుగంటును, అర్థముమీద ఆశను విడచుటవలన లోభము నశించును, భగవద్భక్తిచే భయంబుగుగుచు ఆత్మానాత్మ వివేకజ్ఞానంబుచే శోకమోహంబులు వదలును, సాత్వికాహార భక్షణంబుచే శాంతంబువడును, శాంతంబుచే డంబంబు హరియించును, పరోపకారబుద్ధివలన దుఃఖములు తొలగును. భౌతికశరీరమందాశ వదలుటకు ముక్తికలుగును, సమాధివలన దైవసాన్నిధ్యము లభించును. ప్రాణాయామంబుచే మన్మథచింత తొలగును, శీలంబుచే సమస్తంబును పవిత్రరణంబగును, ఇట్టిలక్షణము లన్నియు కలిగినప్పుడే స్థిరచిత్తం బేర్పడునని తెలుపగావిని గోవింద యాచార్యులు సంతోషించినవాడై, అదిలగాయిత తండ్రి

యందు తొల్లింటికంటే అధికభక్తి శ్రద్ధలతో మెలగ నాతంబించెను.

బ్రహ్మంగారు తానదివరలో అవతరించిన తొమ్మిది
ఆవతార విశేషంబులను సిద్ధయ్యకు తెలుపుట

ఒకదినమున సిద్ధయ్య బ్రహ్మంగారిని కోరగా, ఆయన సిద్ధయ్యతో తానదివరలో యవతరించిన సవావతార విశేషంబులను నిట్లని చెప్ప దొడంగెను. “సిద్ధా! శిష్యులందరిలో నీవు నాకు ముఖ్యుడవు. దానంతేసి నారహస్యంబులు నీకెరిగించుటకు ఎట్టిఅభ్యంతరమును లేదు. తెలుసుకొననలయునని అభిలాషతో అడిగితివి గాన చెప్పుచుంటిని వినుము. నేను తొలుదొలుత భైరవుండను నామంబుచే బ్రహ్మలోకమును అనేక బ్రహ్మకల్పములుపాలన చేసియుంటిని. అనంతరము రజతాక్షికింబోయి అక్కడ యేబదిమూడు కల్పములు రాజ్యపాలనము గావించితిని. పిమ్మట కైలాసమును రెండువందల నలుబదిమూడు బ్రహ్మకల్పములు పాలించి, తరువాత వైకుంఠంబునకుంబోయి త్రియోజన ప్రమాణంబున కూర్మసింహాసనంబుండు కల్పించి ముప్పదిమూడు బ్రహ్మకల్పములు రాజ్యపాలనంబుచేసి, పిదప రెండువందల తొంబది బ్రహ్మకల్పములు మాధవస్వామిని గూర్చి తపంబాచరించి, ఆమహాత్ముని కృపబడసి ముక్తిపొంద గలిగితిని. మాధవస్వామి దగ్గర పది దివ్యనర్మములుండి పదిహేనువందల యేబదిపర్యాయములు భూప్రదక్షిణంబు గావించి, సకలవిద్యా కోవిదులైన ఆనందాశ్రితుల ఆశ్రమమునకు బోయి సకలశాస్త్రముల నభ్యసించి, సకలయోగ శాస్త్రంబులను చదివి, 15000 గ్రంథములను

పరిశీలించి, సకలశాస్త్ర రహస్యంబులను నెరింగినవాడనై, మృత్యువును జయించి, యోగబలంబుచే దివ్యశరీరముపొంది మూడువేల మూడువందల ముప్పదిమూడు బ్రహ్మకల్పములుంటిని. మొదటియవతారంబున ఆనందాశ్రితులకు శిష్యుండనై 99263 బ్రహ్మకల్పములును, రెండవ యవతారంబునకూడ మరల ఆనందాశ్రితులకు శిష్యుండనై 79 బ్రహ్మకల్పములును, మూడవయవతారమున మరల ఆనందాశ్రితులకు శిష్యుండనై 1,90,00,000 బ్రహ్మకల్పములును నాల్గవ యవతారమున మరల ఆనందాశ్రితులకు శిష్యుండనై 1,000,01,817 బ్రహ్మకల్పములును, అయిదవయవతారంబున 4,14,55,000 బ్రహ్మకల్పములును, ఆరవ యవతారంబున ఆనందాశ్రితులకు శిష్యుండనై 1,38,11,600 బ్రహ్మకల్పములును, ఏడవ యవతారంబున 27,62,08,400 బ్రహ్మకల్పములును, ఎనిమిదవయవతారంబున ఆనందాశ్రితులకు శిష్యుండనై 22,60,000 బ్రహ్మకల్పములును, తొమ్మిదవ యవతారంబున యజ్ఞేంద్రునకు పుత్రుడనై జన్మించి, ఆనందాశ్రితులకు శిష్యుండనై 74,39,35,600 బ్రహ్మకల్పములును, పదవ అవతారంబున కలిగిరి నివాసుండనై ఆనందాశ్రితులకు శిష్యుండనై 70,00,365 బ్రహ్మకల్పములును, పదునొకటవ యవతారమున బనగానపల్లి యందు వీరప్పయాచార్యుడనై 125 సంవత్సరంబు లుండి తపంబాచరించి, కలియుగము 3800 సంవత్సరముల మీదట, సరేయగు వీరకారినామ సంవత్సర ఆషాఢ శుద్ధ త్రయోదశి లగాయితు యరువదియొక్క వీరకారినామ సంవత్సరములలోపున వీరభోగ వసంతరాయలను నాడుంబున నందికొండయం తవతరింతును." అనిచెప్పగా

మిశ్రితవాదై సిద్ధయ్య ఆనందముచే నుప్పొంగి స్వాములవారికి నమస్కరించి బహువిధంబుల బ్రస్తుతించెను.

అనంతరము స్వాములవాడు సిద్ధయ్యతో మరల నిట్లని చెప్పదొడంగెను. “సిద్ధా! ధర్మబుద్ధితో ఎవడు సర్వకోరి కలను వదలి, జీవాత్మను పరమాత్మయందు చేర్చి ఆనందించు చున్నాడో అట్టివాడే ఆత్మస్థిత ప్రజ్ఞుడగుచున్నాడు. కూర్మము తన అవయవములను వలయునప్పుడు లోపలికి ముడుచుకొను చందమున, నింద్రియములను నింద్రియార్థంబుచే లోబరచు కొనువాడే ‘ఆత్మస్థితప్రజ్ఞం’ డనంజెల్లును. ప్రపంచ భోగ ములయం దాశవదలి కష్టసుఖములయందు సమబుద్ధికలవాడై, నింద్రియంబులను జయించిన యట్టి మనుజుడు ‘ఆత్మస్థితప్రజ్ఞ’ డగుచున్నాడు. కనుక నీవట్టిస్థిత ప్రజ్ఞుడవై జన్మరాహిత్యం బును బొందు”మని తెల్పెను.

గోవిందమ్మగారు పోలేరమ్మకు పొంగలిచేయుట

శ్రీ పరంజ్యోతి స్వరూపిణీయగు గోవిందమ్మగారు గ్రామంబున స్వోటకములుండుటచే, ఆగ్రామదేవత యైన పోలేరమ్మకు పొంగలి చేసిపెట్టిన మంచిదని ఆలోచించెను. ఆగ్రామమునందలి వారదంతును పొంగలిపంజి నై వేద్యములు పెట్టుచుండిరి. గోవిందమ్మగారు పోలేరమ్మకు ‘చల్లి’ నై వేద్య మునిన చాలయివ్వమని తెలచి, పసిబిడ్డలన్న యింటియందు చల్లినై వేద్యము పెట్టుటయే చల్లదనమని, ఒక ఆది వార మున నిల్లంతయు అలికి ముగ్గులుపెట్టి, స్నానముచేసి రాత్రి వండియుంచిన చల్లి అన్నమును పెరుగు పోసి కలిపి, దానిని ఒక తిస్తరియందుంచి, మూడు చిన్నరాళ్ళను తీసుకొని వచ్చి,

వాటిని కడిగి పసుపుబూసి కుంకుమ బొట్లుపెట్టి, చల్లగుంజ దగ్గర ఆ రాళ్ళనుంచి, వాటికెదురుగచల్లి వడ్డించిన విస్తరిని పెట్టి, సాంబ్రాణి పొగవేయునంతలో, బ్రహ్మంగారు యింటికివచ్చిరి. స్వాములవారు వచ్చుసమయమునకు ముందే యాకార్యంబు నంతయు పూర్తిచేయడలచెను. కాని ఆ దినమున స్వాములవారు ప్రతిదినము యింటికివచ్చు సమయము కంటే కొంచెము ముందుగనేవచ్చిరి. స్వాములవారు లోనికి వచ్చుచుండుట చూచి గోవిందమ్మగారు, ఆరాళ్ళపైనను, చల్లిపైనను ఒకచేటచు తీసుకొనివచ్చి బోర్లించెను. అంత స్వాములవారు లోనికివచ్చి గోవిందమ్మగారిలో “శాంతా! నేడేదియో నొకకార్య నిమగ్నురాలవై యున్నట్లు కనబడున్నావే,” అని కొంచెము ముందునకుబోయి చల్లగుంజ దగ్గర చేట బోర్లించబడి యుండుటగాంచి, “దానిక్రింద ఏమి కలదో” చూతమని చెప్పుచు, ఆచేటను పైకెత్తుసరికి, దాని క్రిందగలరాళ్ళను, చల్లియు స్వాములవారి కంటబడెను. “స్వాములవారికి చెప్పకనే, యీ నైవేద్యము పెట్టినందులకేమి ఆగ్రహింతురో యని గోవిందమ్మగారు భయపడసాగిరి. అంత స్వాములవారు “దేవీ! ఆచల్లిరాళ్ళకు నైవేద్యము పెట్టితి వెందులకు? ఆ రాళ్ళు అన్నమును భక్షించునా? అని అడుగ గోవిందమ్మగారు “స్వామీ! గ్రామములో స్వేద్యము లున్నవిగదాయని, అమ్మవారికి చల్లిపై వేద్య మనిన ప్రీతికదాయని, మీకు తెలిసిన అంగీకరింపరని, మీకెరింగింపకనే యిట్లు చేసినందులకు ఊహింపుడు.” అనెను. బ్రహ్మంగారు ఆ మాటలువిని చిరునవ్వు నవ్వుకొనుచు “దేవీ! నీవు

చెప్పకున్న నాకు తెలియదను కొంటివా? సత్యము బయల్పడక మానునా? నీకట్టి అభిలాషయే యున్నచో నాకెరింగించిన, నేను ఆ పోలేరమ్మనే మనయింటికి భోజనమునకు స్వయముగ రప్పించువాడనుకదా, పొనిమ్ము, ఇప్పుడైనను మించినదిలేదు, నీ అభిలాష తీర్చుటయే నాకు సంతోషము. నీవు పోలేరమ్మకు ఏమేమివండి పెట్టదలచుకొంటివో, అవి యున్నియు త్వరితముగ వంటచేయుము. పోలేరమ్మను మనయింటికి భోజనమునకు రప్పింతు”ననెను. అదివిని గోవిందమ్మ గారు ఆనందించుచు “నాథా! ఆమెదర్శన మేర్పొనచో. మహాభాగ్యముకదా” అని త్వరితముగ స్నానమాచరించి వివిధరకముల పిండివంటలు తయారుచేసి, యిరుగు పొరుగు వారితో యీదినము మాయింటికి పోలేరమ్మ స్వయముగ వచ్చి భోజనముచేసి పోవుననిచెప్పెను. ఆవార్త తృటిలో గ్రామమంతయు వ్యాపించినది. గ్రామమందలి వారందరూ అదివిని ఆశ్చర్యపడుచు, తమతమ పనులు మానుకొని, ఆ విచిత్రము చూడవలయునని గ్రామమందలి ఆబాలగోపాలము బ్రహ్మంగారి యింటి ముందుకువచ్చి నిలువబడి యుండిరి. ఆ దినముననే కర్నూలు నవాబుకూడా, ఆమూర్ఖమున బోవుచు స్వాములవారి దర్శనము చేసుకొని పోవుదమను తలంపుతో, స్వాములవారి యింటికి వచ్చియుండెను. నవాబు పోలేరమ్మ స్వయముగ బ్రహ్మంగారి యింటికిభోజనముచేకై వచ్చునని విని “భలీ! నేనును మంచినమయమునకే వచ్చితిని. ఈ విచిత్రమేమిటో చూచియే పోవచ్చునని, ఆ దినమున బ్రహ్మంగారి యింటివద్దనే యుండిపోయెను. భోజన

నమయమైనది. గోవిందమ్మగారు భక్త్యభోజ్య చోష్య లేహ్యది పదార్థంబులు గావించి భర్తకెరిగించెను. స్వాముల వారు తనయింటిముందు నిలువబడియున్న గ్రామస్థులను తోనికింటిలిచి, కూర్చుండుడని వారితో నిట్లనియె. “అయ్యా! మీరందరును పోలేరమ్మకు చల్లులు పెట్టితిరికదా? ఆమె ఆ చల్లులను భుజించెనా?” యని అడుగ వారందరును, ఏమి జనులు చెప్పనలయునో తోచక నవ్వుకొనుచు, ఒకరిముఖము నొకరు చూచుకొన నారంభించిరి.

పిదప స్వాములవారు స్నానంబాచరించి సంధ్యాది అనుష్ఠానముల దీర్చుకొని గోవిందమ్మగారితో “దేవీ! నాకును, కర్నూలు నవాబుగారికిని, శిష్యులకును అందరికిని వడ్డించి పోలేరమ్మకు కూడ ఒక విస్తరివేసి నీవువండిన పదార్థము లన్నియు వడ్డించు”మని చెప్పెను. అంత గోవిందమ్మగారు పతి ఆజ్ఞానుసారము మొదట పోలేరమ్మకు విస్తరివేసి వడ్డించి, తరువాత స్వాములవారికిని గోవిందయ్య, పోతులూరయ్య, ఓంకారయ్య, గిరిరాజయ్య, వీరినారాయణమ్మ, సిద్ధయ్య, నవాబు మొదలగు వారందరకును వడ్డించెను. అప్పటికి స్వాములవారి యింటిచుట్టును జనులు తండోపతండములుగ వచ్చి నిలువబడి యుండిరి. అప్పుడు అందరిని నిశ్శబ్దముగ నుండుడనిచెప్పి, స్వాములవారు పోలేరమ్మను తన మనస్సున తలచుకొనగ, పోలేరమ్మ ఒక వృద్ధస్త్రీవలెవచ్చి స్వాములవారిదగ్గర నిలువంబడియె. పోలేరమ్మను చూచి స్వాములవారు “తల్లి! మీయమ్మ గోవింద నీకొరకు ఏదియో చేసినదట, భుజింపరాదా” అనెను. అప్పుడు పోలేరమ్మవార

లందరితో కలసి భోజనము చేసి, స్వాములవారివద్ద నిలువబడి
 “తండ్రీ! నాకిక అనుజ్ఞయిచ్చినచో వెడలెద ననెను.
 స్వాములవారు “తల్లీ! నీనిక కొలది దినములలో సమాధి
 నుండెదను. నాద్వితీయపుత్రుడు పోతులూర యాచార్యులకు
 నీవలన ఒక గుఱకారము కావలసియున్నది, కనుక మా
 గోవిందమాంబ తన మనస్సున నిన్నుతలంచి నప్పుడు వచ్చి,
 ఆమె చెప్పినది చేయవలయు”నని కోరెను. పోలేరమ్మయు
 అందులకు సమ్మతించి, స్వాములవారియొద్ద అనుజ్ఞ తీసుకొని
 అదృశ్యంబయ్యెను. పిదప కర్నూలు నవాబులేచి నిలుపం
 బడి నమస్కరించుచు, స్వాములవారితో “యోగిపుంగవా!
 తరు పరిచయ భాగ్యంబుచే నా జన్మపావనంబయ్యె. మీరలు
 సామాన్యులు గారని తోచుచున్నది. కేవలము భగవంతుని
 వలె గన్పట్టుచున్నాడు. అన్యులకిట్టి సామర్థ్యంబుండునా?
 తలచినంతనే పోలేరమ్మ స్వయముగవచ్చి, చెప్పిన కార్యమెల్ల
 జేయుట అన్యులకు సాధ్యమైన విషయమా” అని అనేక
 విధముల బ్రస్తుతించి, స్వాములవారివద్ద సెలవు తీసుకొని
 తనదారినిబట్టి పోయెను. స్వాములవారు కేవలము దైవాంశ
 సంభూతుడేకాని వేరుకాదని గ్రహించి, అట్టి మహాత్ముడు
 తమ గ్రామమందుండట తమ పూర్వజన్మ పుణ్యఫలంబేనని
 తలచుకొని, స్వాముల చేరంజీరి “తండ్రీ! పాపిష్టులమైన
 మా జన్మలు తరింప తరణోపాయం బెద్దియైన యానతి
 యరే”యని సాష్టాంగదండ ప్రణామంబు లాచరించి వినయ
 విధేయలతో నడుగుచున్న నాపురజనులకు స్వాములవా
 రిట్లని చెప్పినాడనిగిరి.

శ్రీ వీరపరబ్రహ్మ కవచము

శ్రీ వీర గురువేనమః

శ్లో॥ గురుబ్రహ్మ గురుర్విష్ణుః గురుర్దేవో మహేశ్వరః
గురుస్సాక్షాత్ పరంబ్రహ్మ తస్మై శ్రీ గురువే నమః,
అఖండ మండలాకారం వ్యాప్తయేన చరాచరమ్
తత్పదం దర్శనం యోగః తస్మై శ్రీ గురువే నమః.

శ్రీ వీర బ్రహ్మస్తోత్ర మహామంత్రము

అస్య శ్రీ - వీరబ్రహ్మస్తోత్ర మహామంత్రస్య -
సిద్ధయోగీశ్వరో ఋషిః • పంక్తిశ్చందః - పరంజ్యోతిస్వరూ
పిణి దేవతా - ఓం బీజం - హ్రీం శక్తిః - హ్రూంకీలకం -
మమ ధర్మార్థ కామమోక్ష చతుర్విధఫల పురుషార్థ ప్రసాద
సిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః,

ఓం అగుష్టాభ్యాంనమః - హ్రీం తర్జనీభ్యాం నమః,
క్షీం మధ్యమాభ్యాంనమః - శివాయ అనామికాభ్యాం నమః
వీరబ్రహ్మణే కంఠిష్ఠి కాభ్యాం నమః - వీరం హృదయాయ
నమః - ఓం సర్వశక్తి దామోదర హృదయాయ నమః -
హ్రీం - నిత్యంత్రప్తి దామోదర నేత్ర త్రియాయై వౌషట్ -
ఓం - హ్రీం - క్షీం - వీర బ్రహ్మణేనమః - అనంత శక్తిసహి
తే - అస్త్రాయఫట్ - భూర్భువస్సునః - ఓం ఇతి దిగ్బంధః.

ధ్యా న మ్

వీరబ్రహ్మలలితం వీరప్రభాసం సరముని సహితం -
సూర్యఖండాంశుధారిం - రిపుగణహారం సద్భక్తరక్షాం -
త్రినేత్రం-పరశివగుడలోపం - భద్రకాలీ భస్మం జ్యోతిస్వరూ
పేణ వీరబ్రహ్మస్వరూపమ్, షడ్వింశతి తత్వరూపం తస్మై
శ్రీగురువే నమః

ఓం - హ్రీం - క్లీం - శివాయ - వీర బ్రహ్మణే నమః.
అం పృథ్వీ తత్త్వాత్మనే గంధం సమర్పయామి-అక్ష.
తా సమర్పయామి.

ఓం వీరాయ నమః

ఓం సృష్టిస్థితిలయ హేతుభూ
తాత్మకాయ నమః

,, వీరాసనాయ నమః

,, శివాయ నమః

,, వీరాధి వీరాయ నమః

,, మహేశ్వరాయ నమః

,, వీరేంద్రాయ నమః

,, సర్వవ్యాపినే నమః

,, వీరభయంకరాయ నమః

,, శంభవే నమః

,, వేదాంత వేద్యాయ నమః

,, శశిరేఖాయ నమః

,, వేద వేద్యాయ నమః

,, సర్వతీర్థగోచరాయ నమః

,, వేద గోచరాయ నమః

,, చతుర్విధ మోక్షఫల ప్ర
దాయ నమః

,, వీరాగ్రగణ్యాయ నమః

,, వీతాంబరాయ నమః

,, ఆదిమధ్యాంతి రహితాయ
నమః

,, వాసుదేవాయ నమః

,, సూర్య మండల మధ్య
వర్తినే నమః

,, వికాసాయ నమః

,, సూర్య నారాయణాయ
నమః

,, అభేద్యాయ నమః

,, కర్మినే నమః

,, మహాలక్ష్మీప్రదాయ నమః

,, అనంతాయ నమః

,, నీల లోహితాయ నమః

,, అశ్రితపారిజాతాయ నమః

,, వీరాచార్యాయ నమః

,, శ్రీ లక్ష్మీవల్లభాయ నమః

,, శ్రీ గురువే నమః

అం. ఆకాశతత్వాత్మనే పుష్పాణిపూజయామి.

యం. వాయుతత్వాత్మనే ధూప మాఘ్రూపయామి.

రం. తేజోతత్వాత్మనే దీపం దర్శయామి.

వం. వరుణతత్వాత్మనే అమృతం సమర్పయామి.

సం. సర్వాత్మనే షోడశోపచారపూజాం సమర్పయామి.

ఇమం మంత్రమ్ ద్వాదశసహస్రం జపేత్.

శ్రీ పోతులూరి వీరబ్రహ్మంగారు శిష్యులకు

బోధించిన మూలమంత్రము

ఈ మైనచెప్పబడిన మంత్రములయందు నా మంత్ర పరిమాణముల యందును శ్రద్ధాభక్తులు కలిగి నన్ను స్మరించెడి స్త్రీ పురుషులకు దర్శన మొసంగుదును. ఇదియును గాక భక్తవరేణ్యులారా! మరియొక రహస్యంబును తెలియజేయుదును. అంతరంగభక్తి గలిగి సావధానంబుగ వినుడు. షోడిమైలయను భేదములేక రేయింబవల్లు యీద్వాదశాక్షర మహామంత్రమును నేకాగ్రచిత్తంబుగ మనంబున నిల్పి యీర ధ్యానములులేక, యితరులను నమ్మక, పోరికలుచంపి, బుద్ధినిస్థిగముజేసుకొని, అంతఃకరణమును అడవిపాలుగావించి, చిత్తమును నుగ్గునుగ్గుగా దంచి, వైరాగ్యంబును మంటలో కాల్చి, అటుపిమ్మట యెరుకను మరువక, అంతుశంబున నష్టాదశ్శ్లోకు పొడుచుచు సహారాత్రములు జిహ్వగ్రమునందు మానక పఠించినవారలకు దర్శనంబిత్తును. యోగినీ శక్తులు మహాప్రళయాంతకములో వారిని నంటజాలవు, కనుక మీరును శ్రద్ధాభక్తులం గలిగి మనస్సును నిలిపి నన్ను స్మరింపుచు నుంటిరేని, సకలమైనపీడలు లొలంగి యఖండైశ్వర్యవంతుడై

యుండి వీరధర్మమును చూడగలరు.” అని ఆశీర్వాదంబుచేసి,
మరియు వారినింగని, భక్తశిఖాసుణులారా! మరెకొన్ని
విషయంబులు గలవు. తరువాత తెలియజేసెద” నని
చెప్పెను.

క॥ కంది మల్లయ్య పల్లెను
విందుడై వెళ్ళుచున్న వీరబ్రహ్మ
పొందుగ జెప్పిన వాక్యము
లందరు వినవయ్యు మిగుల నానందమునన్.

శా॥ శ్రీరమ్యంబగు పోతులూరి హరిపై జిత్తుంబు గీలించి సు
సారంబీదగ భక్తినిల్పి ఘన సంసారంబునన్ని చిరు
థారానుండ్రునిర్వికల్పత నినుకథ్యానించి నిత్యజడన్
భూరి శ్రీవత్సోక్తు లిమ్ము కరుణ భూనాథ వీరేశ్వరా.

“కలియుగము గెండ్లు మేండ్లు అగునప్పటికి దుష్ట
నిగ్రహ శిష్టపరిపాలనంబు గావించుటకు వత్తును. దుష్టనిగ్రహ
మునకై శ్రమయంబును గల్పింతును. గాని, లోకలూరా!
యింతటనైనను తెలివితెచ్చుకొని అజ్ఞాన సంబంధమైన
జాహ్మణ్యోధల వినక, దేవబ్రాహ్మణా చార్యులవారి పాద
పద్మము, సన్నిధిచేరి వారిమనంబు గరుగ సేవలుజేసి వారి
వలన జ్ఞానోపదేశంబు గావించుకొని యోగజ్ఞానములంబి
ధన్యులగువక భక్తితో నుండువారిని తప్పక రక్షింప గలను.
దుష్టనిగ్రహము చేయుట తప్పదు. అజ్ఞానమును వదలి కంటికి
వీకటి, తెనుండు మాయగడపుటకు జ్ఞానమనుజ్యోతిని వెలి
గించుకొని యంధకారంబును నాశనంబుచేసి సన్నును, కరు
కను షరుషక వెలుగుచు బ్రహ్మత్వమై యుండవలయును.
అట్టి వారి తప్పక రక్షింతును.

శ్రీ వీరబ్రహ్మంగారు గోవింద యాచార్యులకు పట్టాభిషేకము చేయుట

ఆరీతిగ కొంతకాలము గడిచినదప వీరబ్రహ్మంగారు సమాధి నిష్క్రమించుండవలచి, తన జ్యేష్ఠకుమారుడైన గోవింద యాచార్యులను, మరమునకు అధిపతిగ పట్టాభిషేకము చేయి స్థిరపరచుకొని, ఆవిషయము భక్తాదు లందరకును దెలుపుటకై తాటియాకులపై శుభ లేఖలు వ్రాయించి పంపించెను.

“శ్రీమత్పరమశివ విశ్వబ్రహ్మ పంచాననోద్భవులును, సానగ సనాతన అహభూన ప్రత్నిన సుపర్ణగోత్రోద్భవ మనుమయత్వస్త్వ శిల్పి విశ్వజ్ఞపర వాక్యవ్రులును ద్వాదశ దశ మధ్య వేదాంతజ్ఞుల బింబాయుజుల సాదబిందుకళా సందర్శనోత్తర శాంభవీ అమనస్కుయోగ విహంగరిష్టులును శ్రీ విరాట్పోతులూరి వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామివారు గురు పుత్రులైన లోకాచల నవఖండ అంగవంగ శింగ కాశ్మీర కాంభోజ సారాష్ట్ర, సింధు, సౌవీర, విదర్భ, విదేహ, బర్బర కేకయ, మహారాష్ట్ర సాశ్వచే ద్యాదిచపిన్న దేశ ములయందుండు దాదతామ్ర శిలాస్వర్ణ కృత్యాది అయిదు దాయాల పంచావనము వారికిని, భక్తాది సమస్త ములకును తెలుపు శ్రీముఖం బేమన-ఈ వైశాఖ శుద్ధసప్తమీ పంచమీ మున నా జ్యేష్ఠకుమారుడైన గోవిందయాచార్యులకు కంది మల్లయ్యసల్లె మరమునకు అధిపతిగ పట్టాభిషేకము జేసి, నాకుగల ముప్పదిరెండు బిరుదముల నొసంగి, నే వైశాఖ శుద్ధదశమీ భానువారమున నీ లోకంబును వదిలి సమాధి

నిష్టాగరిష్ట తత్త్వంబున నుండ నిశ్చయించు కొంటిని, కాన
భక్తాదులందఱును నరుదెంచి, పట్టాభిషేక మహోత్సవ
మును నేత్రానంద సంధాయకముగ నెరవేర్చి, చూచి, నన్నా
నందింపజేసి, మదర్పితచందన తాంబూలాదుల గైకొని నన్ను
బరితృప్తునిగ గావింప గోరుచున్నాను.”

ఆ శ్రీముఖంబుగాంచిన వెంటనే దేశదేశములనుండి
భక్తులు తండ్రిపతండములుగ నరుదెంచిరి. కందిమల్లయ్య
పల్లెయేగాక పరిసర గ్రామములన్నియు పట్టాభిషేక మహో
త్సవమును జూడ నరుదెంచిన భక్తాదులతో నిండియుండెను.
ఇక చీమకై న చోటులేదను రీతిగ నున్నది. మహమ్మదీయ
చక్రవర్తులుగూడ యరుదెంచి, యూరిబయట గుడారములు
వైచుకొని యుండిరి. వైశాఖ శుద్ధపంచమి నుండియు కంది
మల్లయ్యపల్లె పచ్చని తోరణములతో నలంకరింపబడియెను.
ఎందువినినను మంగళవాద్యంబులె. చూచుటకు రెండవ
కైలాసమువలె యెన్నందుచుండెను. వైశాఖ శుద్ధ సప్తమి
వచ్చినది. స్వాములవారు వేదవేదాంగ సర్వశాస్త్ర కోవిదు
లైన పండితులచే శ్రీ గోవిందయాచార్యునకు బ్రహ్మనంద
ముగ శాస్త్రయుక్తముగ పట్టాభిషేకము గావించిరి. ఆ రేయి
వనుగుపై యంభారీవేయించి, మంగళ వాద్యంబులు
మిన్నుముట్ట, తనకుగల ముప్పదిరెండు బిరుద నామావళిని
ఒక్కొక్క శిష్యుడు, ఒక్కొక్క బిరుదును జెండాలపై
వ్రాయించి, ఆజెండాల చేతధరించి ముందునడుప, నూరే
గించి మఠమునకు అధ్యక్షునిగ జేసె.

మరుచటిదినమున స్వాములవారు గోవిందమాంబును
బిలిచి “నేనీ వైశాఖ శుద్ధదశమి ఆదివారమున సమాధి

జొంద దఱచితినికడా! కనుక నీవు నవమినాడు రాత్రి సిద్ధయ్యచు బనగానపల్లెకు బంపి పూజకై పుష్పంబుల దెప్పింపుమన" చెప్పెను. గోవిందమాంబ ఆవిషయంబు సిద్ధయ్య కెరింగింప సిద్ధయ్య మహాస్రసాదంబని, అమ్మగారిదగ్గర సెలవుగైకొని, బనగానపల్లెకు పోవుచు, కొంతదూరముపోయి, స్వాములవారి దగ్గర సెలవుతీసికొనకనే పోవుట న్యాయంబుగాదని తలంచి, మరల వెనుకకువచ్చి, చూచుసరికి స్వాములవారు నిద్రించుచుండిరి. నిద్రాభంగము గావించుటచితంబుగాదని, నిద్రనుండి మేల్కొంచువరకు వేచియున్న కాలాతీతంబగునని తలపోసి, గురుదేవుని పాదముల నేత్రముల కద్దుకొని నమస్కారంబుజేసి, గురునామోచ్చారణ గావించుకొనుచు, పుష్పార్థమై సిద్ధయ్య బనగానపల్లెకు సయనంజై పోయెను. సిద్ధయ్య భావంబెరింగియు, తాను సమాధిస్థుడనై బొందు సహాయంబున లేకుండ నట్లుచేసి, సిద్ధయ్య భక్తివిశ్వాసంబులు జూర్చుదితంబు గావింపనెంచియే స్వాములవా రవిధముగ సిద్ధయ్యను, పుష్పములు తెమ్మని బనగానపల్లెకు బంపిరి.

బ్రహ్మంగారు సమాధినుండుట

బ్రహ్మంగారు సమాధియందుండ వలయునని చాల కాలముక్రిందటనే నిశ్చయించుకొనిరి. అందువలననే అంతకుమునుపే సమాధిని తయారు చేయించుకొని, అందు ప్రతిష్ఠించును యోగనిద్రను జెందుచుండెడివారు. గోవిందయాచార్యులకు పట్టాభిషేకము చేసినది లగాయితు, బ్రహ్మంగారు సమాధిని పొందవలయునని తహతహలాడు చుండిరి. అంత జై శాఖశుద్ధ దశమి ఆదివారము వచ్చినది. ఆదినమున ఉద

యమే గోవింద యాచార్యులకు దగ్గరను బిలిచి “నాయనా! నేనీ కందిమల్లయ పల్లెజేరి, మఠమును నొకదానిని కల్పించి అజ్ఞానమునబడి యాదులాడుచున్న మానవులకు జ్ఞానోపదేశంబులు గావించుచు, సుజ్ఞానులుగ జేయుచు, నీరీతిగ నాజీవితము నూటడెబ్బది యైదు (175) సంవత్సరములు గడపితిని. ఇక నీభారము నీపై బెట్టుచున్నవాడ. పాముదులకు జ్ఞానోపదేశంబు గావింపుచు ప్రపంచమున ధర్మము నుద్ధరింపు” మనవుడు గోవింద యాచార్యుండు “తండ్రీ! జ్ఞానశూన్యుండనైన నాశిరంబుపై నిట్టి భారంబుంచితిని. నాకెప్పుడును వేదాంత రహస్యముల మీరు తెలుపక పోయితిరి. సిద్ధయ్యయందుగల ప్రేమాభిషేయంబులు, పుత్రులమైన మ్మాపై లేక పోయినది” అని పలుకుచున్న తనయునిజూచి స్వాములవారు “నాయనా! సిద్ధుడన యెవరను కొంటివి? సార్థకనాముడు సుమీ! మనసిద్ధుడు జ్ఞానసిద్ధుడని యెడంగుము. కేవల ఈశ్వరాంశసంభూతుడు. పూర్వజన్మంబున నొక క్షత్రియునింట జన్మించి గోహత్య నాచరించుట జేసి. యీపాప పరిహారంబునకై తురుష్కుండై జన్మించె. అయినను బ్రహ్మజ్ఞానియగుట జేసి నాకు శిష్యుండుకా గలిగె. గురుసేవాధురంధరుండు. ఆతని భక్తి విశ్వాసములు అనంగములు. అద్వైత జ్ఞాన సిద్ధుండు. దానంజేసియే అతనికి సిద్ధుండని నామంబు కలిగెను.” అనిచెప్పి తానిక సమాధిని బ్రవేశింప బోవుచున్నానని భక్తాదు లందరకును దెల్పెను. స్వాములవారు సమాధి నుండబోవు చున్నారట. చూడవలయునని జనసమూహంబులు సముద్ర తీరంగంబులవలె కందిమల్లయపల్లె చేరుకొనెను. ఆవేడుక చూడవచ్చిన జనము ఇసుక వేసినను

క్రింద రాలకున్నట్లుండిరి. అంత భక్తులందఱనుచేరి “తండ్రీ! వీర బ్రహ్మంగదావతారా! దయామయా! కరుణాసముద్రా! గురుదేవా! వేదాంతవేద్యా! మములనువీడి సమాధినుండ దలచితిరా? యిక మమ్ము రక్షించువారెవ్వరు? ఇక నీప్రపంచ మున ధర్మము నుద్ధరించువారెవ్వరు? తండ్రీలేనిబిడ్డల మగు చున్నాముగదా. అనాచారవర్తనలమైన మాకు జ్ఞానమార్గ మును జూపి, లోకమున ధర్మమును కాపాడిన నీవే లేనప్పుడు మాకీజీవితము లేల” యని అనేకవిధముల విలపించ సాగిరి. బ్రహ్మంగారు ఆరీతిగ విచారించుచున్న భక్తులను గాంచి యిట్లు చెప్పదొడంగిరి.

బ్రహ్మంగారు సమాధియందు ప్రవేశించుటకు ముందు

భక్తులకు కౌలజ్ఞానమును వినిపించుట

“బిడ్డలారా! ఇక నేను సమాధియందుండక తప్పదు. కలియుగము 5000 సంవత్సరములపైన దుష్టవిగ్రహ శిష్ట పాలనమునకై వీరభోగవసంతకాయులను నామముతో మరల అపరిచితును. ప్రస్తుతములో నందికొండదగ్గర తపస్సు చేయుచున్న యనమదల వీరభోజ యాచార్యులు నేనుగని వదమాడు ఆనందలు గడచిన తరువాత కార్తీక శుద్ధ పాడ్యమీ దినమున సమాధినివదలి వింధ్యపర్వతముల నుండి బయలుదేరి, దివ్యమంగళ విగ్రహముగ బ్రకాశింపుచు, అక్కడనుండు మహాత్ములను వెంటబెట్టుకొని మరల నంది కొండకు వత్తును. నాతోడ నామాయాశక్తి కనక దుర్గాం బయై పుట్టును. కలియుగమున 5000 ఏండ్లకుపైన సరియగు నందన సంవత్సరములో కడవొక్కటి వచ్చును. భూమి గడ

గడ వడకును. సత్త్రములు రాలును. భూమియందు ప్రజ
లందరును శేలాకు పత్రికను తీసుకొని రామనామమను రాజ్య
ములో దండు తిరుగుదురు. భక్తులారా! కృష్ణదగ్గర ఒక
గ్రాహ్మణునింట హత్యసంబంధమైన కష్టకార్యమొకటి జరు
గును. ఆవు సాక్షిపలుకును.

నేను వచ్చుటకు ముందు కలుగబోవు సూచనలను
ఇంకను మరికొన్నింటిని తెలుపుచున్నాను వినుడు. ఏడు
గ్రామము లొక గ్రామంబగును. వికోధిరామ సంవత్సర
ములో లింగాలపాటిలో ఒక శక్తిని బుట్టించును. ఆ శక్తి
అంకమ్మ అను పేరుతో లోకమంతయు ప్రకాశించుచు
చికాకుపరచి దక్షిణదేశమంతయు దగ్ధపరచి నందికొండకు
చేరుకొనును. ప్రమాదీచనామ సంవత్సరమునకు సరిగ ఎని
మిది సంవత్సరముల వయస్సుగల పాడనై వీరభోజయాచా
ర్యుండనై వెలయుదును. పింగళనామసంవత్సరమున స్రవంచ
మున కలహములు ప్రారంభమగును. కాళయుక్తినామ సంవ
త్సరమున ధూమకేతువు పుట్టి నందికొండ సమీపమునకు
వచ్చి మాయమగును. పంచాననమువారికి వృత్తులు నశిం
చును సిద్ధార్థి నామసంవత్సరములో అద్దంకి సమీపమున
భూమిగడిగడవణకును. రాద్రినామ సంవత్సర ఆషాఢమాస
ములో మహాధ్వనియొకటి పుట్టి సత్త్రములు రాలును.
పర్వణములు గూలపోవును. బంగాళాదేశమున కాలిప్రసన్నమై
శక్తిసూపము ధరించి ప్రజలరక్తమును గులాగుట త్రాగును.
పడమర దేశమున మాతంగియను శక్తిపుట్టి ప్రజల కంఠము
లను నులిమి వీరావేశముతో కేకలువేయుచు చెలరేగును.
బెజపాడ గోలుకొండంత పట్నమగును. తూర్పున మూలరం

గమ్మ అనేక క్రిపుట్టి అరచుచు తిరుగును. చంద్రగుప్త మహా రాజునకు కలికావతారమూర్తి పాదముసోకి శాపవిముక్తు డగును. ఆకాశమున విషగాలులుపుట్టి ఆగాలివలన రోగ ములుగలిగి కొందరు నశింతురు. తిరుపతి వేంకటేశ్వరునిగుడి యందు మొసళ్లు ప్రవేశించి, మూడుదినములు పూజలులేక మూసియుంచుదురు. తిరువళ్ళూరులో వీరరాఘవస్వామికి చెను టలు పుట్టును. పంచాననమువారందరు మరల పంచాంగ పోరోహిత్యాదులకు కర్తలగుదురు. మేమువచ్చు కాలము నకు భూమియందీరీతిగ నెన్నియో అద్భుతములు పుట్టును. నాశక్తులైనవారిని కష్టించును. నన్ను స్మరించుచుండువారికి సకల ఆపదలు తొలగిపోవును. సకలైశ్వర్యవంతులగుదురు.” అని భక్తులకందరకును దెలిపిన వారందరును సంతోషించిరి.

పిదప స్వాములవాడు భార్యయైన గోవిందమ్మగారిని జూచి “దేవీ! నేను సమాధియందు ప్రవేశించుటకు కాల మతిక్రమించుచున్నది. నేను సమాధిని ప్రవేశించిన తరువాత నీవు పసుపు కుంకుమమట్టెలు గాజులు పూసలు తీయకుము. శర్తలోకమునందు లేకపోయినను పసుపుకుంకుమ మానలే దని యెవరైన నిను తూలనాడినయెడల వారు పలుకష్టముల పాలగుచుండురు. ఇది నావాక్యము. దీనిని నీవు ఉల్లంఘించ రాదు. నామరమున సూర్యచంద్రు లుండునందాక పూజలు జరుగుచుండును. మనవంశము అంత్యమగును. మన వీర నారాయణశ్చ గర్భమున జనియించువారు మాత్రమే, యీ పీతాధిపత్యము వహింతురు. వారును బ్రహ్మాంశ సంభూతులై ప్రజలచే పూజింపబడుచుండురు. బిడ్డలారా! యిక మీకు నేను తెల్పున దేమియులేదు. సమాధిని ప్రవేశింపవలసిన

శుభమువలన ర్తము దగ్గరయగుచున్నది. ఇక మీకందరకుసు
కావలసిన జానోపదేశంబులు గావించుటకు గోవిందయాచా
ర్యుల గర్భమున పంచమహా వీరమాత లుద్భవించుదు. వాడు

ఈశ్వరస్మృ పార్వతమ్మ శంకరమ్మ, గోవిందమ్మ, గిరిరాజమ్మ
యను నామములతో విలసిల్లుదుడు. అందు ఈశ్వరమ్మ కేవ
లము పరమేశ్వరీ యవతారమనియె గ్రహింపుడు. ఆమెనోట
నుండి వెలువడు వాక్యములన్నియు అప్పటికప్పుడే దృష్టాంత
ముగ కనబడుచుండును. నాకు వలెనే ప్రజలకు ఆమె తన
మహిమలు చూపును. ఆమె ఘట్టకతోడనే బ్రహ్మజ్ఞాని,
భూతభవిష్య ద్వర్తమానంబులు ఆమెకు కరతలామలకముగ
నుండును. ఆమె వీరనూతియగును. నాకు వలెనే తుదకు

ఆమెయు సమాధిని ప్రవేశించును, నే నేవిధముగ నుంటినో,
ఆమెయు అదీతిగనే వేరొకమతమును నిర్మించుకొని యందుం
డును. నా కేరీగ పూజలు జరుగుచున్నవో. ఆమెకును అదే
రీతిగ పూజలుజరుగును ఆమె మహిమలు నర్తనాతీతంబులుగ
నుండును” అని వారలకు చెప్పి, సిద్ధయ్యగురించి మనస్సున
తలచుకొని, నేను సమాధిని ప్రవేశించు సమయమున నీవు
తేకుండ జేసుకొంటిని. గురు సేవాదీక్ష పరతత శ్రుతవైన నీకీర్తి

ఆ చంద్రార్కముగ నుండునుగాక ! సిద్ధయ్యవంటి శిష్యుడు
యీ ప్రపంచమున వేరొకడు బన్మింపడని ప్రకీర్తని బొందె
డవుగాక ?” యని అశ్రీగ్గదించు నంతలో, గోవిందయాచా
ర్యులు స్వాములవారితో “తండ్రీ! మీ చేతినుండు బెత్తి
మును, శిఖామండ్రాకము, పామకలును, యోగదండమును,
కమండలమును, దియతో నాకు ప్రసాదింపు”డని కోరెను.

అంత స్వాములవారు “ బిడ్డలారా! అవి మీవికావు, పదిరెండు సంవత్సరములనుండి రేయింబవళ్లు నాకు శుశ్రూష యొనరించి, వన్నుకాచుకొని యుండిన సిద్ధనివి.” అనిచెప్పి, వాటిని తనకుమారున కిచ్చుటకు నిరాకరించి, బసగానపల్లి నుంచి తిరిగివచ్చిన తరువాత, వాటిని సిద్ధయ్యకొసంగుమని తెల్పెను. అనంతరము తన్ను చూడవచ్చిన జనులందరిని ఆశీర్వాదించి, పిమ్మట మానముచాల్చి, వారల నందరిని కడ సారిగ ఒక పర్యాయము చూచి, సమాధియందొక గొప్ప యఖండము నిండుగ నేతినిబోసి, అందొక పెద్దవత్తియుంచి నెలిగించుకొని తపస్వర్కనే పెట్టుకొని కలియుగము 4695 సంవత్సరమున అనగా క్రీస్తుశకము నదియైన 154 సంవత్సరమున సమాధియందు నిష్ఠాగరిష్ట తత్వమున సుఖాసీనుం డాయెను. ఆసమయమున భేదీమృగంగాది వాద్యములు మిన్ను ముట్టినవి. భక్తులు ఆనందగీతలు పాడుచు జై! జై ధ్వనులు గావింపజొచ్చిరి, బ్రాహ్మణోత్తములు వేదపాఠాదులు గావింపసాగిరి. ఎక్కడచూచినను భజనలు విన వచ్చెను. ఆదినమున నోరులేని జంతువులుకూడ కిసువుల దినుట మాని సమాధిచుట్టుచు దిరుగ నారంభించినవి. అంత సమాధిశలుపులు నియమితకాలమున బిగింపబడెను. “ఆహా! ఆతత్వవేత్త, నిరుసమాస వేదాంతవేద్యుడు, ఆ తండ్రి, దయామయుడు, కరుణాసముద్రుడు, మనకిక కాసరాడు గదా” యని ప్రజలు విచారింపసాగిరి. అనంతరము ప్రజలు ఆపరమ పావనుని నామమును తెలచుకొనుచు ఎవరిగృహంబులకు వారేగిరి.

తానులేనప్పుడు బ్రహ్మాంగారు సమాధిని ప్రవేశించిరని
విని సిద్ధయ్య అరణ్యములో ఘోరముగ విచారించుట

సిద్ధయ్య గోవిందస్వామిగారి ఆజ్ఞప్రకారము పుష్పములు
తెచ్చుటకై నవమిదినము రాత్రియే బనగానపల్లెకు బయలు
దేరెను. కదివల్లయపల్లెనుండి బనగానపల్లెకు బోవుచూ
ర్గము ఒకమహాగణ్యము. ఆ మహాగణ్యమున పగలు ప్రయా
ణము చేయుటేకష్టము. త్రోవతెన్నుగానరాని చీకటిలో ఆ
మహాగణ్య మధ్యమునబడి, గురునామమును స్మరించుకొనుచు
సిద్ధయ్య స్వాములవారి సమాధికి పుష్పములు తేవలయునను
నుత్సాహముతో బోవుచుండెను. ఆ అర్ధరాత్రి సమయమున
మహావ్యాఘ్ర ఘోరకారములును, సింహశార్దూల నరాహుడి
యగుపులతో ధ్వని మిచ్చుముచ్చుచున్నను క్రూరమృగం
బుల వాతబడుదు నేమోయను సంశయం బిసుమంతమైనను
తేక, కటకశిలవృత బైన మార్గమునబట్టి పోవుచుండెను.
ఇట్లనేకకష్టములబడి సూర్యోదయంబగునకిరి రెండు అగుడల
మార్గము మాత్రమే వెనువగలిగెను అరుణోదయమై న
వెంటనే కాలకృత్యముల దీర్చుకొని, మార్గమధ్యమున నొక
జలాశయమున స్నానంబొచరించి. శ్రీ వీరబ్రహ్మాండ్ర
స్వాములవారిని తనమనంబున తలచుకొని పునరలనడుముట
హోరంభించెను.

అంత నా మార్గమధ్యములో శరీరంబంతయు విఘాతి
యగుకొని, కంఠమున గుద్రాక్షమాలలు ధరించి, చేతనొక
గుద్రాక్షమాలను బట్టి త్రిప్పుచు నొకవృక్ష చ్ఛాయను
గూర్చుండి. సిద్ధయ్యకు గాన్పించెను. మానము వహించి

తపస్సు జేసుకొనుచున్న నా మునిపూగవుని పలుకరించిన
 ఎట్టి అపరాధమోయినది. పలుకరింపక సిద్ధయ్య తనదారిబట్టి
 పోవుచుండెను. అంత నా యోగివశ్యండు సిద్ధయ్యనుగాంచి
 “ఓయీ! నీ పెవ్వండవు? ఈ అరణ్యమార్గమున బడిపోవ
 కారణంబేమి? నీ కేదైన కష్టము సంభవించినచో తెలు
 పుము. నిన్నా యాపదనుంకి విముక్తి గావించెదనని”
 దయారసంబుట్టి పడపల్కుచున్న ఋషిచంద్రునితో సిద్ధయ్య
 యిట్లని చెప్పదొడంగె. “సాధుపుంగవా! నమస్కారములు!
 జూగురు నానతిప్రకారము పుష్పములు గొని తెచ్చుటకు
 కందిమల్లయ పల్లెనుండి బనగానపల్లెకు బోవుచున్నాను,
 నేను జగద్విఖ్యాతి గాంచిన శ్రీ విరాట్పోతులూరి నీర
 బ్రహ్మాండ స్వాములవారి శిష్యుండను. నా వృత్తాంతమిదియె.
 ఇంతకు మించిన దేమియులే”దని పల్కెను. అంత నా తపస్వి
 “ఓయీ! బనగానపల్లి యిచ్చుటకు సుమారు పదియామక
 లకు పైగా నున్నదికదా? నీ వెంత త్వరితముగ నడచినను
 సూర్యాస్తమయ మగు సరికై నను బనగానపల్లెకు చేరు
 కొనుట దుర్లభము మీ గురువు. ఈ దినమే సమాధిని
 ప్రవేశించునంటేవే? ఆ సమయమునకు పుష్పములు పట్టుకొని
 పోగలవా? క్షత్రివాడా! పాపము నీవు చూడగా అమాయ
 కుడవునలె గాన్పించుచుంటివి. నీ కొక యుపాయంబుదెల్పెద
 ణినుము. నీ గురువు అఖండ మహామహిమాన్వితు డంటివే.
 అట్లయిన నీ వింతదూరము రానేల? పోనిమ్ము. తెలిసియో
 తెలియకయో వచ్చితివి. ఇక ముందునకుబోక యీప్రదే
 శంబుసగల వృక్షములలో ముండ్లులేని వృక్షమును జూచి,
 దాని యాకులను నాలుగు గుప్పెడులు కోసుకొని నీసుకొని

పోమ్మ. నీ గురుకటాక్షముచే నా పత్రములే మీగురు స్వాములకు కానలసిన పుష్పములగును” అని బోధించెను. సిద్ధయ్య ఆనూటల బాటింపక, ఊరక సంభాషణ జేయుచు గాలయాపన మొనర్చు టెందులకని, ఆ మునీశ్వరుని కడ సెలవు తీసుకొని తనదారిబట్టి బోవ నారంభించెను. ఆ రీతిగ ముందునకు నాలుగు అడుగులు మాత్రమే నడచి సిద్ధయ్య మరల వెనుకకు జూడగ, ఆ ముని గానంబడడమ్యై సిద్ధయ్య ఆ మునివద్యుని కొరకై నలువంకల బాగుగ పరిశీలించి ఎందును గానక విచారించి. ‘ఇంతలో ఏమయ్యెనా? యిది అంతయు ఆశ్చర్యముగా నున్నదే. అని తనమనంబున తల పోసి అదృశ్యుండై యుండనోపునని భావించి, యిదియంతయు గురువరేణ్యులైన శ్రీ వీరబ్రహ్మాండ్ర స్వాములవారి మహిమయే గాని వేరుగాదని తలచి, యుత్తరీయంబును దీసి జోలిగా యనుర్చి, ముఁడ్లులేని ఆకులను వెతికి జోలిలో నాలుగు గుప్పెళ్లు వైచుకొని, ఆ మునీశ్వరుడు చెప్పిన చొప్పున వెనుకకు మరలిబోవ నారంభించెను. అప్పటికి ఒక జాము ప్రొద్దొక్కినది. మార్గాయాసంబుచే దాహమగుట వలన, సమీపమున నొక జలాశయము గాన్పింప, నెత్తిపై యున్న ఆకుజోలిన గట్టునబెట్టి నీరు త్రాగుటకై జాము కడవింజని, కడుపార నీరంబుద్రావి, మగుడనాజోలియొద్దకు రాగా, సువాసనల గ్రమ్ముచు నాజోలి పలువిధపుష్పంబులతో నిండియుండెను. సిద్ధయ్య అదిగాంచి, ఆశ్చర్యముజెంది సంతోషించి “ఇది అంతయు మాగురు సార్వభౌముల కరుణాకటాక్షమేగాని వేరుగాదని స్థిరపరచుకొని, ఆనందించుచు ఆజోలి తలపైనిడుకొని, గురునామమును స్మరించు

కొనుచు, పెట్టించిన వేగంబుతో కందిమల్లయశ్లెకు నడువ నారంభించెను.

సిద్ధయ్య ఆవిధంబుగ కొంతదూరము పోవుసరికి ఒక వృద్ధబ్రాహ్మణుడు తనకెదురుగ వచ్చుచుండుట గాంచెను. సిద్ధయ్య ఆ బ్రాహ్మణుని గాంచి, ‘ఓ విప్రోత్తమా! మీ రెందుండి వచ్చుచున్నారు?’ అని అడిగెను. అంత నా బ్రాహ్మణుడు “అయ్యా! నేను బద్వేలు మొదలగు గ్రామాదులలో యాచన చేసుకొనుటకై బోయి, ఆపరిసర గ్రామములలో యాచన చేసుకొని నేను శ్రీ వీరబ్రహ్మంగారు సమాధి నిష్ఠలో బ్రవేశింప బోవుచున్నారని వినినవాడనై నేడావేడుక కన్నులారా చూచి వచ్చుచుంటిని, ఆహా! నాకింతవయస్సు వచ్చినది గాని అట్టివైభవమును నేనెన్నడును చూచియెరుంగను. వైభవమున కేమిగాని, జీవసమాధి పొందుట గొప్ప విశేషముకాదా? జీవసమాధిలో ప్రవేశించు సమయమున భక్తాదులకు, ఆమహానీయుడు గావించిన వేదాంత ఉపన్యాసములు, భగవంతుడే లేడని వాదించువారిల హృదయమును కూడ తారుమారుజేసినవి’ అని వర్ణించుచుండ, సిద్ధయ్య “సద్గురూ నేనులేనితరి సమాధి నిష్ఠయందు గూర్చుంటివా? ఈ బ్రాహ్మణుని వచనంబు లసత్యంబేమోగదా! “ఓయీ! విప్రుడా! నీవు కపటివివలె గావించుచుంటివి. నేను లేని తరి నాగురుండు సమాధిని జెందునా? నీనూటలు సత్యములైనవి గావు, నేను నమ్మువాడనుగాను. పోపొమ్మ” నెను.

అంత నా బ్రాహ్మణుడు “ఓయీ! నీవెవ్వరివో నేనెరుంగను. నీవు నమ్మిననేమి, నమ్ముకున్న నాకేమి. ఎందుండి వచ్చుచున్నావని అడిగితివి గావున తెల్పితిని. ఇంతవయస్సు

వచ్చి, బ్రాహ్మణుడనై, నీతో ఆసత్యము తెలుపవలసినంత
అవసరము నాకేల వచ్చినది? పోనమ్ము, నామాటలు విశ్వ
సింపకున్న బ్రహ్మంగారు నాకొసంగిన పట్టుకాలుగ యిదిగో
అక్కడ నాకు దొరకిన సంభావనలివిగో, నాగాయత్రి సాక్షిగ
ఆయన సమాధియందు బ్రవేశించెను, ఆయన సమాధిలో
ప్రవేశించిన తరువాత, సమాధితలుపులు బిగింపబడిన పిమ్మ
టనే, ఆవేడుక పూర్తిగ కన్నులార చూచి, అక్కడనుండే
కదలిశిని" అని చెప్పెను. అప్పుడు సిద్ధయ్య ఆమాటలునిని,
విశ్వసించి నిశ్చేష్టితుడై స్వప్నహతస్పి, మొదలు నరికిన
వృక్షమువోలె నేలపైబడి, ఏడ్చుచు "హతంద్రీ! తల్లిదండ్రు
లను కూడ పదలి నీవే సమస్తంబునని తెలపాసి, పండ్రెండు
వత్సరములు నిన్నేనమ్మకొని రేయింబవళ్ళు నేవచేసితినిగదా,
కడకు నేనులేనిసమయమున నీవు సమాధిని బొందితివా? ఇక
రక్షించువా రెవ్వరు? నీవులేకున్న నాకీ జీవితమెందులకు?
ఇంకను చివర ఏదో నాకు తెల్పదనని ఆశతోనుంటినే, బ్రహ్మ
నాలలాటమున వ్రాసిన దింతియే కాబోలును. కన్నబిడ్డల
కన్న మిన్నగ గారాబమున జూచెడివాడవే? అయ్యో! నీ
ప్రేమఅంతయు ఏమయ్యెనోగదా. నీతో నేనుకూడ సమాధిని
పొందవలయునని యనుకొనుచుండెడి వాడను. ఈ అభాగ్యు
నకు అట్టి విషయంబెట్లు లభించును? ఆవేడుకయైన కన్ను
లారజూడనిచ్చితివి కాదుగదా. పుష్పములకై నెపంబుబెట్టి బస
గాన పల్లెకుబంపి సమాధిపొందుతరి నన్ను లేకుండ జేసితివా?
సమాధి పొందునప్పుడు నేనున్న నేనును నీతో సమాధినే
యుందునని పట్టుపట్టుదునని గ్రహించితివి కాబోలు? పావన
చరిత్రా! ఇక నాజీవితశేషంబు నెట్లుగడువ గలుగుదునో

కదా. ఎవరికెప్పుడు ఎట్టికష్టములు సంభవించునో తెలుసుకొనుట దుర్లభముగదా. తుదకు నాబ్రతుకిట్లయ్యెనా 'నీగురు వేడియని అడుగువారలకు ఏమని చెప్పువాడ'నని బహుభంగుల విచారింప దొడంగెను. ఆబ్రాహ్మణుడు సిద్ధయ్య పడుచున్న దుఃఖమునుచూచి జాలిపడి, పోవకాళ్ళాడక అట్లె నిలువంబడి చూచుచుండెను. సిద్ధయ్యదుఃఖమునకు మేరలేదు. నేలపై బడి పొరలిపొరలి కన్నీరు మున్నీరుగా నేడ్చుచున్న సిద్ధయ్యనుగాంచి, ఆభూసురోత్తముడు 'ఓయీ! చూడగా, నీకు మతిబోయినట్లున్నదే. నీవీతీ విచారించుచున్న ప్రయోజనంబేమి? చేయవలసిన పనికై ఆలోచించుట వివేకము కాదా? ఇదియేనా నీవేదాంతము? వేదాంతులు సుఖదుఃఖములయందు సమత్వముగ నుందురుగదా? నీగురుడు నీకు బోధించిన వేదాంత రహస్యంబులన్నియు నే మయ్యెను? దుఃఖమును ఆపుకొని కర్తవ్య మాలోచించుకొనుము. నీవీతీగ నేలంబడి పొర్లిపొర్లి యేడ్చుచున్ననిన్ను నోదార్చువా 'కెప్పుడు.' అని చెప్పుచు సిద్ధయ్య చూచుచుండగ నే యెద్ద శ్యం డయ్యెను.

ఏకాదశ ప్రకరణము సమాప్తము.

ద్వాదశ ప్రకరణము

సిద్ధయ్య కందిమల్లయపల్లెకు చేరుట

అనంతరము సిద్ధయ్య చెడరిన హృదయమును కొంత పరకు దిట్టపరచుకొని. నేలపై నుండి లేచి, సముద్రతీరంగంబుల

మాడ్కి పొంగి పొరలి పెచ్చుచున్న దుఃఖమును ఆపుకొనుచు, కాలువగ పారుచున్న కన్నీటిని తుడుచుకొనుచు, పుష్పముల మూటను నెత్తినిబెట్టుకొని సద్గురు నామోచ్చారణ గావించు కొనుచు వెల్లగ నడచుచు, ఎట్లో కందిమల్లయశలైకు చేయ కొనియె.

ఆరీతిగ కందిమల్లగావలై చేయకొని. మఠంబునకుబోవ, సింహద్వార కవాటంబులు బంధింపబడి యుండెను. అంత సిద్ధయ్య కవాటంబుల దెరువుడని పెద్దపట్టున యేడ్చుచు బిలువ గారంభించెను. ఆ కేకలువిని లోపలినుండి ఒక సేవకుం డుదెంచి “సిద్ధయ్యా! గురువుగారు సమాధిని ప్రవేశించిరి. ఇక నీవిచటనుండు నవసరమేమియులేదు. నీగృహంబునకు యేగుమని శ్రీ గోవిందమాంబగారు నీకు చెప్పమనిరి” అని కవాటములు తెరువకనే జవాబు చెప్పిపోయెను. గోరుచుట్టుపై రోకటిపోటువలె ఆ వాక్యములు సిద్ధయ్య హృదయంబును మరింత వేధింపజొచ్చెను. ఆమాటలువిని సిద్ధయ్య ఏమియు దోచక కొయ్యవలె నిలువంబడి “జగద్గురూ! తుదకు నాళ్ల నేడిట్టి దురవస్థ సంభవించెనుగదా! ఆ గురుధ్యానమును గావించుకొనుచు “మఠములో నుండుచున్నను. దానికైనను నోచుకొన పోయితినిగదా. గోవిందమాంబకైనను నాపై కరుణలేక పోయినదిగదా. ఇక నేను బ్రతికిన బ్రయోజనం బేమి? ఇక నన్నుకాపాడువా రెవ్వరు? ఇక బలవంతముగ నైనను ప్రాణములబాయుటే మంచిది” అని తలపోసి మరల తనలో “ఆత్మహత్య గావించుకొనుట పాతకంబని మున్నొక. తరి గురువరేణ్యుండు లెల్పియుండనే! అయినను బలవంత ముగ ప్రాణములు తీసుకొనుటకంటె స్థిరచిత్తుండనై పంచ

ప్రాణములను బంధించి మనస్సును మాయతంబును నేకంబు
 గావించి, పథాధారముల భేదించి సహస్రారముననిల్పి, అంత
 తర కుంభకముగావించి పంబ్రహ్మస్వరూపంబు సందైక్యం
 బుగావించెదనని సంకల్పించుకొని, యిక్ నొక యడుగైనను
 ముందునకు గదల్చక, సింహద్వారంబువద్దనే, శిరంబును
 క్రిందకును, పాదంబులబైకిని బెట్టి, తదేకదీక్షవహించి, తన
 మనంబును గురుపాదారవింద ధ్యానమునందే నిలిపి, నిశ్చల
 చిత్తముతో ఘోరంబుగ తపంబాచరింపసాగెను. సిద్ధయ్య
 సింహద్వారము దగ్గర తలక్రిందకును, కాళ్లుపైకిని బెట్టి
 తపస్సుచేయుట మొదలుపెట్టెనని సేవకులవలన విని, గోవింద
 మాంబయంబున సిద్ధయ్యవద్దకువచ్చి చూచి, ఆశ్చర్యపడి,
 వీరబ్రహ్మేంద్రస్వాములవారీయం దాతనికి గల ధృఢవిశ్వాస
 మునకు అనందించి, “సిద్ధా? సిద్ధా! ఇంత కఠినముగ తపస్సు
 చేయుచుంటివేమి? జరిగినదానికై విచారించిన ప్రయోజనం
 జేమి? నీగురువుల సమాధికడకుజోయి, చూచి, తెచ్చిన
 పుష్పములతో పూజించి, తీర్థప్రసాదములను పుచ్చుకొని
 ‘చెల్లమని’ చెప్పెను. దీక్షయందుండుటచే మొదట ఆమె
 ఎంత పిలచినను పలుకక “వీరబ్రహ్మం” అను గురునానుము
 తన చెవుల నోకినంత నె, సిద్ధయ్యకు స్పృహగలిగి యెదురుగ
 చూచునంతలో గోవిందమాంబ కనులకు గానంబడియె.
 అంత సిద్ధయ్య యథాప్రకారముగ నిలువబడి గోవిందమాంబ
 కు సాష్టాంగ దండప్రమాణంబు లాచరించి, నిలువంబడి,
 వీరవదనముండై “తల్లీ! ఈదీనునిపై నీకై నను కరుణ కలుగ
 తేదా? నాగురువర్యుం డెందున్నాడు చూపుము. తేమన్న
 బలవంతముగ ప్రాణములు లీసుకొందునని” పల్కుచున్న

సిద్ధయ్యను గాంచి గోవిందమ్మగారు “నాయనా! నేనేమి జేయగలను? గురువుగారికి నీపై పరిపూర్ణ ప్రేమయేయుండెడిది, కాని పూవులను తీసుకొని నీవు త్వరిత రాత్రేకపోవుట వలన, తానుసమాధిని ప్రవేశించుటకు ఏర్పాటు గావించుకొనిన శుభలగ్నము దాటిపోవుచుండుటవలన నిన్ను అనేక పర్యాయములు తలచుకొనుచు, యిక జాగుచేసిన లాభము లేదని సమాధిని ప్రవేశించిరి. కనుక నీవా సమాధికడనుబోయి, దర్శనంబుచేసి, నమస్కరించి, నీవు తెచ్చిన పుష్పములతో నాసమాధిని బూజించి, సుఖంబుగ గృహంబున కేగుము. ఆరీతిగ గోవిందమాంబ చెప్పిన వచనములను విని ఆమె పలుకులను గురువాక్యముగ భావించి, తాను తెచ్చిన పూలమూటను శిరంబుపై యుంచుకొని, సింహద్వారమును దాటి లోనికింబని, సమాధియొద్దకు బోవుచుండి సిద్ధయ్య హృదయమాగక బోరుమని యేడ్చుచు నేలంబడి స్వహతస్థి పోయెను.

సిద్ధయ్య సమాధిని చూచి దుఃఖించుట

సిద్ధయ్య ఆవిధంబుగ సమాధి ముందరపడి, కొంత వడికి సేదచేరి, కన్నులందెరచి చూచి. వలవల యేడ్చుచు బోరును నెత్తియు బాదుకొనుచు, నమస్కరింపుచు “తండ్రీ! దీనమందారా! నన్నుంగడతేర్చు వనుకొంటిని. అనంత కోటి బ్రహ్మాండనాయకుండవైన నీకు నన్ను రక్షింపు భారమా యెనా? నేనెట్టి శుష్కార్యముల నాచరించి యెరుంగనే. కేయింబవల్లు నిపాదసేవయేగాని వేరొండేమియు నెరుంగను కదా! ఇక నీవు నాకన్నులకు కనబడువు కాబోలునే? నన్ను

రక్షించువారెవరు? నేనెవ్వరినాశ్రయింతును? నేను నూతన
 ధృఢుడను గానని నన్ను విడచిపోయితివా? నీ సౌఖ్యమే నీవు
 చూచుకొంటివి గాబోలు? నా ఆశలన్నియు నిరాశజేసి
 డేగితివా?" అని సమాధిచుట్టును తిరుగుచు, ఆడినమాటలే
 యాడుచు, మరల మరల దుఃఖించుచు "తండ్రీ! నీమహిమలు
 నేనెరుంగనివాడనా, నీశక్తి సామర్థ్యంబులు నాకుండెలియ
 వనుకొనుచుంటివా, నేనీరీతిగ దుఃఖించుచుండుట నీకు తెలియ
 సిదా? కల్ల. నేను నమ్మను, నన్ను నీడరి జేర్చుకున్న నేను
 జీవించియున్నను ప్రయోజనంబులేదు. ఓ వీరబ్రహ్మేంద్రాప
 తారా! మారుపలుకకున్నావేమి," అని పెదయుంపొద్దు
 దీనాలాపంబులాడి, విడిగివేసారి, ఆసమీపముననే యొక
 త్రాడు పడియుండుటగాంచి, దానిని ఒక దూలమునకు కట్టి
 పిమ్మట తన కంఠమునకు గట్టిగ కట్టుకొని ఉరిబోసుకొని
 ప్రేలాడజొచ్చెను. అంత ఆత్రాడు తెగి సిద్దయ్య నేలం
 బడియె గాని, ప్రాణపాయము మాత్రము కలుగలేదు,
 పిమ్మట సిద్దయ్య "ఆహా! ఏమిది! యిట్టి వైపరీత్యం బెందును
 గానమే. ఉరిబోసుకొందుమన్న త్రాడు తెగిపోయెగదా
 నేనింకను యీ పాడు ప్రపంచమున కష్టములు అనుభవింప
 నున్నది కాబోలును. ఈ ప్రక్కనున్న బండరాతిపై తల
 పగుల గొట్టుకొని ప్రాణముల బాయువాడ" నని మరల
 తనలోతా నిట్లాలోచించుకొన మొదలిడెను." చచ్చి సాధిం
 చునదేమి? యూరక బలవన్మరణమునకు బాల్పడనేల,
 బ్రోకియుండినను ప్రయోజనంబుగాన్పింపదే? ఎంత ప్రార్థించి
 నను గురువర్యునకు అనుగ్రహము కలుగలేదే? నాయందే
 దేని లోపమున్న దేమోయగ్గు, నేనెన్నడును పాపకార్య

ములు చేసి యెరుంగనుగదా? అయినను మరియొకసారి ప్రయత్నించి చూచెదను” అని నిశ్చయించుకొనెను.

పిదప సిద్ధయ్య సమాధి కెదురుగ పద్మారనము వేసుకొని కూర్చొని, తనదృష్టిని నాసికాగ్రమున నిల్పి, తదేకదృష్టితో జూచుచు, చిత్తం బన్యధాయత్తంబు గానీయక “తండ్రీ! నచ్చిదానంద స్వరూపా! సకలలోకారాధ్యా! నిర్వికారా! నిర్వికల్ప! నిర్మలాకారా! నీకివేనాసమస్కాతంబులు. తెలియక నేనాచరించిన తప్పులు తుమింపవేడుచున్నాను. అజ్ఞానినైన నన్ను కటాక్షించి నీదరిజేర్చుము. నాకీ ప్రపంచవిషయంబులం దాశలేశంబైనను లేదు. నీవే నాతండ్రీవి, నాగురుడవు. నాసఖుడవు, నీవే రక్షింపకున్న నన్నిక యుద్ధరించువారెవ్వరు? అనుగ్రహించి సాక్షాత్కరించి, నాకు తరిణోపాయం బెరిగింపుము, లేకున్న నాప్రాణములు నీకర్పించువాడ!”ననివేడుచు తాను తెచ్చిన పుష్పముల నాసమాధిపైయుంచి, పూజలొనరించి, సమాధిచుట్టును బ్రదక్షిణగావించి, మరల సమాధికి ఎదురుగ కూర్చుండి “తండ్రీ! నేను నిక్కంబుగ శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్రస్వామికి నిజ శిష్యుండనే నైతి నని, నాయుండెట్టి లోపంబులు లేనివాడనైతి నని, నిజభక్తుండనేనైన, నీదర్శనభాగ్యంబు నాకు తప్పక కలుగును. లేకున్న పంచప్రాణంబులు బాధించి సహస్రారంబును భేదించి, నాప్రాణంబులనీదరిజేర్చుచున్నా”నని దృఢచిత్తుడై కూర్చుని సహస్రారమును భేదింప నారంభించెను. అంత సమాధిమండి “సిద్ధా! అంతటి సాహసంబొనర్చుము. ఆగుమాగు” మని శబ్దంబు వినబడియె. సిద్ధయ్య ఆశబ్దమును వినినచో, తన ప్రయత్నమును

మరల విరమించి, ఆధ్వని తన గురువర్యుని కంఠధ్వనివలె
యున్నదనుకొని, సమాధి తలుపులు దగ్గర చెవిబెట్టి విను
నంతలో “సిద్ధా! సమాధిపై యుంచిన బండరాతిని తప్పింపు”
మని మరల వినబడియె.

బ్రహ్మంగారు సమాధినుండి బయటకువచ్చుట

రెండవసారి వినబడిన శబ్దము స్పష్టముగ తనగురు
ఘోషమని కంఠస్వరమే యని గ్రహించి, ఆనందకందళిత
హృదయాంతరంగుడై, పేదకుపెన్నిధి అబ్బిన చందమున
నుబ్బుచు, అపరిమితో త్యాహముతో సమాధిపై యున్న
బండరాతిని, తృటిలో తప్పించెను. వెంటనే ఆశ్రిత భక్తవత్స
లుండును, శ్రీమదఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండ నాయకుండను,
ఆదిమధ్యాంత రహితుండును నైన శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్ర
స్వాములు బాలార్కకోటి ప్రకాశ తేజోవిరాజ మానుండై,
సమాధినుండి బయటకువచ్చి “సిద్ధయ్యా! నీ కీ సాహసం
శెండులకు? నీ భక్తివిశ్వాసంబులు నే నెరుంగనివాడనా” అని
వలుకుచున్న గురుదేవుని పాదంబులపై సాష్టాంగముగా పడి
నేత్రద్వయంబునుండి ఆనంద బాష్పములు కార్వలై పార
“వేవా! దివ్యప్రభావా! నిర్మలాకారా! నా చిత్తంబు
అన్యధాయత్తంబు గానీయకుండ భక్తిగలుగంగ జేసి రక్షిం
పవే! నాయట్టి దీనుల నెందరి బ్రోవలేదు. నీ కృపారసంబు
నాపై బరపి నన్ను యాజరామరణ ప్రవాహమునుండి రక్షిం
పుము. దే హింద్రియాదుల జిక్కి పుత్రమిత్ర కళత్రాది సమ
న్విజృంభిత స యూమాయా సంసారమే నిత్యమని భావించి, నీ
మాయకు జిక్కి అనేక జన్మలు చచ్చుచు సుఖంబు గాన

లేకున్నాడు. నన్నట్టిమామూల యందు దగులసేయక రక్షించి ముక్తి యొసంగుము.” అని ప్రార్థింపజొచ్చెను.

బ్రహ్మంగారు సిద్ధయ్యకు జ్ఞానోపదేశంబు గానించుట

పిదప బ్రహ్మంగారు సిద్ధయ్యతో “నిడ్డా! నేను చెప్పజోవు విషయంబులను నిర్మలచిత్తుడవై యాశక్తింపుము. నీవు వివాహము చేసుకొని, యింకను కొన్ని కష్టసుఖములు అనుభవింప వలసిన యోగమున్నది. కర్మపూర్తియైన నేగాని ముక్తికలుగ నేరదు. హరిహరార్చనలైనను కర్మానుబద్ధులై యుండకమానరు. నీ విక గృహంబున కేగి తల్లిదండ్రుల ఆజ్ఞానుసారము మెలంగుచు ఒక కన్యను చూచి, పరిణయంబాడి రాజయోగివై వర్ధిల్లుము. రాజయోగము శ్రేష్ఠమైనది. జనకాదులు రాజయోగంబు నందుండియే తరింపలేదా? నేనును రాజయోగంబుననే నుండెడి వాడనుగదా? నావంశంబు నిర్వంశింబగును. నీవంశము పూత్రము అభివృద్ధిజెందు యోగముకలదు. పుత్రప్రాప్తాభి వృద్ధిగల వాడవై రాజయోగంబుననుండి వర్ధిల్ల వలసినదిగ నిన్ను ఆశీర్వాదించుచున్నాను. అదియునుగాక నీకు తెపోనష్టాగరిష్టంబును, ఆ చంద్రార్క పూజనీయుండును నగు పెదపీఠను సుపుత్రుండు కలుగును. అనంతరమున నీవు లెప్పుక నా నాన్నధ్యంబును బొందగలుగుచువు,” అని తెలుప సిద్ధయ్య చింతించుచు “తండ్రీ! తమ కరుణాకటాక్షముచే యీ మాంససిండము మంత్రసిండముగ మారినది. మరిల నన్ను వివాహముచేసుకొని యీ మాయా సంసార కూపంబునంబడి మ్రగ్గనునుట న్యాయమా? నా చిత్తం బంగీకరింపదు. నేని

ప్రపంచకష్టములను భరియింపలేను. వివాహము చేసుకొని సంసార కూపంబునంబడి మ్రగుటకు అంగీకరింపకయే, తల్లి తండ్రులనుకూడ వదలి మీ పాదము లాశ్రయించితిని. ఇంత కాలము మీ పాదసేవచేయుట మరల సంసార కూపంబున బడుమనుటకా? నేను సంసారమును వదలి యిప్పటికేవిన్ని యో వత్సరములు గడచినవి. మరల అట్టి సంసార మాయలలో బడుటకు యీ సిద్ధుడంగీకరించునని తలంచితిరా? లేక నా నిశ్చలభక్తి పరీక్షింప అట్లనుచుంటిరా? అనుగ్రహించి నాకు మోక్ష మొసంగు"మని పలువిధముల ప్రార్థింపజొచ్చెను.

ఎంత చెప్పినను వినకుండుటంజేసి బ్రహ్మచుగారు సిద్ధయ్యతో మరల నిట్లని చెప్పదొడంగెను.

బ్రహ్మాంగారు సిద్ధయ్యకు దివ్యదృష్టినిచ్చి విశ్వరూప సందర్శనముగావించుట. సిద్ధయ్యబ్రహ్మాంగారిని స్తుతించుట

“వత్సా! సిద్ధా! ఈ ప్రపంచమంతయు మాయచేసిండి యున్నది. అట్టిమాయను గ్రహించుటకు బ్రహ్మచులకై నను తరంబుగాదు. నీవు అంతగా వేడుచుంటివి గావున నీకు దివ్య దృష్టిని ప్రసాదించుచున్నాను. ఇక మాయచే గప్పబడిన యీ ప్రపంచమెట్టిదో, పరాపరంబగు పరబయ లెట్టిదో వీక్షింపుము. అట్టి పరబయలునుగ్రహించుటకే యోగీంద్రులు యేకాగ్రచిత్తులై అనేకవేల సంవత్సరములు నన్నుకూర్చి తపంబొచరించుచుండురు.” అని చెప్పగా సిద్ధయ్య పులకి తాంతరంగుడై తస్మయముజెంది తనశరీరమును మరచి,

బ్రహ్మానందమున మునింగి పరవశుండై యుండెను. పిదప స్వాములపాకు సిద్ధయ్యకొనంగిన దివ్యదృష్టిని మరల గ్రహించిన, సిద్ధయ్య మరల లోకజ్ఞానమును పొంది, ఎప్పటి యట్ల నిలువబడి “లోకరక్షకా! ఆశీతజనకల్పమందారా! సకలపాపహరణాభై, అనంతకౌటి భానుప్రభా తేజోవిరాజ మానంబై, సమస్త జగదధిక గంభీరమై మహామేరు పర్వ తోన్నత సమానంబై, సూర్యచంద్ర సకల గ్రహనక్షత్ర సమస్తాకాశ పరివ్యాపకంబై, మునీంద్రులకుగూడ నగోచరం బగు నీ దివ్యమంగళ విగ్రహంబును నేను సందర్శింపగలిగితిని. దేవాదిదేవా! నాజన్మతరించెను, ధన్యజనైతిని నీ నిజ రూపం బిట్టిదని యెన్నడును గ్రహించనేరనైతిని. దేవతల కును బ్రహ్మాద్రాదులకునుగూడ చూడ నసాధ్యంబైన నీ విశ్వరూప సందర్శనము, నీ కృపాకటాక్షముచే పొందగలిగి తిని. నేటితో జన్మజన్మాంతరములో నేజేసిన పాపంబులు సకలంబును పటాపాచలైనవి. నామకోరణం బీడేరినది. ఇక నాజీవిత శేషంబు నీపాదసేవ జేసుకొనుచుచుండెద. అనుగ్ర హింపవే” యని అనేకవిధంబుల స్తోత్రంబు జేయ మొదలిడిన, బ్రహ్మాంగారు తనవిశ్వరూపమును చాలించి యెప్పటియట్ల సామాన్యరూపము ధరించి సిద్ధయ్యకు యిట్లనిచెప్ప నారంభించెను.

బ్రహ్మాంగారు సిద్ధయ్యకు “ఎఱుక-పరిపూర్ణము”లను
గురించి బోధించుట

“బిడ్డా! సిద్ధా! శ్రీ కృష్ణభగవానుడు ఉద్ధవునకు
తెల్పిన ‘పరిపూర్ణ’మును గురించి నీకు బోధించెదను. సావ

ధాన చిత్తుండవై యాకర్ణింపుము. ఇది బహుళ భావా తీతంబైనది,

శ్లో॥ ఇంద్రజాల మింద్రసర్వం యథామరుమరీచికా
అఖండితమనా వారంవర్తతే కేవలంశివం॥

కంటికిక నబడు యీ ప్రపంచ మంతయు ఇంద్రజాలమను
మాయచే గప్పబడియున్నది. ఎడమావులవంటిది. ఈ చరా
చర సృష్టియంతయు మాయయని తెలుసుకొనుము.
మాయయే భ్రమకు కారణభూమిగుచున్నది. చతుర్దశ
భువనంబులను మాయచేసిండియున్నది. ఈ ప్రకృతితంతయు
మాయ. సుఖదుఃఖములు మాయ. అనుభవమందు రే గాని
యదియును మాయయే. అట్టి యీమాయకు మూలమనునది
లేదు. మాయయే కష్టసుఖములకు కారణమగుచున్నది.
భావాభావా తీతలే యచల పరిపూర్ణమని గ్రహింపుము.
ఎందును సందులేక సర్వత్రండి నిబిడీకృతంబైన యీ
అచలపరిపూర్ణ విట్టిదనియు, అదితప్ప యీ ప్రపంచము
మరేమియు లేదనియు తెలుసుకొని ఆరూఢజ్ఞానియై గుండుట
పరిపూర్ణమును పొందుట యనబడును, అదియే నిర్మలశ్వము.
ఆరూఢ విశ్రాంతికిదియే మార్గము. జ్ఞానులు యీ మాయా
ప్రపంచ పషయములయందు చిక్కుకొనక, విశ్చింతించి
సిద్ధయ్యకు మాయాసంబంధమగు 'యెరుక' యొక్క ప్రభా
వంబు నెరింగించెను. మరియు సకలపురాణ పారంగతుడును.
వేదాంత శాస్త్రదురంధరుడును, సకల విద్యాకోపితుడును
నగు బ్రహ్మముగాను సిద్ధియ్యతో నీవిధంబుగ దెలుప నారం
భించెను. "వత్స! సిద్ధా! భావాభావంబుల కతీతమైనతే
అచలబ్రహ్మ మనబడును. అదియే అచట పరిపూర్ణమని.

కూడ పిలువబడుచుండును. ఈ అచల పరిపూర్ణ మే సర్వే
సర్వత్రా నిండియున్నది. వడ్డికార రహితంబైనది. మరియు
నామరూపక్రియా రహితంబైనది. అది అంత్యములు లేనిది.
స్త్రియునుగాక, పురుషుడునుగాక, నపుంసకమునుగాక విల
సిల్లుచుండును. ప్రకృతి ప్రపంచముతో సంబంధములేనిదిగ
యిండును. మహాసముద్రమువలె పరిపూర్ణత్వము జేసి
యుండు పరిపూర్ణాచల సముద్రమును చూచుమని సిద్ధయ్యకు
చూపించెను. అంతసిద్ధయ్య ద్వాదశాక్షర మహామంత్రమును
జపముచేయుచు స్వాములవారు చూపించిన పరిపూర్ణమును
దర్శించి చేష్టారహితుండై చూచుచుండ, స్వాములవారు
“బిడ్డా! నిజస్వరూపమును చూచితివికదా? అదియే పరమ
పదము. అదియే బట్టబయలు. అందేమియు గాన్పించదు.
ప్రకృతి పురుషులు. యీరెండును మాయ. మాయయన
శ్రాంతి. భ్రాంతివలననే యీచరాచర ప్రపంచబంతయు
దోచుటవలన ప్రకృతియు పురుషును లేనివిగనున్నవి. ఈ
లేనిమాయాస్వరూపంబగు ప్రకృతిపురుషులు రెండూ, భావా
భావంబులును, వీనికి అతీతంబులుగు చున్నవి. ఆ రెండిటిని
గుర్తించుటయే ‘ఎరుక’ అనబడును. ఎరుకకు మూలము
మాయయే. ఇది కంటికిమెరుపువలె గనబడి మాయమగు
చుండును. ఎరుకయొక్క సుకల్పమువలననే మోతొది పడ
వులు, లోకభ్రాంతులు మొదలగునవి కలుగుచుండును. ఇవి
అన్నియు అసత్యములు. ప్రకృతిద్వయంబగు యెరుక స్వప్నము
వంటిది. స్వప్నమునందు ఏరీతిగ సమస్తవిషయంబులు గానం
బడి, జాగ్రదావస్థ కలిగినవెంటనే యేరీతిగ మాయమగునో,
అట్లులే నామరూపంబులుగల యీ సర్వంబును మాయ

మగుచుండును, అసత్యంబగు యీ 'యెరుక'ను విశ్వసింప
కుము. ఇది అంతయు ఒక యింద్రజాలము, శరీరమునకు
మూలములేదు. అనిత్యంబగు శరీరంబుపై యాశవదలుము.
లేనియెరుకే సత్తు. అదియేదిత్తు. ఆనందస్వరూపముగల సచ్చి
దానందము. ఆయెరుకయే నాదబిందుకళలు. అదియే 'అపా
జ్యోతి, ఆలేనియెరుకయే వివిధరూపములుగ భ్రమలు కల్పించు
చుండును. ద్వాదశాక్షురి మహామంత్రమే శాశ్వతమైనదియు,
సత్యమైనదియు నని యెరుంగుము. ఇంతకుమించిన రహస్యం
బేమియులేదు" అని 'ఎరుక పరిపూర్ణ' విషయములను పివ
రించెను.

బ్రహ్మంగారు తనపాదుకలు, యోగదండము, చేతి

బైత్తము, శిఖాముద్రికయు సిద్ధయ్య కొసంగుట

అనంతరము సిద్ధయ్య స్వాములవారిని జూచి "తండ్రీ!
భవదీయాను గ్రహంబుచే నాసంశయము లన్నియు తీరినవి.
బ్రహ్మజ్ఞానము కలిగి తమ ఆసతి చొప్పున గ్రహంబునకుం
బోయి వివాహముచేసుకొని, సంతానమును బడసి రాజ
యోగంబున నుండెద. కాని నామనస్సునందు ఒక్కకోరిక
కలదు" అనెను. అదివిని స్వాములవారు "సిద్ధా! నీకోరికను నే
నెరుంగుదును నీవడుగకముందే వాటినినీకే యీవలయునని
జాగ్రత్తచేసితిని" అని చెప్పితనపాదుకలు, చేతిబైత్తము, యోగ
దండము, శిఖాముద్రికయు సిద్ధయ్య కొసంగెను. మరియు
స్వాములవారు సిద్ధయ్యతో యీరీతిగ చెప్పదొడంగిరి.

గీ, ఒకటిగొనిరెండు నిశ్చలభక్తిజేర్చి
 మూటినాల్గింటకడు పశ్యములుగ జేసి
 యెదిటినిగెల్చి నాతింటి నణచి
 యేడువిడచి వర్తించువాడు వివేకధనుడు॥

“సిద్ధా! యీ మాయా ప్రపంచమున జాగ్రత్తగ
 మెలంగవలయును సుమా! గుణహీనులైనను గురువులను
 వారును, మేనువిభూతి దట్టముగనలది డాంబికముగ సంచ
 రించువారును, జుట్టునుగడ్డమును పెంచుకొని యోగులమని
 చెప్పుకొను వారును, సాధువులమని ప్రజలను మోసగించు
 వారును, నాలుకతో మాత్రమె రామకృష్ణయను వారును,
 గురువులను దూషించువారును, ఉపరపోషణకై ఘనపాటీల
 మనియు, ఆచార్యులమనియు చెప్పుకొనువారును, పరనింద
 ఆత్మస్తుతి గావించుకొనువారును, పూర్వార్చారముల వదలి
 సంచరించువారును, తాజెడినకోతి వనమెల్ల జెరచునట్లు తెలి
 యని వేదాంతమును చెప్పి మోసగించుచు, యితరులను శిష్యు
 లుగ చేసుకొనువారును, ఇంద్రియనిగ్రహము లేనివారును,
 సన్యాసులనుని కాషాయవస్త్రములను ధరించి కాంతా కన
 కంబులపై ఆశ వదలలేని వారును, దారాపుత్రాదులను
 పోషింపలేక భిక్షాటనమున జీవించుచు దేశదేశముల తిరుగు
 వారును, ఈ శరీరం బనిత్యంబై నదని వాగుచు తమ శరీరము
 లపై భ్రాంతిని వీడలేనివారును, యూరీతిగ అనేక విధంబుల
 మాయవేషంబుబూని తాము చెడుటయేగాక ప్రపంచమును
 కూడ బాడుచేయుచు చెలరేగుచున్నారు. నీవట్టి అవిసీతులను
 దరికి రానీయక జాగరూకుండువై మెలంగుచు, రాజయోగినై
 నేనిచ్చిన పాదుకలకు నిత్యము పూజలొనరించుచు, కొంత

కాలమీ ప్రపంచంబు నందుండి సిద్ధుడవని ప్రసిద్ధిగాంచి, అనంతరము నావలె ఉపసమాధిని పొందు"మని చెప్పి తాను యథా ప్రకారముగ సమాధిలో బ్రవేశించి, "వాటముల బంధించుమని సిద్ధయ్యకు తెలిపెను.

అనంతరము సిద్ధయ్య బ్రహ్మంగారి అజ్ఞ శిరసావహించి సమాధి కవాటముల నెప్పటివలె బంధించి, గురువుగా తిచ్చిన పాదుకలు, బెత్తము, యోగదండము, శిఖాముద్ర కల తీసుకొని, నేత్రముల కద్దుకొని, సమాధికి ఎడమది నిలువబడి నమస్కరించి, అచ్చటనుండి బయలుదేరి, యిక తన స్వగ్రామమైన ముడుమాలకు బోవలయునను సంకల్పముతో శ్రీ గోవిందమాంబ, గోవిందయాచార్య, పోతులూరాచార్యులవద్ద సెలవు తీసుకొనవలయునను తలంపుతో, వాతల దగ్గర కేగి నమస్కారముగావించి, తాను స్వగ్రామంబునకు బోవుచుంటినని వారలకుం దెలిపి సెలవు తీసికొని, గురునామంబును స్మరించుచు, ముడుమాలకు బోవు మార్గమున బట్టి నడచిపోవ నారంభించెను.

గోవిందయాచార్య, పోతులూరాచార్యు లిరువురును సిద్ధయ్యకు తమతండ్రి యిచ్చిన నాలుగువస్తువులను చూచి, సహించ లేక సిద్ధయ్యనుండి మరల నావస్తువుల నెట్లయినను తీసుకొనవలయునని దురాలోచనాపరులై అగ్రామంబున గల చినబుచ్చిరెడ్డి, పెద బుచ్చిరెడ్డి అను చోరులయొద్ద కేగి సిద్ధయ్య మాతండ్రిగారి పాదుకలు, బెత్తము యోగదండము శిఖాముద్రక మొదలగునవి పట్టుకొని, తన స్వగ్రామమైన ముడుమాలకు బోవుచుండెను. మార్గమధ్యమున సిద్ధయ్యను అడ్డుగించి ఆ వస్తువులను మాకు తెచ్చి యిచ్చిన,

మీయిరువగకును మంచి బహుమాన మిత్తు"మని శక్తిరి.
అంత ఆదొంగలు సరే యిదెంతపని! సిద్దయ్యనా? అని
జెంటనే బగులుదేరి, ముడుమాలకు బోవు మార్గమున బోవ
కొంత దవ్వబగు సరికి సిద్దయ్య గురు నామోచ్చారణగా
వించుచు బోవుచుండుట జూచిరి. అప్పు డాదొంగలు
సిద్దయ్య వెనుకకుబోయి, తమ బ్రద్దలు కొట్టవలయునని, తమ
చేతులయందలి దండంబుల బైకెత్తుసరికి, స్వాములచారు
వ్యాఘ్రరూపము ధరించి వారి ఎదుట గాన్పించెను. ఆవ్యాఘ్ర
మును చూచి ఆదొంగలు భయంబుచెంది, వెనుకకు మరలి
తయంబున గ్రామంబులో బ్రవేశించి, ఆయదంతంబు
గోవిందయాచార్య, పోతులూ రాచార్యుల కెఱిగించిరి.
సిద్దయ్య వెనుకకు తిరిగి చూచు సరికి, మరల ఆదొంగలు
గాని, వ్యాఘ్రంబుగాని గాన్పించదయ్యె. అది అంతయు
స్వాముల అనుగ్రహమేగాని వేరుగాదని గ్రహించి, సిద్దయ్య
గురునామమును స్మరించుకొనుచు కొంతవడికి ముడుమాల
జేరుకొనెను. సిద్దయ్య తల్లిదండ్రులు దైవానుగ్రహముచే
తమ కుమారుడు మరల స్వగృహంబునకు తిరిగి వచ్చుట
గాంచి, అపరిమితానందమును బొందిన వారలైరి. సిద్దయ్య
తల్లిదండ్రులకు సమస్కరించి నిలువంబడిన, తల్లిదండ్రు లిరు
వురును తమ తనయుని కౌగలించుకొని ఆనందబాష్పములు
విడువసాగిరి. అనంతరము వారు ఒక కన్యను చూచి
సిద్దయ్యకు వివాహము గావించిరి. కాలక్రమంబున సిద్దయ్యకు
సంతానము కలిగెను. ఆరీతిగ గురువుల ఆజ్ఞ ననుసరించి
సిద్దయ్య రాజయోగము నందుండి, గురువుగారొనంగిన
పాదాకలు. బెత్తము, యోగదండము, శిఖాముద్రికలను

ప్రత్యేకముగ యొక గదియందుంచి, వాటికి నిత్యము నైవేద్యము, దీపారాధన గావింపుచు పూజలుజేయుచు శ్రీ వీర బ్రహ్మాండస్వాముల నామమును సదా స్మరించుచు సుఖముగ నుండెను.

ద్వాదశ ప్రకరణము సమాప్తము

త్రయోదశ ప్రకరణము

గోవిందమ్మగారు వనిపెంట, మువిమడుగు

విశ్వబ్రాహ్మణులను శపించుట

బ్రహ్మాంగారు సమాధి ప్రవేశించి పదిమాసము లైనది. శిష్యులను ఒకపర్యాయము చూడవలయునని, పోతులూరయ్య సంచారమునకు బయలుదేరి వనిపెంట యనుగ్రామమునుచేరుకొని, తమరాక నెరింగింపుచు, ఆగ్రామ మందలి విశ్వబ్రాహ్మణుల కడకు శిష్యులను బంపెను. ధన మదాంధతచే యుక్తాయుక్తజ్ఞానము లేనివారై, ఆయాగు నందలి విశ్వబ్రాహ్మణులందరును నొకచోజేరి “బ్రహ్మాంగారు సమాధిప్రవేశించి నేటికి పదిమాసము లైనదిగదా, ఆయిన యింకను జీవించియేయుండనా? గోవిందమ్మగారు మన కులాచారము ననుసరించి పసుపు కుంకుమ గాజులు పూసలు మెట్టియలు వదలకపోవుటకు కారణమేమి? ఆమె యింకను ముత్యపుగనే యుండుట విరుద్ధముకాదా! ఆమె వాటిని తీసివేయువరకు వారిచ్చు తీర్థప్రసాదములను స్వీకరింప

రాదని," తీర్మానించుకొని, పోతులూరి యాచార్యస్వాముల వారి శిష్యులతో తమ తీర్మానమును తెలుపుచు వర్తమానమునంపిరి. అంత శిష్యులు పరుగున పోతులూరియాచార్యుల కడకుంబోయి, ఆగ్రామమందలి విశ్వబ్రాహ్మణులు పంపిన వర్తమానము నెరిగింప, ఆయన పాదతాడిత భుజంగంబు వోలె నుండిపడచు, ఆగ్రామమును వదిలి వెంటనే, ఆ సమీపముననే యున్న 'మునిమడుగు' గ్రామమునకు బయలుదేరి వెళ్ళెను.

మునిమడుగు విశ్వబ్రాహ్మణులకూడ ధనమధాంధులై, భక్తిజ్ఞాన వైరాగ్యములు లేనివారై సంచరించుచు, అందఱు నొకచోగూడి గోవిందమ్మగారు పసుపు కుంకుమ గాజులు పూసలు మెట్టియలు ఉపయోగించుట పదలిననేగాని వారిచ్చు తీర్థ ప్రసాదములను గైకొనరాదని వనివెంట గ్రామమునందలి విశ్వబ్రాహ్మణులు తీర్మానించుకొనిన రీతిగనే తీర్మానించుకొనిరి. పోతులూరి యాచార్యులవారే స్వయముగ బయలుదేరి వారి గృహముల కేగినను, ఆయనను పలుకరించి మాట్లాడువారే గాన్పింపరైరి. ఆచార్యులవారు శాంతిని వహించి 'నాయనలాగా! గురువులమైన మమ్ము మీరందఱు యారీతిగ నిరాదరణగ జూచుటకు కారణమేమి' అని అడుగ, వారందఱు తాము తీర్మానించుకొనిన విషయమును ఆయన కెరిగించిరి. అది విని పోతులూరి ఆచార్యస్వామి వెంటనే మునిమడుగు నుండి బయలుదేరి, మట్టమధ్యాహ్న మగుసరికి కందిమల్లయ్యపల్లెకు చేరుకొని, గృహంబునకుంబోయి, తల్లినిగాంచి "అమ్మా! నేనొక పవయంబు నిన్నడుగ దలంచితిని. మాతండ్రిగారు సమాధి ప్రసే

శించి నేటికే పది మాసంబులైనది గదా, యింకను ఆయన జీవించియే యున్నారని తలంచుచుంటివా? నీవు వైధవ్యమును పాటింపక, గాజులు, పూసలు, పసుపు, కుంకుమ, మెట్టియలు యింకను ధరించుచుండుటవలన. వనిపెంట విశ్వబ్రాహ్మణులును, మునిమడుగు విశ్వబ్రాహ్మణులును మనమొసంగు తీర్థ ప్రసాదములను స్వీకరింపరాదని తీర్మానించుకొనిరి. ఇందులకు యిప్పుడు మనమేమి చేయవలయునో చెప్పుము” అని శబ్దించి అడిగెను. ఆమాటలు వినినదై గోవిందమాంబ కన్నులపెంట నీరుగార్చుచు, గోపంబున కన్నులెఱ్ఱిశేసి “ఓరీ! పోతులూరి యాచార్యా! కన్నులుగానక ‘వనిపెంట’ మునిమడుగు’ విశ్వబ్రాహ్మణులు పల్కిన పల్కులు వింటిని. ‘వనిపెంటవాండ్లు వల్ల కాడగుదురు’ ‘మునిమడుగువాండ్లు ముద నప్తమగుదు’”రని శపించెను. అప్పుడామె వారినావిధముగా శపించి పోతులూరి యాచార్యులను చూచి “నాయనా! నీకు చిన్నతనము. మీతండ్రిగారు శక్తిసామర్థ్యంబుల గ్రహింప లేవు. ఆయన యింకను జీవించియే యుండును. జననమరణము లాయననంటనేరవు సమాధిని ప్రవేశించుటకు ముందు మీనాయన నాతో “నేను సమాధిని ప్రవేశించితినని పసుపు, కుంకుమ, గాజులు, పూసలు, మెట్టియలు వదలి వైధవ్యము నవలంబింపవలదని ఆనతిచ్చిరి. ఆయాసాని తిరస్కరించుట అధర్మమని నేను వాటిని ధరించుచున్నాను. కన్నులుగానక, వనిపెంట, మునిమడుగుల విశ్వబ్రాహ్మణులు పలికిన విషయంబులు వారి వినాశకాలమునకేయని యెరుంగుము లేకున్న వారికట్టి విపరీతపుబుద్ధి పుట్టునా!” అని చెప్పెను. అది విని పోతులూరి ఆచార్యులు “తల్లీ! నీకట్టి అభిప్రాయము ధృఢ

ముగ నున్నచో సమాధి తలుపులు బ్రద్దులకొట్టి నాయన గారు జీవించియుండిరో లేదో పరీక్షింతును. లేకున్న నీ మాటలు విశ్వసించువాడనుగాను నేను.

పోతులూరి ఆచార్యులు సమాధిని పగులగొట్టి చూచుట
సమాధిని పగులగొట్టినందులకు బ్రహ్మంగారు
కుమారుని కపించుట,

గోవిందమాంబ పోతులూరి ఆచార్యులతో “బిడ్డా! నీవు సమాధిని పగులగొట్టవలదు. మీతండ్రిగారి అనజ్ఞ లేనిదే సమాధిని పగులగొట్టిన ప్రమాదము సంభవించును. నీతండ్రి శక్తిసామర్థ్యంబులు నీవు గ్రహింపలేకున్నావు. నా మాటలు విశ్వసింపకున్న, సిద్ధయ్యవద్దకేగి, నీ అభిప్రాయ మాతని తెరింగించి, అతడు చెప్పినచొప్పున చేయుము. సిద్ధయ్య నీకంటె పెద్దవాడు. మీదుమిక్కిలి నీతండ్రికి ప్రాణ సమానుడు” అని చెప్పెను. పోతులూరి ఆచార్యులు వెంటనే బయలుదేరి కొదివల్లయ్యపల్లెకు సుమాచు పదిమైళ్ళ దూర ములోనున్న ముడుమాలకేగి సిద్ధయ్యతో “సమాధిని తెరచి మానాయనగారినిచూడవలయునని కోరికగానున్న” దని తన అభిప్రాయ మెరింగించెను. సిద్ధయ్య అందుల కంగీకరింపక “అయ్యా! మీనాయనగారి మహిమలు నీవెరు గవు. తొందరపడి సమాధిని తెరచితివా నీకు శాపంబిచ్చును. నామాట విను”మని చెప్పెను. పోతులూరి ఆచార్యులు మరల గృహంబునకు తిరిగివచ్చి సిద్ధయ్య మాటలనుకూడ తెక్కచేయక, ఒకనాటిరాత్రి అందరును నిద్రించుచున్న నపు యమున అర్ధరాత్రియందు గడ్డశారను వీసుకొని సమాధి

పైనున్న బండను బలవంతముగ పెకలించి, సమాధిలో ప్రవేశించి తండ్రిని 'నాయనా! నాయనా! అని పలుకరించి చూచెను. నిర్వికల్ప సమాధియందున్న ఆ బ్రహ్మాండ్రుడు, పోతులూరి యాచార్యుడు ఎన్నివిధముల ప్రయత్నించిచూచి నను పలుకలేదు. కొంతవడికి బ్రహ్మంగారు స్పృహగలిగి "ఓరీ! నా అనుజ్ఞ లేనిదే సమాధిని పగులగొట్టి సాహసించిన దెవరు" అని వెనుకకు చూడగా పోతులూరి యాచార్యులు గానంబడియె. అంత ఆచార్యుడు గడగడ వణకుచు "తండ్రి! నిన్ను చూడవలయునని భ్రాంతిలో యీ అపచారమును జేసి నందులకు ఊమింపు" వని వేడెను. బ్రహ్మముగారు కుమారుని జూచి "ఓరీ! పోతులూరా! నీవేనా యింతపని చేసినది? కుమారుడవుగాన ఊమించుచున్నాను, అయినను నాలనుజ్ఞ లేనిదే సమాధిని పగులగొట్టిన పాపపరిహారమునకై, నీవు నీ భార్యసహితముగ బయలుదేరి మలమీద పల్లెదగ్గరయున్న ఒక పర్వతంబుపై, పూతయు కాయములేని చింత చెట్టుక్రింద చెరువుగట్టున కూర్చొని పండ్రెండు సంవత్సరములు తపంబాచరింపుము. కొంత కాలమునకు ఆచింత చెట్టునకు ఒక్క కాయ కాచి పడును; ఆపండు నీచేతియందేపడును. అప్పుడు నీవు తపస్సుచేయవలసిన కాలము పూర్తియైనదని గ్రహించి, ఆపండును భక్షించి పిమ్మట గృహంబును చేరుకొని నావలెనే జీవ సమాధిని పొందుము" అని చెప్పి మరల యెప్పటివలెనే నిష్క్రమించుచు గూర్చుండి, కుమారునితో "బండనుమూసి" పెడలు మని చెప్పెను. పిదప పోతులూరి ఆచార్యులు సమాధినుండి బయటకువచ్చి బండనుమూసి గృహంబునకుబోయి, నిదురించుచున్న తల్లినిలేపి జరిగినవిషయం బుతయు తెలిపెను.

గోవిందమాంబ తన కుమారుని అవివేకమునకు విచారించి “నాయనా! నామాట వినకపోయితివి. సిద్ధయ్య చెప్పినను లక్ష్యము చేసితివి కాదుగదా. నేడిట్టి శాపము అనుభవింప వలసి వచ్చినది. బ్రతికియుండియు నేనేమిచేయగలను? నీ తండ్రి సామాన్యుడుకాదు. శాపము అనుభవింపక తప్ప”దని తన మనంబున పోలేరమ్మను తలచుకొనెను. అంత పోలేరమ్మ బాలికవలె ప్రత్యక్షమై “తల్లీ! నన్ను తలచుకొనిన కారణమేమి”యని యడుగ గోవిందమాంబ “తల్లీ! మా పోతులూరయ్య తండ్రి శాపమువలన తపంబాచరింప బోవుచున్నాడు. నీవాయరణ్యమున నాబిడ్డను కాపాడుచుండవలయును. ఆభారమంతయు నీపైనుంచుచున్నాను. కంటికి రెప్ప చందమున యీపండ్రెండు సంవత్సరములు నా తనయుని సంగక్షింపవలయును. తిరిగి నాబిడ్డను యిల్లు చేరువరకు వానిని రక్షించు భారము నీదే”యని తెలుప, పోలేరమ్మ “తల్లీ! అదెంతపని, తప్పక అవిధముగనే కాపాడుదునని చెప్పి యదృశ్యురాలయ్యెను.

పోతులూరి యాచార్యులు తపంబాచరింపబోవుట

అనంతరము పోతులూరి యాచార్యులు తల్లిగొద్దను, అన్నయైన గోవిందయాచార్యుల వద్దను సెలవుతీసుకొని, భార్యాసహితంబుగ బయలుదేరి, తపస్సుచేసుకొనుటకై మలమీదపల్లె దగ్గరయున్న పర్వతసమీపమున, నొక కొలను గట్టున చింతచెట్టు క్రిందకు చేరెను. నిత్యము ఆకొలనులో స్నానంబాచరించుచు ఆచింతచెట్టు క్రింద కూర్చొని తపస్సు చేయుచుండెను, పోలేరమ్మగొల్లపడుచువలె తయారై

ఉదయము నాడుంకాలము నిత్యము వచ్చి పోతులూరి
 తూచాడ్యలకు కావలసిన పాలుపోసి పోవుచుండెడిది. తపస్సు
 పూర్తి అయినది. ఒకదినమున పోతులూరయ్య పాలుపోయు
 టకువచ్చిన మారువేమంబుననున్న పోలేరమ్మను చూచి
 “అమ్మా! మాకు యీసంక్రందెండు సంవత్సరములును విడువక
 నిత్యము పాలుపోసి కాపాడితివి; నీఋణము తీర్చుకొనలేము.
 నీవు యింతకాలము పోసిన పాలకు ఎంతసొమ్ము యీయ
 ముందువో తెల్పు”మనెను. పోలేరమ్మ “అయ్యో! నేను
 పోలేరమ్మను. నన్ను మీతండ్రిగారి మతంబున స్థాపించు”మని
 కోరెను. పోతులూరయ్య అదివిని “తల్లీ! నీవు మాతండ్రిగారి
 మతమున నుండుటకు వీలులేదు. నీకు జాతరలు జరుగవలసి
 యుండునుకదా” యని చెప్పి పోలేరమ్మనుకూడ వెంటబెట్టు
 కొని, కందికల్లయ్యపల్లెకు సమీపమునగల నొక వేపచెట్టు
 వరకువచ్చి “తల్లీ! నీవీ వేపచెట్టుపైనుండుము. ప్రతి సంవత్స
 రమును వైశాఖశుద్ధ దశమిదినమున నాయనగారికి ఆరాధ
 నలు జరుగును. ఆ మరుచటిదినమున ఏకాదశినాడు నీకు
 పొంగళ్ళువండి పెట్టి జాతరలు చేయుచుందు”రని చెప్పెను.
 అప్పటినుండియు పోలేరమ్మ ముమీద పోలేరమ్మ యనియు,
 కనుమపోలేరమ్మ యనియు పిలువబడుచుండెను. ఆవిధముగనే
 పోలేరమ్మకు వైశాఖశుద్ధ ఏకాదశినాడు పొంగళ్ళు వండి
 వైవేద్యముపెట్టి, జాతరలు చేయుచున్నారు. శ్రీగోవిందమ్మ
 గారు శపించిన విధంబుగ మునిమడుగు వనిపెంట గ్రామము
 లలో విశ్వబ్రాహ్మణులు నామరూపములు లేకుండబోయిరి.
 వారివంశములు నిర్వంశంబులై నవి. ఆ రెండు గ్రామములం
 దును యిప్పటికిని విశ్వబ్రాహ్మణులు నివసించుటకు భయపడు

చుందురు. ఎన్నరై యను పాపాసించి నివసించినయెడల, వారి కనేకరీతుల కష్టములు సంభవించి, చివరకు వంశక్షయము కూడకలుగుచున్నది. అది లగాయతు ఆ గ్రామములలో నేటివరకు మహమ్మదీయులును, మరాఠీలును కంచరపనులు చేసుకొని బ్రతుకుచున్నారు. వనిపెంట, మునిమడుగు గ్రామములనుండి నేటివరకు ప్రతిసంవత్సరము శ్రీ బ్రహ్మంగారి ఆరాధనకు కంచరపని చేయువారందరు నేటిబుంగలు, నూనె బుంగలు మఠమునకు తెచ్చుచుందురు. శివరాత్రికి కూడ ఆ గ్రామమునుండి మఠమునకు అనేక కానుకలు వచ్చుచుండును.

సిద్ధయ్యగారి మహిమచే సర్పదష్టుడై మరణించిన

తిమ్మారెడ్డి బ్రతుకుట

సిద్ధయ్య ముడుమాలయందు సదా గురుధ్యాన తత్పరుడై కాలము గడుపుచుండెను. సిద్ధయ్యయొక్క భక్తివిశేషములను ఆ గ్రామమందలివారు గ్రహింపలేక పోయిరి.

ఒకదినమున ముడుమాలకు రెండుమైళ్ళ దూరమున గల నొకపల్లెనుండి తిమ్మారెడ్డియను నాతిడొకడు, సర్పంబు కాటువేయుటచే నోట నురుగులుగ్రక్కుచు వచ్చుచుండెను. ఎన్నిమందులు వేసినను, ఎన్నిమంత్రములు వేయించినను అతనికి బాధ తగ్గలేదు. కొన్నిఘడియల అసంతోరము నురుగ అధికమై మరణించెను. తిమ్మారెడ్డితల్లిదండ్రులును, ఆలుబిడ్డలును దుఃఖింపసాగిరి. అంతవారి బంధువులువచ్చి “చనిపోయినవానికై ఎంత విచారించినను ఫలమేమున్నది? మరల బ్రతుకునా? లేలెండని” దుఃఖోపశమన వాక్యముల బలికి, దహన సంస్కారమునకై తిమ్మారెడ్డి శవమును కాటికి తీసు

కొని పోవలయునని ప్రయత్నము చేయసాగిరి. అంతలో సిద్ధయ్యగారు ఆమార్గమున బోవుచు, తనకుకొంచెము పరిచితుడైన తిమ్మారెడ్డి శవమును అతనిబంధువులు వీధిలో బెట్టుకొని యేడ్చుచుండుట చూచి, దహన సంస్కారమునకు ప్రయత్నించుచుండుటగ్రహించి, వారికడకుంబోయి “అయ్యా! తిమ్మారెడ్డి నాకుపరిచితుడు. మరణించుటకు కారణంబే”మని యడిగెను. అంత రెడ్డితండ్రి సిద్ధయ్యతో, “అయ్యా రాత్రి పాముకరచినది. రాత్రిఅంతయు నోట నురగలు గ్రక్కుచునే యుండెను. ఎన్నిమంత్రములు వేయించినను, ఎన్నిమందులు వేసినను తగ్గలేదు. సూర్యోదయమైన వెంటనే మరణించె”నని చెప్పెను. సిద్ధయ్య శ్రీవీర బ్రహ్మాండ స్వాములవారి వలన ‘సూర్యోపాసన’ మహామంత్రమును గ్రహించియున్నవాడు గావున, జలంబుల దెప్పించి పాదప్రక్షాళనముగావించుకొని ఆమంత్రమును జపింప నారంభించెను. కొంతవడికి ఆరెడ్డి కొంచెముకదలి, నేత్రపుటంబుల కొంచెముపైకెత్తి చూడ నారంభించెను. సిద్ధయ్యగారు ఆరీతిగ మరికొంత సమయము జపముచేయుసరికి రెడ్డి లేచి కూర్చుండెను. అంత నా గ్రామవాసులందఱు సిద్ధయ్యగారికి నమస్కరించి ‘అయ్యా! నీటివరకు మీశక్తిసామర్థ్యంబులు గ్రహించలేక పోయితిమి, మీ అనుగ్రహముచే తిమ్మారెడ్డి బ్రతికెను” అని అనేకవిధంబుల ప్రస్తుతించిరి. అదిలగాయితు ముడుమాల గ్రామవాసులే గాక, ఆపరిసరగ్రామములఁ దుండెడివారందఱును సిద్ధయ్యగారిని భగవంతునిగ భావించి గౌరవించు చుండెడివారు.

సిద్ధయ్యగారు గోవిందశాస్త్రికి బ్రహ్మోపదేశంబుగావించుట

సిద్ధయ్యగారు నివసించుచున్న ముడుమాలకు స్వల్ప
దూరములో పలుగురాళ్ళపల్లెఅను గ్రామముకలదు. ఆగ్రామ
మున గోవిందశాస్త్రియను బ్రాహ్మణుడు నివసించుచుండెను.
ఆగోవిందశాస్త్రి, సర్పదష్టుడై మరణించిన తిమ్మారెడ్డి
సిద్ధయ్యగారి అనుగ్రహముచే మరల బ్రతికినాడని కణ్ణాకణ్ణిగ
విని, పెంటనే ముడుమాలకుబోయి సిద్ధయ్యగారిని చూచి
చేతులు జోడించుకొని యెదుట నిలువంబడి “స్వామీ!
మీరు కేవలము ఈశ్వరాంశ సంభూతులేగాని వేరుకాదు”
సత్యగుణసంపన్నులు, మీ చరితంబు వినిననాటినుండియు నా
మనంబేలకో, మీకుసేవ జేయవలయునని తహతహ లాడు
చున్నది. ఈమూఢునకు జ్ఞానోపదేశంబు గావించి రక్షింపరే”
యని దీనాలాపంబుల ప్రార్థింపజొచ్చె. సిద్ధయ్య గోవింద
శాస్త్రిని చూచి “అయ్యా! నీవుచూడగా బ్రాహ్మణునివలె
గాన్పించుచుంటివి. నేను మహమ్మదీయుడను. నీవు నన్నాశ్ర
యించిన యీ ప్రపంచము నిన్నును నన్నును బాధించును.
అయినను నీ హృదయంబునంగల భక్తివిశేషంబులు గ్రహిం
చక పోలే”దనెను. గోవిందశాస్త్రి సిద్ధయ్యతో “అయ్యా!
తమరెరుంగని ధర్మమున్నదా? గుణమే ప్రధానముగాని
గుణము ప్రధానముకాదుగదా! మీరెన్ని చెప్పినను, మిమ్ము
లనే గురువులుగ గావించుకొంటి”ననెను. సిద్ధయ్య గోవింద
శాస్త్రి యొక్క భక్తివిశేషంబుల గ్రహించి “నాయనా!
ఏదో మాటవరుస కట్లంటినిగాని నీ సదభిప్రాయములను నేను

గ్రహించలేకపోలేదు. ముందు నీవొక మహాత్ముడవు కావలసిన యోగముకలదు” అని చెప్పి “ఓం, హ్రీం, క్లీం, శ్రీం, నమశ్శివాయ శ్రీ వీరనారాయణాయ” అను బీజసంపుటి సహితంబైన పంచాక్షరి, అష్టాక్షరీ మంత్రముల నుపదేశంబు గావించి, సాంఖ్య, తారక, అమనస్కంబుల బోధించి విశేష జ్ఞానసంపన్నునిగ నొనరించె. సిద్ధయ్యగారి భక్తివిశేషమును క్రమముగ వృద్ధిజేసి, ఆచార్యదార్శమైన యశస్సును జూపెను.

సిద్ధయ్యగారి మహిమలు.

ఆరీతిగ సిద్ధయ్యగారి యశశ్చంద్రికలు నలుమూలల ప్యాపింప జొచ్చెను. ముడుమాల గ్రామకరణము అడిచాచి సహించలేక, “దూదేకులవాడు భక్తుడా? వీనికింత పూజయా?” అని సిద్ధయ్య నెఱులైనను యవమానింప వలయునని సమయమునకై నిరీక్షించుచుండెను. ఒకదినమున సిద్ధయ్యగారు ఆకరణముగారి యింటిముందు నుండియే. అన్య గ్రామంబునకు బోవుచుండగా, ఆకరణము సిద్ధయ్యగారిని పిలిచి “సిద్ధయ్యా! ఇటురమ్ము. ఎప్పుడును మాయింటి కే రావుగదా. ఆకంసాలి గురువుగగ్గర చాలకాలము శుశ్రూష యొనరించితివికదా. ఆయన నీకేమైన చెప్పెనా? కంసాలియే గాని నీకెవ్వరును దొరకలేదా? సమాధిని ప్రవేశించునప్పుడు నీకేమైన విచ్చెనా?” యనెను. అంత సిద్ధయ్య “అయ్యా! మాగురువుగారు నాకు తెలిపాడుకలు, బత్తెము, యోగదండము, శిఖాముద్రికయు నిచ్చి”రని చెప్పెను. ఆకరణ మది విని పరిహాసముచేయుచు “సిద్ధయ్యా! అంత కాలము నీవు

ఆయనకు సేవచేసినందులకు తన పాలిపాడరక్షలు మాత్రమిచ్చేనా?" అనిన సిద్ధయ్యవిని మారుపలుకక, తూర్పుగ ముఖమునుంచి పశువుల నదలించినట్లు 'దళా' అని గట్టిగా అని యూరకొనెను, చూచినవారందరు సిద్ధయ్య కరణమునకు తగినట్లుగనే జవాబిచ్చెనని సంకోషించిరి. కరణము అది విని కోపముజెంది, సిద్ధా! నీవీంత అసుర్యానగా ప్రవర్తింతువనుకొనలేదు. భక్తుడవనుకొంటిని. పశువులతో మాట్లాడినట్లు నాతో మాట్లాడ నారంభించితివి. నీవు గుణపువద్ద నేర్చుకొనిన విద్య యిదియేనా' అనెను. సిద్ధయ్య ఆచూటలువిసి కరణముతో "అయ్యా! మిమ్ములను అగౌరవపరచు నుద్దేశ్యముతో నేవారీతిగ అరచియుండలేదు. ఇచ్చటికి సమీపమున నొకకొండపై మేయుచున్న గోవును, ఒక పెద్దపులి పట్టి చంపుటకు సిద్ధముగానున్నది. ఆ పెద్దపులి బారినుండి ఆ గోవును రక్షింపబోవు నుద్దేశ్యముతో 'దళా' అని అదలించి తినేగాని, వేరుగాదనెను. అందులకా కరణము ఆశ్చర్యపడుచు "సిద్ధయ్యా! ఇదినిజమేనా?" యిదె-తపరకు సత్యమో తెలుసుకొన వలయునని, తలారులను రావించి 'ఓరీ! మీరు వెంటనే మనగ్రామమునకు సమీపమునగలకొండపై కేగి అచ్చట గోవులను కావచున్నవారి నడిగి, ఆకొండమీది కేదైన పెద్దపులివచ్చి గోవులను పట్టబోయేనా? అని అడిగి తెలుసుకొని రండని పంపెను. వెంటనే ఆ తలారులు సమీపమునగల కొండపై కేగి, సాయంకాల మగుచుండుటచే తిరిగి యింటకి గోవులను, తమశృహంబులకు మరలించుకొని వచ్చుచున్న గోచాలకులను గాంచి "అయ్యా! ఇంతకుముందు యీకొండపై కేదేనియొక పెద్దపులి వచ్చినవాడ మీరుచూచితిరా!" అని

అడిగిరి. అంత వాడు “ఏదో ఒక పెద్దపులివచ్చి, మాగోవును పట్టపోయినది. అందువలననే మేము భయపడి యింకను ప్రొద్దుండగనే గోవులను యింటికి మరలించుకొని వచ్చుచున్నాము. చేవుడే మమ్ములను రక్షించెను. గోవుమీద పడి మరల తానంతనే వెనుకకుమరలి పారిపోయినది, మాకే విచిత్రమైనది. అది ఆవిధముగ పోకున్న యీపాటికి మాగతియే మగునో” అని బదులుచెప్పిరి. తలాకులదివిని వెనుకకు మరలి వచ్చి ఆసమాచారమంతయు కరణమున కెరింగించిరి. కరణము ఆ విషయమును విని తనలో “సిద్ధయ్య గొప్ప భక్తుడు. భక్తుడే గాన గొప్పమహిమ గలవాడు, తెలుసుకొనలేక పరిహాసము చేయ మొదలు పెట్టితిని. అందులకు నాకెట్టి ఆపద సంభవించునోగదా” అని తలంచుచు సిద్ధయ్యనుజూచి సిద్ధయ్యా! నీవు సామాన్యుడ వనుకొని మాటలాడి నందులకు తమింపుము. నీవు యోగ్యుడవు. నీయట్టి వారలుండుటం జేసియే యీ ప్రపంచమున నింకను ధర్మము నడచుచున్నది అవివేకముతో నేను గావించిన అపచారము తమింపు”మని ప్రార్థించెను. సిద్ధయ్య అదివిని “అయ్యా మీరు నాకొనరించిన యపచారం బేదియును లేదు. మీకును జ్ఞానదృష్టి లభించు యోగ ముండుటం జేసియే నన్ను పిలచి పరిహాసముచేయ నారంభించితిరి. సందేహ రాహిత్యము పొందు సమయ మానన్న యగుటంజేసియే మీకు నాతో సంభాషింపవలయును ననెడి కోరిక కలిగినది. పశ్చాత్తాపమువలన సర్వపాపములును తొలగును” అని చెప్పుచు కరణముగారికి జ్ఞానోపదేశమును గావించెను. అది లగాయిత అకరణముగాదు సిద్ధయ్యగారికి శిష్యుడై మెలగజొచ్చెను. నాటంగోతె సిద్ధయ్యను శ్రీ సిద్ధేంద్రస్వామిల

వారని పిలుచుచు పూజి ప నారంభించిరి. సిద్ధయ్య కీర్తి ఆ చంద్రార్క మైనది.

ఆనంతరము శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వాములవారు చెప్పిన చందముగ శ్రీ సిద్ధేంద్రస్వామికి, మహాభక్తుడై నెలసిన పెదపీరను నొక సుపుత్రుండు జన్మించెను. పిమ్మట సిద్ధయ్యగారు ముడుమాలకు ఈశాన్యభాగమున మఠమునొక డానిని నిర్మించుకొని, అక్కడ తానును, తనపుత్రుండైన పెదపీరును జీవసమాధిని పొందిరి. శ్రీ స్వాములవారి పాదు కలు, బెత్తము యోగదండము, శిఖాముద్రకయు నిప్పటికిని ఒకగదియందు భద్రముచేయబడి యున్నవి. వాటికి అప్పటి నుండి నేటివరకును నిత్యము నైవేద్యములు, దీపారాధనలు జరుగుచునే యున్నవి.

గురు శిష్యులకీర్తి ఆంధ్రదేశమంతయు నలుమూలల వ్యాపించినది. వారినెరుంగనివారును, తలుపనివాడును, పూజింపనివారును, కొనియాడనివారును లేరు.

బ్రహ్మంగారివంటి గురువును, సిద్ధయ్యవంటి శిష్యుడును నుండబోరని ప్రసిద్ధిగాంచిరి.

త్రయోదశ ప్రకరణము సమాప్తము

చతుర్థ ప్రకరణము హరయోగము

ఒక దినమున సిద్ధయ్య బ్రహ్మాంగారిని జూచి యీ
రీతిగ ప్రార్థింప దొడంగెను.

సిద్ధయ్య:- “తండ్రీ! ఈ ప్రపంచ విషయముల దగుల
కుండునట్లు మనోనిగ్రహము కలుగు మార్గముం తెలిపి నన్ను
కాపాడవే.”

బ్రహ్మం - వత్సా! నీ బుద్ధికి ఎంతయు ఆనందించితిని.
మనోనిగ్రహము సామాన్యులకు శక్యముకాదు. మనోనిగ్ర
హము సంపాదించు విద్య బహుగోప్యమైనది. ఉపన్యాసాదులలో
కీనిని వెదజల్ల రాదు. ఆ రీతిగ చేసిన, నిది ఫలింపదు. అయి
వను నీవు అడుగుచుంటివి గాన తెలుపుచున్నాను”

“మనోనిగ్రహము ఒక్కయోగాభ్యాసము వలననే
సమకూడును. మనోనిగ్రహము లేక ఎట్టివేదాంతము వలన
నైనను ప్రయోజన మావంతయు నుండదు. మాటలు చెప్పు
టకు ఉపయోగపడునే గాని, తరింపనుపకరింప బడవను విష
యము నెరుంగుము. కనుక గృహంబునకు పునాదివలె,
వైరాగ్యమునకు యోగము ప్రధానమైనదని యెరుంగుము.
ప్రపంచవిషయ వాఁఁఁదలనుండి దప్పించుకొనుటకు ప్రధానమైన
మనోనిగ్రహమునకు యోగము ప్రధానమైనది. అది లేక
ఎంతటివారి కేనియు మనోనిగ్రహము శక్యముకాదు. అభ్యాస
వైరాగ్యములచే నంతఃకరణము స్వాధీనము చేసుకొనలేని
వానికి యోగము సాధ్యము కాదనియు, మనోనిగ్రహము
యోగాభ్యాసంబులేక సాధి పడలవి కాదనియు నెరుంగుము.

కర్మములు అనేక రీతులుగ నుండును. కావున యోగములు సర్వజనులకును ఒకేరీతిగ నుండవలను పడదు. కర్మానుసారము ప్రతివారును యోగము సభ్యసించ వలయును. యోగాభ్యాసము నిరంతరము జేయుచునే యుండవలయును. మధ్యమధ్య మానుటకు వలసపడదు. దానఫలంబు శూన్యంబగు. విడువక నిరంతరము యోగాభ్యాసము చేయువారలకు మనోనిశ్చలమును, మనోనిగ్రహమును కలుగును. దానంజేసి సకల కామితార్థములు నగ వేరును. ఈ విషయముల నన్నిటిని బట్టిచూడ ప్రతిమానవునకును శ్రీ పురుషాదు లెల్లరకు యోగము ప్రధానమని తెలియనగు చున్నది.

యోగాభ్యాసమునకు ప్రాణాయామము మొదటిమెట్టు. ప్రాణాయామము సభ్యసించుటకు విహితంబని సకల శాస్త్రములు తెలుపుచున్నవి. మఱియు చంచలచిత్తముగల వారలకు నీ ప్రాణాయామ యోగముచాలదు; హఠయోగమును ఆభ్యసింపవలసి యుండును. యోగాభ్యాస మభ్యసించువాడు పెక్కు నియమములను పాటించుచుండ వలయును. లేకున్న యోగాభ్యాసము ఫలించదు. కలియుగంబున మనశ్చాంచల్యము అధికముగ నుండును. అందుచే విశేషించి యోగంబున హఠయోగాభ్యాసము ప్రసాదించును ముఖ్యముగ చేయదగును.

(శ్రీ) ఆదినాథుడు అనగా శివుడు ఒకానొకప్పుడు ఒక ద్వీపమందు పస్థితుడై, నిర్జలప్రదేశమున వార్షతీ దేవికి యోగవిద్యను ఉపదేశించెను. యోగాభ్యాసమునకు విఘ్నములు కలుగ జేయు విషయములు :- ఆహారము అతిగ భుజించుట, ప్రయాసను కలుగ జేయుచులు, అధికముగ మాటలాడుట,

నియమగ్రహణము, నీచులతో సంగత్యము, చపలత్వము నను
నీయాఱును యోగాభ్యాసము చేయువారలకు తగనివి.

యోగసిద్ధి గలుగజేయు విషయములు:- ఉత్సాహము, సాహసము, ధైర్యము, తత్వజ్ఞానము, స్థిరబుద్ధి. జఃసమూహములలో సదాకూర్చొని యుండుట, అను నీ యాఱింటివలనను యోగము సిద్ధించునని మహర్షులు తెలిపి యున్నారు.

అహింస, సత్యము, దొంగలింపకుండుట, బ్రహ్మచర్యము, తప, యితరులవలన బాధకలుగునప్పుడు ఓర్పు కలిగియుండుట) ధృతి (ధైర్యము, స్థిరస్వభావము) దయ, ఆర్జవము (నావారు పరవారు అను భేదబుద్ధి లేకుండుట), వింతాహారము, శౌచము అను నివి పదియును యమములనియు, తపస్సు, సంతోషము, ఆస్తిక్యము, దానము, దైవభక్తి, మహాత్ములచే చెప్పబడిన మూటలు వినుట, ధర్మవిరుద్ధమగు వ్యవహారములలో ప్రవేశింపకుండుట, సత్కర్మలను పైడికకర్మలను ఆచరించుట, జపము, వ్రతము అను నీ పదియును నియమములనబడును. యోగాభ్యాసనా పరులకు యమ, నియమములవలన ప్రయోజనము :- ఆసనము, ప్రాణాయామము, ముద్రాకరణము, నాదాను సంధానము అనునవి నాలుగు అంగములు. ఆసనము ధైర్యమును గలుగజేయును. ఆసనమువలన రజోగుణము నశించును, రజోగుణము నశించుటవలన మనస్సును శరీరమును చలించక యుండును. అందువలన స్థిరత్వముకలుగును. వ్యాధులు, అనర్హత, సంశ

యము, అజాగ్రత్త, ఆలస్యము, అసంతృప్తి, భ్రాంతి, జ్ఞానము కుదురుకపోవుట, మనస్సు స్థిరముగ నుండకుండుట అను చిత్తవికారములు సకలమును యోగాభ్యాసమువలన నశించును. తమోగుణములు నశించును, మఱియు ఆసనమువలన ఆరోగ్యము, శరీరబలమును, ఆకలియు గలుగును. యోగాభ్యాసము సిద్ధించిన తదుపరి ఆకలినికూడ గలుగనీయ కుండును.

యోగశాస్త్రము నకు కర్తలగు వశిష్టాదిమహర్షుల చేతను, మత్స్యేంద్రాది యోగులచేతను చెప్పబడిన 84 ఆసనములలో శ్రేష్ఠములైన కొన్ని ఆసనములను తెలుపు చున్నాను. మహర్షులకును, యోగులకునుకూడ మననమును, హఠా భ్యాసమును ప్రధానములని చెప్పబడి యుండెను. మహర్షులకు మననమును, యోగులకు హఠాభ్యాసమును ప్రధానములు.

ఆసనము లన్నియుందును వజ్రాసనము, సిద్ధాసనము, స్వస్తికాసనము. సుఖాసనము అనానవి నాలుగును జప, తపములకును, మనో నిగ్రహమునకును ముఖ్యములైనవిగ చెప్పబడియున్నవి.

పైన చెప్పబడిన నాలుగు ఆసనములలో నేదోయొక ఆసనమున, శరీరమును ఆణుమాత్రమైనను కదల్చక సుమారు ఏడున్నర ఘడియలు (లే గంటలు) కాలము నిశ్చలమున కూర్చుండవలయును. అప్పుడే 'ఆసన జయము'ను పొంది, ఉత్తీర్ణుడవగునపు. ఈరీతిగ ఆసనసిద్ధి లభించిన పిమ్మట ప్రాణాయామమును సాధించుటకు ప్రయత్నించ వలయును. భ్యాసమునకూడ 'ఆసనసిద్ధి' పిమ్మటనే ప్రయత్నించవలయును.

ఆసనమును బాగుగ అభ్యసించినగాని మనస్సును నిలువబెట్టి లిదేశధ్యానమున నుంచుటకు వీలుపడదు. ఈ దశ కనీసము మూడు ఘడియల (1 గంట) కాలమైనను, ఆసనమును అభ్యాసము చేసినగాని బుద్ధి స్థిరత్వము కలుగదు. ఆ రీతిగ బుద్ధిని నిలువ బెట్టుట సాధించిన పిదప హృదయమున నిర్మలత్వమున శాంతియు, అనంతమైన ఆనందమును సిద్ధించును.

ఆసనమున కూర్చునియున్నప్పుడు "నేను పర్యతము వశాస్థిరముగనున్నాను. అచలుడను, సన్నుతు, నామనస్సును ఏదియు కదల్చలేదు" అని మనస్సులో సదా మననముచేయుచుండుము. ప్రారంభములో దినమున కొకఘడియ కాలము ఈ రీతిగ అభ్యసించుచు, క్రమముగ ఎనిమిది ఘడియల వరకు అభ్యాసనా కాలమును హెచ్చింప వలయును. ఒక సంవత్సరము ఈరీతిగ ఆచరించిన 'ఆసనము' సిద్ధించును. ఈ ఆసన అభ్యాసమును ఉదయమును సాయంత్రమునకూడ ఆచరించవచ్చును. ప్రారంభములో మోకాళ్ళలో నొప్పికలుగును. అట్టిసమయములలో కాళ్ళను బాగుగ చాచి, పదిగడియల కాలము (4 నిమిషములు) మోకాళ్ళపై చేతులతో నొక్కిరాచి, మరల అభ్యాసమునకు మొదలు పెట్టవలయును. అభ్యాసమును పట్టుదలతో ఆచరించు చుండిన, మోకాళ్ళయందు కలుగు నట్టి నొప్పి క్రమముగ తగ్గిపోవును.

ఆసనములో కూర్చొని యున్నప్పుడు నేత్రములను మూసుకొని క్రికూటమున (రెండు కనుబొమల మధ్యను) దృష్టిని కేంద్రీకరించవలయును. లేదా హృదయమున ఆనందచక్రమనందు మనస్సును నిలుపవలయును. ఈ రీతిగ

అభ్యాసమును చేయుచుండినయెడల సులభముగ మనస్సును స్వాధీనము చేసుకొనవచ్చును. అప్పుడవకాగ్రతయగును, మనో నిశ్చలత్వమును సులభముగ పొందనగును.

నేత్రములను తెరిచి, నాసికాగ్రమునందు దృష్టిని నిలుపు విధానమువలన లభించు ప్రయోజనముకూడ యిదియే నని చెప్పబడి యున్నది. కాని యీవిధానము చాల కష్టమైనది. చాలకాలము అభ్యసించిననేగాని, యీవిధానము వలన మనోనిశ్చలత్వము సిద్ధించదు. నాసికాగ్రమునందు దృష్టిని నిలిపి అభ్యసించలేనివారు హృదయము, శిరస్సు, కంఠము మొదలగు స్థానములలో నెక్కడైనను మనస్సును నిలిపి ఆసనమున కూర్చుండవచ్చునని చెప్పబడి యున్నది. జ్ఞానవక్రప్రదేశమగు శ్రీకూటమున మనస్సును లేక దృష్టిని నిలుపు విధానము భూమధ్య దృష్టియనబడును. ఈవిధానము లన్నిటియందును - నేత్రములను మూసుకొని మనస్సును అనందచక్ర మనబడు హృదయమున నిలిపిచేయు అభ్యాసము మిక్కిలి సులభసాధ్యమని శాస్త్రకారులు తెలిపియున్నాడు.

ఆసనమందు కూర్చొనియున్నప్పుడు శిరస్సును, కంఠమును క్రిందకు వంచక నిట్టనిలువుగ నుంచవలయును. పాదమును కూడ ముందుకు వంచక నిలువుగనుంచి, శరీరమును పొడిగించి కొంచెము పైకిమోచుచు తీవిగ కూర్చుండ వలయును.

ప్రారంభములో వైపరేక్షబడిన సిద్ధ, జన్మ, స్వప్న, సుఖ, సకములను నామగీర్తిమందును, నొకదానిని మూత్రము అభ్యసించవలయును. ఆసనములను మార్చుచుండరాదు.

ఒక్క ఆసనమును మాత్రమే పట్టుకొని, దానిని నదలక, అభ్యసించుచుండ వలయును.

1. పద్మాసనము

శ్లో॥ ఊర్ధ్వోపరి సు సంస్థాప్య శుభ్రే పాదతలే ఉభే
ఋషికాయః సమాసీన ఇతి పద్మాసనం భవేత్ ।

ఈ ఆసనమున కూర్చొనియున్న సమయమున, శరీరము పద్మమువలె కనబడుచుండును. అందువలననే దీనికి పద్మాసనమని పేరువచ్చినది. పద్మము అనగా కమలము. అందుచేనిది కమలాసనమని కూడ పిలువబడు చుండును. ఆసనములన్నిటి యందును పద్మాసనము శ్రేష్ఠమైనదని యోగి పుంగవుల వచ

పద్మాసనము

నియు, శౌండిల్యుని మహాశాస్త్రములు ఈ యోగమును గురించి వివరముగ తెలిపి యున్నారు, స్వహృద్రేకు మందున్న

వారికి ఈ ఆసనము శ్రేష్ఠమైనది. స్త్రీలకు, బాల్యవయస్సు నందున్న వారికిని, సన్నముగనున్న వారికిని నీ ఆసనము చాల అనుకూలమైనది.

పద్మాసనము (శరీరము కమల-కారమున నుండును) మొదట నేలమీద కాళ్ళనుచాచి కూర్చుండ వలయును. పిమ్మట పైన పటములో చూపబడినరీతిగ కుడిపాదమును ఎడమతో డమీదను, ఎడమపాదమును కుడితో డమీదను పెట్టి, రెండు చేతులనుమో కాళ్ళపైయుంచి, శరీరమునుచక్కగ నిలువరించి కూర్చుండవలయును.

పద్మాసనమువలన ప్రయోజనము :— ఈ ఆసనము వలన శ్వాసగతి మందముగును. దానివలన కుంభకము సిద్ధి కలుగును. దేహమున రక్తము బాగుగ ప్రసరించును. అందు వలన సమస్తకోగములు నివారణయగును. 'వ్యాధి వినాశ కారి యమినాం పద్మాసనం ప్రాచ్యతే' అని చెప్పబడి యున్నది.

2. సిద్ధాసనము

పద్మాసనము తరువాత సిద్ధాసనమే శ్రేష్ఠమైనదని యోగీశ్వరులు తేల్చియున్నారు. పద్మాసనము కంటె ధ్యాన మువలన (మనస్సును భక్తియందు నిశాగ్నము చేయుటకు) సిద్ధాసనమే సౌఖ్యకరమైనదని కొందరు చెప్పియున్నారు. ఈ ఆసనమును చాలకాలము అభ్యసించి ఉత్తీర్ణుడైనచో, నీకు తప్పక విశేషశక్తులు లభించును. అనేకమంది సిద్ధులు ఈ ఆసనమును అభ్యసించి మోక్షమును పొందుటవలన దీనికి సిద్ధాసనము అనువచ్చినది. తొడలు విశేషము లానృత

నున్న పాద సహితము, ఈ యోగమును అభ్యసించ
వచ్చును. స్త్రీలకు నీ ఆసనము అన సరణీయము కాదు.
కఠ్యలుమాత్రము దీనిని అభ్యసించ వచ్చును. ఎనుబది
నాలుగు ఆసనములందును సిద్ధాసనమే శ్రేష్ఠమైనది. ఇది
దెబ్బది రెండు వేల నాడులయొక్క మలమును శుద్ధి చేయు
నట్టిదైయున్నది.

సిద్ధాసనము

కొండకు దీనిని వజ్రాసనమనియు, కొండకు ముక్తాసనమనియు
కొండకు గుప్తాసనమనియు చెప్పుచుండుదురు. ఇది యోగిజన
పూజిత మైనది. వందలకు సుమారు మూడు సకలంతము సిద్ధా
సనమును అభ్యసించు యోగి యోగసిద్ధి పొందును. ఈ ఆస
నమునందు బాగుగ ఉత్తీర్ణమైనవారికి అనేకములగు నితర
ఆసనములపలన ప్రయోజనమేమియు లేదు.

ఆసనమువేయు విధానము:- నేలపై గూర్చుండి ఒక పాదముయొక్క మడమను గుదస్థానమునకు చేర్చి కాలును మడవవలయును. రెండవపాదముయొక్క మడమను లింగ (పురుషాంగము) ప్రదేశమునకు చేర్చి, ఆ కాలును మడవ వలయును. మడమ బంధములు రెండును ఒకదానిపై నొకటి వచ్చునట్లు కాళ్ళను చక్కగ మడవవలయును. చేతులను పద్మాసనములో నుంచినరీతిగ నుంచవలయును.

సిద్ధాసనము, పజ్రాసనము, ముక్తాసనము, గుప్తాసనము లున్నవి. యీ ఆసనము నాలుగురీతులుగ నున్నదని తెలుగు బడినుగదా; పైనసిద్ధాసన విధానము తెలుపబడెను. ఇక తక్కిన మూడు ఆసన విధానములను ఎరిగించు చున్నాను.

కుడికాలి మడమను లింగస్థానమునకు, దానికిపై భాగమున ఎడమకాలిమడమను ఉంచి వేయునది పజ్రాసన మనబడును.

కాళ్ళనుడమలను రెండింటిని ఒకదానిపై నొకటి క్రిందుమీదుగ నుంచునది ముక్తాసన మనబడును.

ఎడమకాలి మడమను లింగప్రదేశమునకు నొకటి, కుడికాలి మడమను ఎడమకాలిమడమ క్రిందుమీదునది కూడ ముక్తాసనమే యనబడును.

లింగస్థానమునందు కాలిమడమల రెండింటిని చేర్చి క్రిందుమీదుగ నుంచునది గుప్తాసన మనబడును.

వి. స్వస్తికాసనము

స్వస్తికాసన లక్షణములు:-

శ్లో॥ బాహూర్వోరంతరే సమ్యక్కృత్వాపాదతలే ఉభే ।
ముజాకాయః సమాసీనః స్వస్తికం తత్ప్రచక్ష తే ॥

నేలపై కూర్చొని శరీరమును నిలవరించి సుఖముగ వేయబడినది స్వస్తికాసన మనబడును. నేలపై కూర్చొని కాళ్ళను ముందుకు చాచవలయును. తరువాత ఎడమకాలిని తోపలకు మడచి, ఎడమకాలిపాదము కుడికాలితోడను అనుకొనునట్లు ఉంచవలయును. పిమ్మట అదేరీతిగ కుడికాలిని తోపలకుమడచి, ఎడమకాలి మడతలోనికి బోసిచ్చుచు, కుడి

కాలిపాదము ఎదమతోడకు చేర్చి యుంచవలయును, చేతులను పద్మాసనమునందుంచు విధముగ నే యుంచవలయును.

స్వస్తికాసనము సుఖప్రదమును, ఆరోగ్యమును, సులభ నాధ్యమునయి యున్నది. దీనివలనజపసిద్ధికలుగును. ఇయ్యది ప్రత్యాహారమునకు ఆసశ్యకమని యోగులు చెప్పుచున్నారు.

4. సుఖాసనము

జపమునకును, ధ్యానమునకును-సౌఖ్యముగను, సులభ నాధ్యముగను నగుచు ఏ ఆసనమైనను సుఖాసనమనబడుచు.

సుఖాసనము

ఆసనములందు శిరము, కంఠము, నడుము, ఈ మూడూను నిక్కబొడుచుకొని కూర్చుండవలయును. 30 లేక 40 సవత్సరముల వయస్సు గలవైనవిడ జపము, ధ్యానము చేయదల

చిన వారు సాధారణముగ పద్మాసనము, సిద్ధాసనము, స్వస్తి
కాసనము మొదలగునవి వేసుకొని, వాటిని ఆచరింపలేని
వారుగ నుండురు.

అట్టివారికి సుఖాసనము సులభసాధ్యముగ నుండును.
వయస్సు చెల్లినవారు సుఖాసనమున గూర్చుండి, జపమును,
ధ్యానమును చేసుకొనుటకు సుఖాసనము మిక్కిలి సౌఖ్య
దాయకముగ నుండును. విశేషి చి యీ ఆసనము వృద్ధు
లకు మాత్రమే వర్పడినది. అట్లవి పిన్నవయస్సు గలవారు
దీనిని ఆచరింపరాదను నియమములేదు. పిన్నవయస్సుగల
వారుకూడ దీనిని అభ్యసించవచ్చును.

ఆసనము వేయువిధానము :- సుమారు 5 అడుగుల
పొడవుగల గుడ్డ నొకదానిని తీసుకొనుము. 10 అంగుళముల
వెడల్పుతో పొడవునకు మడత పెట్టి యుంచుకొనుము. పాద
ములు తొడలక్రింద యుండునట్లు మోకాళ్ళను వంచి పైన
పటములో చూపబడిన విధముగ కూర్చొనుము. మోకాళ్ళను
వక్షముతో సరిగ యుండునట్లు పైకినిలువజెట్టి కూర్చొనుము.
రెండు మోకాళ్ళకును మధ్య సుమారు 10 అంగుళములు
వెడల్పు ఉండునట్లు ఉంచవలయును. అప్పుడు మడత పెట్టిన
గుడ్డకు తీసుకొని, ఒకకొన ఎడమ మోకాలిదగ్గర నుంచి,
ఆగుడ్డకు వెరుకవైపున వి నీళ్ళ భాగమును చుట్టుచు, గుడి
మోకాలు వరకు త్రిప్పుచు, ఆగుడ్డయొక్క రెండు కొనలను
నేర్పి యుడి వేచునలెను. తరువాత రెండు అటచేతులను
నిప్పి ఒకదాని కొకట ఎదురుగానుంచి, ప్రేళ్ళను లోపలికి
ముడిచి, గుప్పిడి పట్టువలె పట్టుకొని, రెండు మోకాళ్ళకు
మధ్య గుడ్డమీద యుడి చి యుంచుకొనిన హస్తములను,

ఉంచవలయును. ఈ ఆసనమునందు హస్తములు, కాళ్ళి, వెన్నముక గుడ్డమీద ఆధారపడి యుండును. అందుచే నీ ఆసనమునందు ఎంతసేపు కూర్చున్నను శ్రమకలుగడు ఇతర ఆసనములను వేసుకొని కూర్చొనలేనట్లును. ఈ ఆసనము వైనను వేసుకొని బలమును ధ్యానమును, ప్రతి దినమును ఆచరించుచుండ నలయునని యోగి పుంగవులు తెలిపి యున్నారు. కూర్చొనుటకు సుఖముగ యుండును గనుక, యీ ఆసనమునకు సుఖాసనమని పేరు వచ్చినది.

పద్మ, సిద్ధ, స్వస్తికాసనములవలని ప్రయోజనము

హత యోగశాస్త్ర గ్రంథములలో పైన చెప్పబడిన ఆసనములవలన విశేష ప్రయోజనము కలదని తెలుపబడి యున్నది. ప్రతి దినమును చివరకు 15 నిమిషములైనను, పైన చెప్పబడిన ఆసనములలో నొక దానియందు కూర్చుండి, శ్వాతములను మూసుకొని, మనస్సును హృదయ కమండలమున నుద్దేశ్యస్థితిలో నిలిపి, భగవంతుని ధ్యానము చేయుచుండిన యెకల సకల పాపములు నశించి, తప్ప మోక్షము లభించునని ఆశ్చర్యల సంపన్నుడైన యోగీశ్వరులు తెలిపియున్నారు. ఈ ఆసనములు జరరాగ్నిని వృద్ధి చేసి, జీర్ణ శక్తిని వృద్ధిపరచి, నాగుగా అకలిని కలిగించును. దానివలన ఆరోగ్యమును, గ్రాభ్యమును, మోక్షమును సంపాదించుటకు తగిన శక్తి కలుగజేయును. వ్యాధులకు దరికి చేరనీయునట్లు పాత్రోలు చుండును. నాడీమండలమును శోధించి, కాళ్ళ యుడును తొడల యందును బలమును కలుగజేయును బ్రహ్మచర్య నిష్ఠయుం దుండుటకు తగిన బలమును కలుగ జేయుచుండును.

5. సింహాసనము

శ్లో! గుదం నిరుధ్య పాదాభ్యాం హస్తా జాన్వోస్తుధారయేత్,
ముఖం విదార్య నా నాగ్రం నిరీక్షేత్సు సమాహితః
ఏతత్సింహాసనం ప్రోక్తం యోగశాస్త్ర విశారదైః ॥

అండకోశమునకు క్రిందభాగమున సేననీయను నాడి
యుండును. ఆ సేననీనాడికి రెండు ప్రక్కలను రెండు మడమ
లను అనగా కుడివైపున
ఎడమ మడమను, ఎడమ
వైపున కుడి మడమను
ఉంచి, కుడి ఎడమ చేతుల
ప్రేళ్ళను విడివిడిగా విద
ళనము చేసి యుంచి, కుడి
మోకాలుమీద కుడి హస్త
మును, ఎడమ మోకాలు
మీదను ఎడమ హస్తమును
యుంచి, శ రీ ర ము ను
విక్కించి, తిన్నగ కూర్చుం
నోరు భాగుగా జేరిచి, బు
వంతముగ శక్తికొలది నాలు
కను నెలువలకు త్రోయచి
నాసికాగ్రమును త దే
దృష్టితో చూచు చుండవల
యును. ఈ ఆసనము, ఆస

సింహాసనము

నములలోకెల్ల యుత్తమమైనదిగను, బ్రహ్మతయమును గొట్టు

వదిగను నున్నది. ఈ ఆసనము సకల విధములైన రోగములను బోగొట్టును.

8. భద్రాసనము

శ్లో॥ సేవన్యా దక్షిణే భాగే దక్షగుల్ఫంతు ధారయేత్,
వామభాగే వామగుల్ఫమితి భద్రాసనంభవేత్.

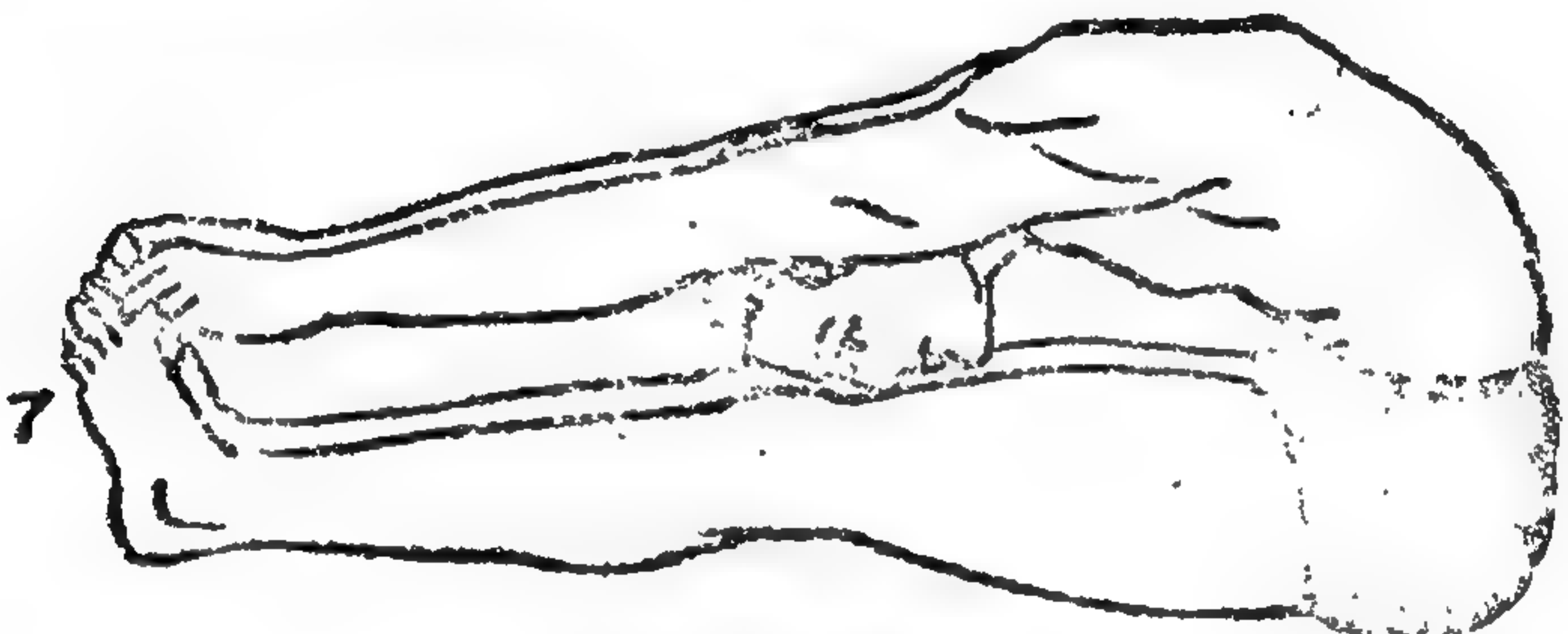
భద్రాసనము

మామలగు నేలపై కూర్చుండుము. శిరమును నిక్కించి, శిరమును తిన్నగనుంచి, శిరము, కంఠము, శరీరము సమముగ నుంచుము. రెండు పాదముల మధ్యలను గుద స్థానమునకు చేర్చి నొక్కి కూర్చుండుము. దృష్టిని నా సిక్ష్వాగ్రమునందు విలిపి ఎదురుగ చూచుచుండుము. ఈ ఆసనము సకల రోగములను బోగొట్టును. శరీరమునందు

సర్వ విషపనాశములను, మలములను బోగొట్టి, ఉత్పాదమును, నూతన తేజస్సును కలుగజేయును.

పశ్చిమతానాసనము

శ్లో॥ ప్రసార్యపాదౌ భువి దండరూపౌ
దోర్భ్యాం పరాగ్ర ద్వితమం గృహీత్వా
జానూపరి వ్యస్త లలాట దేశో
వసేదిదం పశ్చిమతాన మాహుః॥

పశ్చిమతానాసనము

రెండు కాళ్ళను ముందుకు బాగుగ చాచి కూర్చుండి, శరీరమును ముందునకు వంచి చేతుల బొటన, చూపుడు ప్రేళ్ళతో, కాలిబొటన ప్రేళ్ళను పట్టుకొనవలయును. శరీరము లావుగ నుండువారలకు ఈ ఆసనము కష్టముగ నుండును. నాశికారంధ్రములనుండి గాలిని బయటకు బాగుగ వదలి, శిరస్సు మోకాటిచిప్పలపైకి వచ్చునట్లు శరీరమును ముందునకు వంచవలయును. శిరస్సును రెండు మోకాళ్ళ మధ్యను నుంచుట చాలమంచిది. ఆవిధముగ శరీరమును వంచు నప్పుడు శిరస్సు రెండుచేతులమధ్య వచ్చునట్లు నుంచి

వాటితో సమానముగ ఎత్తులో నుంచవలయును. ఇరువది సంవత్సరముల లోపువారికి, వెన్నెముక కాగక సాగును గనుక, అట్టివారికి నీ ఆసనము సుఖసాధ్యముగ నుండును. వెన్నెముక సాగుట కష్టముగ నుండువారికి, ఈ ఆసనము వేయుటకు సుమాను ఒక నెలకూడ పట్టవచ్చును. శిశీరమును ముందుకు వంచినది మొదలు ఊపిరిని బంధించి, మరల యథాప్రకారముగ పైకిఎత్తిన విధప గాలిని పీల్చవలయును. ప్రారంభములో 5 సెకన్లులపాటు అభ్యసించి, క్రమముగ అభ్యాసనా కాలమును పదినిమిషముల వరకు హెచ్చింపవలయును.

ఈ ఆసనమును వేయుటకు కష్టముగ నుండువారు మొదట ఒక కాలు, ఒక చేతితో ప్రారంభించి, తరువాత రెండు కాళ్లు, రెండు చేతులతో చేయవచ్చును. ఆసనములను అభ్యసించునప్పుడు లోకజ్ఞానమును ఉపయోగించుకొను చుండవలయును.

ప్రయోజనము

ఇది ఒక గొప్ప ఆసనమని చెప్పవచ్చును. ఈ ఆసనము ప్రాణవాయును మ్నామార్గముగ పోవునట్లు చేయుచు అభివృద్ధిపరచును. పురుషులకు ఉదరము ముసకు మంచి ఆరోగ్యమును గలుగ జలమిచ్చును. విశేషించి మలబద్ధము మూలవ్యాధిని, మాత్రదోషము అనేక రోగములను నిర్మూలము.

శిశిరము

8. గోముఖాసనము

శ్లో॥ సవ్యే దక్షిణ గుల్ఫంతు పృష్ఠపాశ్చ్యేనియోజయేత్
దక్షిణేపి తథా సవ్యం గోముఖం గోముఖాకృతిః ।

గోముఖాసనము

గా ఆవృత్యైక్క ముఖమని అర్థము. ఈ
శరీరము 'గోముఖ'మువలె గాన్పించు
ముఖాసనమని పేరు పెట్టిరి.

మొక్క మడమ గుదస్థానమునకు
సక్రింద నుంచవలయును. ఎడమ

కాళియొక్క నూకాలుమీదకు వచ్చినట్లు, ఈ కాళి
మోకాలును అనుర్చి, కడికాళియొక్క మోకాళి చిప్పుకు
క్రిందనుండుకాలు ఎడమకాళి తొడభాగము పొడవుదగ్గరగ
నుండునట్లు నొక్కియుంచుము. అభ్యాస క్రమమున కడి
పాదముయొక్క మడమ ఎడమ కిడదను తాకునట్లు చేయ
వలయును. తరువాత పైపటలో చూపబడిన విధముగ
కడిచేతిని శిరస్సునకు వెనుకనుంచి వంచి ఎడమచేతిని
మోచేతిదగ్గర పైకిఎత్తి, కడిచేతి చూపుడు క్రేలును మధ్య
వ్రేలును, ఎడమచేతి చూపుడు వ్రేలును మధ్యవ్రేలును కలు
పుచు గట్టిలాగి పట్టవలయును. నిద్ర ప్రాణవాయువును
మెల్లగ పూరించవలయును. అరీతిగ వ్రేళ్ళను ముడినేయు
నప్పుడు శరీరమును ముందునకుగాని, ప్రక్కలకుగాని నంచక
తిన్నగ యుంచవలయును. మధ్యమధ్య కాళ్ళను, చేతులను
మాద్దుచు, ఆసనము వేరొకప్రక్కగ వేయవచ్చును. లావుగ
నుండువారికి యీ ఆసనము వేయట శ్రమగనుండును.
అభ్యాస క్రమమున సులభసాధ్యమగును.

ప్రయోజనము

బ్రహ్మచర్యముగ నుండుటకును, శరీరమును ఆరోగ్య
ముగ నుంచుకొనుటకును, యీ ఆసనము చాల ప్రయోజన
మైనది. ఈ ఆసనమువలన మూలబంధము సిద్ధించును.
మూలవలన యీ ఆసనము ప్రాణాయామమును అధ్యసించు
చుకూలమైనదిగ యున్నది. చేతులను కట్టకొనకుండ,
యీ ఆసనమునందు కూర్చుండవచ్చును. సన్నముగ
యీ ఆసనమును సులభముగ అభ్యసించగలుగు
ఆసనమువలన భగంధరము నశించును. ప్రాణ

తామును అధోగతి, అపానవాయువు ఊర్ధ్వగతి బాంధవము.
తమిళమును య కను అనేక నోగములను శారద్రోలును.
అక్షరము, రక్షణము మొదలగు అనేక ప్యాసలు నశి
చును. పెక్కమది యోగలు యీ ఆసనమునందు
గూర్చుండి నీర్ధిగాంచెరి.

9. మత్స్యసనము

ప్రాణాయామమునందుండినీటి మీద లేలియుండుటకు
యీ ఆసనము విశేష ఉపయోగమైనదిగ యుండును.

మత్స్యసనము

విధ్వజ్జన ఆసనమున యందున్నందు, శరీరము కారము
బాంధవమునందును గావున దీనికి పేరువచ్చినది.

శరీరము రెండు గడుముల పడవుచు, ఒక గడుము
అప్పుడల గడ్డకువరచి గానిపై పద్మాసనమున గూ
తరువాత కొడిచాడమును ఎడమ తొడమీదకును
మరియు కడితొలి తొడమీదకును వచ్చునది.
పడవ కెనుక క్రవాలి వీపునేను ఆసనము.

లనుక త్రైగవలె ఒకదానిమీద యొకటి అడ్డముగయుంచి
శిరస్సుక్రింద దాల్చును. మొదటి యీ అసనమున ప్రతి
దినము 10 కైకనుల పాటు అభ్యసించును, క్రమముగ 10
నిమిషములవరకు అభ్యాసనాచాలమున హెచ్చించవలయును.
అభ్యాసము పూర్తియైన పిమ్మట శిరస్సున క్రమముగ
పైకివెత్తి, చేతులను విడదీసి మెల్లగ పైకివేచి, అనంతరము
కాళ్ళయొక్క బంధమును విప్పవలయును. ఈ అసనము ఊపిరి
తియ్యునకు బలమును కలుగజేసి, హాటికి నబంధించిన నర్వ
రోగములను, అనగా ఉబ్బరము, క్షయమొదలగు నీర్వ
వ్యాధులను యాపుచూపును. శరీరమునందలి గ్రంథులన్నియు
చురుగుగ పనిచేయగలుగును.

మత్స్యసనము అనేక రోగములను బోగొట్టునని
హాఠయోగ శాస్త్రమునందు చెప్పబడియున్నది. విశేషించి
మూలబద్ధమును తొలగించును. శ్లష్ణరోగమును శుద్ధిపరుచును.
వక్షమునకు బలమును కలుగజేయును.

10. మయూరాసనము

నెమలిని సంస్కృతమున మయూరమందురు. ఈ పక్షి
సము నంకున్నప్పుడు శరీరము పింఛమువిప్పిన నెమలివలె గన
బడుచుండుటవలన దీనికి మయూరాసనమని పేరువచ్చితి.
ఈ అసనమును అభ్యసించుట కొంకెము కష్టమనియే చెప్పుట ని
యున్నది.

శ్లో! హస్తాధరా వివిస్పృశ్య నాభిపాదౌ తలభోజ ;
దిండీమవ్ప సమాసీనో మయూరః

మయూరాసనము

భూమిమీద రెండు అర చేతులను వ్రుంచి, పిన్నుల మోచేతులమీద ఉదరమును మోపి, శిరమును పైకెత్తి, దేహమును దండాకారముగ, శిన్నగచాచి యుంచవలయును. ఇది మయూరాసనమని చెప్పబడుచున్నది.

ప్రయోజనము

మయూరాసనము విశేషించి జతరాగ్నిని వృద్ధిచేసి, వివమునై నను జీర్ణింపచేయును. మయూరాసనము గుర్మము జలోదరము, వాతపిత్తకఫములు నివారణచేయును. జీర్ణశక్తి కలుగజేయుటలో, యీ ఆసనము విశేషముగ తోడ్పడునని మహర్షులు తెలిసియున్నారు. ఆరిని గలిగించును. స్వల్పకాలములో శరీరమునకు బలముకలిగించు ఆసనము. దీనికిమీ చినది వేరొకటిలేదని గాన శాస్త్రములు తెలుపుచున్నవి. కాలకూటమువ

గార్థముల నై నను జీర్ణింపజేయగలుగును.

అధికముగ భుజించిన కుట్టితాన్నమును కూడ తృటిలో జ్ఞాప జేసి, శరీరమునకు తేజస్సును బలమును కలుగ జేయుచుండును.

11. వీరాసనము

శ్లో॥ ఏకపాదం తద్ధైకస్థిన్ విస్య సే దూరుణే స్థిమ్.
ఇతిరస్థిన్ స్తథాచోదం వీరాసనమి తీరితమ్॥

వీరాసనము

భూమిపై పిరుదల నానుకొని కూర్చుండి, ఎడమపాదమును కడితొడమీదను, కుడికాలిపాదమును ఎడమతొడ మీద కును చేర్చి కూర్చుండి శరీరమునువంకగ లేకుండ క్షిలువరించి యుంచునది వీరాసనమనబడును.

ప్రయోజనము :-

గౌరాంగుడు సదా యీ ఆసనమున నే కూర్చుండి బవముచేసెడివాడట. ఈ ఆసనమున నున్నప్పుడు శరీరము నీరునివలె గాన్నించుట వలన దీనికి వీరాసనమని పేరు వచ్చినది. దీనికి అర్థాసనమును నామము కూడకలదు. వీరాసనము హృదయ రోగములు

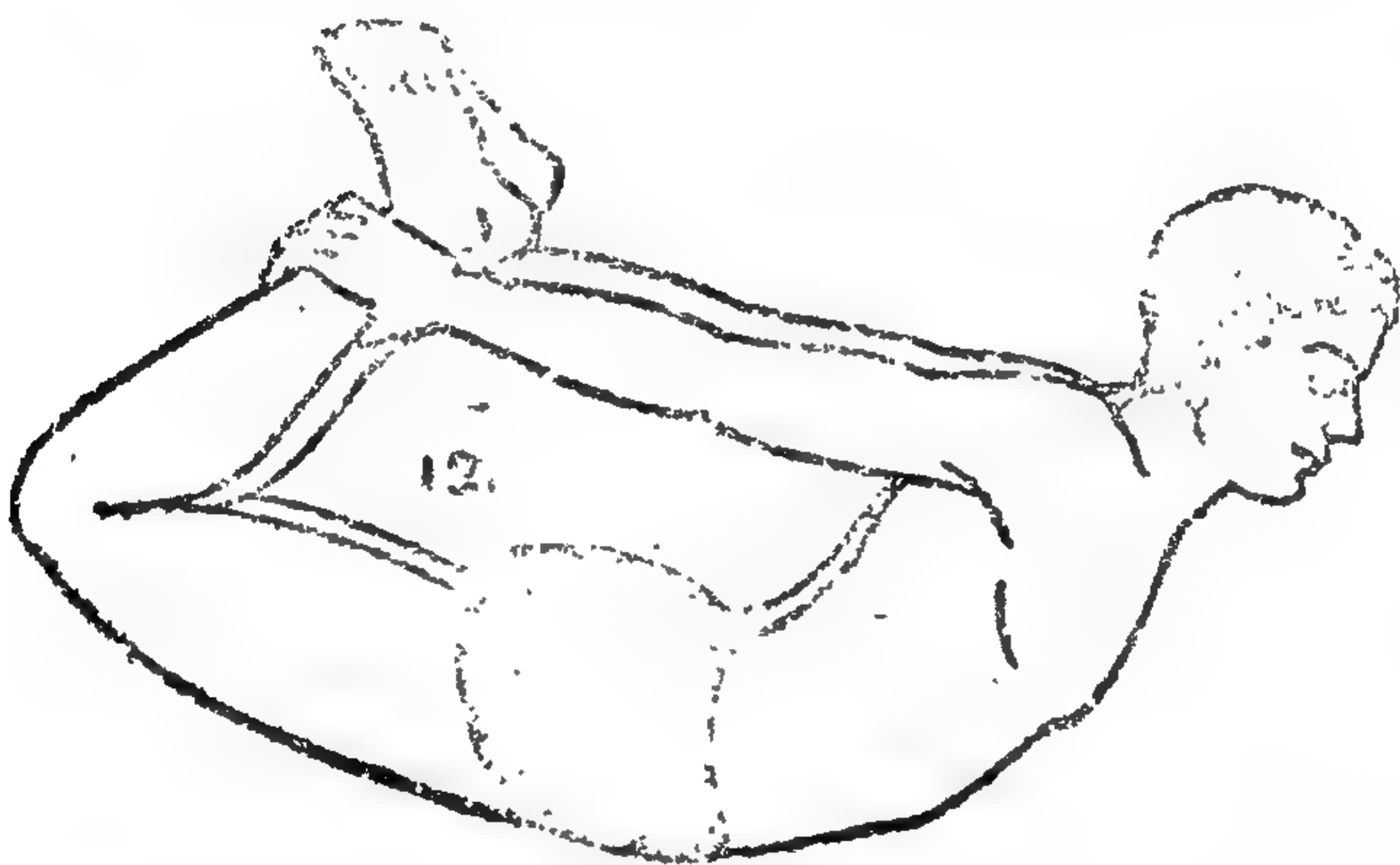

వీరాసనము

బోగోయ్య, వేదచూరి మనోధైర్యమును, తమిళ భాషను, సూక్ష్మజ్ఞానమును కలుగ జేయును.

12, రనురాసనము

పాదాం ప్థాయ పాదభ్యాం గృహీత్వా శ్రవణాధి
ధను రాశర్షణం కర్మాత్ ధను రాసనముచ్యతే.

ధను రాసనము

ఈ ఆసనమును వేసినప్పుడు శరీరము ధనుస్సువలె
గాన్పించును. అందువలన దీనికి ధను రాసనముని పేరువచ్చినది.
వక్షము నేలపై గూనునట్లు బోర్ల పరుండుము. శరీరము
వందలి కండరముల నన్నిటిని బాగుగాజూచును. చేతులను
ప్రక్కను పెట్టియు. కాళ్ళను వెల్లగ పెరుకన గంచుము.
కాలిమడమను క్రొందభాగమును చేతితో పట్టుకొనుము. శిర
స్సును, వక్షమును సాధ్యమైనంతవరకు పై కెత్తుము. ఇటు

లను, కాళ్ళను బిగువు యు. శక్తిని
 వెరుకని అడుగులు చుచు. కాళ్ళను నెత్తివలె.
 నచో, పడియు పైకి వచ్చుచు. గాల్చిని మెల్లగ
 మెల్లగ నడచుచుండవలయును. శరీరమంతయు ఉదరము
 విూద ఆగారపడియుండును. అందువలన యీ ఆసనము ఉదర
 సంబంధముగ దోషముల నన్నిటిని నశింపజేయును. ఉదరము
 నందు అహారమున్నప్పుడు యీ ఆసనము పేనుగాదు. ఉదర
 రము కాళీగా యున్నప్పుడే యీ ఆసనము పేనుచుండవల
 యును. హల, మయూర, ధనురాసనములు పేయునాగు
 సోమరితనమును పడలి, సకలకార్యములయందును చురుకు
 దనములు కలిగి నూతనోత్సాహముతో వర్తిచుచుండును.
 ఈ ఆసనము శరీరమునందలి క్రోధము తగ్గించును. రక్త
 ప్రసరణమును బాగుపరచును. మనోనిగ్రహమును, వైర్భి
 మును కలుగజేయును శ్రద్ధాదోషములను నొగ్గొట్టును. బిర్హ
 శక్తిని కలిగించి శుక్లదోషములను నివారణచేయును. ఉదర
 రము నందుండు పిత్తాశయము, మాత్రపిండములు, గ్రంథులు
 మొదలగువాటిని శోధించి, సక్రమముగ నుంచగలుగును.
 భుంగ, శుభ, ధనురాసనములు మూడును ఒక లోకగణికి
 చెందినవిగ యున్నవి. ఈ మూడునుకలిపి ప్రతిదినమును
 అభ్యసించినయెడల విశేష ప్రయోజనము కలుదని కాస్త్ర
 కాదులు తెలుపుచున్నాడు.

13. కుక్కుటాసనము

శ్లో॥ పద్మాసనంతు స-స్థాప్య జానూర్వోరంతరే కరా
 నివేశ్య భూమా స-స్థాప్యవ్యోవస్థా కుక్కుటాసనమ్

కుక్కుటాసనము .

మొదట పద్మాసనమున
గూర్చుండి, పిక్కలకును
తొడలకును మధ్యనుండి చే
తులనుదూర్చి నేలపై మోపి
ఆ చేతులమీద శరీరమునం
తయు మోపి పైకి ఎగిసి
కూర్చుండునది కుక్కుటాసన
మనబడును. ఈ అసనము
కుక్కుటాము (కోడి) నలె
నుండును గావున, దీనికి
కుక్కుటాసనమని పేరు
వచ్చినది.

ప్రయోజనము

సూర్యకిరణములకు ఆంధకారిము పరిపోవు రీతిక
కుక్కుటాసనమున గూర్చుండి పవనాభ్యాసము చేయుటవలన
శరీర వ్యాధులును నివారణయగును. పద్మాసనమువలన
కలుగు ప్రయోజనములన్నియు, యీ అసనమునకు చెప్పవల
యును. శరీరబద్ధకము పూర్తికావడానికి చురుకుదనము కలు
గును, నాడులయందలి మలము శుభ్రపడి, నాడులకు బలము
చేకూడును. హస్తములందలి పల్లు మొదలగు దోషము
లన్నియు తొలగును. భుజములకు బలము కలుగును, నక్షము
విశాలమగును. చేతులు పొడవగును.

14. శీర్షాసనము

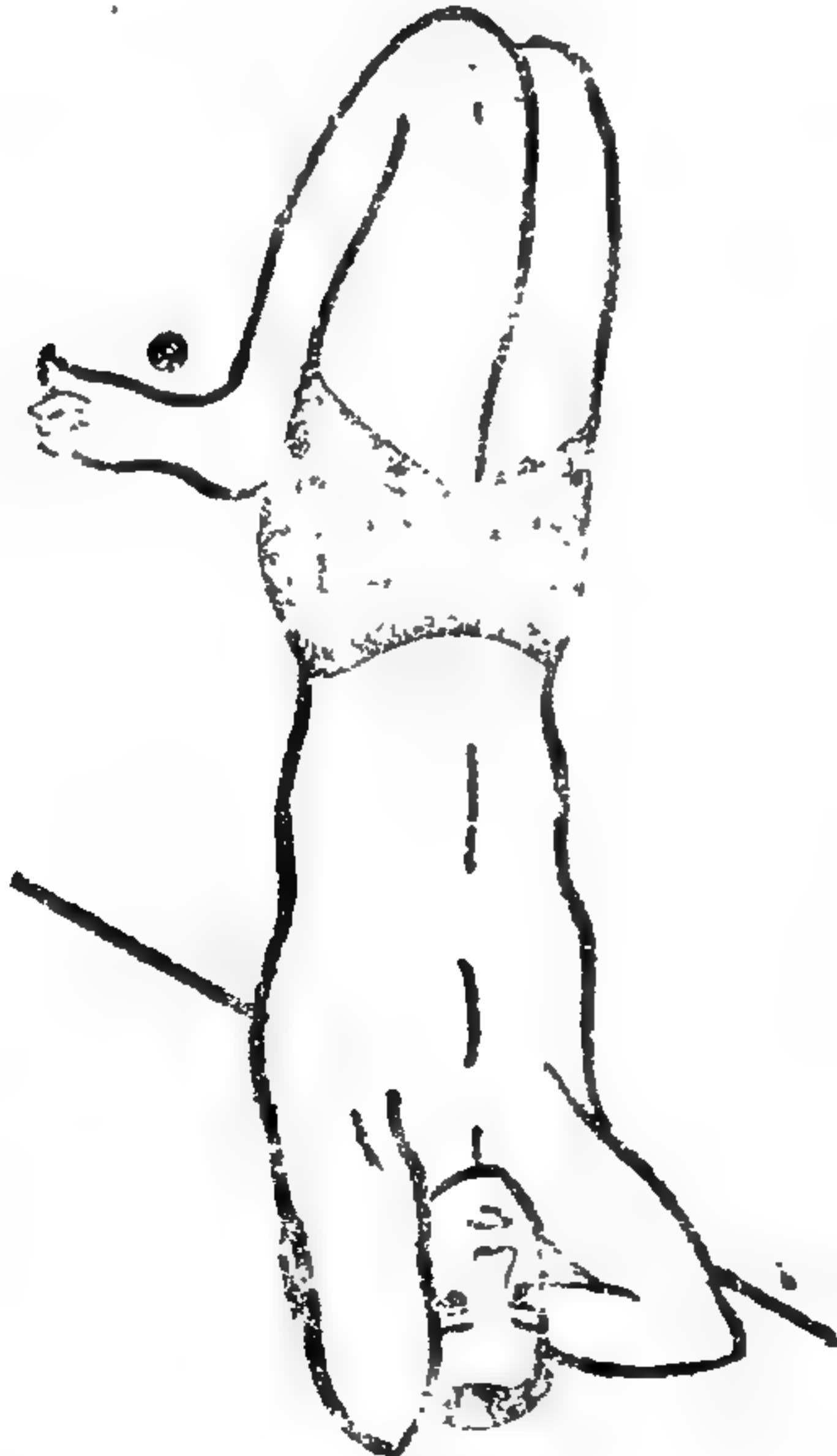
శీర్షాసనము. కపాలాసనమనియు, వృక్షాసనమనియు,
పరీత కారణి యనియు కూడ చెప్పబడుచుండును. శిరస్సును

14 — 1

14 — 2

14 — 3

14
1

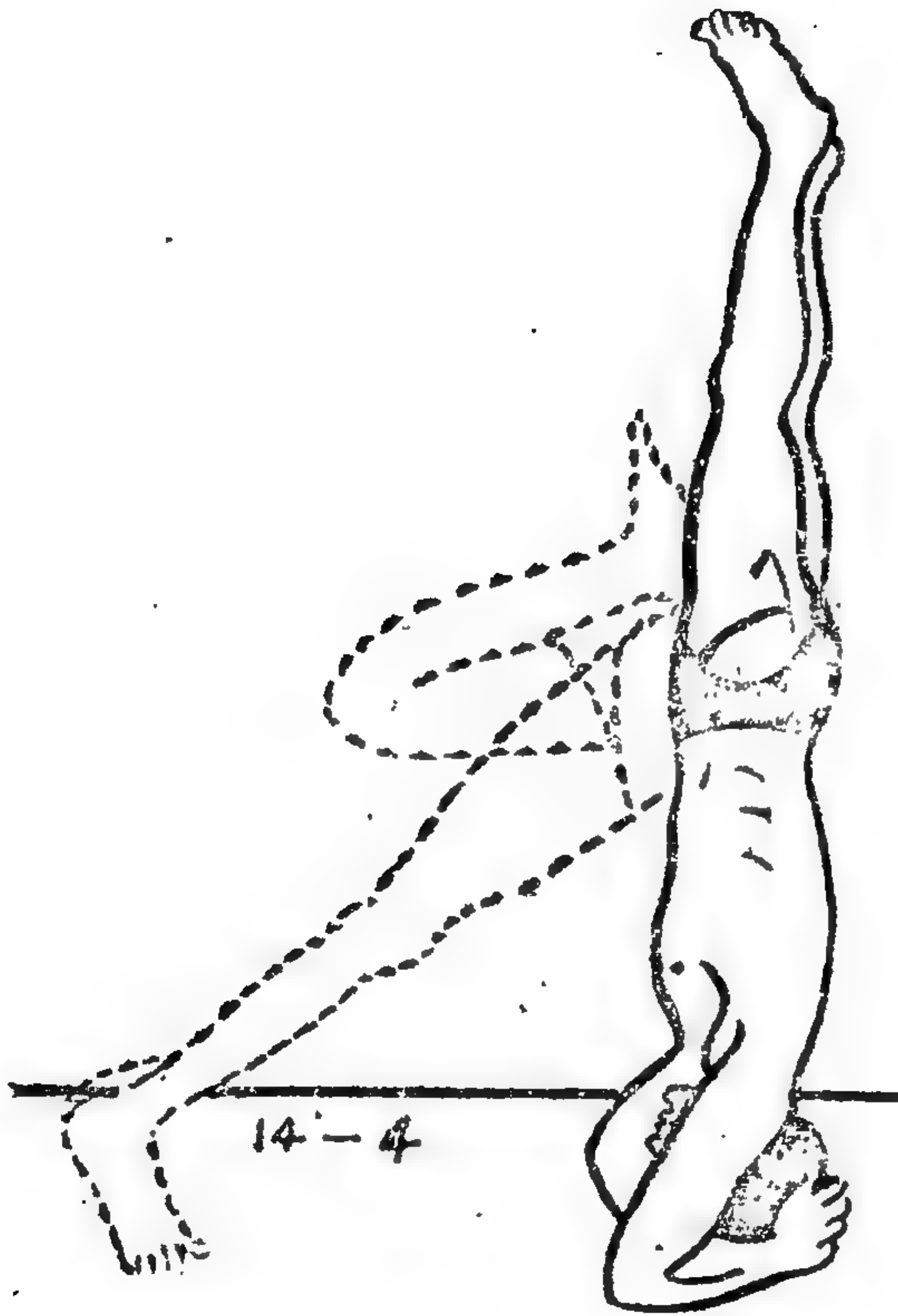

ప్రతి మూడు, నాదము : పైకి వచ్చును చేతులవలన
నాది క పాటారమును : ఈ పాటలు నంద స్వరము
శరీరము వ్యవహారముల గాని నుండును. యిది గృహ్యోపనిషత్
కూడ పితృవరుకు ముందు, ఇది 'అసనకాక'నుండు విషయము
చున్నది.

అసన లక్షణము :- భూమిమీద నాలుగు ముఖములు
వృత్తినివలన దానిపై మోకాళ్ళమీద కూర్చుండుము. అందు
చేతులవ్రేళ్ళను కలిపిమడిచేయుము. మోకాళ్ళులు మోకాళ్ళ
దగ్గరగ నేలపైయుంచి, చేతులను మందానబెట్టి నేలపై యెడు
గుము. రెండు చేతులమధ్యకు శిరస్సునుంచి, కాళ్ళను
పెల్లగ పైకి ఎత్తవలయును. కాళ్ళను తిన్నిగ పైకి ఎత్తి పూ
ర్తిగ శిరస్సుమీద రిధారపడియుండుము. ప్రారంభములో
యారీతిగ 5 సెకనుల కాలము మాత్రమే అభ్యసించి, క్రమ
ముగ అభ్యాసకాలమును క్రమముగ యిరుదినిమిషములు
వరకుగాని ముప్పది నిమిషములు వరకుగాని హెచ్చించవల
యును. తరువాత మెల్లగ కాళ్ళను క్రిందికి దిపవలయును.
రెండు లేక మూడు మాసములు యారీతిగ అభ్యాసము చేసి
నచో శరీరము ముగిలవారు ముప్పది నిమిషముల కాలము
అసనమునందుండ గలుగుదురు. ఈ అభ్యాసమును మెల్లగ
చేయవలయును. తొండరగ జేయరాదు. త్వరలో అసన
మును నేర్చుకొనవలయునని ఆశ్రయము, తొందిరియు చెంద
రాదు. పశ్చిమముతో నుండువలయును. ఓర్పు లీయుండ
వలయును. ఈ విషయములను నుండు గాఢస్మరణించుకొని
నచో తప్పక జయము లభించును. దానిం జేసి మోక్షము
సులభసాధ్యమగును. క్రమము తప్పి అసనములను వేరు

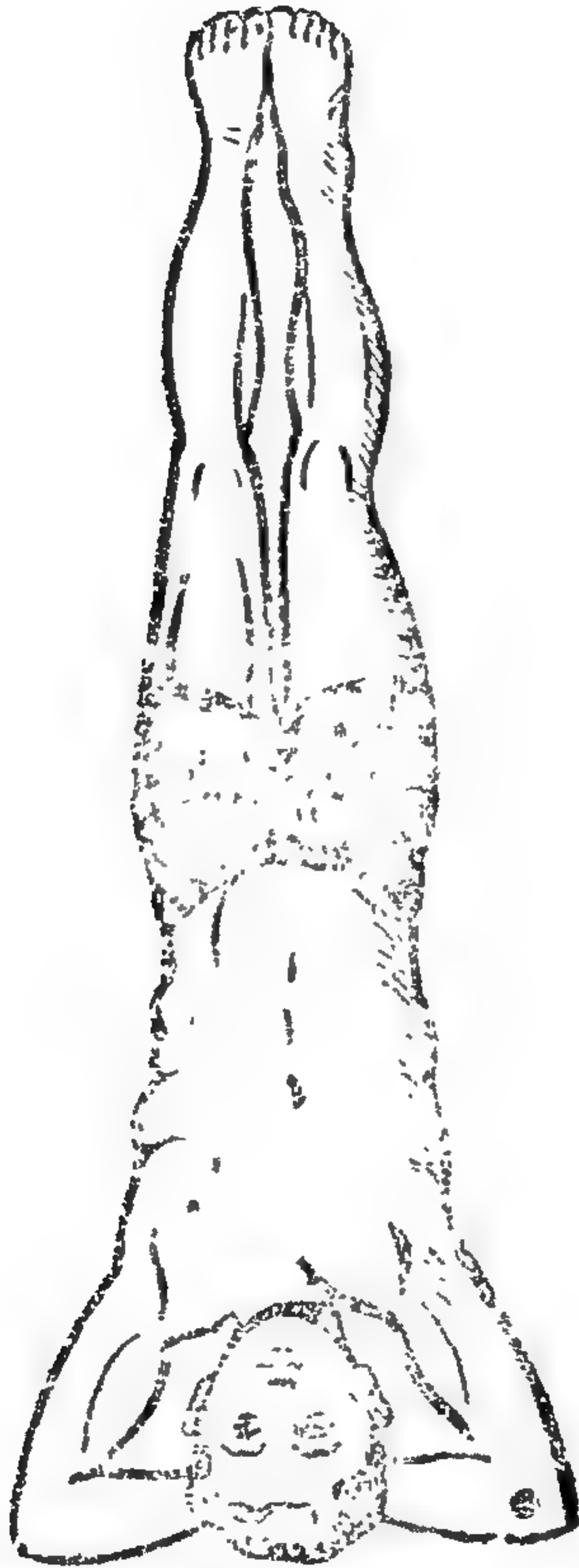
రాధ, ఉదరమున నాశనముచేయించును. ప్రతిష్ఠాపాత్ర పరిశోధనాగారి జీవిత చరిత్ర
మున అభ్యసించుచున్నాడు. ఈ అభ్యాసమునకును ఉపయోగమును
సాయంత్రమును కూడ చేయవచ్చును. శరస్వతి నిలువబడి
నప్పుడు వానికా రుద్రములనుండి గలిసి వెళ్లగ లోనికి
వీళ్లుచు వెళ్లగ నడలుచుండవలయును. గాలి నన్నును
నోటివెంటి పీల్చుటగాని నడలుటగాని చేయరాదు. లావుగ
నున్న వారు యీ ఆసనమును సులభముగ అభ్యసించగలుగు
దురు. ప్రారంభములో యీ ఆసనమును ఒక గోడకు అను
కొని వేసిన వెడల సులభసాధ్యముగ యుండును. ఇంతనా,
అసాధ్యముగనున్న సాధ్యము గోడకుచేర్చి నిలువబెట్టుటకు,
వేరొకని సహాయముచేడ వలె వచ్చును.

ప్రారంభమున తలదాచుకొని, శరీరము తీయకునట్లుండట
మొదలగు అవలక్షణములు గానబడినను, క్రమముగ అని
యన్నియు తెగి, హృదయమున ఆనందమును, శరీరమున
సౌఖ్యమును కలుగును. వేసవికాలములో యీ ఆసనమును
అభ్యసించరాదు. శీతకాలము, వర్షకాలములలో బాగుగ,
అభ్యసించవచ్చును. వేసవియందు స్వప్నముగ అభ్యసించ
వచ్చునని అనుభవజ్ఞులు తెలుపుచున్నారు. అభ్యాస అనంత
రము సుమారు పదిహేను విఘడియలకాలము విశ్రాంతి తీసు
కొని, తరువాత కొండెము వలను శ్రావణమును. ఈ ఆస
నము నందు సుమారు అణుఘడియల పరకు నుండగలవారు
కూడ యున్నారు. ఈ ఆసనమునందు సమాధిచేసిన యోగి
శ్రేష్ఠులుకూడ కలరు. ప్రతిదినమును విడువక యీ ఆసన
మును రెండు ఘడియల కాలమునై వను చేయుటవలన విశేష
ప్రయోజనము కలదు.

14

శ్రీరాసనము (తృతీయ పీఠి),

14 — 5

14

శ్రీరామము (చతురస్రతి)
మి ధి

ప్రయోజనములు

బ్రహ్మచర్య వ్రతమును అనుష్ఠించుటకు యీ ఆసనము విశేష సహాయకారి యుండును. దీనివలన రేతస్సు ఊర్ధ్వముఖముగ వ్యాపించగలుగును. ఊర్ధ్వరేతస్సు లభించినవారికి మనోనిగ్రహము కలుగును. శీర్షాసనము వలన కలుగు ప్రయోజనములు వర్ణింపసలవి కావని యోగి పుంగవులు తెలిపియున్నారు. ఈవిధమైన ఆసనమువలననే మేధస్సునకు బలము చేకూరును. ఈ ఆసనమువలన భూమియొక్క అక్షరణ శక్తికి విరుద్ధముగ నడచుచు, హృదయ కోశమునుండి రక్తము మేధస్సునకును శరీరమునందలి వివిధభాగములకును సులభముగ ప్రసరించగలుగును. జ్ఞాపకశక్తి వృద్ధియగును. న్యాయవాదులు, శాస్త్రవేత్తలు, విద్యావంతులు సుదలగు వారికి యీ ఆసనము విశేష ప్రయోజనముగ నుండును. స్వతస్సిద్ధముగ దీనివలన సమాధియు, ప్రాణాయామియు లభించుశక్తికలదు. ఈ ఆసనమునకు ప్రతిదినమును అభ్యసించువారలకు హృదయమున ఒకవిధమైన ఆనందమును, ముఖమున తేజస్సును ప్రారంభించును. అభ్యాసానంతరము ధ్యానమునకు కూర్చుండినచో, విశేషప్రయోజనముకలదు. మనస్సు నిశ్చలముగ యుండును. ఒకవిధమైన నాదము కర్ణములయందు జనించి, హృదయము అనందమును, దైర్ఘ్యశ్వాసాహమునకు కలుగ జేయుచుండును. ఈ ఆసనమువలన కలుగు ప్రయోజనములు అనంతములైనవిని యోగశాస్త్రము లన్నియు తెలుపుచున్నవి. మనస్సవయస్సునందు యీ ఆసనమును తప్పక అభ్యసించవలయు ననియు, యోగవ్రతాలనున యీ ఆసనమువలన ప్రయోజనములు

సులభముగ కలుగుచుండుననియు, యోగశాస్త్రవేత్తల అభిప్రాయము, అభ్యాసనాకాలమున తరచుగ స్త్రీసంపర్కము చేయరాదను నియమమును జ్ఞాపక ముంచుకొనవలయును.

శరీరవ్యాధులను రూపుమాపుటకు యీ ఆసనమునకు మించిన అనంతము వేరొక అతీతమైన శాస్త్రమునందు చెప్పబడి యున్నది. ఇది కుండలినీ శక్తిని లేపి, దివ్యజ్ఞానమును కలుగ జేయును, జీర్ణకోశమును శుభ్రపరిచి, ఆలోచనాశక్తిని అభివృద్ధిచేయును. గుప్తగర్భమును శుభ్రపరచుటలో, యీ ఆసనమునకు మించిన విధానము వేరొ దేనియు లేనిది ముని వశ్యులు తెలిపియున్నారు. నేత్రరోగములు, నాసకారోగములు, శిరోవ్యాధులు, హృదయరోగములు, అజీర్ణ వ్యాధులు, మర్మాంగములకు సంబంధించిన సకలవిధములైన దోషములు, ప్రైత్యకోశమునకు సంబంధించిన రోగములు, శ్వాసకోశమునకు సంబంధించిన రోగములు, జ్వరము; గిసేరినూ, అతిమాత్రము, మాలిష్యాదులు, ఉబ్బసము, తుమ్మ, సవాయి మొదలగు సమస్తరోగములు, సూర్యకిరణములకు అంధకారము నశించు విధమున నశించునని యోగీశ్వరులు తెలిపియున్నారు. జలరాగ్నిని వృద్ధిపరచుచు, శరీరము మెడతలు పడుట, వెండ్రుకలు తెల్లబడుట, బద్ధకము, నీగసము మొదలగు విచిత్రశ్యామగును. సుమారు ఏనిమిది ఘడియల కాలము యీ అభ్యాసమును చేయగలిగినవాడు యోగియని పిలువబడును. పురుషులకు సకలవిధములైన శుక్లదోషములు హరించుచు, స్త్రీలకు గర్భాశయదోషములు హరించి సంతానము కలుగును. ఈ ఆసనమును సకలయోగశాస్త్రములను విశేషముగ కీర్తించుచున్నది.

ఉత్తాన కూర్మాసనము

15. ఉత్తాన కూర్మాసనము

శ్లో॥ కుక్కుటాననబంధస్థో వోర్భ్యాం సంబధ్యకంధరామ్,
భవేత్కూర్మవదుత్తాన ఏతదుత్తాన కూర్మామ్॥

లక్షణము :—మొదట కుక్కుటాననము నందు చెప్పుబడిన విధముగ కూర్చుండి, కంఠభాగమును రెండుచేతులతో పట్టుకొని భుజములను కంఠమునకు రెండువైపులందునుచేర్చి కూర్మమువలె వెలికిల పడియుండునది ఉత్తాన కూర్మాసనమనబడును.

విశే. ఉత్తాన కూర్మాసనమునందుండి, కంఠమును రెండుచేతులతో పట్టుకొని శరీరమును నిక్కించి యుంచిన గర్భాసన మనబడును.

సుఖదాయకముగ నుండును. యోగాభ్యాసమువలన శరీరము నకు శ్రమకలిగినప్పుడు మాత్రమే యీ ఆసనమును అభ్యసించ వలయును. ఇతర ఆసనములు అభ్యసించి, అట్టి అభ్యా సమువలన శరీరము శ్రమజేందినప్పుడుమాత్రమే యీ ఆస నమును అభ్యసించ వలయును. ఇతర సమయములయందు ఆచరింపరాదు.

18. యోగముద్ర.

మొదట నేలపై పదాసమున కూర్చుండుము. అతి తక్కువలను కాలిమడలపై నుంచి, శరీరమును చేతులపై నుము. వాయువును నాశికారంధ్రముల నుంచి విడువుము. ముందునకు వంగి, లలాటముచే భూమిని తాకుము. స్పృశించు చాలకాలము కూర్చున్నచో, మామూ లునీ వీల్చుచు వదలుచుండ వచ్చును.

18

యోగముద్ర.

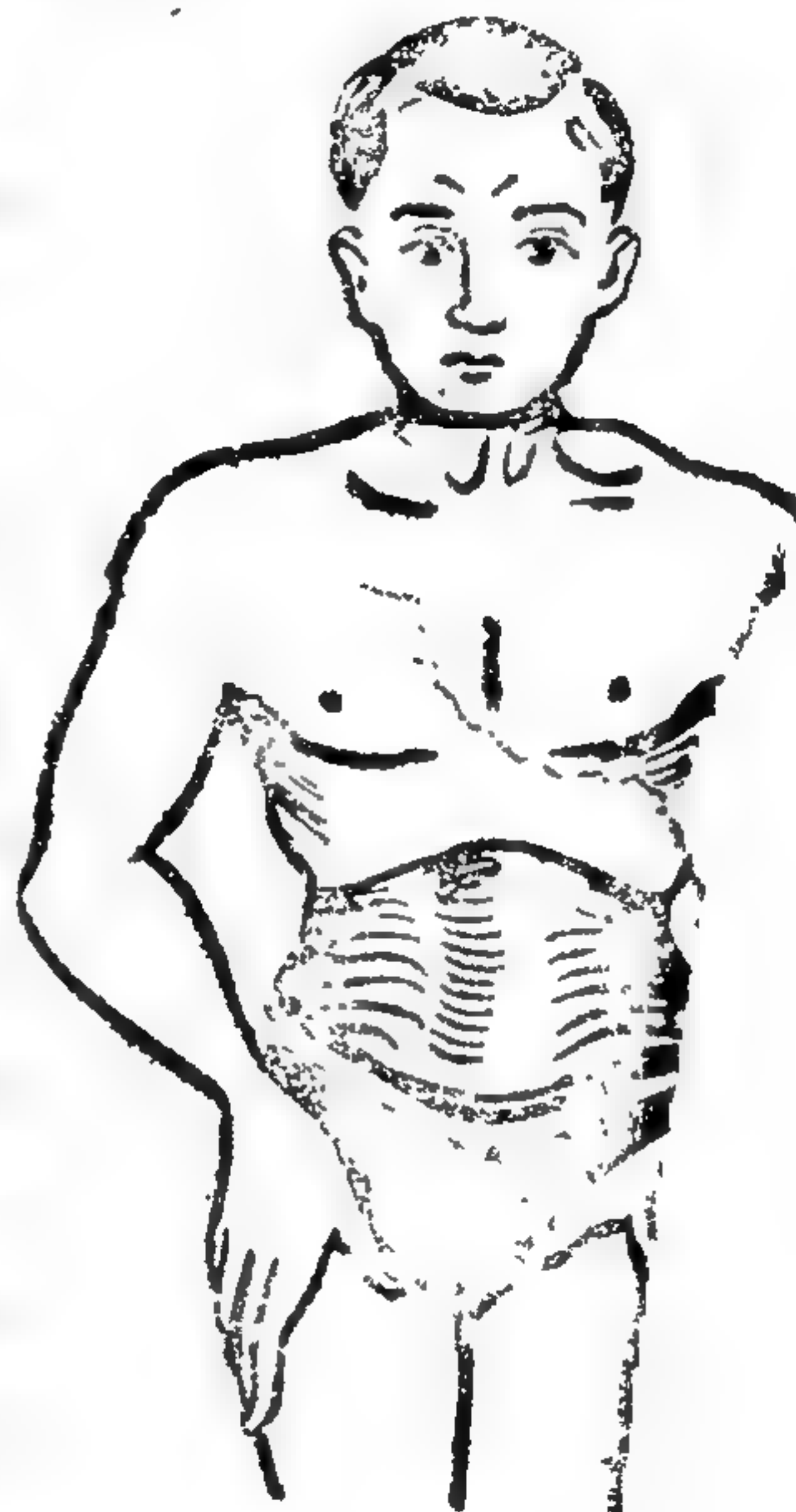
ను కాలిమడలమీద తనిచూపుకు మాకుగ చేర్చి, గట్టిగ ఆసించియున్నప్పుడు, లోపల వీపుకేసుకకు చేర్చి ఎక్కడ బంధ

మనకు కుడిచేతితో పట్టుకొనవలయును. ఇది ఉదరమునకు సంబంధించిన సకల దోషములను హరింపజేయును.

19. ఉద్యానబంధము.

ఈ బంధమును అభ్యసించినచో మృత్యువును జయించుటయే గాక సదా యశావనవంతులుగ నుండగలుగుదురు.

ఈ బంధము మానవులకు విశేష శ్రేయోదాయకమై నది, ఇది ఆరోగ్యమును, బలమును, శక్తిని, ఉత్సాహమును, తేజస్సును కలుగజేయును. బ్రహ్మచర్యవ్రతమును కాపాడుకొనుటకు నిది మిక్కిలి సహాయకారిగ యుండునని యొగ శాస్త్రములు తెలుపుచున్నవి. బంధములన్నియు కుండలినీ శక్తిని ఉదయింపజేయునని చెప్పుచున్నవి.

ఉద్యానబంధ

క్రమము.

ఉపరిబిగబట్టి ఉదరమునందలి కండరములపట్టి వెనుకపుభాగమును చేరునట్లు చేయగలను. ఉపరి బిగబట్టుటవలన

కాళ్ళీయై ఉదరమునందలి కండరములు హృదయకోశము వై పు
గూడ పోయి, వక్షమును పెద్దదిగ చేయును. శరువాత గాలిని
మెల్లగ వదలుచు, ఉదరమును యధాస్థితిః తేవలయును. ఈ
బంధనమును ఆచరించునప్పుడు శరీరమును కొంచెము ముందు
నకు వంచవలయును. దీనిని కూర్చుండిగాని, నిలువబడిగాని,
అభ్యసించ వచ్చును. నిలువబడి అభ్యసించునప్పుడు అతిచేతు
లను మోకాళ్ళమీద గాని, తొడలప్రక్కగాని, ఆనించ వల
యును. పాదములు ఒకదానికొకటి దూరముగ నుంచవల
యును.

లిన పజార్థములను తొల
గిండు కొప్పును హరింప

కామ కల్ప తరువు

ఈ రసాయనమును, పుచ్చుకొనిన జీవనరములలో చేరి
వచ్చిన మేహదుర్నియ సశించును. స్త్రీసంభోగముచే నేర్పడిన
తెలుపు, కాక, గ్రంధి, మేహవ్యాధి, మేహదురద. పిత్త
పాండు, క్షయ, కాసలు పోగొట్టును. దీనితోసాటి వేరొకటి
లేదు. దురభ్యాసమువలన హస్తప్రయోగాదులచే గుహ్యవ
యవము దుర్బలమై చిక్కిపోవును, వేడిబలహీనము, ధాతు
నష్టము స్వప్నస్థలితము, నరముల బలహీనత, ఆయాసము,
దేహాభీతి ఆకలి లేకుండుట, మలబద్ధకం, గుల్మము, అజీర్ణం,
నిద్రలేకుండుట, మేహకాక రక్తముచెడుటచేగల్గు వ్యాధులు
మూలకాక, గుండెదడ, వెన్నునొప్పి, దగ్గు, ఇంద్రియమునీరై
మూత్రములోపోవుట స్త్రీలలో చేరిన వెంటనే స్థలితమై
పోవుట. సంభోగ చింత గలుగుటచే తనకు తెలియకనే
ఇంద్రియముపోవుట, కాలు చేతులు బలహీనత, జ్ఞాపక
శూన్యము, దృష్టిమాంద్యము మొదలైన లెక్కలేని వ్యాధు
లను పోగొట్టి వీర్యవృద్ధి, ధాతుపుష్టి, రక్తవృద్ధి భోగశక్తి,
ఆకలిని గల్గించును. శక్తిహీనమై దేహవయవములకు బలము
నిచ్చి వృద్ధిచేసి రక్తకండరములను పెంపొందించు సాటిలేని
సంభోగా నందమును గల్గించును. స్త్రీలకు గలుగు ఋతు
దోషము, రక్తము అధికముగ స్రవించుట, సంతానాధిక్యము
వలన దేహము కృశించుట, మర్మావయవము కృశించుట,
బలహీనము మర్మస్థానమున దురద, మంట, నొప్పి వేడిచే
తెలుపుకారుట, మర్మసంబంధమైన మేహవ్యాధులనుఖండించి
దేహమునకు కాంతిని గలిగించును. డబ్బీ 1-కి 3-00

ఎన్. వి. గోపాల్ అండు కో.,

నెం. 63, కృష్ణపు నాయకన్ గుంటపేటి, మదరాసు-1.

రతి మన్మథ బంగారు గుళికలు

ఈ మాత్రలు ప్రతిరోజు కయనించునపుడు ఒక్క మాత్రచొప్పున ఆవు పాలతోటి పుచ్చుకొనినపిమ్మట క్రింద కనపరచిన గుణము లగుపడును.

యౌవనమునందు కేవలము త్రీలోయై దేహపటుత్వము గోల్పోయి, సంభోగ వాంఛ దొడ్డిగా లేనివారై త్వరిత స్కలితమున్ను కుక్ల నష్టమున్ను గల వారు మఱల అతియౌవన పురుషులపలె ఆర్థగంటలోగా వీర్యమును గట్టిపరచును.

ఈ మాత్రలు సేవించుటవలన క్రిందివ్యాధులు పటాపంచలై పోవును,

రక్తమును కుద్దిపరచును, రక్తము వృద్ధియగును. ధాతుపుష్టి కలుగును. ఆకలి అధికమగును. దేహమంధలి నరములు ఎముకలకు రక్తము ప్రసరించి బలమునిచ్చును.

ఇంకను యిందువలన క్షయరోగము, మేహవ్యాధులు, దినములు గడచిన కొడుకు, తెలుపు, మేహకారకము మొదలగు సమస్తమైన మేహజాడ్యములను ఖండించును. దీనిని త్రు పురుషులు ఇరువర్లువితువక సేవించిన పుత్రసంతానము, విదయుదురు. ఇంకను ఈ మాత్రవలన అజీర్ణము, బలహీనము తీరును, జాడ్యములను స్వస్థపరచును. కడుపునొప్పి, కడుపులో కలుగు సర్వవిధ వ్రణములు పోగొట్టును.

100 మాత్రలు రూ. 7-00

మేహోంతక రసాయనము

(మేహరోగ నిర్మూలిని)

ఇది శాస్త్రసంబంధమైన నూటయిరునది పచ్చి మూలికలతోడను ఉష్ణవగైరా ఆకు పసకులతో తయారు చేయబడిన దివ్యోషధము అనేక వ్యాధులను నిర్మూలించును. ఎటువంటి దుష్టసుఖివ్యాధులైనను వివిధ రకములైన మేహ రోగములను ధ్వంసముచేయును. మేహసంబంధమైన వ్యాధులకు రామబాణమువలె పనిచేయును మరియు.

యీ నూనెను సేవించుటవలన కంఠమాల సమస్త సుఖివ్యాధులు అన్ని రకములైన శైగవ్యాధులు, ఆ సన సబంధమైన మూల వ్యాధులు నల్లమచ్చలు గ్రంధి మేహ తామర మచ్చలు దురద పార్శ్వ వాయువు సూతక జిన్ని కాళ్ళు చేతులు పట్టుపట్టుట, ముఖము వుబ్బుట పచ్చకామిర్లు వీనుగు కాళ్ళువలెవుబ్బుట మున్నగు అనేక వ్యాధులను సర్వ మేహములను ధ్వంసంచేయును. 5 పూటలకు నూనె 3-00

పుత్రసంతాన సంజీవి నూనె

గమనింపుడు : శ్రీలపాలిటి వరప్రసాదిని : పరీక్షించుడు : :

శ్రీలయొక్క గర్భమున పుటుగులుజేరి ఇంద్రియమును నాశపరచుటచే తను పడేపడే భోగేచ్ఛచేయుటవలన గర్భగోళమునందు కండ పెరిగి గర్భ యున్నను, వాయువువైత్యము చేరినను శ్రీలకుగర్భము నిలువదు అట్టి వారు యీ నూనెను ఉదయం సాయంకాలములయందు 1-టి లేక 3 దమ్మిడిలు తావిక చొప్పున 15 రోజులు నేవించినచో గర్భగోళముననుండు అరువిధములగు రోగ ములను నివర్తించి ఆ మరునెలలోనే గర్భము నిలుచును. కొందరికి 2-3 నెలల వరకు నిలిచి ఏమ్మట పోవుట గలదు. అట్టివారికికూడా ఈ ఔషధము వరమ శ్రేష్టమైనది ఆర్యబృంద సహోదరులారా : ఈ పుత్రసంతాన నూనెను కొవి ఒకపర్యాయము మీ యింటిలో శ్రీలకు యిచ్చిచూడుడు. ఈ పుత్రసంతాన నూనె వరమ శ్రేష్టమైనది. శ్రీలపాలిటి వరప్రసాది, పుత్రులు లేనివారికి పుత్ర సంతానము కలుగజేసి అనందింపజేయు మహాతై ననూనె ఇదొకటియే యనదగును.

సీసా 1-కి రూ. 2-00

హనుమంత సంజీవి లేహ్యము

సింహమువంటి పరాక్రమమును, ఏనుగువంటి బలము కలిగించు దివ్యౌషధము. దీనిని నేవించిన దేహపటుత్వమును, పుష్టిని ధాతువృద్ధిని పుష్టి రక్తవృద్ధిని జీర్ణ శక్తిని నరములకు దేహవయములకు బలమును ముఖమునకు చక్కని లేజ స్సును, ఉత్సాహమును ఆయుర్వృద్ధిని కలిగించును. నిస్సత్తువను తొలగించును. మరియు ఉష్ణవాయువు పార్శ్వవాయువు, పిత్తమయికం నోరూరుట పసరుపడుట తల తిరుగుట రొమ్మునొప్పి కాళ్లుచేతులు పోట్లు మేహకాక నపుగన కత్వము ధాతునష్టములను పోగొట్టి సర్వభోగములను సంతృప్తి కరముగా అనుభవించగల శక్తిని ఉత్సాహమును ప్రసాదించును ఖరీదైన వస్తువులతో తయారు చేయబడినది. ముసలి తనమును పైతము మడిపించునట్టి బలపరాక్రమముల నిచ్చు సాటిలేని ఔషధము.

40 రోజులకు రూ. 4-00

సకల మేహ సిద్ధాంత నూనె

వాత సంబంధమైన సర్వవ్యాధులను నిర్మూలముచేయు ఆగ్నేయాస్త్రము. యీనూనెను సేవించుచున్న కడుపునందు చిరకాలమునుండి పేరుకొనియున్న వాతములను నిర్మూలించును. మలబద్ధమును పోగొట్టి దినమునకు రెండు మూడు సార్లు ప్రవర్తిని కలిగించి వ్యాధులన్నిటిని తొలగించును.

దీనిని సేవించిన సుఖజాడ్యములు బట్టంటు గుండె బల హీనత కండ్లు నొప్పులు రణములు గుల్మములు పక్షవాతము జోదకాలు సంబంధమైన వాపులు పడినెగడ్డలు బుడ్డ మున్నగు వ్యాధులను హరించును.

స్త్రీలకు సంబంధించిన సూతికావాతము కుసుమవ్యాధి మొదలైన అనేక వ్యాధులకు అమోఘమైనమందు. వందలాది ప్రజలు ప్రశంసించి యున్నారు. సీసా 1-కి 6-00

తలనొప్పి తైలము

అన్ని నొప్పులకు అమోఘముగా పనిచేయు అద్భుత తైలము. ఈ తైలమును దుద్దిన తలనొప్పి, పార్శ్వవాయువు, తొడలనొప్పులు, కడుపు నొప్పి, బీజరోగము, గొంతునొప్పి మున్నగు బాధలు 5 నిమిషములలో పటాపంచలై పోవును.

2 సీసాలు 1-50

సుఖవిరేచన మాత్రలు

పిల్లలు పెద్దలు వాడదగిననవి. మిక్కిలి శ్రేష్టమైనవి. ఈ మాత్రలు సేవించిన సుఖవిరేచనము లగును, క్రిములు నశించును అజీర్ణము వాయువు జలుబు జ్వరము మున్నగునవి తొలగును ప్రతిగృహమునందును ఒక సీసా వుండదగినది.

సీసా 2-కి 2-00

గోపాల్పు యుటెరోక్యూర్

ఏకారణముల వల్లనైననూ ఏరోగ దోషముల వల్ల
నైననూ స్త్రీలు గర్భవతులు కాకున్ననూ అట్టివారు పుత్ర
సంతాన దాత యనదగు గోపాల్స్ యుటెరోక్యూర్ సేవించు
చున్న యెడల గర్భగోళమున నుండెడి సమస్త దోషములను
రోగములను నివర్తించి గర్భస్రాసము మున్నగువాటి వలన
స్త్రీలకు కలుగు బలహీనతను పోగొట్టి సుఖజీవనమునుసంతాన
ప్రాప్తిని కలిగించును.

సీసా 1-కి 2-00

మల విసర్జన లేహ్యము

5 ఏండ్ల పిల్లలు మొదలు వృద్ధులవరకు స్త్రీ పురుషు
లెల్లరు సేవించ ధగినది. దుచికరమైనది దీనిని సేవించిన మల
బద్ధమును నిర్మూలించును. మరియు కాళ్ళుచేతులు పోట్లు,
గర్భవాయువు మూలవాయువు అపానవాయువు గుల్మవాయువు
మున్నగు ఉదరవ్యాధుల నివారించి కడుపును శుభ్రపరచును
నిత్యము సకాలమందు ప్రవర్తియై సుఖము కల్గును.

డబ్బి 2-కి 3-00

గోపాల్పు ఎలిక్స్ - వైట్

దీనిని సేవించిన రక్తమును, బలమును, ధాతుపుష్టిని వృద్ధిచేయును
స్త్రీ పురుషులెల్లరు స్వేచ్ఛగా ఆనందముగా సేవించదగినది. ఇదిశరీరమందు
కండ, ఎముకలు, నరములు మొదలగు వాటికి శుద్ధరక్తమును ప్రవహింప
మరిచి శక్తి నిచ్చుటలో అమృతతుల్యముగా పనిచేయగల ఔషధము.

మరియు 2 హుకాలముగానుండు తెలుపు మేహవెట, దుర్నిరు,
మూలనరముల సడలింపు, గజ్జి, తీట, మలబద్ధము, ఆజీర్ణము, కాళ్ళు
చేతులు తీపు, నడుమునొప్పి, తలక్రిప్పట, మాత్రవ్యాధులు మొదలగు
రోగములను సరింపజేసి సర్వభోగములను అనుభవించుటకు తనశక్తి
సామర్థ్యములుగల యవ్వనత్వమును ప్రసాధించును. స్త్రీలు పురుషులు,
వృద్ధులు, సేవించదగినది. ఒకసారి వాడి చూచిన దీనియందుగల ఆశ్చర్య
గుణములు తెలియ గలవు.

సీసా 1-కి 2-25

ఇష్టసారము

క్షయ మున్నగు గుండెజబ్బులను అమృతతుల్యమైన బౌషధరాజము. దీనిని నేవించిన సకల విధములైన క్షయ రోగములను నశింపజేయును. హృదయ వ్యాధులను, అగ్ని మాంద్యము, ముఖరోగములు, శ్వాసకాసలు, కాళ్ళు నొప్పులు, కఫము, గొంతు కమ్మకపోవుట, గొంతురణము, ఊపిరి తిత్తులందు యేర్పడు ఆరవి రణాలు. గుండెదడ. దగ్గులు, స్తోమరితనము మున్నగు వ్యాధులను నిర్మూలించి గుండెకు బలములు, రక్తపుష్టిని యిచ్చును. శిర్షలకు తొమ్ముకొట్టుకొనుట, ఆయాసముగా నుండుట, ఆకలి లేకుండుట, జీర్ణ శక్తి రోపించుట మున్నగు వ్యాధులను తొలగించి శరీరమును దృఢ పఠచును. హృద్రోగము, బలహీనము, దగ్గు గలవా లెల్లరును తప్పక నేవించ దగినది.

వెల రూ. 6-00

రక్తశుద్ధి ఆయుఃకాంత ద్రావకం

తెల్లని వెంట్రుకలు నల్లనగుట, పురుగులు క తిరించుట, అధిక ఉష్ణమువల్లకాలిన వెంట్రుకలును మరల పెరుగనిచ్చును కండ్లు చేతులు కాళ్ళుమంటలను పోగొట్టును. ముఖమునకు తేజస్సు కలుగజేయును. దేహమునంతయు శుష్ణమును పోగొట్టి చేతులు కాళ్ళు నడుములో కలుగు అశక్తి నొప్పులను పోగొట్టి బలమునిచ్చును. పయిర్వ్యపువాయువులను ఒక మండలములో. ఎన్నటికిని రానివ్వక బహు ఆకలియున్న జీర్ణ శక్తి యున్న కలిగించును. సడలిన నరములను బలపరచి ధృఢమును కలుగ జేయుటలో దీనికి మించిన బౌషధము యింకొకటిలేదు. గోళ్ళలోను, కండలోను, నెత్తునలేక తెల్లబారియున్నవారు ఈ ద్రావకమును ఒక మండలము (40 రోజులు) నేవించినయెడల దేహమాద్యంతము క్రొత్త రక్తము వ్యాపించును. కైత్యము పరిమిలిని పొండు, గుల్మము, చేతులు కాళ్ళు వాపు గుండెనొప్పి మొదలగు వాటిని స్వస్థపరచును.

40 రోజులకు రూ. 2-00

నరసిన వెంట్రుకలను నలుపుజేయు తైలము

దీనికంటె యెక్కువయగు తైలము భూమండలమున లేదు. నల్లని వెంట్రుకలవలెనే చేయును. మిగుల కాంతియునిచ్చును. దీనిని చరిమిన తర్వాత మూలక్షణమున్న వశీకరణమున్న కలుగుటవలన వయోధిక్యము గలవారున్న బాలరవలె కనబడుదురు. ఇది నిజము దీనిని వుపయోగించు విధము మందుతో కూడ వంపెదము.

342

2 సీసాలు రూ. 3-00

కౌముదేను

ఇది పలురసములతోను, మలయాళ పద్ధతిలో తయారు చేయబడియున్నది. పత్యములేదు. సర్వకాలమునందు ఎల్లరును భుజింపదగినది.

ఈ రసాయనమును, పుచ్చుకొనిన జీవనరములలో చేర్చి వచ్చిన మేహగుర్మిరు నశించును. స్త్రీసంభోగముచే నేర్పడిన తెలుపు కాక, గ్రంధి, మేహవ్యాధి, మేహధుగద, పిత్తపాండు తయ, జ్వరము పోగొట్టును. దీనితో సాటి వేరొకటి లేదు. దురభ్యాసములవలన [హస్తప్రయోగాదులచే] గుహ్యవయము దుర్బలమై చిక్కిపోవుట వేడి బలహీనము, ధాతునష్టము, స్వప్నస్థిరానము, దేహము బలహీనత, ఆయాసము, దేహభీతి. ఆకలి లేకుండుట, మలబద్ధకం, గుల్మము, అజీర్ణం, నిద్రలేకుండుట. మేహకాక, రక్తము చెడుటచే గల్లువ్యాధులు మూలకాక, వెన్నునొప్పి, ధగ్గు, స్త్రీలతో చేరిన వెంటనే స్త్రీ తమైపోవుట, సంభోగచింత గలుగక తెలియకనే యింద్రియం పోవుట, కాలుచేతులు బలహీనత, జ్ఞాపకశూన్యము, దృష్టి మాంద్యము మొదలై నతెక్క లేని వ్యాధులను పోగొట్టి క్రమేణి సంభోగశక్తి ఆహారము కల్గించును. సాటిలేని సంభోగమును గల్గించును. స్త్రీలకు కలుగు ఋతుదోషము, రక్తము అధికముగా స్రవించుట, సంతానాధిక్యమువలన దేహము కృశించుట, బలహీనము, మర్మస్థానమున దురద, మంట, నొప్పి వేడిచే తెలుపు కాదుట మర్మసంబంధమయిన మేహవ్యాధులు మొదలయిన అనేక వ్యాధులను ఖండించి దేహమునకు పుష్టి, బలము కాంతిని గలిగించును. డబ్బి 1-కే రూ. 3—00

సంగీతానంద సభావల్లభుడు

దీనిలో కొంచెము ఎత్తి నోటియందు ఉంచుకొని రసము మ్రొంగు చూవచ్చినయెడల పాట ధ్వనియిచ్చును. ఇందుప పత్యములేదు.

2 సీసాలు 2-00

గోపాల్స్ టానిక్

ఆకలిని గలుగజేసి బలమును యిచ్చునట్టి ఔషధరాజము

1. గోపాల్స్ టానిక్ అను నీ ఔషధము ఆయుమతోడను, పలు విధములగు వనరాతికలచేతను తయారు చేయబడినది. జనులకు మిక్కిలి ఉపయోగకారియగు తన ఔషధము.

2. గోపాల్స్ టానిక్ అను నీ ఔషధమును సేవించిన బలహీనము దేహశ్రమ, తలతిప్పట, నపుంసకత్వము తొలగించి దేహమునకు బలము కలిగించును. ధాతుపుష్టియు, దేహదారుఢ్యమును కలుగజేయు గొప్ప ఔషధము.

3. గోపాల్స్ టానిక్ అను నీ ఔషధము జీర్ణ శక్తి లోపించిన వారు సేవించిన జీర్ణ శక్తి కలిగించి ఆకలి పుట్టించును. ఎటువంటి పదార్థము భుజించినను త్వరలో జీర్ణము చేసుకొనగల శక్తిని గలుగజేయును.

4. గోపాల్స్ టానిక్ సేవించుచున్న రక్తమును వృద్ధిపరచి దేహ పటుత్వమును కలిగించును. నరములకు బలమును కలుగజేసి వృద్ధులను వయోవంతులుగా చేయును. దీనితో సమానమగు టానిక్ మరొకటిలేదు.

సీసా 1-కి 2-00

కాంగ్రీన్ అను వ్రణసంజీవి

సకల విభజన మేహ వ్రణములను, నివారణకాని పుండ్లను, గడ్డలను, పుండ్లను, రాచగడ్డలను, స్వస్థపరచును. మొదటిలో వ్రణము లలోనుండి అధికముగా చీము వచ్చును. అందువల్ల భయపడ వలసినది లేదు. రాచగడ్డ ఎటువంటి స్థితిలో నుండినప్పటికిన్ని భయములేక కాంగ్రీన్ అను వ్రణసంజీవిని వుపయోగించ వచ్చును. ఆపరేషన్ చేయకనే అన్నివిధ గడ్డలను సుఖపరచును, గడ్డలు పగులుటకు ముందును పగిలిన వెనుకను ఈ మందునే వుపయోగించ వలయును.

ఈ ఔషధమును ఒక ఆకలోగాని, తమలపాకులోగాని చరిమి వ్రణము యుండుచోటు వరకు వేయవలయును.

మందు గట్టిగా నుండినచో మంచి నూనె కలిపి వుంచుకొనవలయును కట్టు కట్టవలసినచోట దూదిని పెకినుంచి కట్టవచ్చును. కాళ్ళ యందు గలుగు ఎటువంటి దురదపుండ్లు, మేహ మొటిమలకున్ను, ఈ ఔషధము పరమశ్రేష్ఠమైనది.

సీసా 1-కి 1-50

34

ఊరుపిచ్చుకల సత్తువ లేహ్యము

నుజీవితమును కోరు వ్రతివ్యక్తియు నేవింపదగిన బలపక్షకమగు ఔషధరాజము, బలము, చురుకుదనము, దేహపుష్టి, ధాతుపుష్టి లేని జీవితము విష్ణుయోజనమనియే చెప్పవచ్చును. ఇట్టి లోవములుగల వ్యక్తులెల్లరు మిక్కిలి వ్యయ వ్రయాసంతో రయారుచేయబడిన ఊరుపిచ్చుకల సత్తువలేహ్యము నేవించిన శరీరమునకు మంచి రక్తము, తేజస్సు, దేహమునకు బలము, ధాతుపుష్టి కలుగజేయును. నరములకు మంచి శక్తువనిచ్చును, చురుకు దనము నిచ్చును. అరిసటను, నిరుత్సాహమును పోగొట్టును. ఒకసారి వాడి చూచిన దీనివలన కలుగు లాభములు తమంతట తామే తెల్పుకొని సర్వతా నేవించుటకు విశ్వయింపకొనగలరు. 40 రోజులకు నెల రూ. 4-00

శకుంతలా వెంట్రుకలు పెరుగు తైలము

సోదర సోదరీ మణులారా!

భూలోకమునందు స్త్రీ పురుషుల కిర్వురకు ఆనందము అలంకార మగునది. సాక్షాద్భగవంతుని కృపాకటాక్షముగాయున్నది. అట్టి యంత మన కనుకూలమయినవి వెంట్రుకలు గనుక ఈ మహోపకారియగు తైల మును వెంట్రుకలకు చరిమి దువ్వచూ వచ్చినచో ముఖోల్లాసముగా వెంట్రుకలు పెరిగి నలుపు వర్ణముగా యుండునటులజేసి నేత్రములకు చల్లని దృష్టినిచ్చి యందు రోగములను శుభ్రముగా నివారించి కంటి యందు నీరుకారడం, తలలోనుండు కురుపులు, వెంట్రుకలు పగులుట, మయికం, తలత్రిప్పట, దేహమునందు తీట గజ్జి, దురద, చెమటగబ్బు, మనోవ్యాకుల, జ్ఞాపకమరుపు ఈ మొదలగు సర్వవ్యాధులను పోగొట్టి దేహమునకు ప్రకాశమున్ను, సువాసనయున్ను కలుగజేయును. ముఖము నకు తేజస్సు నిచ్చును. ఉష్ణదేహముగలవారు యీ తైలములో కొద్దెక చమురుచేర్చి ఉపయోగించి కలయును.

యీ వాసన తైలమును తలకుచరిమి దువ్వకొనినయెడల దాని యొక్క సువాసన మురుకుపారుగు యిండ్లకుకూడా ఝుమాయించును. ఇది నిజమో అబద్ధమో సందేహము గలవారు ఒక డబ్బిమాత్రముకొని ఉపయోగించిన మీకే తెలియును. డబ్బి 2-కి రూ. 3-00

లీలాతిశయము

నరములకు, పురుషచిహ్నమునకు ఉత్తేజమును కలిగించి అధిక మైన సంభోగశక్తిని కలిగించు పెహతి మందు. నీసా 1-కి 2—50

గోపాల్కు లేహ్యము

స్త్రీ పురుషులకు గలుగు అన్ని వ్యాధులకు దివ్యావధము, ఇది మలయాళ వదలిలో పలురసములతో తయారు చేయబడినది. బలవరక మైనది. సర్వకాలములయందును సేవించదగినది. మిక్కిలి ప్రసిద్ధిని పొందినది.

గోపాల్కు లేహ్యము:— సేవించిన ఆధికమైన ఉష్ణమువలనూ, మరభ్యాసముల వల్లనూ, చెడు సహవాసమువలనను కలుగు వ్యాధులను, దోషములను, బాధలను నిర్మూలించి ముసలివాని సైతము శక్తివంతులగు యౌవనులవలె చేయును.

గోపాల్కు లేహ్యము:— సేవించిన మేహవ్యాధులను, పిత్తపాండుష్యము, అతివేడి, ధాతునష్టము, నరముల బలహీనత, ఆయాసము, ఆకలి లేకుండుట, మలబద్ధము, గుల్మము, అజీర్ణము, నిద్రపట్టుకుండుట, గుండె దడ, వెన్నునొప్పి, దగ్గు, మూలకాక, కాలుచేతులు బలహీనత, నడుము బలహీనమగుట, జాపకశక్తి, తక్కువ, దృష్టిమాంద్యము మున్నగు వ్యాధులను నశింపజేసి రక్తవృద్ధి, ఆహారము, ధాతుపుష్టి కలిగించును.

గోపాల్కు లేహ్యము:— స్త్రీలకు గలుగు ఋతుదోషములు, కుసుమ వ్యాధులు హరించును. శక్తిహీనమై కృశించిన దేహోపయవములకు బలము, కండపుష్టి చేకూర్చును, శరీరకాంతిని, పుష్టిని కలిగించును.

డబ్బి 1-కి రూ. 3-00

తేలు కౌటుకు మందు

ఇది అన్నిరకములైన తేలుబాధలను 5 నిమిషములలో తగిలించ గల అమోగమైన మందు, అంతవరకు తేలు కాటువలన బాధపడుచు, దుఃఖపడుచున్నవారు దీనిని ఉపయోగించిన వెంటనే బాధతగ్గి నవ్వుచు అనందముగా నుందురు. ఘోరమైన మంటలను చల్లార్చి కుఱిము కలిగించును.

3 సీసాలు రూ. 1—50

కత్తి వరుకు గాయములకు తైలము

కత్తివలన గాయమైన భాగమున యీ తైలమును రుద్దిన వెంటనే బాధనుపోగొట్టి రెండు మూడు రోజులలో గాయమును మాన్పును. గాయమునకు చీము పట్టనివ్వదు. ప్రతియింటియందును తప్పక వుండవగినది. సీసా 2-కి 1-50

వృథా ధాతు కరణి

ఇది అనేక కారణములచేత శుక్లదోషమేర్పడి దేహపటుత్వముచెడి జీర్ణ శక్తియు సంభోగవాంచయులేక కష్టముతో కాలము గడుపువానిని రక్షించు సంజీవికరణి ఈ లేహ్యము నీగైన శుక్లమును మణివలె గట్టిపరచి రతియందు శీఘ్ర వీర్యస్కలనము పోగొట్టును. సకల మేహములు, మూల మేహములు, మూలశోగములు, అగ్నిమాంద్యము ముఖరోగము, సోమని తనము, నడుము కాళ్ళు నొప్పులు మొదలగు బలహీనముచేత గలుగు సకల దుర్గుణములను విశేషముగ ఖండించును. స్త్రీలకు కలుగు తెలుపు ఎఱుపు మొదలగు సకల వ్యాధులను పోగొట్టును. శరీరబలమును హెచ్చించును. బాలతనమున నరసిన వెంట్రుకలను, నలుపుజేయును ఇంద్రియ నష్టముచేత పలుచన యగుటవలన బలహీనతచే కృషించిన వారు ఈ దివ్యోషధమును 40 దినములు కేవలించిన నత్యాశ్చర్యముగు శుక్లాద్ధిగాంచి యోవనవంతలై సర్వసుకము లనుభవింప శక్తులగుదురు. కాలురు, గర్భిణీ స్త్రీలు వృద్ధులు, సదాశీవించి సంపూర్ణ ధాతు వృద్ధిని బొందవచ్చును. ఇవి భుజించుటకు మిగుల రుచిగానుండును. ఈ దృఢ ధాతు కరణి ఒక్కమారు వాడినచో మహార్థము గ్రహింపగలరు. 40 రోజులకు రూ. 4-00

సకలవిధ పొడ సంహారి

చర్మవ్యాధులను నశింపజేయుటగా సాటిలేనిమందు

శరీరమున మడతలుగల భాగములందు అనగా చంకలు, తొడలు, కంఠము, వస్త్రములు ధరించు నడుము చుట్టగల భాగము, పొత్తికడుపునందును చిన్నచిన్న పొబ్బలై దినదినమునకు వృద్ధియై తీరని తీటగల్గి సుఖముగా నిద్రించ నివ్వకుండ చేయునట్టి తామర. మేహతామర. మేహకారక తామర దట్టపూ తామర, మొలగజ్జ మున్నగు చర్మవ్యాధులను, దక్షిణదేశపు పురుగుకాట వలన కలిగే బాధలు రెండుదినములలో వున్నచోటుతెలియని విధముగా మాన్పి సుఖపఱచును. 2 నీసాలు రూ. 1-50

చెవి నొప్పి తైలము

చెవిపోటు చెవులనుండి చీము కారుట చెవులుదిమ్ముగా వుండుట హోరుమున్నగు చెవిబాధలను యీ తైలము వాడిన తక్షణం నశింపజేయును చెవిపోట్లు మున్నగు బాధలకు గొప్ప మందు. 2 నీసాలు రూ. 1-50

మదన మనోహర లేహ్యము

దీనిని సేవించిన ఏనుగువంటి బలిమును, ధాతుపుష్టియు కలుగును. యీ లేహ్యము అమూల్యమైన అనేక మూలికలచే తయారు చేయబడినది. దీనిని పిల్లలు పెద్దలు వాడవగియున్నది. దీనిని సేవించిన బలిము, రక్త వృద్ధి, కండపుష్టి కలుగును. బలహీనము, ఆయాసము, ధాతునష్టము, కాళ్లు పీకుట, గుండెదడ మున్నగు రోగములను నిర్మూలించి వృద్ధులు సేతము యోవ్యనులవలె సకల భోగము లనుభవించునట్లు చేయగలదు. దీనిని ఒక సారివాడి చూచిన తీనివలన యేయే లాభములను పొందగలరో తమంతట తామే గ్రహించుకొనగలరు. 40 రోజులకు రూ. 4-00

పురుషులు ఉపయోగించు రబ్బరు గొట్టము

ఇదియొక అద్భుతమైన గొట్టము. పురుషులు సంతోష కాలమందు ఉపయోగించుటకై ప్రత్యేకముగా తయారు చేయబడినది. స్త్రీలనుండి అంటువ్యాధులను పొందకుండ అడ్డగించుటకు యీ సాధనముకంటే వేరేది యుపాయము లేదు. దీనిని అందరు నుపయోగింపవచ్చును. దీనిచే చెడు పేమియు కలుగదు. ధర రూ. 1-50

స్త్రీలు ఉపయోగింపదగిన సాధనము ,, ,, 2-50

కస్తూరి మాత్రలు

ఈ మాత్రలు జలదోషము జలుబు వీట్లకు తాంబూల ముతోచేర్చి పుచ్చుకొనవచ్చును. గర్భిణీలు తాంబూలముతో భుజించిన మెడల సుఖముగ ప్రసవించురు. 2-సీసాలు 1-50

ధాతు వృద్ధి మాత్రలు

ఈ మాత్రలను ప్రతిదినము ఉపయం పాలిలోగాని నీళ్లలోగాని 2 మాత్రలు చొప్పున సేవించుతూ వచ్చినయెడల ధాతువును బలపఱచి నరములకు బలిమునిచ్చి రతికేళి సుఖమునందు ఆనంద భరితునిగాచేయును. కృశించిన ద్రేహమునకు బలిమునిచ్చి ముఖమునకు తేజస్సు కలుగజేయును. మూలమునకు హేతువైన వుష్ణమును తీసివేయును. దేహము చల్లబడి రక్తవృద్ధి కలుగును. 2-కి వెల 2-00

అమృత సంతివి లేహ్యం

ఈ లేహ్యం కలన కడుపునొప్పి, పక్కశూల, గుల్మవ్యాధి, పాండు
గం, పిత్తరోగం, కామాల, గొమ్మశూల, ఎక్కిళ్ళు, పైత్యవాయువు
నియందు నీరూరుట, వాంతి, కండ్లుమంటలు, కుట్లు, పైత్యాధిక్య
చే స్వప్నముకలుగుట, నిద్రరాకుండుట మొదలగు సకలరోగములు
నీనములు శేవించుటచే తీరి దేహమునకు రక్తముకలిగి ధాతుపుష్టి
గించి, నిరోగులుగాచేసి ఆయుర్వ్యధిని కలిగించునని చెప్పగలము.
శూట 1-కి అరతులము పాలు, నెయ్యి గావలసినంత చేర్చుకొనవచ్చును
పత్యములేదు. 40 రోజులకు 4-00

గోపాల్ స్తమక్ పాడర్

(ఆపశేషక లేనిది)

సకలవిధముల కడుపునొప్పలున్ను, అపెండిక్సు అను కడుపునందు
వీర్పడువ్యాధిన్ని కడుపునందు కలుగు వ్రణములు, గడ్డలు మొదలగువాటిని
కడుపును ఆపశేషన్ చేయకనే ఈ ఔషధము ఉత్తరవాదముతో గుణపర
చును. ఈ ఔషధము మళయాళ అష్టాంగ విధాయకమున మిక్కిలి
ప్రయాసపడి తయారు చేయబడినది. ఔషధము ఆల్ సర్, మలబం
ధము, పుల్ల తేపులు, పేగులద్వారా కలుగు అనేకవిధ వ్యాధులు, గుల్మం,
భోజనమునకు మునుపో లేక తరువాతనో గలుగు కడుపునొప్పి మొద
లగు అనేకవిధ సంకటములను ఖండితముగా గుణపరచును. దీని విష
యమై విశేషముగా చెప్పనేల? ఒకతూరి తెప్పించి భుజించిన యదా
రము తెలుసును. వెల 2-50

స్నానామృతతైలము

ఈ తైలమును వారమునకు ఒకతూరి తలస్నానము చేసినయెడల శిరస్సు
నకు కన్నులకు ఏ వ్యాధియురాక కాపాడును. శిరోరోగములను కన్నుమంట
లను ఉష్ణమును పోగొట్టును. రక్తవేడి మొదలగు వేడి వ్యాధునను సశింప
జేయును. చదువరులు చేతువనులుచేయు మానవుల మెదడునకు సహాయకాతి
యగు ఇది యొక మహాతైలము

మీరు గర్భమునకు ఔషధము భుజించు సమయములయందు ఈ తైల
ముతో స్నానము చేయుట నిండా శ్రేయస్కరము.

మీ ద్రేహమునకు ఆరోగ్యము కావలయునంటే ఈ స్నానామృత తైలమే
శుభదార మనదగును. ఒకతూరి తీసి వాడిచూచిన దీనిగుణముమీ కే తెలియును.

దబ్బు 1-కి రూ. 2-00

APHA || బృహదారణ్యో గ సంజీవి తేహ్యము

ఇది చీమురోకూడిన మూలము తక్తమువడు మూలము రో-
మూలము బైటమూలము దెట్టమూలము అను వివిధ మూలవ్యాధు-
నకల విధముల మేహ వృష్ణములను నిర్మూలించును. మూలవ్యాధిరో-
కాలమునుండి దాదవడుచున్న వారికైనను స్వస్థత కలిగించు గొప్పమందు.

40 రోజులకు 4-00

బాలసుధ

నేటి బాలపాపలే రేపటి పౌరులు

బాలపాపలే దేశానికి న

వారి ఆరోగ్యమే దేశానికి విశ్వర్యం

అట్టి బాలపాపల బలారోగ్యాన్ని పెంపొందించే మిఠాయివం.
తియ్యనిపండు ఇదిమళయగళ మూలికలచే తయారు చేయబడినది తుర-
లులె నవారు మేహకాకచే బక్క జక్కినవారు తీటగజి అజీ రివాయు
వుతో పొడిదగుతో మలబద్ధకంతో విరేచనాలతో నీటి జీచురుకుతో బా-
పడు బాలబాలికలకు ఈ మందు సేవింపజేయడంవలన ఆ వ్యాధులన్నీ
వయమైనవారు పుష్టి తుష్టి పొంది బాగుగా యెదుగుదురు. ఎట్టి రుగ్మత
తేని వారుకూడా దీనిని నిరభ్యంతరముగా వాడవచ్చును. దీని సేవనవలన
వాటికి రక్తపుష్టి హెచ్చి జ్ఞాపకశక్తి పెంపొందును. చదువుకొను బాలబాలి-
కల మెదడునకు రసాయనంగా వుంటుంది. కి ఏండ్ల బిడనుండి వాడ
వచ్చును.

కిన్ను 1-కి 3-00

రోమ సంహారి సబ్బు

దేశమునందు యే భాగమందైన నుండు వెంట్రుకలను పోగొట్టి
బలముటకు ఈ సబ్బు నుపయోగించుచు వచ్చిన యేయొక్క అపాయము
తేక శుభ్రముగా వెంట్రుకలు వీడిపోవును.

ఈ బిళ్ళలు గల పెత్తె 1-కి రూ. 1-50

రోమ సంహారి పాడరు 2-స్రీసాలు 1-50

కాలు ఆణి మందు

కాలిపాదములందేర్పడు ఆణి (ఆణికాయల)కు గ్యారంటీమ-
కాలి పాదములలో యెంతకాలమునుండి ఆణివున్నాను, ఎంత నడు-
నీతిలో వున్ననూ, యీమందు రుద్దుచున్న ఆణియొక్క మొలకను బా-
టికి తీసివైచి క్వసఫరచును. తిరిగి ఆణి పుట్టకుండునట్లు చేయును. ఇది
ఆణిని కాళ్ళకముగా తొలగించి మామూలుప్రకారము చక్కగా నడువ
గలుగట్లు చేయును.

2 డోన్సుల సీసా 1-కి రూ. 3-00

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనాపట్రిక

పుస్తకం పంఖ్య	TPLA114B150
పుస్తకం పేరు	విశేషమైన దీర్ఘమైనగాని జీవిత చరిత్ర
తారీఖు	26/10/24
ముందు లెక్క	no
వెనుక లెక్క	no
మొత్తం పేజీలు	343
పెద్ద పైకా పేజీలు	No
ఖాళీ పేజీలు	IV
లేని పేజీలు	127 to 130, 169, 170, 321, 322, 327 to 336
తయారు చేసినది	P. Jagannatha
పేజీలు విడదీసినది	P. Jagannatha
ప్రొవ్ చేసినది	Sunitha
పరీక్ష చేసినది	prathyusha
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైబ్రరీంగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	No
పరిశీలి	మొదల